KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

PHẨM NHẬP PHÁP GIỚI THỨ BA MƯƠI CHÍN

(Phần dưới)

[1]Bấy giờ Thiện Tài Đồng Tử ở chỗ Dạ Thần Phổ Cứu Chúng Sanh Diệu Đức, nghe pháp môn giải thoát bồ tát phổ hiện nhất thiết thế gian điều phục chúng sanh. Thiện Tài biết rõ tin hiểu tự tại an trụ trong môn giải thoát đó.

Thiện Tài đến chỗ Dạ Thần Tịch Tịnh Ấm Hải, đảnh lễ nơi chân Dạ Thần hữu nhiễu vô số vòng, chắp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề. Tôi muốn nương theo thiện tri thức để học bồ tát hạnh, nhập bồ tát hạnh, tu bồ tát hạnh, trụ bồ tát hạnh. Mong đức Thánh thương xót vì tôi mà tuyên nói Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo?

---

1 Hán bộ quyển bảy mươi mốt

Dạ Thần nói: Lành thay, lành thay! Này thiện nam tử! Ngươi có thể nương thiện tri thức cầu bồ tát hạnh.

Này thiện nam tử! Ta được môn giải thoát bồ tát niệm niệm xuất sanh quảng đại hỉ trang nghiêm.

Thiện Tài Thưa: Đại Thánh! Môn giải thoát này sự nghiệp thế nào? Cảnh giới thế nào? Khởi phương tiện gì? Quán sát thế nào?

Dạ Thần nói: Này thiện nam Tử! Ta phát khởi tâm nguyện bình đẳng thanh tịnh. Ta phát khởi tâm nguyện ly tất cả trần cấu thế gian thanh tịnh kiên cố trang nghiêm chẳng hư hại. Ta phát khởi tâm trọn chẳng thối chuyển phan duyên địa vị bất thối chuyển. Ta phát khởi tâm bất động trang nghiêm công đức bửu sơn. Ta phát khởi tâm vô trụ xứ. Ta phát khởi tâm cứu hộ hiện thân trước khắp tất cả chúng sanh. Ta phát khởi tâm không nhàm đủ thấy tất cả Phật hải. Ta phát khởi tâm nguyện lực thanh tịnh cầu tất cả Bồ Tát. Ta phát khởi tâm trụ nơi đại trí quang minh hải. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh vượt khỏi đồng hoang lo buồn. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời sầu lo khổ não. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời sắc thanh hương vị xúc

pháp chẳng vừa ý. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời ái biệt ly khổ và oán tắng hội khổ. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời những khổ ác duyên ngu si. Ta phát khởi tâm làm chỗ nương tựa cho tất cả chúng sanh bị hiểm nạn. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh thoát khỏi chỗ khổ sanh tử. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời những khổ sinh, lão, bệnh, tử. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh thành tựu pháp lạc vô thượng của Như Lai. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh đều thọ hỉ lạc.

Ta phát khởi những tâm như vậy rồi, lại vì chúng sanh mà thuyết pháp, làm cho họ lần đến bực nhất thiết trí.

Như là, nếu thấy chúng sanh mến luyến nhà cửa cung điện của họ ở, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ thấu rõ tự tánh của các pháp lìa chấp trước.

Nếu thấy chúng sanh mến luyến cha mẹ anh em chị em, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được dự chúng hội thanh tịnh chư Phật Bồ tát.

Nếu thấy chúng sanh mến luyến vợ con, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ bỏ rời sanh tử ái nhiễm khởi tâm đại bi, với tất cả chúng sanh bình đẳng vô nhị.

Nếu thấy chúng sanh ở vương cung thể nữ hầu hạ, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được hội họp với thánh chúng vào giáo pháp của Như Lai.

Nếu thấy chúng sanh nhiễm trước cảnh giới, thời ta vì họ mà thuyết pháp, làm cho họ được nhập Như Lai cảnh giới.

Nếu thấy chúng sanh nhiều sân hận, thời ta vì họ mà thuyết pháp, làm cho họ được Như Lai nhẫn nhục ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh có lòng giải đãi, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được thanh tịnh tinh tấn ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh tâm tán loạn, thời ta vì họ mà thuyết pháp, làm cho họ được Như Lai thiền ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh vào rừng rậm kiến chấp vô minh ám chướng, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ thoát khỏi si ám.

Nếu thấy chúng sanh không trí huệ, thời ta vì họ thuyết pháp, cho họ được bát nhã ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh nhiễm trước tam giới, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ thoát khỏi sanh tử.

Nếu thấy chúng sanh chí ý hạ liệt, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ viên mãn Phật bồ đề nguyện.

Nếu thấy chúng sanh an trụ hạnh tự lợi, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ phát khởi tâm nguyện lợi ích tất cả chúng sanh.

Nếu thấy chúng sanh chí lực kém yếu, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ được bồ tát lực ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh tâm ngu si mê tối, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ được bồ tát trí ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh sắc tướng không đủ, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ được Như Lai thanh tịnh sắc thân.

Nếu thấy chúng sanh hình dung xấu xí, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được pháp thân thanh tịnh vô thượng

Nếu thấy chúng sanh sắc tướng thô ác, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được Như Lai vi diệu sắc thân.

Nếu thấy chúng sanh lòng nhiều ưu não, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được Như Lai rốt ráo an lạc.

Nếu thấy chúng sanh khổ vì nghèo cùng, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được bửu tạng công đức của Bồ Tát.

Nếu thấy chúng sanh ở nơi núi rừng, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ siêng cầu nhơn duyên Phật pháp.

Nếu thấy chúng sanh đi nơi đường sá, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ xu hướng đạo nhất thiết trí.

Nếu thấy chúng sanh ở trong tụ lạc thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ thoát khỏi tam giới.

Nếu thấy chúng sanh ở nhơn gian, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ siêu việt nhị thừa đạo, an trụ nơi như lai địa.

Nếu thấy chúng sanh cư ngụ thành quách, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được ở trong thành Pháp Vương.

Nếu thấy chúng sanh ở nơi bốn hướng, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được trí huệ tam thế bình đẳng.

Nếu thấy chúng sanh ở các phương, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ có trí huệ thấy được tất cả pháp.

Nếu thấy chúng sanh nhiều tham, thời ta vì họ mà nói môn đại từ quán, cho họ được nhập siêng năng tu tập.

Nếu thấy chúng sanh nhiều si, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được trí sáng quán sát các pháp hải.

Nếu thấy chúng sanh thích vui sanh tử, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ nhàm lìa.

Nếu thấy chúng sanh nhàm khổ sanh tử đáng được Như Lai hóa độ, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ có thể phương tiện thị hiện thọ sanh.

Nếu thấy chúng sanh mến luyến ngũ uẩn, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ được an trụ cảnh giới vô y.

Nếu thấy chúng sanh tâm họ hạ liệt, thời ta vì họ mà thị hiện đạo thắng trang nghiêm.

Nếu thấy chúng sanh tâm sanh kiêu mạn, thời ta vì họ mà nói pháp nhẫn bình đẳng.

Nếu thấy chúng sanh tâm siểm khúc, thời ta vì họ mà nói Bồ tát trực tâm.

Này Thiện nam tử! Ta dùng vô lượng pháp thí như vậy để nhiếp độ tất cả chúng sanh, nhiều phương tiện giáo hóa điều phục, cho họ khỏi ác đạo, hưởng vui nhân thiên, thoát sự trói buộc của tam giới, an trụ nhất thiết trí.

Lúc đó ta bèn được đại hoan hỉ pháp quang minh hải. Tâm ta vui vẻ an ổn thư thới.

Lại này Thiện nam tử! Ta thường quán sát đạo tràng chúng hội tất cả Bồ Tát, tu những hạnh nguyện, hiện những tịnh thân có những thường quang, phóng những quang minh,

dùng những phương tiện nhập môn nhất thiết trí, nhập những tam muội, hiện những thần biến, phát ra những âm thanh hải, đủ những thân trang nghiêm, nhập những như lai môn, đến những quốc độ hải, thấy chư Phật hải, được những biện tài hải, chiếu những cảnh giải thoát, được những trí quang hải, nhập những tam muội hải, du hí những môn giải thoát, dùng những pháp môn xu hướng nhất thiết trí, trang nghiêm hư không pháp giới, dùng những mây trang nghiêm che khắp hư không, quán sát những đạo tràng chúng hội, họp những thế giới, nhập những Phật sát, đến những phương hải, thọ những như lai mạng, theo những chỗ Như Lai, cùng chư Bồ Tát câu hội, tuôn những mây trang nghiêm, vào những phương tiện Như Lai, quán những pháp hải Như Lai, vào những trí huệ hải, ngồi những tòa trang nghiêm.

Này thiện nam tử! Ta quán sát chúng hội đạo tràng này, biết Phật thần lực vô lượng vô biên sanh lòng rất hoan hỉ.

Này thiện nam tử! Ta quán Tỳ Lô Giá Na Như Lai, niệm niệm xuất hiện bất tư nghì sắc thân thanh tịnh. Thấy như vậy rồi lòng ta rất vui mừng.

Lại thấy đức Như Lai trong mỗi niệm phóng đại quang minh sung mãn pháp giới. Thấy như vậy rồi, lòng ta rất vui mừng.

Lại thấy đức Như Lai, mỗi lỗ lông, niệm niệm xuất hiện vô lượng Phật sát vi trần số quang minh hải. Mỗi quang minh có vô lượng Phật sát vi trần số quang minh làm quyến thuộc, mỗi mỗi châu biến tất cả pháp giới, tiêu diệt tất cả chúng sanh khổ. Thấy như vậy rồi, lòng ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai, đảnh đầu và chặng mày, niệm niệm xuất hiện Phật sát vi trần số mây bửu diệm sơn sung mãn tất cả pháp giới mười phương. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai, mỗi mỗi lỗ lông, niệm niệm xuất sanh Phật sát vi trần số mây hương quang minh, sung mãn tất cả cõi Phật mười phương. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai mỗi mỗi tướng, niệm niệm phát ra Phật sát vi trần số mây như lai thân đủ tướng trang nghiêm, đến khắp tất cả thế giới mười phương. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai mỗi mỗi lỗ lông trong niệm niệm xuất sanh Phật sát vi trần số mây Phật biến hóa, thị hiện đức Như

Lai từ sơ phát tâm, tu ba la mật, đủ đạo trang nghiêm nhập bồ tát địa. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai mỗi mỗi lỗ lông niệm niệm xuất hiện bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số mây Thiên Vương thân và tự tại thần biến đầy khắp tất cả thế giới mười phương, người đáng do thân Thiên Vương mà đắc độ thời hiện ra trước họ thuyết pháp cho họ. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Những thân vân: Long Vương, Dạ Xoa Vương, Càn Thát Bà Vương, A Tu La Vương, Ca Lâu La Vương, Khẩn Na La Vương, Ma hầu La Già Vương, Nhơn Vương, Phạm Vương, đều trong mỗi lỗ lông của Như Lai niệm niệm xuất hiện, thuyết pháp như thân vân Thiên Vương. Thấy như vậy rồi, ta rất hoan hỉ, rất tin mến, lượng bằng pháp giới nhất thiết trí, chỗ xưa chưa được mà nay mới được, chỗ xưa chưa chứng mà nay mới chứng, chỗ xưa chưa nhập mà nay mới nhập, chỗ xưa chưa mãn mà nay mới mãn, chỗ xưa chưa thấy mà nay mới thấy, chỗ xưa chưa nghe mà nay mới nghe.

Tại sao vậy? Bởi có thể biết rõ tướng pháp giới. Vì biết tất cả pháp chỉ một tướng. Vì có thể bình đẳng nhập đạo tam thế. Vì có thể nói tất cả vô biên pháp.

Này thiện nam tử! Ta nhập bồ tát niệm niệm xuất sanh quảng đại hỉ trang nghiêm giải thoát quang minh hải này.

Giải thoát này vô biên, vì vào khắp tất cả pháp giới môn.

Giải thoát này vô tận, vì khắp pháp tâm nhất thiết trí tánh.

Giải thoát này vô tế, vì vào trong tâm tất cả chúng sanh không giới hạn.

Giải thoát này thậm thâm, vì là cảnh sở tri của trí huệ tịch tịnh.

Giải thoát này quảng đại, vì châu biến tất cả Như Lai cảnh.

Giải thoát này vô hoại, vì là cảnh sở tri của Bồ Tát trí nhãn.

Giải thoát này không đáy, vì tận nguồn đáy nơi pháp giới.

Giải thoát này chính là phổ môn, vì trong một sự thấy khắp tất cả thần biến.

Giải thoát này trọn chẳng thể lấy, vì tất cả pháp thân bình đẳng không hai.

Giải thoát này trọn không có sanh, vì rõ biết được pháp như huyễn.

Giải thoát này như ảnh tượng, vì nhất thiết trí nguyện quang sanh ra.

Giải thoát này dường như biến hóa, vì hóa sanh những thắng hạnh bồ tát.

Giải thoát này dường như đại địa vì là chỗ sở y của tất cả chúng sanh.

Giải thoát này dường như đại thủy, vì có thể dùng đại bi nhuận tất cả.

Giải thoát này dường như đại hỏa, vì khô cạn nước tham ái của tất cả chúng sanh.

Giải thoát này dường như đại phong, vì làm cho chúng sanh mau đến nhất thiết trí.

Giải thoát này dường như đại hải, vì những công đức trang nghiêm tất cả chúng sanh.

Giải thoát này như núi Tu Di, vì xuất hiện biển pháp nhất thiết trí.

Giải thoát này như thành quách lớn, vì tất cả pháp được trang nghiêm.

Giải thoát này như hư không, vì dung khắp thần lực của tất cả Phật tam thế.

Giải thoát này như mây lớn, vì mưa pháp vũ cho khắp chúng sanh.

Giải thoát này như mặt nhật, vì phá được tối ngu si của chúng sanh.

Giải thoát này như mặt trăng tròn, vì mãn túc biển phước đức quảng đại.

Giải thoát này dường chơn như, vì đều có thể cùng khắp tất cả chỗ.

Giải thoát này như bóng của mình, vì do thiện nghiệp của mình hóa xuất ra.

Giải thoát này như tiếng vang, vì tùy nghi mà thuyết pháp.

Giải thoát này như ảnh tượng, vì tùy tâm chúng sanh mà chiếu hiện.

Giải thoát này như đại thọ vương vì nở xòe tất cả hoa thần thông.

Giải thoát này như kim cang, vì bổn lai bất khả hoại.

Giải thoát này như châu ma ni, vì xuất sanh vô lượng sức tự tại.

Giải thoát này như ly cấu tạng ma ni vương, vì thị hiện tất cả tam thế Như Lai thần lực.

Giải thoát này như hỉ tràng ma ni bửu, vì có thể bình đẳng phát ra tiếng phát luân của tất cả chư Phật.

Này thiện nam tử! Nay ta vì ngươi mà nói những ví dụ này. Ngươi nên tư duy tùy thuận ngộ nhập.

Thiện Tài thưa: Bạch Đại Thánh! Tu hành thế nào để được môn giải thoát này.

Dạ Thần nói: Này thiện nam tử ! Bồ Tát tu hành mười đại pháp tạng được giải thoát này:

Một là tu bố thí quảng đại pháp tạng, tùy tâm chúng sanh đều khiến đầy đủ.

Hai là tu tịnh giới quảng đại pháp tạng vào khắp tất cả biển Phật công đức.

Ba là tu kham nhẫn quảng đại pháp tạng, có thể khắp tư duy tất cả pháp tánh.

Bốn là tu tinh tấn quảng đại pháp tạng, vì xu hướng nhất thiết trí hằng chẳng thối chuyển.

Năm là tu thiền định quảng đại pháp tạng, vì có thể diệt trừ tất cả chúng sanh nhiệt não.

Sáu là tu bát nhã quảng đại pháp tạng, vì có thể biết rõ khắp tất cả pháp hải.

Bảy là tu phương tiện quảng đại pháp tạng, có thể thành thục khắp những chúng sanh hải.

Tám là tu những nguyện quảng đại pháp tạng, vì tận vị lai kiếp tu bồ tát hạnh khắp tất cả cõi Phật, tất cả chúng sanh.

Chín là tu những lực quảng đại pháp tạng, vì niệm niệm hiện thành Đẳng Chánh Giác nơi tất cả pháp giới, nơi tất cả quốc độ thường chẳng thôi dứt.

Mười là tu tịnh trí quảng đại pháp tạng, được như lai tri biết khắp tất cả pháp tam thế không có chướng ngại.

Nếu chư Bồ Tát an trụ mười pháp tạng này thời có thể chứng được giải thoát như vậy.

Thiện Tài thưa:

Đại Thánh phát tâm vô thượng bồ đề đã bao lâu?

Dạ Thần nói:

Này thiện nam tử ! Phía đông của Hoa Tạng Trang Nghiêm Thế Giới Hải này, qua khỏi mười thế giới hải, có thế giới hải tên là Nhất Thiết Tịnh Quang Bửu. Trong thế giới hải này có thế giới chủng tên là Nhất Thiết Như Lai Nguyện Quang Minh Ấm, trong đó có thế giới tên là Thanh tịnh Quang Kim Trang Nghiêm, thể chất bằng hương kim cang ma ni vương, hình như lâu các. Diệu bửu vân làm biên tế, ở trong biển nhất thiết bửu anh lạc. Mây diệu cung điện che trên. Tịnh uế lẫn lộn.

Trong thế giới đó, thuở xưa có kiếp tên là Phổ Quang Tràng. Nước tên là Phổ Mãn Diệu Tạng. Đạo tràng tên là Nhứt Thiết Bửu Tạng Diệu Nguyệt Quang Minh. Có Phật tên là Bất Thối Chuyển Pháp Giới Ấm, thành Đẳng Chánh Giác nơi đạo tràng này.

Thuở đó ta làm Bồ đề Thọ Thần tên là Cụ Túc Phước Đức Đăng Quang Minh Tràng. Ta thủ hộ đạo tràng ấy.

Ta thấy đức Phật Pháp Giới Ấm thành Đẳng Chánh Giác thị hiện thần lực, ta phát tâm vô thượng bồ đề. Liền lúc đó ta được tam muội tên là Phổ chiếu như lai công đức hải.

Kế đó, trong đạo tràng ấy có Như Lai xuất thế hiệu là Pháp Thọ Oai Đức Sơn.

Bây giờ ta mạng chung sanh trở lại làm đạo tràng Chủ Dạ Thần, tên là Thù Thắng Phước Trí Quang.

Ta thấy đức Oai Đức Sơn Như Lai hiện đại thần thông chuyển chánh pháp luân, liền được tam muội tên là Phổ chiếu nhất thiết ly tham cảnh giới.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Nhứt Thiết Pháp Hải Ấm Thanh Vương. Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là sanh trưởng nhất thiết thiện pháp địa.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Bửu Quang Minh Đăng Tràng Vương. Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Phổ Hiện Thần Thông Quang Minh Vân.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Công Đức Tu Di Quang. Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Phổ Chiếu Chư Phật Hải.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Pháp Vân Ấm Thanh Vương. Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ

cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Nhất Thiết Pháp Hải Đăng.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Trí Đăng Chiếu Diệu Vương. Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Diệt Nhất Thiết Chúng Sanh Khổ Thanh Tịnh Quang Minh Đăng.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Pháp Dũng Diệu Đức Tràng. Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Tam Thế Như Lai Quang Minh Tạng.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Sư Tử Dũng Mãnh Pháp Trí Đăng. Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là nhất thiết thế gian vô chướng ngại trí huệ luân.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Trí Lực Sơn Vương. Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là phổ chiếu chúng sanh chư căn hạnh.

Này thiện nam tử! Trong thế giới Thanh Tịnh Quang Kim Trang nghiêm, thuở kiếp Phổ Quang Minh Tràng, có Phật sát vi trần số Như Lai xuất thế như vậy.

Trong thời gian đó, ta hoặc làm Thiên Vương, Long Vương, hoặc làm Dạ Xoa Vương, Càn Thát Bà Vương, A Tu La Vương, Ca Lâu La Vương, Khẩn Na La Vương, Ma Hầu La Già Vương, hoặc làm Nhân Vương, Phạm Vương, hoặc làm Thiên Thân, Nhân Thân, làm nam tử, nữ nhân, làm đồng nam, đồng nữ.

Nơi tất cả thân, ta đều kính thờ cúng dường tất cả Như Lai, nghe Phật thuyết pháp.

Khi mạng chung, ta sanh trở lại trong thế giới đó, trải qua Phật sát vi trần số kiếp tu bồ tát hạnh.

Sau đó, ta mạng chung sanh nơi Ta Bà thế giới trong Hoa Tạng Trang Nghiêm Thế Giới Hải này, gặp và cúng dường đức Câu Lưu Tôn Đà Như Lai. Ta được tam muội tên là ly nhất thiết trần cấu quang minh.

Kế đó gặp đức Câu Na Hàm Mâu Ni Như Lai, ta kính thờ cúng dường, được tam muội tên là Phổ Hiện Nhất Thiết Chư Sát Hải.

Kế đó gặp đức Ca Diếp Như Lai, ta kính thờ cúng dường, được tam muội tên là Diễn Nhất Thiết chúng Sanh Ngôn Ấm Hải.

Kế đó gặp đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai thành Đẳng Chánh Giác nơi đạo tràng này niệm niệm thị hiện đại thần thông lực. Do đó ta được môn giải thoát niệm niệm xuất sanh quảng đại hỉ trang nghiêm.

Được giải thoát này rồi, ta có thể nhập mười bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số pháp giới an lập hải.

Ta thấy trong tất cả pháp giới an lập hải, bao nhiêu vi trần của tất cả Phật sát. Trong mỗi vi trần có mười bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Phật độ. Mỗi Phật độ đều có Tỳ Lô Giá Na Như Lai ngồi đạo tràng, trong mỗi niệm thành Đẳng Chánh Giác hiện đại thần biến. Những thần biến của Như Lai hiện đều khắp pháp giới hải.

Ta cũng thấy thân mình ở tại chỗ của tất cả Như Lai, cũng nghe Phật nói diệu pháp.

Ta cũng thấy tất cả chư Phật, nơi mỗi lỗ lông xuất hiện, thần thông biến hóa khắp tất cả pháp giới hải, khắp tất cả thế

giới hải, khắp tất cả thế giới chủng, trong tất cả thế giới tùy tâm chúng sanh mà chuyển chánh pháp luân.

Nhơn đó ta được sức tốc tật đà la ni, thọ trì tư duy tất cả văn nghĩa. Dùng trí minh liễu vào khắp tất cả pháp tạng thanh tịnh. Dùng trí tự tại dạo khắp tất cả thậm thâm pháp hải. Dùng trí châu biến biết khắp những nghĩa quảng đại trong tam thế. Dùng trí bình đẳng đạt khắp pháp vô sai biệt của chư Phật.

Ta hiểu rõ tất cả pháp môn như vậy. Trong mỗi mỗi pháp môn, hiểu rõ tất cả tu đa la vân. Trong mỗi mỗi tu đa la vân, ta hiểu rõ tất cả pháp hải. Trong mỗi mỗi pháp hải, ta hiểu rõ tất cả pháp phẩm. Trong mỗi mỗi pháp phẩm, ta hiểu rõ tất cả pháp vân. Trong mỗi mỗi pháp vân, ta hiểu rõ tất cả pháp lưu. Trong mỗi mỗi pháp lưu xuất sanh tất cả đại hỉ hải. Mỗi đại hỉ hải xuất sanh tất cả địa. Mỗi địa xuất sanh tất cả tam muội hải. Mỗi tam muội hải được tất cả kiến Phật hải. Mỗi kiến Phật hải được tất cả trí quang hải. Mỗi trí quang hải chiếu khắp tam thế, vào khắp mười phương, biết những hạnh hải thuở xưa của vô lượng Như Lai, biết những bổn sự hải của vô lượng Như Lai, biết năng xả nan thí hải của vô lượng Như Lai, biết thanh tịnh giới luân hải của vô lượng Như Lai, biết thanh tịnh

kham nhẫn hải của vô lượng Như Lai, biết quảng đại tinh tấn hải của vô lượng Như Lai, biết thậm thâm thiền định hải của vô lượng Như Lai, biết bát nhã ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết phương tiện ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết nguyện ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết lực ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết trí ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết vô lượng Như Lai thuở xưa siêu bồ tát địa, trụ bồ tát địa, hiện thần thông lực trong vô lượng kiếp hải.

Cũng biết vô lượng Như Lai thuở xưa nhập bồ tát địa, tu bồ tát địa, trụ bồ tát địa, quán bồ tát địa.

Biết vô lượng Như Lai, thuở xưa, lúc làm Bồ Tát thường thấy chư Phật hải, kiếp hải đồng trụ.

Biết vô lượng Như Lai, thuở xưa, lúc làm Bồ Tát, dùng vô lượng thân sanh khắp sát hải.

Biết vô lượng Như Lai, thuở xưa lúc làm Bồ Tát, cùng khắp pháp giới tu hạnh quảng đại.

Biết vô lượng Như Lai, thuở xưa lúc làm Bồ Tát, thị hiện những phương tiện môn điều phục thành thục tất cả chúng sanh.

Biết vô lượng Như Lai phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả sát hải mười phương.

Biết vô lượng Như Lai hiện đại thần lực ra trước tất cả chúng sanh. Biết trí quảng đại của vô lượng Như Lai.

Biết vô lượng Như Lai chuyển chánh pháp luân. Biết vô lượng Như Lai thị hiện tướng hải.

Biết vô lượng Như Lai thị hiện thân hải. Biết vô lượng Như Lai quảng đại lực hải.

Tất cả chư Như Lai đó từ sơ phát tâm nhẫn đến pháp diệt, trong mỗi niệm ta đều thấy biết.

Này thiện nam tử! Ngươi hỏi ta phát tâm đã bao lâu ?

Này thiện nam tử! Thuở xưa quá hai Phật sát vi trần số kiếp như đã nói ở trên, trong thế giới thanh tịnh Quang Kim Trang Nghiêm, ta làm Bồ Đề Thọ thần nghe đức Bất Thối Chuyển Pháp Giới Ấm Như Lai thuyết pháp, ta phát tâm vô thượng bồ đề, tu bồ tát hạnh suốt hai Phật sát vi trần số kiếp sau đó mới sanh trong Hiền Kiếp nơi Thế Giới Ta Bà này, từ Câu Lưu Tôn Đà Phật, đến Thích Ca Mâu Ni Phật, và tất cả Phật vị lai trong kiếp này, ta đều thân cận cúng dường như vậy.

Trong tất cả thế giới tất cả kiếp vị lai đây có tất cả chư Phật, ta cũng đều thân cận cúng dường như vậy.

Này thiện nam tử! Thế giới Thanh tịnh Quang Kim Trang Nghiêm hiện nay vẫn còn, chư Phật nối tiếp xuất hiện không dứt. Ngươi nên nhứt tâm tu môn bồ tát đại dũng mãnh này.

Bấy giờ Chủ Dạ Thần Tịch Tịnh Ấm Hải muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, vì Thiện Tài Đồng Tử mà nói kệ rằng:

Thiện Tài nghe ta nói
Môn thanh tịnh giải thoát
Nghe rồi sanh vui mừng
Siêng tu cho rốt ráo
Xưa, vi trần kiếp hải.
Ta phát tính nguyện lớn
Thanh tịnh như hư không
Thường quán nhất thiết trí
Ta nơi tam thế Phật
Đều có lòng tin mến
Cùng chúng hội đạo tràng
Đều nguyện thường thân cận.
Xưa tôi từng thấy Phật
Vì chúng sanh cúng dường
Được nghe pháp thanh tịnh
Tâm mình rất hoan hỉ

Thường tôn trọng phụ mẫu
Cung kính mà cúng dường
Không thôi trễ như vậy
Vào môn giải thoát này.
Người già bệnh nghèo cùng
Căn thân chẳng toàn vẹn
Đều thương giúp tất cả
Cho họ được an ổn.
Nước, lửa và vua, giặc
Trong biển có khủng bố
Xưa ta tu các hạnh
Vì cứu chúng sanh đó.
Phiền não hằng hẩy hừng
Nghiệp chướng luôn ràng buộc
Sa vào các đường hiểm
Ta cứu chúng sanh đó.
Tất cả các ác thú
Vô lượng sự khốn khổ
Sanh già bệnh chết thảy
Ta sẽ đều trừ diệt.
Nguyện tận kiếp vị lai
Vì khắp các chúng sanh
Diệt trừ khổ sanh tử
Được Phật rốt ráo vui.

Này thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát niệm niệm sanh quảng đại trí trang nghiêm này.

Như chư đại Bồ Tát thâm nhập tất cả pháp giới hải, đều biết tất cả những kiếp số, thấy khắp tất cả cỏi thành hoại. Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này thiện nam tử! Trong hội bồ đề tràng của đức Như Lai đây có Chủ Dạ Thần tên là Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Tăng Trưởng Oai Lực. Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, tu bồ tát đạo.

Thiện Tài nhứt tâm quan sát thân của Chủ Dạ Thần Tịch Tịnh Ấm Hải rồi nói kệ rằng:

Tôi do Thiện Hữu dạy
Đến chỗ Chủ Dạ Thần
Thấy Thần ngồi bửu tòa
Thân lượng lớn vô biên.
Những người chấp sắc tướng
Chấp các pháp là có
Kẻ trí kém hiểu cạn
Chẳng biết cảnh giới Thần.
Trời và người thế gian
Quan sát vô lượng kiếp
Cũng chẳng tính lường được

Vì sắc tướng vô biên
Xa lìa nơi năm uẩn
Cũng chẳng trụ nơi xứ
Dứt hẳn thế gian nghi
Hiển hiện sức tự tại
Chẳng chấp pháp nội ngoại
Không động không chướng ngại
Mắt trí huệ thanh tịnh
Thấy Phật thần thông lực
Thân là chánh pháp tạng
Tâm là trí vô ngại
Đã được trí quang chiếu
Lại chiếu các quần sanh
Tâm nhóm vô biên nghiệp
Trang nghiêm các thế gian
Biết thế gian là tâm
Hiện thân khắp chúng sanh
Biết thế gian như mộng
Tất cả Phật như bóng
Các pháp đều như vang
Khiến người không chấp trước
Vì tam thế chúng sanh
Niệm niệm thị hiện thân
Mà tâm vô sở trụ
Mười phương khắp nói pháp
Vô biên những sát hải

Phật hải chúng sanh hải
Đều ở trong một trần
Là giải thoát của Thần.

Nói kệ xong, Thiện Tài đảnh lễ Dạ Thần hữu nhiễu vô số vòng ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Thiện Tài tùy thuận lời dạy của Chủ Dạ Thần Tịch Tịnh Ấm Hải, quán sát pháp môn của Dạ Thần vừa nói mỗi câu mỗi chữ đều không quên sót.

Nơi vô lượng thâm tâm, vô lượng pháp tánh, tất cả phương tiện, thần thông trí huệ, nghĩ nhớ suy chọn tiếp nối không dứt, tâm niệm quảng đại chứng nhận an trụ.

Thiện Tài đi đến chỗ Dạ Thần Thủ Hộ Nhất Thiết Thành.

Thấy Dạ Thần này ngồi trên tòa sư tử nhất thiết bửu quang minh ma ni vương, vô số Dạ Thần vây quanh, hiện thân nhứt thiết chúng sanh sắc tướng, hiện thân đối khắp tất cả chúng sanh, hiện thân chẳng nhiễm tất cả thế gian, hiện thân số bằng tất cả chúng sanh, hiện thân siêu quá tất cả thế gian, hiện thân thành thục tất cả chúng sanh, hiện thân mau đến tất cả mười phương, hiện thân nhiếp khắp tất cả mười phương,

hiện thân rốt ráo như lai thể tánh, hiện thân rốt ráo điều phục chúng sanh.

Thiện Tài xem thấy hớn hở vui mừng đảnh lễ nơi chân Dạ thần, hữu nhiễu vô lượng vòng, chắp tay cung kính mà thưa rằng: Bạch đức thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát lúc tu bồ tát hạnh thế nào lợi ích chúng sanh, thế nào dùng pháp nhiếp vô thượng để nhiếp chúng sanh, thế nào thuận theo lời dạy của Phật, thế nào gần ngôi Pháp Vương?

Ngưỡng mong từ mẫn tuyên nói cho.

Dạ Thần nói:

Này Thiện nam tử! Ngươi vì cứu hộ tất cả chúng sanh, vì nghiêm tịnh tất cả Phật độ, vì cúng dường tất cả Như Lai, vì muốn trụ tất cả kiếp để cứu chúng sanh, vì muốn giữ gìn tất cả Phật chủng, vì muốn vào khắp mười phương để tu những công hạnh, vì muốn vào khắp tất cả pháp môn hải, vì muốn dùng tâm bình đẳng khắp tất cả, vì muốn thọ khắp tất cả Phật pháp, vì muốn tùy khắp sở thích của tất cả chúng sanh mà mưa pháp vũ, nên ngươi hỏi pháp môn của Bồ Tát tu hành.

Này thiện nam tử! Ta được môn giải thoát bồ tát thậm thâm tự tại diệu âm. Làm Đại Pháp Sư không còn chướng ngại, vì có thể khéo khai thị pháp tạng của chư Phật. Đủ thệ nguyện lớn, sức đại từ bi, vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ tâm bồ đề. Có thể làm tất cả sự lợi cho chúng sanh, vì chứa nhóm thiện căn không thôi nghỉ. Làm Điều Ngự Sư cho tất cả chúng sanh, vì khiến tất cả chúng sanh an trụ đạo nhất thiết trí. Làm pháp nhật thanh tịnh cho tất cả thế gian, vì chiếu khắp thế gian khiến sanh căn lành. Tâm bình đẳng với tất cả thế gian, vì khắp làm cho chúng sanh tăng trưởng pháp lành. Tâm thanh tịnh nơi tất cả cảnh giới vì trừ diệt tất cả nghiệp bất thiện. Thệ nguyện lợi ích tất cả chúng sanh, vì thân hằng hiện khắp tất cả quốc độ. Thị hiện tất cả bổn sự nhơn duyên, vì làm cho các chúng sanh an trụ hạnh lành. Hằng thờ tất cả thiện tri thức, vì khiến chúng sanh an trụ Phật pháp.

Này thiện nam tử! Ta dùng pháp thí ban bố cho chúng sanh, khiến họ sanh bạch pháp cầu nhất thiết trí. Tâm được kiên cố như kim cang na la diên tạng, hay quán sát Phật lực, ma lực, thường được gần gũi thiện tri thức, dẹp phá tất cả núi

hoặc nghiệp chướng, họp pháp trợ đạo nhất thiết trí, tâm hằng chẳng bỏ bậc nhất thiết trí.

Này thiện nam tử! Ta dùng tịnh pháp quang minh như vậy để lợi ích tất cả chúng sanh. Lúc nhóm pháp trợ đạo thiện căn, khởi mười thứ quán sát pháp giới :

Một là ta biết pháp giới vô lượng, vì chứng được trí quang minh quảng đại.

Hai là ta biết pháp giới vô biên, vì thấy chỗ thấy biết của tất cả Phật.

Ba là ta biết pháp giới vô hạn, vì vào khắp tất cả Phật độ cung kính cúng dường chư Như Lai.

Bốn là ta biết pháp giới không mé, vì thị hiện tu hành Bồ tát hạnh khắp trong tất cả thế giới hải.

Năm là ta biết pháp giới không dứt, vì nhập nơi trí bất đoạn của Như Lai.

Sáu là ta biết pháp giới một tánh vì Như Lai một âm thanh mà tất cả chúng sanh đều rõ biết.

Bảy là ta biết pháp giới tánh tịnh, vì rõ Như Lai nguyện độ khắp tất cả chúng sanh.

Tám là ta biết pháp giới khắp chúng sanh, vì diệu hạnh Phổ Hiền đều cùng khắp.

Chín là ta biết pháp giới một trang nghiêm, vì diệu hạnh Phổ Hiền khéo trang nghiêm.

Mười là ta biết pháp giới chẳng thể hư hoại, vì thiện căn nhất thiết trí sung mãn pháp giới chẳng thể hoại.

Này Thiện nam tử! Ta khởi mười thứ quán sát pháp giới trên đây để nhóm họp những thiện căn, hoàn tất pháp trợ đạo, biết rõ oai đức quảng đại của chư Phật, thâm nhập cảnh giới nan tư của Như Lai.

Lại này Thiện nam tử! Ta chánh niệm tư duy như vậy, được Như Lai mười môn đại oai đức đà la ni luân.

Những là:

Đà la ni luân vào khắp tất cả pháp. Đà la ni luân trì khắp tất cả pháp. Đà la ni luân nói khắp tất cả pháp.

Đà la ni luân niệm khắp tất cả Phật mười phương. Đà la ni luân nói khắp danh hiệu của tất cả Phật.

Đà la ni luân vào khắp nguyện hải của tam thế Phật. Đà la ni luân vào khắp tất cả những thừa hải.

Đà la ni luân nhập khắp tất cả chúng sanh nghiệp hải. Đà la ni luân mau chuyển tất cả nghiệp.

Đà la ni luân mau sanh nhất thiết trí.

Này Thiện nam tử! Mười đà la ni luân này dùng mười ngàn đà la ni luân làm quyến thuộc, hằng vì chúng sanh diễn nói diệu pháp.

Này Thiện nam tử! Ta vì chúng sanh hoặc nói văn huệ pháp, tư huệ pháp, tu huệ pháp. Hoặc nói một hữu pháp, hoặc nói tất cả hữu pháp. Hoặc vì họ mà nói danh hải pháp của một Như Lai. Hoặc nói danh hải pháp của tất cả Như Lai. Hoặc vì họ mà nói một thế giới hải pháp. Hoặc nói tất cả thế giới hải pháp. Hoặc nói một Phật thọ ký hải pháp. Hoặc nói tất cả Phật thọ ký hải pháp. Hoặc nói chúng hội đạo tràng hải pháp của một Như Lai. Hoặc nói chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai. Hoặc vì họ mà nói pháp luân hải pháp của một Như Lai. Hoặc nói pháp luân hải pháp của tất cả Như Lai. Hoặc nói tu đa la pháp của một Như Lai. Hoặc nói tu đa la pháp của tất cả Như Lai. Hoặc nói tập hội pháp của một Như Lai. Hoặc nói tập hội pháp của tất cả Như Lai. Hoặc nói tâm hải pháp của một trí. Hoặc nói tâm hải pháp của nhất thiết trí. Hoặc nói pháp xuất ly

của một thừa. Hoặc nói xuất ly pháp của tất cả thừa. Ta vì chúng sanh mà nói bất khả thuyết pháp môn như vậy.

Này thiện nam tử! Ta nhập Như Lai vô sai biệt pháp giới môn hải, nói pháp vô thượng nhiếp khắp chúng sanh, tận vị lai kiếp trụ hạnh Phổ hiền.

Này thiện nam tử! Ta thành tựu môn giải thoát thậm thâm tự tại diệu âm này, ở trong mỗi niệm tăng trưởng tất cả những môn giải thoát, niệm niệm sung mãn tất cả pháp giới.Thiện Tài thưa: Lạ lùng thay, bạch đức thánh! Môn giải thoát này hi hữu như vậy Đức thánh chứng được đã bao lâu?

Dạ Thần nói: Này thiện nam tử! Thuở xưa, quá thế giới chuyển vi trần số kiếp có kiếp tên là Ly Cấu Quang Minh, có thế giới tên là Công Đức Vân, thể chất bằng hiện nhất thiết chúng sanh nghiệp ma ni vương hải, hình như liên hoa, trụ trong tứ thiên hạ vi trần số hương ma ni tu di sơn võng, trang nghiêm với xuất nhất thiết như lai bổn nguyện âm liên hoa, tu di sơn vi trần số liên hoa làm quyến thuộc, xen lẫn với tu di sơn vi trần số hương ma ni. Thế giới đó có tu di sơn vi trần tứ thiên hạ. Mỗi tứ thiên hạ có trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết bất khả thuyết thành.

Trong đó có một tứ thiên hạ tên là Diệu Tràng, có Vương Đô tên là Phổ Bửu Hoa Quang. Cách không xa có Bồ Đề tràng tên là Phổ Hiển Hiện Pháp Vương Cung Điện. Tu di sơn vi trần số Như Lai xuất hiện trong đó. Tối sơ Phật hiệu là Pháp Hải Lôi Ấm Quang Minh Vương.

Lúc đức Phật đó xuất thế có Chuyển Luân Vương tên là Thanh Tịnh Nhựt Quang Minh Diện, Thọ trì tất cả phát hải triền tu đa la của Phật. Sau khi đức Phật nhập niết bàn, nhà vua xuất gia hộ trì chánh pháp.

Lúc pháp sắp diệt có ngàn bộ dị chúng thuyết pháp ngàn thứ.

Gần lúc mạt kiếp nghiệp hoặc chướng nặng, các ác Tỳ Kheo nhiều sự đấu tranh, thích chấp cảnh giới chẳng cầu công đức. Thích nói vương luận, tặc luận, nữ luận, quốc luận, hải luận, nhẫn đến tất cả thế gian luận.

Lúc đó Vương Tỳ Kheo bảo họ rằng: Lạ thay khổ thay, đức Phật trong vô lượng kiếp hải chứa nhóm ngọn đuốc pháp này sao các người lại cùng nhau hủy diệt.

Nói xong, Vương Tỳ Kheo bay lên hư không cao bảy cây đa la, thân phóng ra vô lượng những mây màu sáng, những

lưới đại quang minh nhiều màu, làm cho vô lượng chúng sanh trừ nóng phiền não, làm cho vô lượng chúng sanh phát tâm bồ đề. Nhờ nhân duyên này nên giáo pháp của Như Lai được hưng thạnh thêm sáu vạn năm ngàn năm.

Lúc đó có Tỳ Kheo Ni tên là Pháp Luân Hóa Quang, vốn là con gái của Chuyển Luân Vương, trăm ngàn Tỳ Kheo Ni làm quyến thuộc, nghe lời nói của Phụ vương và thấy thần lực, liền phát tâm bồ đề không thối chuyển, được tam muội tên là nhất thiết Phật giáo đăng, lại được môn giải thoát thậm thâm tự tại diệu âm này, thân tâm nhu nhuyến, liền được thấy tất cả thần lực của đức Pháp Hải Lôi Ấm Quang Minh Như Lai.

Này Thiện nam tử! Chuyển Luân Vương Tỳ Kheo xưa kia chính là Phổ Hiền Bồ Tát, Vương Nữ Tỳ Kheo Ni chính là ta.

Thuở ấy ta thủ hộ Phật pháp làm cho mười vạn Tỳ Kheo Ni được chẳng thối chuyển nơi vô thượng bồ đề, lại được hiện thấy tất cả Phật tam muội, lại được tất cả Phật pháp luân kim cang quang minh đà la ni, lại được bát nhã ba la mật vào khắp tất cả pháp môn hải.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Ly Cấu Pháp Quang Minh.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Luân Quang Minh Kế.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Nhật Công Đức Vân.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Hải Diệu Ấm Vương.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Nhật Thí Huệ Đăng.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Hoa Tràng Vân.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Diệm Sơn Tràng Vương.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Thậm Thâm Pháp Công Đức Nguyệt.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Trí Phổ Quang Tạng.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Khai Thị Phổ Trí Tạng.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Công Đức Tạng Sơn Vương.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Phổ Môn Tu Di Hiền.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Nhất thiết Pháp Tinh Tấn Tràng.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Phát Bửu Hoa Công Đức Vân.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Tịch Tịnh Quang Minh Kế.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Quang Minh Từ Bi Nguyệt.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Công Đức Diệm Hải.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Trí Nhựt Phổ Quang Minh.

Kế đó có chư Phật đây thứ đệ nối tiếp xuất thế: Phổ Hiền Viên Mãn Trí Phật. Thần Thông Trí Quang Vương Phật. Phước Đức Hoa Quang Đăng Phật. Trí Sư Tử Tràng Vương Phật. Nhật Quang Phổ Chiếu Vương Phật. Tu Di Bửu Trang Nghiêm Tướng Phật, Nhật Quang Phổ Chiếu Phật. Pháp Vương Công Đức Nguyệt Phật. Khai Phu Liên Hoa Diệu Ấm Vân Phật. Nhựt Quang Minh Tướng Phật. Phổ Quang Minh Pháp Ấm Phật. Sư Tử Kim Cang Na La Diên Vô Úy Phật. Phổ Trí Dũng Mãnh Tràng Phật. Phổ Khai Pháp Liên Hoa Thân Phật. Công Đức Diệu Hoa Hải Phật. Đạo Tràng Công Đức Nguyệt Phật. Pháp Cự Xí Nhiên Nguyệt Phật. Phổ Quang Minh Kế Phật. Pháp Tràng Đăng Phật. Kim Cang Hải Tràng Vân Phật. Danh Xưng Sơn Công Đức Vân Phật. Chiên Đàn Diệu Nguyệt Phật. Phổ Diệu Quang Minh Hoa Phật. Chiếu Nhất Thiết Chúng Sanh Quang Minh Vương Phật. Công Đức Liên Hoa Tạng Phật. Hương Diệm Quang Minh Vương Phật. Ba Đầu Ma Hoa Nhơn Phật. Chúng Tướng Sơn Phổ Quang Minh Phật. Phổ Danh Xưng Tràng Phật. Tu Di Phổ Môn Quang Phật. Công Đức Pháp

Thành Quang Phật. Đại Thọ Sơn Quang Minh Phật. Phổ Đức Quang Minh Tràng Phật. Công Đức Kiết Tường Tướng Phật. Dũng Mãnh Pháp Lực Tràng Phật. Pháp Luân Quang Minh Ấm Phật. Công Đức Sơn Trí Huệ Quang Phật. Vô Thượng Diệu Pháp Nguyệt Phật. Pháp Liên Hoa Tịnh Quang Tràng Phật. Bửu Liên Hoa Quang Minh Tạng Phật. Quang Diệm Vân Sơn Đăng Phật. Phổ Giác Hoa Phật. Chủng Chủng Công Đức Diệm Tu Di Tạng Phật. Viên Mãn Quang Sơn Vương Phật. Phước Đức Vân Trang Nghiêm Phật. Pháp Sơn Vân Tràng Phật. Công Đức Sơn Quang Minh Phật. Pháp Nhựt Vân Đăng Vương Phật. Pháp Vân Danh Xưng Vương Phật. Pháp Luân Vân Phật. Khai Ngộ Bồ Đề Trí Quang Tràng Phật. Phổ Chiếu Pháp Luân Nguyệt Phật. Bửu Sơn Oai Đức Hiền Phật. Hiền Đức Quảng Đại Quang Phật. Phổ Trí Vân Phật. Pháp Lực Công Đức Sơn Phật. Công Đức Hương Diệm Vương Phật. Kim Sắc Ma Ni Sơn Diệu Ấm Thanh Phật. Đảnh Kế Xuất Nhất Thiết Pháp Quang Minh Vân Phật. Pháp Luân Xí Thạnh Quang Phật. Vô Thượng Công Đức Sơn Phật. Tinh Tấn Cự Quang Minh Vân Phật. Tam Muội Ẩn Quang Đại Quang Minh Quang Phật. Bửu Quang Minh Công Đức Vương Phật. Pháp Cự Bửu Cái Ấm Phật. Phổ

Chiếu Hư Không Giới Vô Úy Pháp Quang Minh Phật. Nguyệt Tướng Trang Nghiêm Tràng Phật. Quang Minh Diệm Sơn Vân Phật. Chiếu Vô Chướng Ngại Pháp Hư Không Phật. Khai Hiển Trí Quang Thân Phật. Thế Chủ Đức Quang Minh Ấm Phật. Nhứt Thiết Pháp Tam Muội Quang Minh Ấm Phật. Pháp Ấm Công Đức Tạng Phật. Xí Nhiên Diệm Pháp Hải Vân Phật. Phổ Chiếu Tam Thế Tướng Đại Quang Minh Phật. Phổ Chiếu Pháp Luân Sơn Phật. Pháp Giới Sư Tử Quang Phật. Tu Di Hoa Quang Minh Phật. Nhứt Thiết Tam Muội Hải Sư Tử Diệm Phật. Phổ Trí Quang Minh Đăng Phật.

Có tu di sơn vi trần số chư Phật Như Lai như vậy thứ đệ tiếp nối xuất thế.

Tối hậu Phật hiệu là Pháp Giới Thành Trí Huệ Đăng, cũng xuất thế trong kiếp Ly Cấu Quang Minh.

Với tất cả chư Phật trên đây ta đều kính thờ thân cận cúng dường nghe pháp thọ trì và xuất gia học đạo hộ trì pháp giáo, nhập môn giải thoát bồ tát thậm thâm tự tại diệu âm này, dùng nhiều phương tiện giáo hóa thành thục vô lượng chúng sanh.

Từ đó đến nay trải qua Phật sát vi trần số kiếp, có bao nhiêu chư Phật xuất thế, ta đều kính thờ cúng dường thọ hành giáo pháp.

Này thiện nam tử! Từ đó đến nay, ta ở trong chúng sanh vô minh tăm tối sanh tử mà riêng mình giác ngộ, làm cho chúng sanh thủ hộ tâm thành, bỏ tam giới thành mà an trụ nơi pháp thành nhất thiết trí vô thượng.

Này thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát thậm thâm tự tại diệu âm này, làm cho các thế gian rời hí luận ngữ, chẳng nói nhị ngữ, thường chơn thiệt ngữ, hằng thanh tịnh ngữ.

Như chư đại Bồ tát có thể biết tự tánh của tất cả ngữ ngôn. Trong mỗi niệm tự tại khai ngộ tất cả chúng sanh. Vào biển ngôn âm của tất cả chúng sanh. Đều biết rõ được tất cả ngôn từ. Thấy rõ tất cả pháp môn. Đã được tự tại nơi phổ nhiếp nhất thiết pháp đà la ni, tùy chỗ nghi của tâm chúng sanh mà vì họ thuyết pháp, rốt ráo điều phục tất cả chúng sanh, có thể nhiếp thọ khắp tất cả chúng sanh, khéo tu những nghiệp vô thượng của Bồ Tát. Thâm nhập những trí vi tế của Bồ Tát. Có thể khéo quán sát bồ tát tạng. Có thể tự tại diễn thuyết những bồ tát pháp.

Tại sao vậy? Vì đã được thành tựu nhất thiết pháp luân đà la ni. Ta đâu biết được nói được công đức hạnh đó.

Này thiện nam tử! Trong Phật hội này có Chủ Dạ Thần tên là Khai Phu Nhất Thiện Thọ Hoa.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học nhất thiết trí, thế nào an lập tất cả chúng sanh trụ nhất thiết trí.

Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Chủ Dạ Thần muốn tuyên lại nghĩa này, vì Thiện Tài mà nói kệ rằng:

Bồ Tát giải thoát sâu khó thấy
Hư không như bình đẳng tướng
Thấy khắp trong vô biên pháp giới
Tất cả tam thế Phật Như Lai.
Xuất sanh vô lượng thắng công đức
Chứng nhập nan tư chơn pháp tánh
Tăng trưởng nhất thiết trí tự tại
Khai thông tam thế đạo giải thoát.
Quá xưa sát chuyển vi trần kiếp
Bấy giờ có kiếp tên Tịnh Quang,
Thế giới tên là Pháp Diệm Vân,
Có thành hiệu là Bửu Hoa Quang.

Trong đó chư Phật nối xuất thế
Số đến vô lượng tu di trần
Tối sơ Phật hiệu Pháp Hải Ấm.
Ở trong kiếp này xuất hiện trước.
Trong kiếp Tịnh Quang tối hậu Phật.
Hiệu là Pháp Giới Diệm Đăng Vương.
Tất cả chư Như Lai trên đây
Ta đều cúng dường thính thọ pháp.
Ta thấy Pháp Hải Lôi Ấm Phật
Thân Phật chói rực màu chơn kim
Các tướng trang nghiêm như bửu sơn
Phát tâm nguyện được thành Phật quả.
Ta tạm thấy thân Như Lai kia
Liền phát tâm bồ đề quảng đại
Thệ nguyện siêng cầu nhất thiết trí
Tánh cùng pháp giới hư không đồng.
Do đây thấy khắp tam thế Phật
Và cùng tất cả chúng Bồ Tát
Cũng thấy quốc vương và chúng sanh
Duyên đó nên khởi tâm đại bi

Tùy các chúng sanh tâm sở thích
Thị hiện đủ loại vô lượng thân
Cùng khắp mười phương các quốc độ
Động địa phóng quang ngộ hàm thức.
Thấy đệ nhị Phật kính thân cận
Cũng thấy mười phương sát hải Phật
Nhẫn đến tối hậu Phật ra đời
Tu di sơn trần số như vậy.
Trải qua sát chuyển vi trần kiếp
Có những Như Lai Chiếu Thế Đăng
Ta đều gần gũi mà kính thờ
Cho môn giải thoát này thanh tịnh.

Bấy giờ Thiện Tài Đồng Tử được nhập môn giải thoát bồ tát thậm thâm tự tại diệu âm nên nhập vô biên tam muội hải, nhập quảng đại tổng trì hải, được bồ tát đại thần thông, được bồ tát đại biện tài.

Thiện Tài rất hoan hỉ, ngắm nhìn Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Chủ Dạ Thần rồi nói kệ khen rằng:

Đã đi biển diệu huệ quảng đại
Đã qua vô biên biển tam hữu

Thân trí tạng trường thọ không khổ
Oai đức quang minh ở chúng này.
Liễu đạt pháp tánh như hư không
Vào khắp tam thế đều vô ngại
Niệm niệm phan duyên tất cả cảnh
Tâm tâm dứt hẳn các phân biệt.
Liễu đạt chúng sanh không tự tánh
Nhưng với chúng sanh khởi đại bi
Thâm nhập Như Lai môn giải thoát
Rộng độ quần mê vô lượng chúng.
Quán sát tư duy tất cả pháp
Biết rõ chứng nhập các pháp tánh
Như vậy tu hành Phật trí huệ
Giáo hóa chúng sanh khiến giải thoát,
Ngài là Đạo Sư của chúng sanh
Khai thị đạo trí huệ của Phật
Khắp vì pháp giới các chúng sanh
Nói những hạnh thoát thế gian khổ.
Ngài đã trụ Như Lai đại nguyện
Đã thọ bồ đề pháp quảng đại

Đã tu tất cả biến hành lực
Đã thấy mười phương Phật tự tại,
Đức thánh tâm tịnh như hư không
Lìa khắp tất cả những phiền não
Biết rõ tam thế vô lượng cõi
Chư Phật, Bồ tát và chúng sanh.
Đức Thánh một niệm đều biết rõ
Ngày, đêm, tháng, năm vi trần kiếp,
Cũng biết tất cả chúng sanh loại
Nhiều loại danh tướng đều sai biệt.
Mười phương chúng sanh chỗ sanh tử
Có Sắc, Vô Sắc, Tưởng, Phi Tưởng
Tùy thuận thế tục đều biết rõ
Dẫn dắt cho vào đường bồ đề.
Đã sanh nhà Như Lai thệ nguyện
Đã nhập biển chư Phật công đức
Phát thân thanh tịnh tâm vô ngại
Tùy theo chúng sanh mà hiện thân.

Nói kệ xong, Thiện Tài đảnh lễ chân Dạ Thần, hữu nhiễu vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

[2]Thiện Tài đã nhập môn giải thoát bồ tát thậm thâm tự tại diệu âm, tu hành tinh tấn, đi đến chỗ Dạ Thần Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa. Thấy Dạ Thần này ở trong lâu các chúng bửu hương thọ, ngồi trên tòa sư tử bằng những diệu bửu. Trăm vạn Dạ Thần vây quanh.

Thiện Tài đảnh lễ chân Dạ Thần chắp tay cung kính thưa rằng: Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào được nhất thiết trí? Xin ngài từ mẫn vì tôi mà tuyên nói.

Dạ Thần nói: Này thiện nam tử! Nơi Ta Bà thế giới này, lúc mặt nhựt lặn, hoa sen khép cánh, mọi người bãi du ngoạn, ta thấy những chúng sanh muốn trở về chỗ họ ở hoặc núi, hoặc thành, hoặc đồng quê, ta đều mật hộ cho họ đi đúng đường đến nơi đến chốn, đêm nghỉ an ổn.

Này thiện nam tử! Nếu có chúng sanh tuổi trẻ háo sắc kiêu mạn phóng dật vui say ngũ dục, thời ta vì họ mà hiện tướng già bịnh chết, họ sợ sệt rời bỏ các điều ác. Lại vì họ mà khen ngợi những thiện căn khiến họ tu tập.

---

2 Hán bộ quyển thứ bảy mươi hai

Vì người bỏn sẻn khen ngợi bố thí. Vì người phá giới khen ngợi tịnh giới. Với người sân hận dậy họ hạnh đại từ. Khiến người não hại thật hành nhẫn nhục. Nếu người giải đãi khiến họ tinh tấn. Nếu người tán loạn khiến tu thiền định. Người trụ ác huệ khiến học bát nhã.

Người thích tiểu thừa khiến trụ đại thừa. Người đắm các loài trong tam giới khiến họ trụ bồ tát nguyện ba la mật. Nếu có chúng sanh phước trí kém yếu bị kiết nghiệp ràng buộc lưu ngại nhiều, thời làm cho họ trụ Bồ tát lực ba la mật. Nếu có chúng sanh tâm họ tối tăm không có trí huệ, thời làm cho họ trụ bồ tát trí ba la mật.

Này thiện nam tử! Ta đã thành tựu môn giải thoát bồ tát xuất sanh quảng đại hỉ quang minh.

Thiện Tài thưa: Bạch đức Thánh! Cảnh giới của môn giải thoát này thế nào?

Dạ Thần nói: Này thiện nam tử! Nhập môn giải thoát này có thể biết trí phương tiện thiện xảo của Như Lai Phổ nhiếp chúng sanh. Phổ nhiếp thế nào?

Này thiện nam tử! Tất cả chúng sanh hưởng vui đều là do sức oai đức của Như Lai. Vì thuận lời dạy của Như Lai. Vì thật

hành theo lời của Như Lai. Vì học hạnh của Như Lai. Vì được sức hộ trì của Như Lai. Vì tu tập đạo của Như Lai ấn khả. Vì gieo điều lành của Như Lai làm. Vì y theo pháp của Như Lai nói. Vì trí huệ nhựt quang của Như Lai chiếu đến. Vì được Như Lai tánh tịnh nghiệp lực nhiếp thọ.

Tại sao biết như vậy?

Ta nhập môn giải thoát xuất sanh quảng đại hỉ quang minh này, nghĩ nhớ đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai thành Đẳng Chánh Giác, thuở xưa tu bồ tát hạnh thảy đều thấy rõ.

Này thiện nam tử! Thuở xưa, lúc làm Bồ Tát, đức Thế Tôn thấy tất cả chúng sanh chấp ngã, ngã sở, trụ nhà tối vô minh, vào rừng rậm kiến chấp, bị tham ái trói buộc, bị giận hờn làm hư, bị ngu si làm loạn, bị bỏn sẻn ganh ghét ràng rịt, nên sanh tử luân hồi bần cùng khốn khổ, chẳng gặp được chư Phật Bồ Tát. Thấy như vậy rồi khởi lòng đại bi lợi ích chúng sanh.

Những là khởi tâm nguyện được tất cả diệu bửu tư cụ nhiếp lấy chúng sanh. Khởi tâm nguyện tất cả chúng sanh đều được đầy đủ vật tư sanh không thiếu thốn. Với tất cả sự rời tâm chấp trước. Nơi tất cả cảnh giới không tâm tham nhiễm. Nơi tất cả sở hữu không tâm tiếc nối. Nơi tất cả quả báo không

tâm hi vọng. Nơi tất cả vinh hảo không tâm khen chuộng. Nơi tất cả nhơn duyên không tâm mê hoặc. Khởi tâm quán sát pháp tánh chơn thiệt. Khởi tâm cứu hộ tất cả chúng sanh. Khởi tâm thâm nhập tất cả pháp. Khởi tâm trụ bình đẳng đại từ đối với tất cả chúng sanh. Khởi tâm thật hành phương tiện đại bi đối với tất cả chúng sanh. Khởi tâm làm lọng đại pháp che khắp chúng sanh. Khởi tâm chày kim cang đại trí phá tất cả núi chướng phiền não của tất cả chúng sanh. Khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh tăng trưởng hỉ lạc. Khởi tâm nguyện tất cả chúng sanh rốt ráo an lạc. Khởi tâm tùy chỗ muốn của tất cả chúng sanh mà mưa tất cả của báu. Khởi tâm dùng phương tiện bình đẳng thành thục tất cả chúng sanh. Khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ thành tài. Khởi tâm nguyện tất cả chúng sanh rốt ráo đều được thập lực trí quả.

Khởi tâm như vậy rồi ta được bồ tát lực, hiện đại thần biến khắp pháp giới hư không giới. Ở trước chúng sanh mưa tất cả vật tư sanh, tùy sở thích của chúng sanh đều được toại ý, đều làm cho họ hoan hỉ, chẳng hối chẳng tiếc chẳng xen chẳng dứt.

Dùng phương tiện này nhiếp khắp chúng sanh giáo hóa thành thục, đều làm cho họ ra khỏi khổ nạn sanh tử chẳng cầu báo đáp. Rửa sạch tâm bửu của tất cả chúng sanh, làm cho họ sanh khởi đồng một thiện căn với tất cả chư Phật. Thêm biển lớn phước đức nhất thiết trí.

Bồ tát niệm niệm thành thục tất cả chúng sanh như vậy. Niệm niệm nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Niệm niệm vào khắp tất cả pháp giới. Niệm niệm thảy đều khắp hư không giới. Niệm niệm vào khắp tất cả tam thế. Niệm niệm thành tựu trí điều phục tất cả chúng sanh. Niệm niệm hằng chuyển tất cả pháp luân. Niệm niệm hằng dùng đạo nhất thiết trí lợi ích chúng sanh. Niệm niệm khắp tất cả thế giới ở trước các chúng sanh, tận vị lai kiếp hiện tất cả Phật thành Đẳng Chánh Giác. Niệm niệm khắp tất cả thế giới, tất cả kiếp tu bồ tát hạnh chẳng sanh hai tưởng.

Những là vào khắp tất cả thế giới hải quảng đại, trong tất cả thế giới chủng, những ranh giới các thế giới những trang nghiêm các thế giới, những thể tánh các thế giới, những hình trạng các thế giới, những phân bố các thế giới.

Hoặc có thế giới uế mà kiêm tịnh. Hoặc có thế giới tịnh mà kiêm uế. Hoặc có thế giới một bề tạp uế. Hoặc có thế giới một bề thanh tịnh. Hoặc nhỏ hoặc lớn, hoặc thô hoặc tế. Hoặc ngay hoặc nghiêng, hoặc úp hoặc ngửa.

Trong tất cả thế giới như vậy niệm niệm tu hành những hạnh bồ tát, nhập bồ tát vị, hiện bồ tát lực. Cũng hiện tất cả thân Phật tam thế. Tùy tâm chúng sanh khiến biết thấy khắp cả.

Này thiện nam tử! Tỳ Lô Giá Na Như Lai, lúc tu hành hạnh bồ tát như vậy, thấy các chúng sanh chẳng tu công đức, không có trí huệ, chắp ngã ngã sở vô minh che chướng, chẳng chánh tư duy, vào các tà kiến, chẳng biết nhân quả, thuận phiền não nghiệp, sa vào hầm sâu hiểm nạn sanh tử. Thọ đủ vô lượng những sự khổ, khởi tâm đại bi, tu đủ tất cả ba la mật hạnh. Vì các chúng sanh mà tán dương thiện căn kiên cố, cho họ an trụ xa rời khổ nghèo cùng sanh tử, siêng tu pháp trợ đạo phước trí. Vì họ mà nói những môn nhân quả. Vì họ mà nói nghiệp báo chẳng trái nhau. Vì họ mà nói chỗ chứng nhập của pháp. Vì họ mà nói tất cả chúng sanh hiểu biết và muốn thích, và nói tất cả quốc độ thọ sanh, khiến họ chẳng dứt tất cả Phật chủng,

khiến họ thủ hộ tất cả Phật giáo, khiến họ rời bỏ tất cả các ác. Lại vì họ mà tán dương pháp trợ đạo xu hướng nhất thiết trí, khiến các chúng sanh hoan hỉ, khiến hành pháp thí nhiếp khắp tất cả, khiến họ phát khởi hạnh nhất thiết trí, khiến họ tu học đạo ba la mật của chư đại Bồ Tát, khiến họ tăng trưởng những thiện căn hải thành nhất thiết trí, khiến họ đầy đủ tất cả thánh tài, khiến họ được nhập môn tự tại của Phật. Khiến họ nhiếp thủ vô lượng phương tiện, khiến họ quán thấy oai đức của Như Lai, khiến họ an trụ bồ tát trí huệ.

Thiện Tài thưa: Đức Thánh phát tâm vô thượng bồ đề đã bao lâu?

Dạ Thần nói: Này thiện nam tử! Việc này khó tin, khó hiểu, khó vào, khó nói, tất cả thế gian và hàng Nhị Thừa đều chẳng biết được, chỉ trừ thần lực của Phật gia hộ, thiện hữu nhiếp thọ, chứa thắng công đức, chí nguyện thanh tịnh, không tâm hạ liệt, không tâm tạp nhiễm, không tâm siểm khúc, được tâm trí quang minh khắp soi sáng, phát tâm nhiêu ích khắp các chúng sanh, tâm mà tất cả phiền não nhẫn đến chúng ma không phá hoại được, khởi tâm quyết thành tựu nhất thiết trí, tâm chẳng thích tất cả sự vui sanh tử, có thể cầu tất cả diệu lạc

của chư Phật, có thể diệt tất cả khổ não của chúng sanh, có thể tu công đức của tất cả Phật, có thể quán thật tánh của tất cả pháp, có thể đủ tất cả tín giải thanh tịnh, có thể siêu tất cả nước độc sanh tử, có thể nhập tất cả trí hải của Như Lai, có thể quyết định đến pháp thành vô thượng, có thể dũng mãnh nhập cảnh giới Như Lai, có thể mau chóng đến địa vị chư Phật, có thể liền thành tựu sức nhất thiết trí, có thể ở nơi thập lực đã được rốt ráo. Người như vậy ở nơi đây có thể trì, có thể nhập, có thể rõ.

Tại sao vậy? Vì đây là cảnh giới trí huệ của Như Lai, tất cả Bồ Tát còn chẳng biết được huống là những chúng sanh khác. Nhưng nay ta do oai lực của đức Phật, muốn khiến chúng sanh điều thuận đáng được hóa độ, ý họ mau thanh tịnh. Muốn khiến chúng sanh tu tập thiện căn, tâm họ được tự tại. Nên theo chỗ hỏi của ngươi mà ta tuyên nói.

Bấy giờ Dạ Thần Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa muốn tuyên lại nghĩa này, quán sát cảnh giới của tam thế Như Lai mà nói kệ rằng:

Phật tử ngươi đã hỏi
Cảnh giới Phật rất sâu

Nam tư sát trần kiếp
Nói đó chẳng thể hết
Chẳng phải tham sân si
Kiêu mạn phiền não che
Những chúng sanh như vậy
Biết được Phật diệu pháp.
Chẳng phải bỏn sẻn ganh
Siểm khúc những ý trược
Nghiệp phiền não che đậy
Mà biết được Phật cảnh.
Chẳng phải chấp uẩn xứ
Và chắp thân hữu lậu
Người kiến đảo tưởng đảo
Biết được Phật giác ngộ.
Phật cảnh giới tịch tịnh
Tánh tịnh rời phân biệt.
Chẳng phải chấp ba cõi
Biết được pháp tánh này.
Sanh nơi nhà chư Phật
Được chư Phật thủ hộ
Người trì Phật pháp tạng
Cảnh giới của trí nhãn.
Gần gũi thiện tri thức
Mến thích pháp bạch tịnh
Siêng cầu chư Phật lực
Nghe pháp này hoan hỉ.

Tâm tịnh vô phân biệt
Dường như thái hư không
Đèn trí huệ phá tối
Cảnh giới của người này.
Dùng ý đại từ bi
Che khắp các thế gian
Tất cả đều bình đẳng
Cảnh giới của người này.
Hoan hỉ tâm vô trước
Tất cả đều xả được
Bình đẳng thí chúng sanh
Cảnh giới của người này.
Tâm tịnh rời các ác
Rốt ráo không hối hận
Thuận hành chư Phật giáo
Cảnh giới của người này.
Biết rõ pháp tự tánh
Nhẫn đến các nghiệp chủng
Tâm họ không động loạn
Cảnh giới của người này.
Dũng mãnh siêng tinh tấn
An trụ tâm bất thối
Siêng tu nhất thiết trí
Cảnh giới của người này.
Tâm họ tịch tịnh trụ tam muội
Rốt ráo thanh lương không nhiệt não

Đã tu nhân nhất thiết trí hải
Là giải thoát của người chứng ngộ.
Khéo biết tất cả tướng phân biệt
Thâm nhập vô biên môn pháp giới
Độ khắp quần sanh không sót thừa
Là giải thoát của bậc trí huệ.
Rõ tánh chân thiệt của chúng sanh
Chẳng chấp tất cả biển hữu lậu
Như bóng hiện khắp trong tâm thủy
Là giải thoát của người chánh đạo.
Từ nơi tất cả tam thế Phật
Phương tiện nguyện chủng mà xuất sanh
Tận những kiếp sát siêng tu hành
Là giải thoát của bực Phổ Hiền.
Vào khắp tất cả môn pháp giới
Đều thấy mười phương những sát hải
Cũng thấy trong đó kiếp thành hoại
Mà tâm rốt ráo vô phân biệt.
Trong những vi trần của pháp giới
Đều thấy Như Lai ngồi đạo thọ
Thành tựu bồ đề độ quần sanh
Là giải thoát của vô ngại nhãn.
Ngươi ở vô lượng đại kiếp hải
Thân cận cúng dường thiện tri thức
Vì lợi quần sanh cầu chánh pháp
Nghe rồi ghi nhớ không quên sót.

Tỳ Lô Giá Na cảnh rộng lớn
Vô lượng vô biên chẳng thể suy
Ta thừa Phật lực nói với ngươi
Cho ngươi thâm tâm càng thanh tịnh.

Này thiện nam tử! Thuở xưa quá thế giới hải vi trần số kiếp, có thế giới hải tên là Phổ Quang Minh Chơn Kim Ma Ni Sơn. Trong thế giới hải này có Phật xuất hiện hiệu là Phổ Chiếu Pháp Giới Trí Huệ Sơn Tịch Tịnh Oai Đức Vương.

Này Thiện nam tử! Lúc đức Phật ấy tu hạnh bồ tát, nghiêm tịnh thế giới hải đó. Trong thế giới hải đó có thế giới vi trần số thế giới chủng. Mỗi thế giới chủng có thế giới vi trần số thế giới. Mỗi thế giới đều có Như Lai xuất thế. Mỗi Như Lai diễn nói thế giới vi trần số tu đa la. Mỗi tu đa la thọ ký cho Phật sát vi trần số Bồ Tát, hiện những thần lực, nói những pháp môn, độ vô lượng chúng sanh.

Này Thiện nam tử! Trong thế giới hải Phổ Quang Minh Chơn Kim Ma Ni Sơn, có thế giới chủng tên là Phổ Trang Nghiêm Tràng.

Trong thế giới chủng ấy có thế giới tên là Nhất Thiết Bửu Sắc Phổ Quang Minh. Thể chất bằng Hiện Nhất Thiết Hóa Phật Ảnh Ma Ni Vương, hình như thành quách cõi trời. Hạ tế làm

bằng Hiện Nhất Thiết Như Lai Đạo Tràng Ảnh Tượng Ma Ni Vương, an trụ trên biển Nhất Thiết Bửu Hoa. Thế giới ấy tịnh uế lẫn lộn. Trong thế giới này có tu di sơn vi trần số tứ thiên hạ. Chính giữa có một tứ thiên hạ tên là Nhất Thiết Bửu Sơn Tràng, Tứ thiên hạ ấy, mỗi thiên hạ ngang dọc đều một vạn do tuần. Mỗi thiên hạ đều có một vạn thành lớn.

Trong Diêm Phù Đề ấy có một Vương Đô tên là Kiên Cố Diệu Bửu Trang Nghiêm Vân Đăng, một vạn đại thành rải rác bao quanh.

Thời kỳ người Diêm Phù Đề thọ mạng vạn năm, có vua tên là Nhứt Thiết Pháp Ấm Viên Mãn Cái. Có năm trăm Đại Thần, sáu vạn thế nữ, bảy trăm Vương Tử. Những Vương Tử này đều đoan chánh dũng kiện có oai lực lớn.

Đức Vua ấy có oai đức ban bố khắp Diêm Phù Đề, không có kẻ oán địch.

Thế giới ấy, lúc kiếp sắp tận, có năm thứ trược phát khởi, nhơn chúng thọ mạng ngắn ngủi, của cải thiếu thốn, thân hình xấu xí, nhiều khổ ít vui, chẳng tu thập thiện, chuyên làm nghiệp ác. Giận gây hủy nhục nhau, làm quyến thuộc người xa

lìa, ganh ghét hạnh phúc của người, kiến chấp tà vạy, tham cầu phi pháp.

Do nhơn duyên ấy nên mưa gió bất thường, lúa mạ chẳng tốt, vườn tược cây cối khô cằn, nhơn dân đói kém, nhiều bệnh tật, tản cư bốn phương không biết nương tựa vào đâu nên đều đến ở quanh Vương Đô số đông đến trăm ngàn vạn ức, to tiếng kêu gào, hoặc giơ tay, hoặc chắp tay, hoặc cuối đầu, hoặc quì gối, hoặc nhảy nhót, đầu tóc rối tung y phục rách rưới, da thứa nhăn nứt, mặt mắt mất thần, đồng hướng về cung vua kêu van rằng:

Đại Vương! Đại Vương! Chúng tôi ngày nay nghèo cùng đói rách, bệnh tật khốn khổ, không chỗ nương tựa, không biết kêu cứu vào đâu. Chúng tôi đồng về nương với Đại Vương.

Đại Vương là bực nhơn từ trí huệ, chúng tôi mong được Đại Vương ban cho an lạc, ban cho sự sống. Xin Đại Vương thương xót chúng tôi, nhiếp thọ chúng tôi. Đại Vương là bửu tạng, là cầu đò, là đường sá, là thuyền bè, là hòn đảo châu báu, là tài lợi, là thiên cung của chúng tôi.

Nhà vua nghe lời kêu than của dân chúng liền được trăm vạn vô số môn đại bi. Nhứt tâm tư duy phát khởi mười thứ đại bi ngữ:

Một là: Thương thay chúng sanh sa vào hố lớn sanh tử không đáy, ta phải làm cách nào để cứu họ, cho họ an trụ nơi bực nhứt thiết trí.

Hai là: Thương thay chúng sanh bị bức ngặt bởi phiền não, ta phải làm cách nào cứu hộ họ, cho họ an trụ nơi tất cả nghiệp lành.

Ba là: Thương thay chúng sanh bị khủng bố bởi sanh lão bệnh tử, ta phải làm cách nào cho họ về nương, cho họ vĩnh viễn được thân tâm an lạc.

Bốn là: Thương thay chúng sanh thường bị thế gian đại chúng làm ngặt làm khiếp, ta phải làm thế nào hộ trợ họ, cho họ an trụ đạo nhứt thiết trí.

Năm là: Thương thay chúng sanh không có trí nhãn thường bị thân kiến nghi lầm che đậy, ta phải dùng phương tiện gì cho họ mau giải quyết kiến chấp.

Sáu là: Thương thay chúng sanh thường bị si tối làm mê lầm, ta phải thế nào để làm đèn sáng cho họ soi thấy thành nhứt thiết trí.

Bảy là: Thương thay chúng sanh thường bị xan tật siểm cuống làm nhơ đục, ta phải thế nào để khai hiểu họ, cho họ chứng được pháp thân thanh tịnh.

Tám là: Thương thay chúng sanh mãi trôi chìm trong biển lớn sanh tử, ta phải vớt đưa họ thế nào cho họ được lên bờ bồ đề.

Chín là: Thương thay chúng sanh các căn cang cường khó điều khó phục, ta phải điều ngự họ thế nào cho họ được đầy đủ thần lực của Phật.

Mười là: Thương thay chúng sanh như kẻ mù lòa chẳng thấy đường sá, ta phải dẫn dắt họ thế nào cho họ được vào cửa nhất thiết trí.

Nói như thế xong, đức vua truyền đánh trống ban lịnh:

Nay đức vua bố thí khắp tất cả chúng sanh, tùy theo nhu cầu đều làm cho đầy đủ cả.

Vua lại ban lịnh cho tất cả thành trong Diêm Phù Đề và các tụ lạc đều khai kho chẩn tế, những là vàng bạc, lương thực,

y phục, thuốc men, đồ dùng, giường ghế, nhà cửa, châu báu, xe cộ, lụa là gấm vóc đều đem bố thí. Nhẫn đến đức Vua có thể sẻ xả thí cung điện, vợ con, vương vị, da thịt, tay chưn, môi răng, miệng lưỡi, mũi tai, đầu mắt, tâm can tỳ phế.

Phía đông của Vương đô có cổng tên là Ma Ni Sơn Quang Minh. Ngoài cổng thành ấy có hội trường bố thí rộng rãi bằng phẳng trống trải rất mực trang nghiêm, đều là quả báo do tịnh nghiệp của Bồ Tát.

Trong thí hội này có tòa sư tử, đất bằng mười thứ báu, lan can mười thứ báu, mười thứ cây báu bao quanh, dưới là kim cang bửu luân. Dùng tất cả thứ báu làm tượng long thần cầm bửu vật để trang sức hội trường, tràng phan bày hàng, lưới báu giăng che, vô lượng thứ hương luôn phất mùi thơm vi diệu, hàng lụa báu đẹp trải giăng khắp nơi, trăm ngàn âm nhạc luôn hòa tấu. Lại có bửu cái thường phóng vô lượng bửu quang minh như vàng diêm phù đàn hực hở thanh tịnh. Những anh lạc bửu linh hằng phát ra âm thanh vi diệu khuyên các chúng sanh tu hành nghiệp lành.

Lúc đó đức Vua ngự tòa sư tử, hình dung đoan chánh đủ những tướng tốt, thân na la diên không hư hoại, tánh hiền

thiện, tài pháp hai thứ đều tự tại, biện luận vô ngại trí huệ siêu phàm, trị nước không ai trái mạng lịnh.

Bấy giờ vô lượng vô số chúng sanh trong Diêm Phù Đề đua nhau đến hội trường bố thí này, thấy đức vua ngự trên tòa sư tử, đều cho là người đại trí, đại phước, là bực đủ đức đủ hạnh đủ nguyện, là nhà đại thí chủ.

Nhà vua thấy những người đến cầu xin liền sanh lòng bi mẫn, lòng hoan hỉ, lòng tôn trọng, lòng thiện hữu, lòng quảng đại, lòng tương tục, lòng tinh tấn, lòng bất thối, lòng thí xả, lòng châu biến.

Lòng hoan hỉ trong giây lát của nhà vua khi thấy những người đến xin còn hơn sự khoái lạc trong trăm ngàn ức na do tha kiếp của Đao Lợi Thiên Vương, Dạ ma Thiên Vương, Đâu Suất Đà Thiên Vương, nhẫn đến hơn cả sự vui tịch tịnh trong bất khả thuyết kiếp của Tịnh Cư Thiên Vương.

Này thiện nam tử! Ví như có người nhơn từ hiếu hữu gặp loạn lạc cha mẹ vợ con huynh đệ tỷ muội đều thất lạc, tình cờ được đoàn tụ đông đủ thời sự vui mừng biết ngần nào.

Lòng hoan hỉ của nhà vua khi thấy những người đến cầu xin cũng như vậy.

Này thiện nam tử! Nhà vua ấy nhờ thiện tri thức nên được tăng trưởng tri giải và chí nguyện nơi Phật bồ đề, các căn thành tựu, tín tâm thanh tịnh hoan hỉ viên mãn.

Tại sao vậy?

Vì nhà vua là bực Bồ Tát siêng tu các công hạnh cầu nhứt thiết trí. Nguyện được lợi ích tất cả chúng sanh. Nguyện được bồ đề vô lượng diệu lạc. Rời bỏ tất cả những tâm bất thiện. Thường thích chứa nhóm tất cả thiện căn. Thường nguyện cứu hộ tất cả chúng sanh. Thường thích quán sát đạo trí huệ. Thường ham tu hành pháp nhứt thiết trí. Làm thỏa mãn nguyện vọng của tất cả chúng sanh. Vào biển lớn công đức của tất cả Phật. Phá tất cả núi ma nghiệp hoặc chướng. Tùy thuận giáo hạnh của tất cả Như Lai. Thật hành đạo nhất thiết trí vô ngại. Đã có thể thâm nhập dòng nhất thiết trí. Tất cả pháp lưu thường hiện tiền. Đại nguyện vô tận làm Đại Trượng Phu, trụ pháp đại nhân. Chứa nhóm tất cả tạng lành phổ môn, lìa tất cả chấp, chẳng nhiễm tất cả cảnh giới thế gian. Biết các pháp tánh dường như hư không. Với những người đến xin xem như con một, xem như cha mẹ, xem là phước điền, xem là khó được,

xem là ân nhân, xem là chỗ bền chắc, xem là Thầy, là Phật. Chẳng chọn xứ sở, chẳng lựa chủng tộc, chẳng phân hình mạo.

Tùy theo chỗ muốn của họ, nhà vua vẫn một tâm từ bi bình đẳng vô ngại cung cấp đầy đủ cho tất cả. Người cầu lương thực thời cho lương thực. Người xin y phục thời cho y phục. Người xin vàng bạc thời cho vàng bạc. Nhẫn đến những người cầu xin xe cộ, ruộng vườn, nhà cửa, voi ngựa, châu báu, phan lọng, hương hoa, quyến thuộc vân vân, nhà vua đều cấp cho tất cả.

Trong thí hội này có Trưởng Giả Nữ tên là Bửu Quang Minh cùng sáu mươi đồng nữ câu hội, hình dung đoan chánh đẹp lạ, mọi người thích thấy da màu chơn kim, tóc và mắt màu xanh biếc thân phát mùi thơm, miệng diễn Phạm âm, bửu y thượng diệu trang nghiêm trên thân, thường có lòng tàm quý chánh niệm chẳng loạn, đầy đủ oai nghi cung kính sư trưởng, thường nhớ thuận hành công hạnh vi diệu thậm thâm, những pháp đã nghe ghi nhớ chẳng quên, thiện căn đời trước chảy nhuần nơi tâm, thanh tịnh quảng đại dường như hư không, khắp an lợi chúng sanh, thường thấy chư Phật cầu nhất thiết trí.

Bấy giờ nàng Bửu Quang minh cách đức Vua không xa, chắp tay đảnh lễ, tự nghĩ rằng: Tôi được lợi lành tôi được lợi lành. Nay tôi được thấy bực thiện tri thức. Nơi nhà vua, nàng nghĩ là Đại Sư, là thiện tri thức, là đủ từ bi, là hay nhiếp thọ. Tâm nàng chánh trực rất vui mừng, liền cổi anh lạc dâng lên vua mà nguyện rằng:

Nay Đại Vương này làm chỗ nương cho vô lượng vô biên chúng sanh mê tối, nguyện ngày sau tôi cũng như vậy.

Như đại Vương đây, những pháp đã biết, thừa đã theo, đạo đã tu, sắc tướng đã đủ, tài sản đã có, chúng hội đã nhiếp vô biên, vô tận, khó hơn khó hoại nguyện ngày sau tôi đều được như vậy. Đức vua đây sanh ở đâu tôi đều theo sanh nơi đó.

Đức vua biết nàng ấy phát tâm như vậy nên bảo rằng: Này Đồng Nữ! Tùy ý nàng muốn ta đều cấp cho. Tất cả sở hữu nay ta đều xả cả, cho các chúng sanh đều được đầy đủ.

Nghe đức vua nói, nàng Bửu Quang Minh rất hoan hỷ tín tâm thanh tịnh, liền nói kệ ca ngợi đức vua:

Thuở xưa thành ấp này
Lúc chưa có Đại Vương

Không có mảy may vui
Dường như xứ ngạ quỷ.
Chúng sanh sát hại nhau
Cướp trộm và dâm dật,
Lưỡng thiệt nói dối trá
Lời thô ác vô nghĩa,
Tham lam tài vật người
Sân hận lòng độc ác,
Tà kiến làm điều quấy
Chết rồi đọa ác đạo.
Bởi những chúng sanh này
Bị ngu si che đậy
Ở trong điên đảo kiến
Trời ít khi ban lành.
Vì không mưa phải mùa
Ngũ cốc đều chẳng mọc
Cỏ cây nhiều khô héo
Sông suối cũng khô cạn.
Lúc chưa có Đại Vương
Sông ao đều khô cạn
Lúc chưa có đại vương
Sông mau đđều khô cạn
Thây chết chật trong vườn
Nhìn đó như đồng hoang.
Đại Vương lên ngôi báu
Rộng cứu những quần sanh

Mây mát che tám phương
Khắp nơi đều mưa xuống.
Đại Vương cai trị dân
Dứt hết những ngược ác
Hình ngục đều dẹp bỏ
Kẻ côi cùng được an
Ngày trước các chúng sanh
Thường tàn sát lẫn nhau
Uống máu và ăn thịt.
Nay đều sanh lòng từ.
Ngày trước các chúng sanh
Nghèo cùng thiếu y phục
Dùng cỏ tự che thân
Gầy xấu như ngạ quỷ.
Khi Đại Vương trị vì
Lúa tốt tự nhiên sanh
Trong cây sanh y phục
Nam Nữ đều xinh đẹp
Ngày trước người tham lam
Phi pháp lấn đoạt nhau,
Nay thời đều giàu đủ
Như khu vườn Đế Thích.
Ngày trước người làm ác
Dâm dật sanh tham nhiễm
Vợ người và đồng nữ
Cùng xâm bức lẫn nhau.

Nay thấy vợ con người
Xinh đẹp trang sức khéo
Mà lòng không nhiễm trước
Giống như trời Tri Túc.
Ngày trước các chúng sanh
Nói dối chẳng chơn thiệt
Phi pháp không lợi ích
Nịnh hót lấy lòng người.
Nay tất cả mọi người
Đều bỏ lời nói ác
Lòng họ rất nhu nhuyến
Lời nói cũng điều thuận.
Ngày trước các chúng sanh
Làm nhiều hạnh tà vạy
Chắp tay cung kính lạy
Những trâu, bò, heo, dê,
Nay theo pháp của vua
Tỏa ngộ trừ tà kiến
Biết rõ báo khổ vui
Đều từ nhơn duyên khởi.
Đại Vương diễn diệu âm
Người nghe đều vui mừng
Ấm thanh của Thích, Phạm
Tất cả không bằng được.
Đại Vương những bửu cái
Ở cao trên không trung

Cán bằng ngọc lưu ly
Trùm bằng lưới ma ni,
Linh vàng tự nhiên phát
Tiếng Phật rất hòa nhã
Tuyên dương pháp vi diệu
Diệt trừ chúng sanh mê
Kế lại rộng diễn thuyết
Mười phương các cõi Phật
Trong tất cả những kiếp
Như Lai và quyến thuộc.
Và lại thứ đệ nói
Quá khứ mười phương cõi
Và trong quốc độ đó
Tất cả các Như Lai.
Lại phát tiếng diệu âm
Khắp cõi Diêm Phù Đề
Nói rộng về Nhơn Thiên
Những nghiệp làm sai khác.
Chúng sanh nghe tiếng này
Tự biết những hạnh nghiệp
Bỏ ác siêng tu hành
Hồi hướng Phật bồ đề.
Vương phụ: Tịnh Quang Minh,
Vương Mẫu: Liên Hoa Quang,
Thuở ngũ trược xuất hiện
Ở ngôi trị thiên hạ.

Bấy giờ có vườn rộng.
Vườn có năm trăm ao
Mỗi ao ngàn cây lớn
Trên cây đầy những hoa.
Ở trên bờ ao ấy
Xây dựng nhà ngàn cột
Lan can rất trang nghiêm
Không gì là chẳng đủ.
Mạt thế khởi ác pháp
Nhiều năm chẳng có mưa
Sông ao đều khô cạn
Cỏ cây cũng héo rũ.
Bảy ngày trước vua sanh
Trước hiện tướng linh thoại,
Người thấy đều nghĩ rằng
Bực cứu thế sẽ hiện.
Bấy giờ vào giữa đêm
Đại địa động sáu cách
Có một ao bửu hoa
Quang minh như trời sáng.
Trong vườn năm trăm ao
Đầy nước bát công đức,
Cây khô đều đâm chồi
Hoa lá đều tươi tốt.
Nước ao đã đầy tràn
Chảy lan tất cả xứ

Khắp cả cõi Diêm Phù
Không đâu chẳng nhuần ướt.
Dược thảo và cây cối
Trăm thứ lúa đậu thảy
Nhánh lá bông trái hột
Tất cả đều sum sê
Rãnh mương và gò nổng
Những nơi cao và thấp
Tất cả những chỗ ấy
Tự nhiên bằng phẳng cả.
Gai gốc cát sỏi thảy
Bao nhiêu những tạp uế
Đều ở trong một niệm
Biến thành những ngọc báu.
Chúng sanh thấy sự này
Hoan hỉ mà ca ngợi
Đều nói mình được lợi
Như khát uống nước ngọt.
Bấy giờ vua Quang Minh
Cùng vô lượng quyến thuộc
Xe giá đồng du ngoạn
Đi xem khắp khu vườn.
Trong số năm trăm ao
Có ao tên Khánh Hỉ
Trên ao có Pháp Đường
Phụ Vương ngự nơi đây.

Tiên Vương bảo Phu Nhơn :
Ta nhớ bảy ngày trước
Giữa đêm đất chấn động
Trong đây phát ánh sáng
Bấy giờ trong ao đó
Mọc bông sen ngàn cánh
Sáng như ngàn mặt nhựt
Chói đến đảnh Tu di,
Cộng hoa bằng kim cang,
Đài hoa vàng Diêm Phù,
Cánh hoa bằng những báu
Diệu hương làm nhụy tua
Đức Vua sanh trên hoa
Ngồi kiết già đoan trang
Trang nghiêm với tướng hảo
Thiên Thần đều cung kính.
Tiên Vương rất hoan hỉ
Tự vào ao ẵm lên
Đem trao cho Phu Nhơn
Bà nên mừng được con.
Liền đó tạng báu hiện,
Cây báu sanh diệu y,
Thiên nhạc tấu mỹ âm,
Sung mãn trong hư không.
Tất cả các chúng sanh
Đều sanh lòng hoan hỉ

Chắp tay khen hi hữu
Đấng cứu thế ra đời.
Thân vua phóng quang minh
Chiếu khắp cả mọi nơi
Làm cho tứ thiên hạ
Hết tối, trừ bệnh tật.
Dạ Xoa, Tỳ Xá Xà,
Độc trùng các ác thú
Những thứ muốn hại người
Tất cả đều ẩn trốn.
Tiếng xấu và thất lợi
Tai họa cùng bệnh tật
Tất cả khổ đều diệt
Mọi người đều hoan hỉ.
Phàm là chúng sanh loại
Xem nhau như cha mẹ
Bỏ ác sanh lòng lành
Chuyên cầu nhất thiết trí.
Đóng bít các ác thú
Mở bày đường nhân thiên
Tuyên dương đạo trí huệ
Độ thoát các quần sanh.
Chúng tôi thấy Đại Vương
Được những lợi lành lớn
Làm cho người cô cùng
Tất cả đều an lạc.

Bửu Quang Minh đồng nữ nói kệ ca ngợi vua Nhất Thiết Pháp Ấm Viên Mãn Cái rồi đi nhiễu vô lượng vòng, cung kính đảnh lễ chắp tay đứng qua một bên.

Đại Vương bảo Đồng Nữ: Lành thay! Đồng nữ có thể tin biết công đức của người khác. Sự ấy rất là hi hữu.

Này Đồng nữ! Tất cả chúng sanh chẳng thể tin biết công đức của người khác.

Này đồng nữ! Tất cả chúng sinh chẳng biết báo ân, không có trí huệ, tâm họ trược loạn, tánh chẳng sáng tỏ, vốn không chí lực lại thối thất sự tu hành. Những người như vậy chẳng tin chẳng biết thần thông trí huệ và công đức của Bồ Tát và chư Phật.

Nay đồng nữ quyết định cầu đến bồ đề, biết được công đức của Bồ Tát như vậy. Ngươi sanh trong Diêm Phù Đề này phát tâm dũng mãnh nhiếp khắp chúng sanh công chẳng uổng bỏ, rồi đây ngươi cũng sẽ thành tựu công đức như vậy.

Đức Vua khen đồng nữ xong, tự tay cầm bửu y vô giá trao cho đồng nữ và quyến thuộc của đồng nữ mà bảo từng người rằng: ngươi mặc y này. Các đồng nữ quỳ gối hai tay lãnh y để

trên đầu rồi mới mặc. Mặc y xong đồng hữu nhiễu quanh đức Vua. Trong những bửu y đó phát ra quang minh tất cả tinh tú.

Mọi người thấy thế đều nói rằng các đồng nữ này đều đoan chánh như sao sáng trong đêm tốt trời.

Này thiện nam tử! Thuở xưa đó vua Nhất Thiết Pháp Ấm Viên Mãn Cái, chính là đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai hiện nay vậy.

Quang Minh Vương thuở xưa đó, nay là Tịnh Phạn Vương.

Liên Hoa Quang Phu Nhân, nay là Ma Ha Ma Gia Phu Nhân.

Bửu Quang Minh Đồng nữ chính là thân ta đây.

Những chúng sanh được đức Vua dùng pháp tứ nhiếp để nhiếp thọ, nay đây là những Bồ Tát bất thối chuyển trong pháp hội này, hoặc bậc sơ địa nhẫn đến bậc thập địa, đủ đại nguyện, nhóm trợ đạo, tu diệu hạnh, đủ trang nghiêm, được thần thông, trụ giải thoát, nay ở trong hội này ở nơi những cung điện diệu pháp.

Chủ Da Thần Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa, muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, vì Thiện Tài Đồng tử mà nói kệ rằng:

Ta có quảng đại nhãn

Thấy khắp cả mười phương
Trong tất cả sát hải
Ngũ thú luân hồi thảy
Cũng thấy chư Phật đó
Ngồi dưới cội bồ đề
Thần thông khắp mười phương
Thuyết pháp độ chúng sanh.
Ta có thanh tịnh nhĩ
Nghe khắp tất cả tiếng
Cũng nghe Phật thuyết pháp
Hoan hỉ tin thọ trì.
Ta có tha tâm trí
Không hai không chướng ngại
Có thể trong một niệm
Biết rõ tất cả tâm.
Ta được túc mạng trí
Biết được tất cả kiếp
Thân mình và người khác
Phân biệt đều rõ ràng :
Khoảng một niệm ta biết
Sát hải vi trần kiếp
Chư Phật và Bồ Tát
Chúng sanh trong ngũ đạo.
Nhớ biết chư Phật kia
Tối sơ phát đại nguyện
Nhẫn đến tu các hạnh

Mỗi mỗi đều viên mãn.
Cũng biết chư Phật kia
Thành tựu bồ đề đạo
Dùng các môn phương tiện
Vì chúng chuyển pháp luân.
Cũng biết chư Phật kia
Có bao nhiêu thừa hải.
Chánh pháp trụ lâu gần
Chúng sanh độ nhiều ít.
Ta trong vô lượng kiếp
Tu tập pháp môn này
Nay ta vì ngươi nói
Phật tử phải siêng học

Này thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát bồ tát xuất sanh quảng đại hỉ quang minh này, như chư đại Bồ Tát thân cận cúng dường tất cả chư Phật vào biển nhất thiết trí đại nguyện, viên mãn những nguyện hải của chư Phật. Được trí dũng mãnh nơi một bồ tát địa vào khắp tất cả bồ tát địa hải. Được thanh tịnh nguyện nơi một bồ tát hạnh vào khắp tất cả bồ tát hạnh hải. Được tự tại lực nơi một bồ tát giải thoát môn vào khắp tất cả bồ tát giải thoát môn hải. Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện nam tử! Trong đạo tràng này có một Dạ Thần tên là Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhứt Thiết Chúng Sanh.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào giáo hóa chúng sanh khiến đến vô thượng bồ đề? Thế nào nghiêm tịnh tất cả cõi Phật? Thế nào thừa sự tất cả Như Lai? Thế nào tu hành tất cả Phật pháp?

[3]Thiện Tài đồng tử đảnh lễ chân Dạ Thần, hữu nhiễu vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Thiện Tài đến chỗ Dạ Thần Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhứt Thiết Chúng Sanh. Thấy Dạ Thần này ở trong đại chúng ngồi tòa sư tử Phổ Hiện Nhứt Thiết Cung Điện Ma Ni Vương Tạng. Lưới ma ni bửu che phía trên.

Dạ Thần này hiện thân nhựt nguyệt tinh tú ảnh tượng. Hiện thân tùy tâm chúng sanh khiến tất cả đều thấy. Hiện thân đồng hình tướng của tất cả chúng sanh. Hiện thân sắc tướng hải rộng lớn vô biên. Hiện thân khắp tất cả oai nghi. Hiện thân thị hiện khắp mười phương. Hiện thân đều phục khắp tất cả

---

3 Hán bộ quyển thứ bảy mươi ba

chúng sanh. Hiện thân vận thần thông quảng đại nhanh chóng. Hiện thân lợi ích chúng sanh chẳng dứt. Hiện thân thường đi trên hư không để làm lợi ích. Hiện thân đảnh lễ tại chỗ tất cả Phật. Hiện thân tu tập tất cả thiện căn. Hiện thân thọ trì Phật pháp chẳng quên. Hiện thân thành mãn đại nguyện bồ tát. Hiện thân quang minh sung mãn mười phương. Hiện thân pháp đăng khắp dứt tối tăm thế gian. Hiện thân tịnh trí biết pháp như huyễn. Hiện thân pháp tánh xa lìa trần nhiễm. Hiện thân phổ trí chiếu pháp rõ ràng. Hiện thân rốt ráo không khổ không nóng. Hiện thân kiên cố chẳng bị ngăn trở phá hoại. Hiện thân Phật lực vô sở trụ. Hiện thân vô phân biệt ly nhiễm. Hiện thân pháp tánh bổn thanh tịnh.

Thiện Tài thấy Phật sát vi trần số thân sai biệt như vậy, liền nhất tâm đảnh lễ mọp đầu giây lâu mới đứng dậy chắp tay chiêm ngưỡng, nơi thiện tri thức phát khởi mười tâm.

Một là nơi thiện tri thức sanh tâm đồng với mình, vì làm cho mình siêng năng làm xong pháp trợ đạo nhất thiết trí.

Hai là nơi thiện tri thức sanh tâm thanh tịnh tự nghiệp quả, vì thân cận cúng dường sanh thiện căn.

Ba là nơi thiện tri thức sanh tâm trang nghiêm bồ tát hạnh, vì khiến tôi có thể mau trang nghiêm tất cả bồ tát hạnh.

Bốn là nơi thiện tri thức sanh tâm thành tựu tất cả Phật pháp, vì dạy dỗ tôi tu hành đạo hạnh.

Năm là nơi thiện tri thức sanh tâm năng sanh, vì có thể sanh pháp vô thượng cho tôi.

Sáu là nơi thiện tri thức sanh tâm xuất ly, vì khiến tôi tu hành những hạnh nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát mà xuất ly.

Bảy là nơi thiện tri thức sanh tâm tròn đủ tất cả phước trí, vì khiến tôi chứa nhóm những pháp lành.

Tám là nơi thiện tri thức sanh tâm tăng trưởng, vì khiến tôi tăng trưởng nhất thiết trí.

Chín là nơi thiện tri thức sanh tâm đầy đủ tất cả thiện căn, vì khiến tôi được viên mãn chí nguyện.

Mười là nơi thiện tri thức sanh tâm thành xong lợi ích lớn, vì khiến tôi tự tại an trụ tất cả bồ tát pháp, được thành đạo nhất thiết trí, được thành tất cả Phật pháp.

Thiện Tài phát mười tâm này rồi, thời được Phật sát vi trần số đồng hạnh với Dạ Thần cùng chư Bồ Tát. Những là:

Đồng niệm, vì tâm thường ghi nhớ thập phương tam thế tất cả chư Phật.

Đồng huệ, vì phân biệt quyết rõ tất cả pháp hải sai biệt môn.

Đồng xu hướng, vì có thể chuyển tất cả diệu pháp luân của chư Phật Như Lai.

Đồng giác ngộ, vì dùng trí khắp hư không vào khắp tất cả ba thế gian.

Đồng căn, vì thành tựu bồ tát thanh tịnh quang minh trí huệ căn.

Đồng tâm, vì khéo tu tập được công đức vô ngại trang nghiêm tất cả bồ tát đạo.

Đồng cảnh, vì chiếu khắp cảnh sở hành của chư Phật.

Đồng chứng, vì được nhất thiết trí chiếu thiệt tướng hải tịnh quang minh.

Đồng nghĩa, vì có thể dùng trí huệ biết tánh chân thiệt của tất cả pháp.

Đồng dũng mãnh, vì có thể phá hoại tất cả núi chướng ngại. Đồng sắc thân, vì tùy chúng sanh tâm mà hiện thân.

Đồng lực, vì cầu nhất thiết trí chẳng thối chuyển. Đồng vô úy, vì tâm thanh tịnh như hư không.

Đồng tinh tấn, vì trong vô lượng kiếp thật hành bồ tát hạnh không mỏi lười.

Đồng biện tài, vì được pháp vô ngại trí quang minh. Đồng vô đẳng, vì thân tướng thanh tịnh siêu thế gian.

Đồng ái ngữ, vì làm cho tất cả chúng sanh đều hoan hỉ. Đồng diệu âm, vì diễn nói khắp tất cả pháp môn.

Đồng mãn âm, vì tất cả chúng sanh tùy theo loài mà đều hiểu.

Đồng tịnh đức, vì tu tập công đức thanh tịnh của Như Lai. Đồng trí địa, vì lãnh thọ pháp luân nơi tất cả Phật.

Đồng phạm hạnh, vì an trụ cảnh giới của tất cả Phật.

Đồng đại từ, vì niệm niệm che khắp tất cả quốc độ chúng sanh hải.

Đồng đại bi, vì khắp mưa pháp vũ thấm nhuần tất cả chúng sanh.

Đồng thân nghiệp, vì dùng phương tiện hạnh giáo hóa tất cả chúng sanh.

Đồng ngữ nghiệp, vì dùng tùy loại âm diễn nói tất cả pháp môn.

Đồng ý nghiệp, vì nhiếp khắp chúng sanh để trong cảnh giới nhất thiết trí.

Đồng trang nghiêm, vì nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Đồng thân cận, vì có Phật xuất thế đều gần gũi.

Đồng khuyến thỉnh, vì thỉnh tất cả Phật chuyển pháp luân.

Đồng cúng dường, vì thường thích cúng dường tất cả Phật. Đồng giáo hóa, vì điều phục tất cả chúng sanh.

Đồng quang minh, vì chiếu rõ tất cả pháp môn. Đồng tam muội, vì biết khắp tất cả tâm chúng sanh.

Đồng sung mãn cùng khắp, vì dùng sức tự tại sung mãn tất cả Phật độ tu những công hạnh.

Đồng trụ xứ, vì an trụ đại thần thông của chư Bồ Tát. Đồng quyến thuộc, vì tất cả Bồ Tát đồng ở chung.

Đồng nhập xứ, vì vào khắp chỗ vi tế của thế giới. Đồng tâm lự, vì biết khắp tất cả những Phật sát.

Đồng qua đến, vì vào khắp tất cả Phật sát hải. Đồng phương tiện, vì đều hiện tất cả những Phật sát.

Đồng siêu thắng, vì nơi những Phật sát đều vô tỉ. Đồng bất thối, vì vào khắp mười phương không chướng ngại.

Đồng phá ám, vì được tất cả Phật thành bồ đề trí đại quang minh.

Đồng vô sanh nhẫn, vì nhập tất cả Phật chúng hội hải.

Đồng cùng khắp, vì cung kính cúng dường chư Như Lai trong bất khả thuyết cõi khắp tất cả những Phật sát võng.

Đồng trí chứng, vì biết rõ những pháp môn hải. Đồng tu hành, vì thuận hành tất cả những pháp môn.

Đồng mong cầu, vì nơi pháp thanh tịnh rất thích muốn.

Đồng thanh tịnh, vì họp Phật công đức mà trang nghiêm thân khẩu ý. Đồng diệu ý, vì trí biết rõ tất cả pháp.

Đồng tinh tấn, khắp vì nhóm tất cả thiện căn. Đồng tịnh hạnh, vì thành mãn tất cả bồ tát hạnh.

Đồng vô ngại, vì rõ biết tất cả pháp đều vô tướng. Đồng thiện xảo, vì trí tự tại trong tất cả pháp.

Đồng tùy lạc, vì tâm chúng sanh mà hiện cảnh giới. Đồng phương tiện, vì khéo tu tập tất cả điều nên tập.

Đồng hộ niệm, vì được tất cả Phật hộ niệm. Đồng nhập địa, vì được vào tất cả bồ tát địa.

Đồng sở trụ, vì an trụ tất cả bồ tát vị. Đồng ký biệt, vì tất cả chư Phật thọ ký cho.

Đồng tam muội, vì trong một sát na vào khắp tất cả môn tam muội. Đồng kiến lập, vì thị hiện những Phật sự.

Đồng chánh niệm, vì chánh niệm tất cả cảnh giới môn. Đồng tu hành, vì tận vị lai kiếp tu hành bồ tát hạnh.

Đồng tịnh tín, vì rất mến thích vô lượng trí huệ của đức Như Lai. Đồng xả ly, vì diệt trừ tất cả những chướng ngại.

Đồng trí bất thối, vì trí huệ đồng với chư Như Lai. Đồng thọ sanh, vì ứng hiện thành thục các chúng sanh.

Đồng chỗ an trụ, vì an trụ môn phương tiện nhứt thiết trí. Đồng cảnh giới, vì nơi pháp giới cảnh được tự tại.

Đồng vô y, vì dứt hẳn tâm sở y. Đồng thuyết pháp, vì đã nhập trí bình đẳng của các pháp.

Đồng siêng tu, thường được chư Phật hộ niệm.

Đồng thần thông, vì khai ngộ chúng sanh khiến tu tất cả bồ tát hạnh.

Đồng thần lực, vì có thể nhập thập phương thế giới hải. Đồng đà la ni, vì chiếu khắp tất cả tổng trì hải.

Đồng pháp bí mật, vì biết rõ diệu pháp môn trong tất cả tu đa la.

Đồng pháp thậm thâm, vì hiểu tất cả pháp như hư không. Đồng quang minh, vì chiếu khắp tất cả thế giới.

Đồng ưa thích, vì tùy tâm chúng sanh mà khai thị khiến họ hoan hỉ.

Đồng chấn động, vì các chúng sanh hiện thần thông lực động khắp tất cả cõi mười phương.

Đồng chẳng luống uổng, vì thấy nghe nghĩ nhớ đều làm cho tâm được điều phục.

Đồng xuất ly, vì đầy đủ tất cả những đại nguyện hải, thành tựu mười trí lực của Như Lai.

Thiện Tài đồng tử quán sát Chủ Dạ Thần Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sanh, Phát khởi mười tâm thanh tịnh, được Phật sát vi trần số đồng bồ tát hạnh như vậy, tâm càng thanh tịnh hơn, trịch vai áo phía hữu, đảnh lễ chắp tay nói kệ rằng:

Tôi phát ý kiên cố
Chí cầu vô thượng giác
Nay nơi thiện tri thức

Khởi tâm là chính mình.
Bởi thấy thiện tri thức
Họp vô tận pháp lành
Diệt trừ những tội nhơ
Thành tựu quả bồ đề.
Tôi thấy thiện tri thức
Tâm công đức trang nghiêm
Tận trần kiếp vị lai
Siêng tu đạo bồ tát.
Tôi nhớ thiện tri thức
Nhiếp thọ lợi ích tôi
Vì tôi mà thị hiện
Giáo pháp chánh chơn thiệt.
Đóng bít các ác thú
Mở bày đường nhơn thiên
Cũng chỉ đường đại trí
Của chư Phật đã thành.
Tôi nghĩ thiện tri thức
Là Phật công đức tạng
Niệm niệm hay xuất sanh
Biển hư không công đức.
Cho tôi ba la mật
Thêm tôi phước vô tận
Lớn tôi tịnh công đức
Khiến tôi đội mão Phật.
Tôi nghĩ thiện tri thức

Hay mãn đạo Phật trí,
Thệ nguyện thường y chỉ
Viện mãn pháp bạch tịnh.
Tôi do những sự này
Công đức điều đầy đủ
Vì khắp các chúng sanh
Nói đạo nhất thiết trí.
Đức Thánh là thầy tôi
Cho tôi pháp vô thượng
Vô lượng vô số kiếp
Chẳng báo được ơn ngài.

Nói kệ xong, Thiện Tài thưa rằng: Bạch Đại Thánh! Xin vì tôi mà nói môn giải thoát này tên là gì? Ngài phát tâm đã được bao lâu? Chừng nào ngài sẽ chứng vô thượng bồ đề?

Dạ Thần nói: Này thiện nam tử! Môn giải thoát này gọi là giáo hóa chúng sanh khiến sanh thiện căn.

Vì ta thành tựu môn giải thoát này nên ngộ tất cả pháp tự tánh bình đẳng, vào nơi tánh chơn thiệt của các pháp, chứng pháp vô y, bỏ rời thế gian, đều biết các pháp sắc tướng sai biệt, cũng có thể thấu rõ tánh của xanh, vàng, đỏ, trắng đều chẳng thiệt. Vẫn vô sai biệt mà hằng thị hiện vô lượng sắc thân những là :

Nhiều loại sắc thân, chẳng phải một sắc thân, vô biên sắc thân, sắc thân, thanh tịnh, sắc thân tất cả trang nghiêm, sắc thân thấy khắp, sắc thân đồng tất cả chúng sanh, sắc thân hiện trước khắp tất cả chúng sanh, sắc thân quang minh chiếu khắp, sắc thân thấy không nhàm, sắc thân tướng hảo thanh tịnh, sắc thân chói sáng rời lìa những ác tướng, sắc thân thị hiện đại dũng mãnh, sắc thân rất khó được, sắc thân tất cả thế gian không che chướng được, sắc thân tất cả thế gain đồng tán dương vô tận, sắc thân niệm niệm thường quán sát, sắc thân thị hiện các thứ mây, sắc thân nhiều loài hình mạo và hiển sắc, sắc thân hiện vô lượng sức tự tại, sắc thân diệu quang minh, sắc thân tất cả tịnh diệu trang nghiêm, sắc thân tùy thuận thành thục tất cả chúng sanh, sắc thân tùy tâm mình thích hiện tiền điều phục, sắc thân không chướng ngại khắp chói sáng, sắc thân thanh không trược uế, sắc thân đầy đủ trang nghiêm không hư hoại, sắc thân quang minh bất tư nghì pháp phương tiện, tất cả sắc thân không gì chói khuất được, sắc thân không tối phá được tất cả tối, sắc thân họp tất cả pháp bạch tịnh, sắc thân biển công đức đại thế lực, sắc thân do nhơn hạnh cung kính thuở quá khứ mà sanh, sắc thân do tâm

thanh tịnh như hư không sanh ra, sắc thân tối thắng quảng đại, sắc thân vô đoạn vô tận, sắc thân biển quang minh, sắc thân nơi tất cả thế gian đều bình đẳng không y tựa, sắc thân khắp mười phương vô ngại, sắc thân niệm niệm hiện những sắc tướng hải, sắc thân tăng trưởng tâm hoan hỉ của tất cả chúng sanh, sắc thân nhiếp thú chúng sanh hải, sắc thân nơi mỗi lỗ lông diễn nói công đức hải của tất cả Phật, sắc thân làm thanh tịnh dục giải hải của tất cả chúng sanh, sắc thân quyết rõ tất cả pháp nghĩa, sắc thân không chướng ngại khắp soi sáng, sắc thân thanh tịnh sáng suốt khắp hư không, sắc thân phóng tịnh quang minh quảng đại, sắc thân chiếu hiện pháp vô cấu, sắc thân vô tỉ, sắc thân sai biệt trang nghiêm, sắc thân chiếu khắp mười phương, sắc thân tùy thời thị hiện ứng chúng sanh, sắc thân tịch tịnh, sắc thân diệt tất cả phiền não, sắc thân phước điền của tất cả chúng sanh, sắc thân tất cả chúng sanh thấy chẳng luống uổng, sắc thân sức trí huệ dũng mãnh, cùng khắp vô ngại, sắc thân diệu vân hiện khắp thế gian đều nhờ lợi ích, sắc thân đầy đủ biển đại từ, sắc thân đại phước đức bửu sơn vương, sắc thân phóng quang minh chiếu khắp tất cả loài ở thế gian, sắc thân đại trí huệ thanh tịnh, sắc thân sanh chánh

niệm cho chúng sanh, sắc thân tất cả bửu quang minh, sắc thân tạng sáng khắp, sắc thân hiện những tướng thanh tịnh thế gian, sắc thân cầu nhất thiết trí, sắc thân hiện vi tiếu khiến chúng sanh phát khởi lòng tin thanh tịnh, sắc thân quang minh tất cả bửu trang nghiêm, sắc thân chẳng lấy chẳng bỏ tất cả chúng sanh, sắc thân không quyết định không rốt ráo, sắc thân hiện sức gia trì tự tại, sắc thân hiện tất cả thần thông biến hóa, sắc thân sanh nhà Như Lai, sắc thân xa lìa những ác khắp pháp giới hải, sắc thân hiện khắp trong đạo tràng chúng hội của tất cả Như Lai, sắc thân đủ những sắc hải, sắc thân từ thiện hạnh lưu xuất, sắc thân tùy chỗ đáng hóa độ mà thị hiện, sắc thân tất cả thế gian nhìn xem không chán, sắc thân những tịnh quang minh, sắc thân hiện tất cả tam thế hải, sắc thân phóng tất cả quang minh hải, sắc thân hiện vô lượng sai biệt quang minh hải, sắc thân siêu thế gian tất cả hương quang minh, sắc thân hiện bất khả thuyết nhựt luân vân, sắc thân hiện quảng đại nguyệt luân vân, sắc thân phóng vô lượng tu di sơn diệu hoa vân, sắc thân xuất sanh những mây tràng hoa, sắc thân hiện tất cả bửu liên hoa vân, sắc thân nổi tất cả mây hương đốt khắp pháp giới, sắc thân rải mây tạng hương bột,

sắc thân hiện thân đại nguyện của tất cả Như Lai, sắc thân hiện tất cả ngữ ngôn âm thanh diển pháp hải, sắc thân hiện tượng Phổ Hiền Bồ Tát.

Trong mỗi niệm hiện những sắc tướng thân như vậy sung mãn mười phương, khiến các chúng sanh hoặc thấy, hoặc nhớ, hoặc nghe thuyết pháp, hoặc nhơn thân cận, hoặc được khai ngộ, hoặc thấy thần thông, hoặc thấy biến hóa, đều tùy tâm sở thích liền được điều phục bỏ nghiệp bất thiện, an trụ nơi thiện hạnh.

Này thiện nam tử! Phải biết đây là do sức đại nguyện, do sức nhất thiết trí, do sức bồ tát giải thoát, do sức đại bi, do sức đại từ, mà làm những sự như vậy.

Này thiện nam tử! Ta nhập môn giải thoát này biết rõ pháp tánh không sai khác mà có thể thị hiện vô lượng sắc thân. Mỗi thân thị hiện vô lượng sắc tướng hải. Mỗi tướng phóng vô lượng quang minh vân. Mỗi quang minh hiện vô lượng Phật độ. Mỗi cõi hiện vô lượng Phật xuất thế. Mỗi Phật hiện vô lượng thần thông lực khai phát thiện căn đời trước của chúng sanh. Kẻ chưa gieo thời khiến họ gieo. Kẻ đã gieo thời làm cho tăng trưởng. Đã tăng trưởng thời làm cho thành thục. Trong

mỗi niệm làm cho vô lượng chúng sanh chẳng thối chuyển nơi vô thượng bồ đề.

Này thiện nam tử! Như ngươi hỏi ta phát tâm bồ đề tu bồ tát hạnh đã bao lâu?

Ta thừa thần lực của Phật sẽ vì ngươi mà nói những nghĩa ấy.

Này thiện nam tử! Bồ Tát trí luân xa rời tất cả cảnh giới sai biệt. Chẳng nên đem những kiếp dài ngắn rộng hẹp nhiễm tịnh nhiều ít trong sanh tử để phân biệt hiển bày. Tại sao vậy? Vì trí luân của Bồ Tát bổn tánh thanh tịnh, rời tất cả lưới phân biệt, siêu tất cả núi chướng ngại. Tùy chỗ nên hóa độ mà chiếu khắp.

Này thiện nam tử! Ví như mặt nhựt không có ngày đêm, chỉ có lúc mọc gọi là ngày, lúc lặn gọi là đêm.

Cũng vậy, trí luân của Bồ Tát không có phân biệt, cũng không tam thế, chỉ tùy tâm hiện giáo hóa chúng sanh, mà nói Bồ Tát ở kiếp trước kiếp sau.

Này thiện nam tử! Ví như mặt nhựt ở không trung, bóng nó hiện trong tất cả bửu vật và trong nước trong lặng của ao

hồ sông biển. Chúng sanh đều thấy bóng mặt nhật. Nhưng mặt nhật chẳng đến các chỗ ấy.

Trí luân của Bồ Tát cũng vậy, ra khỏi biển hữu lậu, an trụ nơi không trung, Phật thiệt pháp tịch tịnh không có sở y. Vì muốn hóa độ chúng sanh nên tùy loại thọ sanh trong các loài, mà thiệt ra thời không sanh tử, không nhiễm trước, không kiếp dài vắn, không tưởng phân biệt.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát rốt ráo rời tâm tưởng kiến chấp tất cả điên đảo, được chân thiệt kiến thấy pháp thiệt tánh, biết tất cả thế gian như mộng như huyễn, không có chúng sanh, chỉ do sức đại bi đại nguyện mà hiện ra trước chúng sanh để giáo hóa điều phục họ.

Này thiện nam tử! Vì như nhà lái thuyền thường dùng thuyền lớn ở trong sông, chẳng đậu bờ bên này, chẳng ghé bờ bên kia, chẳng dừng ở giữa dòng, nên có thể đưa mọi người không thôi nghỉ.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng thuyền ba la mật ở trong biển sanh tử, chẳng tấp bờ bên này, chẳng ghé bờ bên kia chẳng dừng ở giữa dòng nên độ được chúng sanh không thôi dứt.

Dầu tu bồ tát hạnh vô lượng kiếp, nhưng chưa từng phân biệt kiếp số dài vắn.

Này thiện nam tử! Như thái hư không, tất cả thế giới thành hoại trong đó, mà hư không vẫn chẳng phân biệt, bổn tánh thanh tịnh không nhiễm không loạn, không ngại không nhàm, chẳng dài chẳng vắn, tận vị lai kiếp giữ gìn tất cả cõi.

Đại Bồ Tát cũng vậy, dùng thâm tâm rộng lớn khắp cõi hư không khởi gió đại nguyện nhiếp các chúng sanh khiến lìa ác đạo sanh các đường lành, đều khiến an trụ bực nhất thiết trí, diệt những dây phiền não sanh tử khổ não, mà không có lòng lo mừng mỏi nhàm.

Này thiện nam tử! Như người huyễn hóa, dầu chi tiết thân thể đầy đủ mà không có mười sự : thở ra, hít vào, lạnh, nóng, đói, khát, lo, mừng, sanh, tử.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng như huyễn trí bình đẳng pháp thân hiện các sắc tướng, nơi các loài trụ vô lượng kiếp giáo hóa chúng sanh ở trong sanh tử, nơi tất cả cảnh giới, không ưa, không nhàm, không thương, không giận, không khổ, không vui, không lấy, không bỏ, không an, không sợ.

Này thiện nam tử! Trí huệ của Bồ Tát dầu lại như vậy mà rất sâu khó lường, ta sẽ thừa sức oai thần của đức Phật mà nói cho ngươi, cũng làm cho chư Bồ Tát vị lai viên mãn đại nguyện thành tựu trí lực.

Này thiện nam tử! Thuở xưa, quá thế giới vi trần số kiếp, có kiếp tên là Thiện Quang, thế giới tên là Bửu Quang. Trong kiếp đó có một vạn đức Phật xuất thế :

Đức Phật tối sơ hiệu là Pháp Luân Ấm Hư Không Đăng Vương Như Lai.

Nơi Diêm Phù Đề có Vương Đô tên là Bửu Trang Nghiêm. Phía đông Đô Thành, cách không xa, có một khu rừng lớn tên là Diệu Quang, trong rừng có đạo tràng tên là Bửu Hoa. Trong đạo tràng có tòa sư tử Phổ Quang Minh Ma Ni Liên Hoa Tạng.

Đức Pháp Luân Ấm Như Lai thành Đẳng Chánh Giác trên tòa sư tử này. Phật ngồi nơi đạo tràng mãn một trăm năm, vì chư Bồ Tát và hàng nhơn thiên cùng những kẻ đã thành thục thiện căn ở Diêm Phù Đề mà diễn nói chánh pháp.

Quốc Vương tên là Thắng Quang. Thuở ấy nhơn dân thọ một vạn tuổi, trong đó phần đông phạm nghiệp ác: sát sanh,

trộm cướp, dâm dật, nói dối, nói thô, hai lưỡi, thêu dệt, tham lam, giận thù, tà kiến, bất hiếu, bất kính.

Nhà vua vì muốn sửa trị họ nên thiết lập nhà ngục, giam nhốt vô lượng người phạm tội hành hạ khổ sở.

Thái Tử tên là Thiện Phục, đoan chánh đẹp lạ đủ hai mươi tám tướng đại nhơn.

Thái Tử ở trong cung vẳng nghe tiếng kêu khóc ở chốn ngục tù, động lòng trắc ẩn, liền vào nhà ngục, thấy tù nhơn bị gông xiềng tối tăm, có kẻ bị đốt, có kẻ bị xông khói, có kẻ bị đánh, có kẻ bị thẻo lóc, tóc rối mình trần, đói khát ốm gầy, rên rỉ khóc la.

Quá xót thương, Thái Tử an ủi tội nhơn: các ngươi chớ lo sầu kinh sợ. Ta sẽ cứu thoát các ngươi.

Thái Tử liền đến tâu Phụ Vương xin tha tội nhơn. Nhà Vua hội các quan lại để hỏi ý.

Các quan luận rằng tội nhơn là những kẻ gian ác cướp trộm của công, mưu toan cướp ngôi lén vào cung cấm, tội đáng hành hình. Có ai thương cứu cũng bị tử hình.

Thái Tử buồn thương bảo các quan rằng, xin thả những người ấy, tôi đành chịu tội, dầu nát thân mất mạng tôi cũng cam, miễn tội nhơn được thoát khổ.

Tại sao vậy? Vì nếu tôi không cứu được những tội nhơn này thời làm sao cứu được chúng sanh trong nhà ngục tam giới. Tất cả chúng sanh trong ba cõi bị tham ái buộc ràng, nghèo thiếu công đức, ngu si che đậy, đọa trong ác đạo, thân hình xấu xí, thân căn phóng dật, tâm họ mê loạn chẳng cầu đạo xuất ly, mất ánh sáng trí huệ, ưa mến ba cõi, dứt các phước đức, diệt những trí huệ, phiền não làm tâm họ nhơ đục, ở trong ngục khổ, vào rọ của ma. Thường bị những khổ sanh lão bịnh tử ưu bi não hại bức bách mãi.

Tôi phải làm thế nào cho họ được giải thoát? Tôi phải xả thân mạng để cứu họ.

Lúc đó các quan đồng đến chỗ Vua giơ tay nói lớn rằng: Đại Vương nên biết, như ý của Thái Tử là hủy hoại vương pháp, họa đến nhơn dân. Nếu Đại Vương không trị tội Thái Tử thời ngôi báu của Đại Vương tất khó được bền lâu.

Vua nghe các quan tâu liền nổi giận truyền giết Thái Tử và các tội nhơn.

Vương Hậu hay tin kinh hãi gào khóc, cùng ngàn thể nữ chạy đến chỗ vua mọp lạy cầu vua tha tội Thái Tử.

Vua ngó Thái Tử mà bảo rằng: ngươi chớ cứu tội nhơn, nếu cứu họ ta sẽ giết ngươi.

Thái Tử vì muốn chuyên cầu nhất thiết trí, vì muốn lợi ích chúng sanh, vì lòng đại bi phổ cứu, nên trong lòng vững chắc không khiếp sợ, lại tâu rằng: xin thả tội nhơn, con đành chịu chết.

Vua bảo tùy ý.

Vương Hậu tâu xin cho Thái Tử tùy ý bố thí nửa tháng để tu phước, sau đó sẽ trị tội.

Vua liền phê chuẩn.

Phía bắc Đô Thành có khu vườn lớn tên là Nhựt Quang, là hội trường bố thí thuở xưa. Thái Tử đến đó lập đại thí hội. Tất cả những đồ uống ăn, y phục, thuốc men, hoa hương, phan cái, vàng bạc châu ngọc đều cung cấp cho người cầu xin.

Đến ngày thứ mười lăm, Vua cùng các quan, trưởng giả, cư sĩ, nhân dân và các nhà ngoại đạo đều hội họp.

Bấy giờ đức Pháp Luân Ấm Hư Không Đăng Vương Như Lai biết chúng sanh đã đến lúc được điều phục nên cùng đại

chúng câu hội: Thiên Vương hầu hạ, Long Vương cúng dường, Dạ Xoa Vương thủ hộ, Càn Thát Bà Vương ca ngợi, A Tu La Vương cúi mình đảnh lễ, Ca Lâu La Vương lòng thanh tịnh rải hoa báu, Khẩn Na La Vương hoan hỉ khuyến thỉnh, Ma Hầu La Già Vương nhất tâm chiêm ngưỡng, đồng đến hội trường bố trí.

Thái Tử và đại chúng thấy đức Phật sắp đến. Thân Phật đoan nghiêm thù đặc, các căn tịch tịnh, tâm không nhơ đục như ao nước sạch trong, hiện đại thần thông tự tại, hiển đại oai đức, những tướng hảo trang nghiêm, phóng đại quang minh chiếu khắp thế giới, tất cả lỗ lông phát ra mây sáng thơm, chấn động vô lượng Phật độ mười phương, chỗ nào Phật đến đều mưa những đồ trang nghiêm. Do oai nghi và công đức nên chúng sanh nào thấy Phật thời tâm thanh tịnh hoan hỉ phiền não tiêu diệt.

Thái Tử và đại chúng đảnh lễ chân đức Phật, dọn tòa cao đẹp, chắp tay bạch Phật:

Thiện lai đấng Thế Tôn! Thiện lai đấng Thiện Thệ! Xin đức Như Lai từ mẫn nhiếp thọ chúng tôi mà ngự trên tòa này

Do thần lực của Phật, nên Tịnh Cư Thiên liền biến tòa ấy thành tòa sen hương ma ni.

Đức Phật ngồi trên tòa sen ấy. Chư Bồ Tát cũng ngồi xung quanh Phật

Tất cả mọi người trong hội trường ấy nhơn thấy đức Như Lai nên dứt khổ trừ chướng, có thể lãnh thọ thánh pháp.

Đức Như Lai biết họ đáng được hóa độ, bèn dùng âm thanh viên mãn nói khế kinh tên là Phổ Chiếu Nhơn Luân, khiến các chúng sanh tùy theo loài mà nhận hiểu.

Lúc đó có tám mươi na do tha chúng sanh xa trần lìa cấu được pháp nhãn thanh tịnh. Vô lượng na do tha chúng sanh được bậc vô học. Mười ngàn chúng sanh trụ đạo đại thừa nhập phổ hiền hạnh, thành mãn đại nguyện.

Đồng thời mỗi phương trong mười phương đều có trăm Phật sát vi trần số chúng sanh ở trong đại thừa tâm được điều phục. Tất cả chúng sanh trong vô lượng thế giới thoát khỏi ác đạo sanh lên trời, cõi người.

Thái Tử Thiện Phục liền được môn giải thoát Bồ Tát giáo hóa chúng sanh khiến sanh thiện căn.

Này thiện nam tử! Thái Tử Thiện Phục xưa kia chính là thân ta.

Vì thuở xưa ta phát tâm đại bi bỏ thân mạng của cải cứu khổ chúng sanh mở cửa đại thí, cúng dường đức Phật, nên được môn giải thoát này.

Này thiện nam tử! Nên biết rằng thuở ấy ta chỉ vì lợi ích tất cả chúng sanh, chẳng luyến tam giới, chẳng cầu quả báo, chẳng tham danh tiếng, chẳng muốn tự khen mà kinh hủy người khác. Nơi các cảnh giới không chút tham nhiễm không hề e sợ. Chỉ trang nghiêm đạo đại thừa xuất yếu. Thường thích quán sát môn nhất thiết trí, tu hành khổ hạnh, nên được môn giải thoát này.

Này thiện nam tử! Thuở xưa năm trăm quan đại thần muốn hại Thái Tử Thiện Phục, nay là năm trăm đồ đảng của Đề Bà Đạt Đa. Những người này nhờ đức Phật giáo hóa, sẽ được thành Phật. Đời vị lai quá tu di sơn vi trần số kiếp, có kiếp tên là Thiện Quang thế giới tên là Bửu Quang, năm trăm người này sẽ thứ đệ thành Phật trong đó. Đức Phật tối sơ hiệu là Đại Bi, thứ hai hiệu là Nhiêu Ích Thế gian, thứ ba hiệu là Đại

Bi Sư Tử, thứ tư hiệu là Cứu Hộ Chúng Sanh, đức Phật tối hậu hiệu là Y Vương.

Dầu năm trăm đức Phật vị lai ấy đại bi bình đẳng, nhưng quốc độ, chủng tộc, cha mẹ, thọ sanh, đản sanh, xuất gia học đạo, đến đạo tràng, chuyển pháp luân, nói kinh, ngữ ngôn âm thanh, quang minh, chúng hội, thọ mạng, pháp trụ và danh hiệu của các ngài đều sai khác.

Này thiện nam tử! Những người tội được ta cứu thuở xưa ấy, nay là đức Câu Lưu Tôn Như Lai và ngàn đức Phật trong Hiền Kiếp này, cùng trăm vạn a tăng kỳ đại Bồ Tát phát tâm vô thượng bồ đề nơi chỗ đức Vô Lượng Tinh Tấn Lực Danh Xưng Công Đức Huệ Như Lai, hiện nay ở thập phương quốc độ tu tập tăng trưởng bồ tát đạo, giáo hóa chúng sanh khiến sanh thiện căn giải thoát.

Vua Thắng Quang thuở xưa ấy, nay là đại Luận Sư Tát Giá Ni Kiền Tử.

Cung nhơn và quyến thuộc thuở xưa ấy, nay là sáu vạn đệ tử của Tát Giá Ni Kiền theo thầy đồng đến luận nghị với đức Phật, bị đức Phật hàng phục và đều được thọ ký sẽ thành Phật

đời vị lai, cõi nước trang nghiêm, kiếp số, danh hiệu riêng khác.

Này thiện nam tử! Thuở xưa ấy, lúc ta cứu tội nhơn rồi, cha mẹ cho ta xuất gia học đạo với đức Phật Pháp Luân Ấm Hư Không Đăng Vương Như Lai. Ta tu tịnh hạnh trong năm trăm năm liền thành tựu trăm vạn đà la ni, trăm vạn thần thông, trăm vạn pháp tạng, trăm vạn cầu nhất thiết trí dũng mãnh tinh tấn, tịnh trị trăm vạn môn kham nhẫn, tăng trưởng trăm vạn tâm tư duy, thành tựu trăm vạn bồ tát lực, nhập trăm vạn bồ tát trí môn, được trăm vạn bát nhã ba la mật môn, thấy thập phương trăm vạn chư Phật, sanh trăm vạn bồ tát đại nguyện, trong mỗi niệm mười phương đều chiếu trăm vạn Phật độ, trong mỗi niệm tiền tế hậu tế đều nhớ trăm vạn chư Phật, trong mỗi niệm đều biết thập phương thế giới trăm vạn chư Phật biến hóa hải, trong mỗi niệm thấy thập phương trăm vạn thế giới có bao nhiêu chúng sanh, bao nhiêu loài theo nghiệp mà sanh mà tử thiện đạo ác đạo sắc tốt sắc xấu, những chúng sanh ấy có bao nhiêu tâm hành, dục lạc, căn tánh, nghiệp tập, thành tựu đều biết rõ tất cả.

Này thiện nam tử! Thuở xưa ấy, sau khi chết, ta thọ sanh trở lại tại cung vua làm chuyển Luân Vương.

Sau khi đức Pháp Luân Ấm Hư Không Đăng Vương Như Lai diệt độ, ta gặp đức Pháp Không Vương Như Lai xuất thế, ta kính thờ cúng dường.

Kế đó ta làm Đế Thích, cũng trong đạo tràng ấy, ta gặp Thiên Vương Tạng Như Lai.

Kế đó ta làm Dạ Ma Thiên Vương, ở thế giới ấy ta gặp đức Đại Địa Oai Lực Sơn Như Lai.

Kế đó ta làm Đâu Suất Thiên Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Pháp Luân Quang Ấm Thanh Vương Như Lai.

Kế đó ta làm Hóa Lạc Thiên Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Hư Không Trí Vương Như Lai.

Kế đó ta làm Tha Hóa Tự Tại Thiên Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Vô Năng Hoại Tràng Như Lai.

Kế đó ta làm A Tu La Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Nhứt Thiết Pháp Lôi Ấm Vương Như Lai.

Kế đó ta làm Phạm Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Phổ Hiền Hóa Diễn Pháp Ấm Như Lai.

Này thiện nam tử! Trong kiếp Thiện Quang nơi thế giới Bửu Quang ấy, có một vạn đức Như Lai xuất thế ta đều được gặp và thân cận kính thờ cúng dường như vậy.

Sau kiếp Thiện Quang, có kiếp tên là Nhựt Quang có sáu mươi ức Phật xuất thế. Đức Như Lai tối sơ hiệu là Diệu Tướng Sơn.

Bấy giờ ta làm Quốc Vương tên là Đại Huệ, kính thờ cúng dường đức Phật ấy.

Kế có đức Phật xuất thế hiệu Viên Mãn Kiên. Bấy giờ ta làm Cư Sĩ thân cận cúng dường đức Phật ấy.

Kế có đức Phật xuất thế hiệu Ly Cấu Đồng Tử. Bấy giờ ta làm quan đại thần thân cận cúng dường đức Phật ấy.

Kế có đức Phật xuất thế hiệu là Dũng Mãnh Trì. Bấy giờ ta làm A Tu La Vương thân cận cúng dường Phật.

Kế đó có đức Phật xuất thế hiệu là Tu Di Tướng bấy giờ ta làm thọ thần thân cận cúng dường Phật.

Kế đó có đức Phật xuất thế hiệu là Ly Cấu Tý. Bấy giờ ta làm chủ thương gia thân cận cúng dường Phật.

Kế có đức Phật xuất thế hiệu là Sư Tử Du Bộ. Bấy giờ ta làm Thành Thần thân cận cúng dường Phật.

Kế có đức Phật xuất thế hiệu là Bửu Kế. Bấy giờ ta làm Tỳ Sa Môn Thiên Vương thân cận cúng dường Phật.

Kế có đức Phật xuất thế hiệu là Tối Thượng Pháp Xưng. Bấy giờ ta làm Càn Thát Bà Vương thân cận cúng dường đức Phật.

Kế có đức Phật xuất thế hiệu là Quang Minh Quan. Bấy giờ ta làm Cưu Bàn Trà Vương thân cận cúng dường đức Phật.

Ở trong kiếp Nhựt Quang đó thứ đệ có sáu mươi ức Như Lai xuất thế. Thuở ấy ta thường thọ nhiều loại thân, ở chỗ mỗi đức Phật ta đều thân cận cúng dường, giáo hóa thành tựu vô lượng chúng sanh. Ở chỗ mỗi đức Phật ta được vô lượng môn tam muội, những môn đà la ni, những môn thần thông, những môn biện tài, những môn nhất thiết trí, những môn pháp minh, những môn trí huệ, chiếu những thập phương hải, nhập những Phật sát hải thấy chư Phật hải, thanh tịnh thành tựu tăng trưởng quảng đại.

Như ở trong kiếp Nhật Quang đó thân cận cúng dường bao nhiêu đức Phật như vậy, ở tất cả xứ, tất cả thế giới hải vi trần số kiếp có bao nhiêu đức Phật xuất thế, ta đều thân cận cúng dường, nghe pháp hộ trì cũng như vậy cả.

Ở chỗ tất cả Như Lai như vậy, ta đều tu tập môn giải thoát này, ta lại được vô lượng phương tiện giải thoát.

Bấy giờ Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sanh Chủ Dạ Thần muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, vì Thiện Tài Đồng Tử mà nói kệ rằng:

Ngươi dùng tâm hoan hỉ tin ưa
Hỏi pháp giải thoát khó nghĩ này
Ta thừa sức hộ niệm của Phật.
Vì ngươi tuyên nói, phải nghe nhận.
Quá khứ vô biên kiếp quảng đại
Quá hơn sát hải vi trần số
Lúc ấy có cõi tên Bửu Quang
Trong ấy có kiếp tên Thiện Quang.
Ở trong đại kiếp Thiện Quang này
Một vạn Như Lai nối xuất thế
Ta đều thân cận cúng dường Phật
Theo Phật tu học giải thoát này.
Có Vương Kinh Đô tên Hỉ Nghiêm
Ngang dọc rộng bằng rất tráng lệ.
Chúng sanh tạp nghiệp ở trong đó

Người tâm thanh tịnh, kẻ làm ác.
Quốc Vương trị nước tên Thắng Quang.
Hằng dùng chánh pháp ngự quần sanh
Thái Tử của vua tên Thiện Phục.
Thân hình đoan chánh đủ tướng tốt.
Bấy giờ vô lượng người phạm tội
Giam trong ngục tối sẽ hành hình
Thái Tử xem thấy lòng xót thương
Tâu lên Phụ Vương xin ân xá.
Các quan đại thần tâu Quốc Vương
Nay Thái Tử này phá vương pháp
Tội nhơn như vậy phải gia hình
Thái Tử sao lại cầu ân xá.
Thắng Quang Quốc Vương bảo Thái Tử
Nếu cứu tội nhơn ngươi phải chết.
Thái Tử lòng thương càng mạnh hơn
Thề cứu chúng sanh không thối khiếp.
Quốc mẫu Phu Nhơn cùng Thể Nữ
Đồng đến triều đường tâu Quốc Vương
Tạm tha Thái Tử trong nửa tháng

Bố thí chúng sanh tạo công đức.
Quốc Vương nghe tâu liền chuẩn cho
Lập hội đại thí giúp nghèo thiếu,
Những kẻ khốn cùng đều đến hội
Tùy chỗ nhu cầu đều cấp đủ.
Thấm thoát đến ngày thứ mười lăm
Giờ xử Thái Tử đã sắp đến,
Đại chúng trăm ngàn muôn ức người
Đồng thời chiêm ngưỡng đều than khóc
Đức Phật biết chúng căn gần thục
Bèn đến thí hội độ quần sanh,
Hiển hiện thần biến đại trang nghiêm
Đại chúng thân cận và cung kính.
Phật dùng nhứt âm phương tiện nói
Pháp đăng chiếu khắp những khế kinh
Vô lượng chúng sanh ý nhu nhuyến
Đều được đức Phật thọ ký biệt.
Thiện Phục Thái Tử sanh hoan hỉ
Phát khởi tâm bồ đề vô thượng
Thệ nguyện kính thờ đức Như Lai

Khắp vì chúng sanh làm chỗ tựa.
Theo Phật xuất gia trì tịnh giới
Tu hành nhất thiết chủng trí đạo
Bấy giờ bèn được giải thoát này
Đại bi rộng độ các quần sanh
Trong đó nương ở trải kiếp hải
Xem kỹ các pháp chân thiệt tánh
Thường ở biển khổ cứu chúng sanh
Như vậy tu tập bồ đề đạo.
Trong kiếp có những Như Lai hiện
Thảy đều kinh thờ không để sót
Đều dùng tâm tin hiểu thanh tịnh
Lắng nghe, trì, hộ Phật thuyết pháp.
Kế ở Phật sát vi trần số
Vô lượng vô biên những kiếp hải
Bao nhiêu chư Phật hiện thế gian
Mỗi mỗi cúng dường đều như vậy.
Ta nhớ thuở xưa làm Thái Tử
Thấy các chúng sanh ở lao ngục
Thệ nguyện xả thân để cứu hộ

Nhơn đó chứng môn giải thoát này.
Trải qua Phật sát vi trần số
Kiếp hải rộng lớn thường tu tập
Niệm niệm khiến họ được tăng trưởng
Lại được vô biên xảo phương tiện.
Trong đó có chư Phật Như Lai
Ta điều thấy Phật nhờ khai ngộ
Khiến ta thêm sáng giải thoát này.
Và cùng những môn phương tiện lực
Ta ở vô lượng ngàn ức kiếp
Học môn giải thoát nan tư này
Chư Phật pháp hải không có bờ
Trong nhứt thời ta đều uống khắp.
Mười phương đều có tất cả cõi
Thân ta vào khắp không chướng ngại
Tam thế danh hiệu các quốc độ
Niệm niệm biết rõ hết tất cả.
Tam thế có những chư Phật hải
Mỗi mỗi thấy rõ không sót thừa
Cũng hiện được thân tướng Như Lai

Đến khắp chỗ của chư Phật đó.
Lại ở mười phương tất cả cõi
Nơi tất cả chư Phật Đạo Sư
Khắp mưa tất cả mây trang nghiêm
Cúng dường tất cả Vô Thượng Giác.
Lại dùng vô biên đại vấn hải
Khải thỉnh tất cả chư Thế Tôn
Đức Phật đã mưa mây diệu pháp
Thảy đều thọ trì không quên mất
Lại ở mười phương vô lượng cõi
Trước tất cả chúng hội Như Lai
Ngồi trên tòa những diệu trang nghiêm
Thị hiện các thứ thần thông lực.
Lại ở mười phương vô lượng cõi
Thị hiện các thứ những thần thông
Một thân thị hiện vô lượng thân
Trong vô lượng thân hiện một thân
Lại ở trong mỗi mỗi lỗng lông
Đều phóng vô số đại quang minh
Đều dùng nhiều thứ xảo phương tiện

Diệt trừ chúng sanh lửa phiền não.
Lại ở trong mỗi mỗi lỗ lông
Xuất hiện vô lượng mây hóa thân
Đầy khắp mười phương các thế giới
Khắp mưa pháp vũ cứu quần phẩm
Mười phương tất cả những Phật tử
Vào môn giải thoát nan tư này
Đều tận vị lai vô lượng kiếp
An trụ tu hành hạnh bồ tát.
Tùy tâm sở thích mà thuyết pháp
Khiến họ đều trừ lưới tà kiến,
Dạy họ thiện đạo và nhị thừa.
Nhẫn đến tất cả trí Như Lai.
Tất cả chúng sanh chỗ thọ sanh
Thị hiện vô biên nhiều loại thân
Đều đồng loại họ hiện thân tượng
Ứng khắp tâm họ mà thuyết pháp.
Nếu ai được môn giải thoát này
Thời trụ vô biên biển công đức
Thí như sát hải vi trần số

Chẳng thể nghĩ bàn không số lượng.

Này thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát giáo hóa chúng sanh khiến sanh thiện căn này.

Như chư đại Bồ Tát siêu thế gian hiện thân các loài, chẳng trụ phan duyên không có chướng ngại, thấu rõ tự tánh của các pháp, khéo quán sát tất cả pháp được trí vô ngã, chứng pháp vô ngã, giáo hóa đều phục tất cả chúng sanh hằng không thôi nghỉ, tâm thường an trụ pháp môn vô nhị, vào khắp tất cả biển ngôn từ. Nay ta thế nào biết được nói được biển công đức đó, trí dũng mãnh đó, chỗ tâm hành đó, cảnh tam muội đó, sức giải thoát đó.

Này thiện nam tử! Diêm Phù Đề này có một viên lâm tên là Lâm Tỳ Ni. Trong vườn ấy có thần tên là Diệu Đức Viên Mãn.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào tu bồ tát hạnh sanh nhà Như Lai, làm ánh sáng cho đời tận kiếp vị lai mà không nhàm mỏi?

Bấy giờ Thiện Tài Đồng Tử đảnh lễ chân Chủ Dạ Thần, hữu nhiểu vô lượng vòng, chắp tay chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

[4]Thiện Tài đã được môn bồ tát giải thoát nơi Chủ Dạ Thần Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhứt Thiết Chúng Sanh, ghi nhớ tu tập thấu rõ tăng trưởng, đi lần đến vườn Lam Tỳ Ni tìm Thần Diệu Đức Viên Mãn. Thấy Thần này ở trong lâu các Nhất Thiết Bửu Thọ Trang nghiêm, ngồi trên tòa sư tử Bửu Liên Hoa, có hai mươi ức na do tha chư Thiên cung kính vây quanh. Thần Diệu Đức vì chư Thiên mà nói kinh Bồ Tát Thọ Sanh Hải, khiến chư Thiên đều được sanh nhà Như Lai, thêm lớn biển đại công đức của Bồ Tát.

Thiện Tài đến đảnh lễ chân Thần Diệu Đức, cung kính chắp tay bạch rằng: Đại Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết được Bồ Tát thế nào tu bồ tát hạnh sanh nhà Như Lai làm ánh sáng cho đời?

Thần Diệu Đức đáp: Này thiện nam tử! Bồ Tát có mười tạng thọ sanh. Nếu Bồ Tát thành tựu pháp này thời sanh nhà Như Lai, niệm niệm tăng trưởng thiện căn của Bồ Tát, chẳng mỏi, chẳng lười, chẳng nhàm, chẳng thối, không dứt, không mất, rời những mê lầm, chẳng sanh lòng khiếp hèn não hối,

---

4 Hán bộ quyển thứ bảy mươi bốn

đến nhứt thiết trí, nhập môn pháp giới, phát tâm quảng đại, tăng trưởng những ba la mật thành tựu vô thượng bồ đề, rời thế gian, vào bực Như Lai, được thắng thần thông, Phật pháp thường hiện tiền, thuận cảnh nhứt thiết trí chơn thiệt.

Đây là mười tạng thọ sanh của Bồ Tát:

Một là tạng thọ sanh nguyện thường cúng dường tất cả chư Phật.

Hai là tạng thọ sanh phát bồ đề tâm.

Ba là tạng thọ sanh quán các pháp môn siêng tu hành.

Bốn là tạng thọ sanh dùng tâm thanh tịnh chiếu khắp tam thế.

Năm là tạng thọ sanh bình đẳng quang minh.

Sáu là tạng thọ sanh sanh nhà Như Lai.

Bảy là tạng thọ sanh Phật lực quang minh.

Tám là tạng thọ sanh quán môn phổ trí.

Chín là tạng thọ sanh khắp hiện trang nghiêm.

Mười là tạng thọ sanh nhập Như Lai địa.

Này thiện nam tử! Thế nào là tạng thọ sanh nguyện thường cúng dường tất cả chư Phật?

Lúc Bồ Tát sơ phát tâm phát nguyện như vầy : Tôi phải tôn trọng cung kính cúng dường tất cả chư Phật, thấy Phật không nhàm, ở chỗ chư Phật thường mến ưa, thường tin sâu chắc, tu những công đức không thôi nghỉ.

Này thiện nam tử! Thế nào là tạng thọ sanh phát bồ đề tâm?

Bồ Tát này phát tâm vô thượng bồ đề, những là phát khởi tâm đại bi vì cứu hộ tất cả chúng sanh; phát tâm cúng dường Phật, vì rốt ráo kính thờ; khởi tâm cầu khắp chánh pháp, vì tất cả không lẫn tiếc, khởi tâm quảng đại xu hướng, vì cầu nhất thiết trí; khởi tâm từ vô lượng, vì nhiếp khắp chúng sanh; khởi tâm chẳng bỏ tất cả chúng sanh, vì mặc giáp kiên thệ cầu nhất thiết trí; khởi tâm không siểm cuống, vì được như thiệt trí; khởi tâm làm đúng như lời, vì tu bồ tát đạo; khởi tâm chẳng dối chư Phật, vì thú hộ đại thệ nguyện của Phật; khởi tâm nguyện nhất thiết trí, vì tận vị lai giáo hóa chúng sanh không thôi dứt.

Bồ Tát dùng công đức của Phật sát vi trần số bồ đề tâm như vậy được sanh nhà Như Lai.

Này Thiện nam tử! Thế nào là tạng thọ sanh quán các pháp môn siêng tu hành?

Đại Bồ Tát này phát khởi tâm quán tất cả pháp môn hải, phát khởi tâm hồi hướng nhất thiết trí viên mãn đạo, phát khởi tâm chánh niệm không nghiệp lỗi lầm, phát khởi tâm tất cả bồ tát tam muội hải thanh tịnh, phát khởi tâm tu thành công đức của tất cả Bồ Tát, phát khởi tâm trang nghiêm tất cả đạo bồ tát, phát khởi tâm cầu nhất thiết trí hạnh đại tinh tấn tu các công đức như kiếp hỏa hẩy hừng không thôi dứt, phát khởi tâm tu hạnh phổ hiền giáo hóa chúng sanh. Phát khởi tâm khéo học tất cả oai nghi, tu công đức của Bồ Tát bỏ lìa tất cả sở hữu an trụ nơi chân thiệt vô sở hữu.

Này Thiện nam tử! Thế nào là tạng thọ sanh dùng tâm thanh tịnh chiếu khắp tam thế?

Đại Bồ Tát này đủ tâm thanh tịnh tăng thượng được ánh sáng bồ đề của Như Lai, nhập biển phương tiện của Bồ Tát, tâm họ kiên cố như kim cang trái bỏ tất cả loài sanh các cõi, thành tựu tất cả sức tự tại của Phật, tu hạnh thù thắng, đủ căn bồ tát, tâm sáng sạch, nguyện lực bất động, thường được chư

Phật hộ niệm, phá hoại tất cả núi chướng ngại, khắp vì chúng sanh làm chỗ sở y.

Này Thiện nam tử! Thế nào là tạng thọ sanh quang minh bình đẳng?

Đại Bồ Tát này đầy đủ công hạnh hóa độ khắp chúng sanh, tất cả sở hữu đều có thể bỏ, an trụ nơi cảnh giới hạnh thanh tịnh rốt ráo của Phật, đầy đủ pháp nhẫn, thành tựu quang minh pháp nhẫn của Phật, dùng đại tinh tấn đến nhất thiết trí, đến nơi bỉ ngạn, tu tập các môn thiền được phổ môn định, tịnh trí viên mãn, dùng trí huệ nhật chiếu rõ các pháp, được vô ngại nhãn thấy biển chư Phật, ngộ nhập tất cả pháp tánh chân thiệt, tất cả thế gian người thấy hoan hỉ, khéo tu tập được pháp môn như thiệt.

Này thiện nam tử! Thế nào gọi là thọ sanh tạng sanh nhà Như Lai?

Đại Bồ Tát này sanh nhà Như Lai, theo chư Phật mà an trụ, thành tựu tất cả pháp môn thậm thâm, đủ đại nguyện thanh tịnh của tam thế chư Phật, được đồng một thiện căn với tất cả chư Phật, cùng một thể tánh với chư Như Lai, đủ hạnh xuất thế pháp lành bạch tịnh, an trụ pháp môn công đức quảng

đại, nhập những tam muội thấy thần lực của Phật, tùy chỗ đáng hóa độ mà tịnh trị chúng sanh, đáp đúng lời hỏi biện tài vô tận.

Này thiện nam tử! Thế nào là thọ sanh tạng Phật lực quang minh?

Đại Bồ Tát này thâm nhập Phật lực, du hành các Phật độ lòng không thối chuyển, cúng dường thừa sự chúng hội Bồ Tát không có mỏi nhàm, rõ tất cả pháp đều như huyển mà sanh khởi, biết các thế gian như cảnh trong mộng, tất cả sắc tướng dường như quang ảnh, thần thông hiện ra đều như biến hóa, tất cả thọ sanh đều như bóng, chư Phật thuyết pháp đều như tiếng vang nơi hang núi, khai thị pháp giới đều rốt ráo.

Này thiện nam tử! Thế nào tạng thọ sanh quán môn phổ trí?

Đại Bồ Tát này trụ đồng chân vị quán nhất thiết trí, mỗi mỗi trí môn tận vô lượng kiếp, khai diễn sở hành của tất cả Bồ Tát, nơi tam muội thậm thâm của chư Bồ Tát, tâm được tự tại, niệm niệm sanh chỗ chư Như Lai trong thế giới mười phương, nơi cảnh có sai biệt nhập định vô sai biệt, nơi pháp vô sai biệt hiện trí có sai biệt, nơi vô lượng cảnh biết không cảnh giới,

nơi cảnh giới ít, nhập cảnh vô lượng, thông đạt pháp tánh rộng lớn không ngằn mé, biết các thế gian đều là giả thi thiết, tất cả đều là thức tâm phát khởi.

Này Thiện nam tử! Thế nào là tạng thọ sanh khắp hiện trang nghiêm?

Đại Bồ Tát này có thể nhiều cách trang nghiêm vô lượng cõi Phật, có thể khắp hóa hiện tất cả chúng sanh và những thân Phật được vô sở úy, diễn pháp thanh tịnh châu lưu pháp giới không chướng ngại, tùy tâm sở thích khiến thấy biết tất cả, thị hiện những hạnh thành bồ đề, khiến sanh đạo nhất thiết trí vô ngại, việc làm như vậy chẳng lỗi thời, mà thường ở nơi tạng tam muội tỳ lô giá na trí huệ.

Này Thiện nam tử! Thế nào là tạng thọ sanh nhập như lai địa?

Đại Bồ Tát này đều thọ pháp quán đảnh ở chỗ chư Phật tam thế, biết khắp tất cả cảnh giới thứ đệ, nghĩa là biết tất cả chúng sanh thứ đệ thọ sanh ở tiền tế hậu tế, biết chư Bồ Tát tu hành thứ đệ, biết tâm niệm thứ đệ của tất cả chúng sanh, biết tam thế Như Lai thành Phật thứ đệ, biết phương tiện thuyết pháp thiện xảo thứ đệ, cũng biết tất cả sơ tế trung tế hậu tế có

bao nhiêu kiếp hoặc thành hoặc hoại danh hiệu thứ đệ, tùy những chúng sanh chỗ đáng hóa độ vì hiện thành đạo công đức trang nghiêm thần thông thuyết pháp phương tiện điều phục.

Này Thiện nam tử! Nếu Đại Bồ Tát nơi mười pháp này tu tập tăng trưởng viên mãn thành tựu, thời có thể ở trong một trang nghiêm hiện nhiều thứ trang nghiêm. Như vậy trang nghiêm tất cả quốc độ, khai ngộ tất cả chúng sanh, tận vị lai kiếp không thôi dứt, diễn nói tất cả Phật pháp, những cảnh giới, những thành thục, xoay vần truyền đến vô lượng pháp, hiện bất tư nghì Phật tự tại lực sung mãn tất cả hư không pháp giới, ở trong biển tâm hành của các chúng sanh mà chuyển pháp luân, thị hiện thành Phật ở tất cả thế giới hằng không gián đoạn, dùng bất khả thuyết ngôn âm thanh tịnh để nói tất cả pháp, trụ vô lượng xứ thông đạt vô ngại, dùng tất cả pháp trang nghiêm đạo tràng, tùy các chúng sanh dục giải sai biệt mà hiện thành Phật, khai thị vô lượng pháp tạng thậm thâm, giáo hóa thành tựu tất cả thế gian.

Lâm Tỳ Ni Lâm Thần muốn tuyên lại nghĩa này, dùng Phật thần lực quán sát khắp mười phương mà nói kệ rằng:

Tâm thanh tịnh ly cấu tối thượng
Thấy tất cả Phật không nhàm đủ
Nguyện tận vị lai thường cúng dường
Là tạng thọ sanh của bậc trí.
Trong tất cả tam thế quốc độ
Có những chúng sanh và chư Phật
Đều nguyện độ thoát, hằng kính thờ
Là tạng thọ sanh bậc nan tư.
Nghe pháp không nhàm thích quán sát
Ở khắp tam thế không chướng ngại
Thân tâm thanh tịnh như hư không
Là tạng thọ sanh bậc danh xưng.
Tâm đó hằng trụ biển đại bi
Cứng như kim cang và Bửu Sơn
Thấu tỏ tất cả những trí môn
Là tạng thọ sanh bậc tối thắng.
Đại từ trùm khắp ở tất cả
Diệu hạnh thường tăng biển các độ
Dùng pháp quang minh chiếu mọi loài
Là tạng thọ sanh bậc hùng mãnh.

Tỏ thấu pháp tánh tâm vô ngại
Sanh ở nhà chư Phật tam thế
Vào khắp biển pháp giới mười phương
Là tạng thọ sanh bậc minh trí.
Pháp thân thanh tịnh tâm vô ngại
Đến khắp mười phương các quốc độ
Tất cả Phật lực đều được thành
Là tạng thọ sanh bất tư nghì.
Vào trí huệ sâu đã tự tại
Nơi các tam muội cũng rốt ráo
Quán môn nhất thiết trí như thiệt
Là tạng thọ sanh bậc chân thân.
Tịnh trị tất cả những Phật độ
Siêng tu pháp khắp hóa chúng sanh
Hiển hiện Như Lai sức tự tại
Là tạng thọ sanh bậc đại danh.
Lâu đã tu hành đại trí huệ
Mau xu nhập được bậc Như Lai
Biết rõ pháp giới đều vô ngại
Là tạng thọ sanh của Phật Tử.

Này Thiện nam tử! Bồ Tát đủ mười pháp này thời sanh nhà Như Lai, làm quang minh thanh tịnh của tất cả thế gian.

Ta từ vô lượng kiếp đến nay được môn giải thoát thọ sanh tự tại này.

Thiện Tài thưa: Bạch đức Thánh! Cảnh giới của môn giải thoát này thế nào?

Lâm Thần nói: Này Thiện nam tử! Trước kia ta phát nguyện, nguyện lúc tất cả Bồ Tát thị hiện thọ sanh đều được thân cận. Nguyện nhập biển vô lượng thọ sanh của Tỳ Lô Giá Na Như Lai. Do nguyện lực thuở xưa ấy, nên nay ta sanh nơi vườn Lam Tỳ Ni trong thế giới này, chuyên nghĩ tưởng Bồ Tát lúc nào hạ sanh?

Qua một trăm năm quả nhiên Thế Tôn từ Trời Đâu Xuất đản sanh tại đây.

Lúc ấy, vườn Lâm Tỳ Ni này hiện mười tướng:

Một là trong vườn này mặt đất bỗng nhiên bằng phẳng không còn hầm hố gò nổng.

Hai là kim cang làm đất, các báu trang nghiêm, không có ngói sạn gai gốc.

Ba là cây bửu đa la bày hàng giáp vòng, rễ sâu đến thủy tế.

Bốn là những chồi hương mọc lên, những hương tạng hiện ra, cây bửu hương tàng to rậm rợp, mùi thơm đều hơn thiên hương.

Năm là những tràng hoa đẹp, đồ bửu trang nghiêm thành hàng đầy khắp mọi nơi.

Sáu là trong vườn có bao nhiêu cây đều tự nhiên nở hoa ma ni bửu.

Bảy là trong những ao hồ đều mọc hoa đầy mặt nước.

Tám là cõi sắc cõi dục của Ta Bà Thế Giới, tất cả hàng Thiên, Long, Bát bộ, các Quốc Vương đều hội đến vườn Lâm Tỳ Ni này đứng chắp tay.

Chín là trong thế giới này có bao nhiêu Thiên Nữ, nhẫn đến Ma Hầu La Già Nữ đều rất hoan hỉ tay cầm những đồ cúng dường cung kính đứng hướng về phía cây Vô Ưu.

Mười là chư Phật mười phương, nơi rốn đều phóng quang minh tên là Bồ Tát thọ sanh tự tại đăng chiếu sáng khắp khu vườn này. Trong mỗi quang minh đều hiện chư Phật thọ sanh, đản sanh, thần biến, và công đức thọ sanh của tất cả Bồ Tát. Lại phát ra những ngôn âm của chư Phật.

Trên đây là mười thoại tướng trong vườn Lâm Tỳ Ni.

Lúc mười thoại tướng này hiện ra, các Thiên Vương liền biết sẽ có Bồ Tát Hạ sanh.

Thấy thoại tướng, ta hoan hỉ vô lượng.

Này Thiện nam tử! Lúc Ma Gia Phu Nhân ra khỏi thành Ca Tỳ La đi vào khu vườn này, lại hiện mười quang minh thoại tướng, khiến các chúng sanh được pháp quang minh.

Đây là mười thoại tướng quang minh: Quang minh của tất cả tạng bửu hoa.

Quang minh của tạng bửu hương. Quang minh của bửu liên hoa khai diễn âm thanh vi diệu chân thiệt.

Quang minh của thập phương Bồ Tát sơ phát tâm.

Quang minh của tất cả Bồ Tát được nhập chư địa mà hiện thần biến.

Quang minh của tất cả Bồ Tát tu ba la mật viên mãn trí. Quang minh đại nguyện trí của tất cả Bồ Tát.

Quang minh phương tiện trí của tất cả Bồ Tát giáo hóa chúng sanh.

Quang minh chân thiệt trí của tất cả Bồ Tát chứng pháp giới.

Quang minh của tất cả Bồ Tát được Phật tự tại thọ sanh xuất gia thành chánh giác.

Mười quang minh này chiếu khắp tâm của vô lượng chúng sanh.

Này Thiện nam tử! Lúc Ma Gia Phu Nhân ngồi dưới cây Vô Ưu lại hiện mười thứ thần biến của Bồ Tát sắp đản sanh:

Lúc Bồ Tát sắp đản sanh, chư Thiên cõi Sắc, và cõi dục; chư Thiên Tử, Thiên nữ, chư Long, Dạ Xoa Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lâu la, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, cùng quyến thuộc vì để cúng dường nên đều vân tập.

Ma Gia Phu Nhơn oai đức thù thắng, các lỗ lông nơi thân đều phóng quang minh chiếu khắp Đại Thiên thế giới không chướng ngại, chói lấn tất cả quang minh khác, diệt trừ tất cả phiền não và khổ ác đạo. Đây là thần biến thứ nhứt của Bồ Tát lúc sắp đản sanh.

Lúc ấy, trong bụng của Ma Gia Phu Nhơn đều hiện tất cả hình tượng của Đại Thiên Thế giới, trong trăm ức Diêm Phù Đề những đô ấp, vườn rừng, danh hiệu riêng khác đều có Ma Gia Phu Nhơn ở và Thiên Chúng vây quanh, đều hiển hiện

tướng thần biến bất tư nghì của Bồ Tát sắp đản sanh. Đây là tướng thứ hai.

Tất cả lổ lông nơi thân của Ma Gia Phu Nhơn đều hiện cảnh tượng thuở xưa lúc Bồ Tát tu hành công hạnh cúng dường cung kính chư Phật và nghe tiếng nói pháp của chư Phật như ảnh tượng hiện rõ trong gương sáng. Đây là thần biến thứ ba của Bồ Tát lúc sắp đản sanh.

Lại trong mỗi lỗ lông nơi thân của Ma Gia Phu Nhơn đều hiện thuở xưa lúc Bồ Tát tu bồ tát hạnh, ở thế giới, thành ấp, tụ lạc, núi rừng, sông biển, chúng sanh, kiếp số, gặp Phật xuất thế, nhập tịnh quốc độ, y chỉ thiện tri thức, tu hành pháp lành, thọ mạng dài vắn, Ma Gia Phu Nhơn thường là sanh mẫu của Bồ Tát. Đây là thần biến thứ tư của Bồ Tát lúc sắp đản sanh.

Lại trong mỗi lỗ lông của Ma Gia Phu Nhơn hiển hiện thuở xưa lúc Bồ Tát tu bồ tát hạnh, tùy sanh tại xứ nào, hình mạo sắc tướng, y phục ăn uống, những sự khổ vui đều hiện rõ ràng. Đây là thần biến thứ năm của Bồ Tát lúc sắp đản sanh.

Lại trong mỗI lỗ lông của Ma Gia Phu Nhơn đều hiện thuở xưa lúc Bồ Tát tu hạnh bố thí, xả thí cả những vật khó xả như đầu, mắt, tai, mũi, môi, lưỡi, răng, tay, chân, máu, thịt, gân,

xương, vợ, con, thành ấp, cung điện, y phục, anh lạc, vàng bạc, châu báu. Cũng thấy hình mạo của những người thọ thí và chỗ nơi của họ. Đây là thần biến thứ sáu của Bồ Tát lúc sắp đản sanh.

Lúc Ma Gia Phu Nhơn đi vào khu vườn này, thời khu vườn này hiện khắp tất cả chư Phật quá khứ lúc nhập mẫu thai, cõi nước nơi chỗ, y phục, tràng hoa, hương thoa, hương bột, phan cái, đồ trang nghiêm, kỹ nhạc ca ngâm âm thanh thượng diệu, làm cho chúng sanh đều được nghe thấy. Đây là thần biến thứ bảy của Bồ Tát sắp đản sanh.

Lúc Ma Gia Phu Nhơn vào vườn này, từ nơi thân của Phu Nhơn xuất hiện cung điện lâu các Ma Ni Vương hơn hẳn tất cả cung điện của Thiên, Long, Bát Bộ và cung điện của Nhơn Vương. Cung điện Ma Ni Vương này có lưới báu giăng phía trên, hương thơm ngào ngạt, các báu trang nghiêm, trong ngoài nghiêm tịnh, chẳng tạp loạn, bao khắp cả vườn Lâm Tỳ Ni, Đây là thần biến thứ tám của Bồ Tát sắp đản sanh.

Lúc Ma Gia Phu Nhơn vào vườn này, từ nơi thân của Phu Nhơn xuất hiện mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số Bồ Tát. Những Bồ Tát này, thân hình dung

mạo, tướng hảo quang minh, oai nghi đi đứng, thần thông, quyến thuộc đều đồng như Tỳ Lô Giá Na Bồ Tát, tất cả đồng thời tán thán Như Lai. Đây là thần biến thứ chín của Bồ Tát sắp đản sanh.

Lúc Ma Gia Phu Nhơn sắp đản sanh Bồ Tát, ở trước mặt Phu Nhơn bỗng từ kim cang tế mọc lên hoa sen lớn tên là Nhất Thiết Bửu Trang Nghiêm Tạng, kim cang làm cọng, các báu làm tua, như ý châu vương làm đài, có Phật sát vi trần số cánh, tất cả đều bằng châu ma ni. Lưới báu, lọng báu che phía trên. Tất cả Thiên Vương cầm giữ. Tất cả Long Vương mưa hương vũ. Tất cả Dạ Xoa Vương cung kính rải thiên hoa. Tất cả Càn Thát Bà Vương dùng âm thanh vi diệu ca ngợi công đức của Bồ Tát thuở xưa cúng dường chư Phật. Tất cả A Tu La Vương bỏ tâm kiêu mạn mà cúi đầu kính lễ. Tất cả Ca Lâu La Vương thòng phan báu khắp hư không. Tất cả Khẩn Na La Vương hoan hỉ chiêm ngưỡng ca ngâm khen ngợi công đức của Bồ Tát. Tất cả Ma Hầu La Già Vương đều hoan hỉ tán thán mưa tất cả mây bửu trang nghiêm. Đây là thần biến thứ mười của Bồ Tát sắp đản sanh.

Này Thiện nam tử! Vườn Lam Tỳ Ni thị hiện mười thần biến như vậy rồi, sau đó Bồ Tát đản sanh, như mặt nhựt hiện ra nơi hư không. Như mây lành hiện ở đảnh núi cao. Như làn chớp sáng giữa cụm mây dầy. Như ngọn đuốc sáng lớn giữa đêm tối.

Bấy giờ Bồ Tát từ hông bên hữu của Phu Nhơn mà đản sanh, thân tướng quang minh đủ các tướng hảo.

Này Thiện nam tử! Lúc đó dầu hiện sơ sinh, nhưng Bồ Tát đã tỏ thấu tất cả pháp như mộng, như huyễn, như ảnh, như tượng, không đến không đi, chẳng sanh chẳng diệt.

Đồng thời ta cũng thấy đức Bồ Tát ở vô lượng cõi Phật trong mỗi vi trần của Đại Thiện thế giới, cũng thấy đức Bồ Tát ở vô lượng cõi Phật trong mỗi vi trần của trăm thế giới, ngàn thế giới, nhẫn đến tất cả thế giới mười phương thị hiện sơ sanh những sự thần biến giống như hiện thấy tại vườn Lam Tỳ Ni này, niệm niệm thường không gián đoạn.

Thiện Tài thưa: Bạch đức Thánh! Ngài được môn giải thoát này được bao lâu?

Lâm Thần nói: Này Thiện nam tử! Thuở xưa quá ức Phật sát vi trần số kiếp, có kiếp tên là Duyệt Lạc, thế giới tên là Phổ Bửu. Có tám mươi na do tha Phật xuất hiện trong đó.

Tối sơ Phật hiệu là Tự Tại Công Đức Tràng.

Trong thế giới Phổ Bửu có tứ thiên hạ tên là Diệu Quang Trang Nghiêm. Trong Diêm Phù Đề có một Vương Đô tên là Tu Di Trang Nghiêm Tràng, Quốc Vương tên là Bửu Diệm Nhãn, Phu Nhơn tên là Hỉ Quang.

Chính Hỉ Quang Phu Nhơn là sinh mẫu của đức Tự Tại Công Đức Tràng Như Lai.

Lúc Phu Nhơn sắp đản sanh Bồ Tát, cùng hai mươi ức na do tha thể nữ đến vườn Kim Hoa. Trong vườn có lầu tên là Diệu Bửu Phong, cạnh lầu có cội cây tên là Nhất Thiết Thí.

Phu Nhơn Hỉ Quang vói vịn nhánh cây Nhất Thiết Trí mà đản sanh Bồ Tát.

Chư Thiên Vương đem nước thơm đến tắm gội Bồ Tát. Tắm xong, chư Thiên Vương trao Bồ Tát cho nhũ mẫu Tịnh Quang.

Nhũ mẫu lãnh bồng Bồ Tát, lòng rất hoan hỉ liền được bồ tát phổ nhãn tam muội. Được tam muội này, nhũ mẫu thấy vô

lượng chư Phật mười phương. Nhũ mẫu lại được môn giải thoát bồ tát ở tất cả chỗ thị hiện thọ sanh tự tại, như thần thức lúc tối sơ thọ thai, mau chóng vô ngại. Vì được môn giải thoát này nên thấy tất cả Phật thừa bổn nguyện lực thọ sanh tự tại.

Này Thiện nam tử! Thuở đức Tự Tại Công Đức Tràng Như Lai, nhũ mẫu Tịnh Quang chính là thân ta đây.

Từ đó đến nay, niệm niệm ta thường thấy đức Tỳ Lô Giá Na Phật thị hiện Bồ Tát thọ sanh hải, thần lực tự tại điều phục chúng sanh. Nhẫn đến tất cả chư Phật ở trong vi trần của tất cả thế giới khắp mười phương thị hiện Bồ Tát thọ sanh thần biến, ta đều niệm niệm thấy cả, và đều cung kính phụng thờ cúng dường nghe thuyết pháp, như thuyết tu hành.

Bấy giờ Lam Tỳ Ni Lâm Thần muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, thừa thần lực của Phật quán sát mười phương mà nói kệ rằng:

Đồng Tử ngươi đã hỏi
Cảnh thậm thâm của Phật
Nay ngươi phải lắng nghe
Ta nói nhơn duyên ấy.
Quá ức sát trần kiếp

Có kiếp tên Duyệt Lạc
Tám mươi na do tha
Như Lai xuất thế gian.
Tối sơ Như Lai hiệu
Tự Tại Công Đức Tràng
Ta ở vườn Kim Hoa
Thấy Bồ Tát sơ sanh.
Lúc ấy ta làm nhũ mẫu
Trí huệ rất thông lẹ
Chư Thiên trao cho ta
Thân Bồ Tát kim sắc.
Ta liền vội ẵm bồng
Nhìn kỹ vô kiến đảnh
Thân tướng đều viên mãn
Mỗi tướng vô biên tế.
Thân thanh tịnh ly cấu
Trang nghiêm với tướng hảo
Ví như tượng diệu bửu
Thấy xong tự vui mừng.
Tư duy công đức đó
Mau thêm những biển phước,
Thấy sự thần thông này
Ta phát tâm bồ đề.
Chuyên cầu Phật công đức
Thêm rộng những đại nguyện,
Nghiêm tịnh tất cả cõi

Diệt trừ ba ác đạo.
Khắp ở mười phương cõi
Cúng dường vô số Phật,
Tu hành bổn thệ nguyện
Cứu thoát khổ chúng sanh.
Ta ở chỗ Phật ấy
Nghe pháp được giải thoát
Ức cõi vi trần số
Vô lượng kiếp tu hành.
Có bao nhiêu đức Phật
Ta đều từng cúng dường
Hộ trì Phật chánh pháp
Tu biển giải thoát này.
Ức cõi vi trần số
Đức thập lực quá khứ
Thọ trì Phật pháp luân
Thêm sáng giải thoát này.
Ta trong khoảng một niệm
Thấy trong sát trần này
Mỗi trần có Như Lai
Nghiêm tịnh những sát hải.
Trong cõi đều có Phật
Hiện đản sanh trong vườn
Đều hiện bất tư nghì
Sức thần thông quảng đại.
Hoặc thấy bất tư nghì

Ức cõi chư Bồ Tát
Ở tại trên Thiên Cung
Sắp chứng Phật bồ đề.
Trong vô lượng sát hải
Chư Phật hiện thọ sanh
Thuyết pháp giữa đại chúng
Nơi đây ta đều thấy.
Một niệm thấy ức cõi
vi trần số Bồ Tát
Xuất gia đến đạo tràng
Thị hiện cảnh giới Phật.
Ta thấy trong sát trần
Vô lượng Phật thành đạo
Đều hiện những phương tiện
Độ thoát khổ chúng sanh.
Trong mỗi mỗi vi trần
Chư Phật chuyển pháp luân
Đều dùng tiếng vô tận
Khắp mưa pháp cam lộ.
Ức cõi vi trần số
Trong mỗi một sát trần
Đều thấy chư Như Lai
Thị hiện nhập niết bàn.
Vô lượng cõi như vậy
Như Lai hiện đản sanh
Khắp nơi ta phân thân

Hiện tiền cúng dường Phật.
Bất tư nghì sát hải
Vô lượng loài sai khác
Ta đều hiện trong đó
Khắp mưa đại pháp vũ.
Phật Tử! Ta biết môn
Nan tư giải thoát này
Trong vô lượng ức kiếp
Tán dương không hết được.

Này Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát Bồ Tát trong vô lượng kiếp khắp tất cả chỗ thị hiện thọ sanh tự tại này.

Như chư đại Bồ Tát có thể đem một niệm làm những kiếp tạng, quán tất cả pháp, dùng phương tiện khéo mà hiện thọ sanh, cúng dường cùng khắp tất cả chư Phật. Thông đạt rốt ráo tất cả Phật pháp, nơi tất cả loài đều hiện thọ sanh, ngồi tòa liên hoa ở trước tất cả Phật.

Biết các chúng sanh lúc đáng được độ, vì hiện thọ sanh phương tiện điều phục, ở tất cả cõi hiện những thần biến, dường như ảnh tượng đều hiện ra trước họ. Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện nam tử! Thành Ca Tỳ La này có cô gái họ Thích tên là Cù Ba.

Ngươi đến đó hỏi: Bồ Tát thế nào ở trong sanh tử giáo hóa chúng sanh.

Thiện Tài Đồng Tử đảnh lễ chân Lam Ty Ni Lâm Thần, hữu nhiễu vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

[5]Bấy giờ Thiện Tài Đồng Tử tư duy tu tập môn thọ sanh giải thoát, tăng trưởng quảng đại ghi nhớ chẳng bỏ. Hướng về phía thành Ca Tỳ La, Thiện Tài đi lần đến giảng đường Bồ Tát Tập Hội Phổ Hiện Pháp Giới Quang Minh.

Trong giảng đường này có thần hiệu Vô Ưu Đức cùng một vạn Chủ Cung Điện Thần câu hội đồng nghinh tiếp Thiện Tài và nói rằng:

Thiện lai Trượng Phu! Có trí huệ lớn, có dũng mãnh lớn khéo tu môn giải thoát tự tại bất tư nghì, tâm không bao giờ bỏ thệ nguyện rộng lớn, khéo quán sát cảnh giới của các pháp, an trụ nơi pháp thành, nhập vô lượng môn phương tiện, thành tựu biển công đức rộng lớn, được biện tài vi diệu, khéo điều phục chúng sanh, được thân thánh trí hằng thuận tu hành,

---

5 Hán bộ quyển bảy mươi lăm

biết các chúng sanh tâm hành sai khác làm cho họ hoan hỉ xu hướng Phật đạo.

Chúng tôi xem ngài tu các diệu hạnh tâm không tạm lười, oai nghi cử chỉ thảy đều thanh tịnh.

Chẳng bao lâu ngài sẽ được ba nghiệp vô thượng trang nghiêm thanh tịnh của Như Lai. Dùng những tướng hảo trang nghiêm thân mình. Dùng mười trí lực trau sáng tâm mình, du hành nơi thế gian.

Chúng tôi quán ngài dũng mãnh tinh tấn không ai sánh bằng. Chẳng bao lâu sẽ được thấy khắp tất cả chư Phật tam thế và nghe lãnh chánh pháp. Chẳng bao lâu sẽ được những sự vui tam muội thiền định giải thoát của tất cả Bồ Tát. Chẳng bao lâu sẽ nhập môn giải thoát thậm thâm của chư Phật Như Lai.

Tại sao vậy? Vì ngài được thấy thiện tri thức, thân cận cúng dường, nghe lãnh lời chỉ dạy ghi nhớ tu hành, chẳng lười, chẳng thối, không lo, không e ngại, ma và dân ma không làm ngăn trở được, chẳng bao lâu ngài sẽ được thành quả vô thượng.

Thiện Tài nói: Như lời của chư Thánh vừa nói, nguyện tôi sẽ đều được như vậy. Tôi nguyện cho tất cả chúng sanh dứt

những nhiệt não, rời những ác nghiệp, sanh những an lạc, tu những tịnh hạnh.

Bạch chư Thánh! Tất cả chúng sanh khởi phiền não tạo ác nghiệp đọa ác thú, nơi than, nơi tâm hằng chịu đau khổ.

Bồ Tát thấy như vậy trong lòng rất đau xót.

Ví như người chỉ có một con, nên rất thương yêu. Bỗng thấy con mình bị người chặt tay chân, thời trong lòng đau đớn biết ngần nào. Cũng vậy, đại Bồ Tát thấy các chúng sanh vì nghiệp phiền não mà đọa ba ác thú chịu khổ, thời trong lòng rất đau xót.

Nếu thấy chúng sanh phát khởi thân ngữ ý ba nghiệp lành sanh lên trời cõi người, được an vui, thời lòng Bồ Tát rất hoan hỉ.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát chẳng tự vì mình mà cầu nhất thiết trí. Vì Bồ Tát chẳng tham những dục lạc trong vòng sanh tử, chẳng theo thế lực của tưởng đảo, kiến đảo, tâm đảo kiết sử tùy miên ái kiến mà chuyển, chẳng khởi những quan niệm vui của chúng sanh, chẳng ham say nơi sự vui của thiền định, chẳng phải vì có chướng ngại mỏi nhọc thối chuyển mà trụ tại sanh tử, chỉ vì thấy chúng sanh ở trong tam hữu chịu đủ mọi

sự khổ nên khởi tâm đại bi, dùng sức đại nguyện để nhiếp thủ chúng sanh. Vì sức bi nguyện mà tu hạnh Bồ Tát, vì dứt tất cả phiền não của chúng sanh, vì cầu nhất thiết chủng trí của Như Lai, vì cúng dường tất cả chư Phật, vì nghiêm tịnh tất cả quốc độ quảng đại, vì tịnh trị tất cả dục lạc của chúng sanh và những hạnh nghiệp nơi thân nơi tâm của họ, nên Bồ Tát ở trong sanh tử không mỏi nhàm.

Bạch chư thánh! Đại Bồ Tát đối với chúng sanh: là trang nghiêm, vì khiến họ sanh làm trời, làm người giàu sang vui sướng. Là cha mẹ, vì an lập tâm bồ đề cho họ. Là dưỡng dục, vì làm cho họ thành tựu đạo Bồ Tát. Là vệ hộ, vì làm cho họ xa rời ba ác đạo. Là lái thuyền, vì đưa họ qua biển sanh tử. Là quy y, vì làm cho họ khỏi sợ ma phiền não. Là cứu cánh, vì làm cho họ vĩnh viễn được vui thanh lương. Là bờ bến, vì làm cho họ vào biển chư Phật. Là đạo sự, vì đưa họ đến xứ pháp bửu. Là diệu hoa, vì làm nở tâm công đức của chư Phật. Là đồ trang nghiêm, vì thường phóng quang minh phước đức trí huệ. Là đáng mến, vì chỗ làm ra đều đoan chánh trang nghiêm. Là đáng tôn trọng, vì xa rời tất cả ác nghiệp. Là Phổ Hiền, vì đầy đủ tất cả thân đoan nghiêm. Là sáng lớn, vì thường phóng trí

huệ quang minh. Là mây lớn, vì thường mưa tất cả pháp cam lộ.

Bạch chư Thánh! Lúc Bồ Tát tu các hạnh như vậy, làm cho tất cả chúng sanh đều mến thích đầy đủ pháp lạc.

Lúc đó Thiện Tài sắp bước lên pháp đường, Chủ Cung Điện Thần Vô Ưu Đức và chúng Thần đem những hương hoa và đồ trang nghiêm quý hơn cõi trời rải trên Thiện Tài mà nói kệ rằng:

Nay Ngài xuất thế gian
Làm đèn sáng cho đời
Vì khắp các chúng sanh
Mà cầu vô thượng giác.
Vô lượng ức ngàn kiếp
Khó được gặp thấy Ngài
Công đức nhật nay mọc
Trừ những tối thế gian.
Ngài thấy các chúng sanh
Bị điên đảo che đậy
Mà khởi lòng đại bi
Cầu chứng đạo vô sư.
Ngài dùng tâm thanh tịnh
Tầm cầu Phật bồ đề
Kính thờ thiện tri thức

Chẳng tự tiếc thân mạng.
Ngài ở các thế gian
Không tựa không chấp lấy
Tâm ngài khắp vô ngại
Thanh tịnh như hư không.
Ngài tu hạnh bồ đề
Công đức đều viên mãn
Phóng sáng lớn trí huệ
Chiếu khắp cả thế gian.
Ngài chẳng rời thế gian
Cũng chẳng vướng thế gian
Đi trong đời vô ngại
Như gió thổi hư không.
Ví như hỏa tai khởi
Không gì làm tắt được
Ngài tu hạnh bồ tát
Lửa tinh tấn cũng vậy.
Dũng mãnh đại tinh tấn
Kiên cố chẳng lay động
Kim cang huệ sư tử
Du hành vô sở úy.
Trong tất cả pháp giới
Có bao nhiêu sát hải
Ngài đều qua đến được
Thân cận thiện tri thức

Thần Vô Ưu Đức nói kệ xong, vì mến thích chánh pháp nên theo luôn bên Thiện Tài Đồng Tử.

Thiện Tài vào trong giảng đường Phổ Hiện Pháp Giới Quang Minh tìm cô gái họ Thích. Thấy cô ấy ngồi trên tòa sư tử bửu liên hoa, có tám vạn bốn ngàn thể nữ vây quanh.

Những thể nữ này đều là dòng vua, thuở quá khứ đã tu hạnh bồ tát, đồng gieo căn lành, bố thí ái ngữ nhiếp khắp chúng sanh, đã thấy rõ được cảnh nhứt thiết trí, đã chung tu tập hạnh Phật Bồ Đề, hằng trụ chánh định, thường dùng đại bi nhiếp khắp chúng sanh như đối với con một, đầy đủ từ tâm, quyến thuộc thanh tịnh, quá khứ đã thành tựu phương tiện thiện xảo bất tư nghì của Bồ Tát, đều không thối chuyển vô thượng bồ đề, đầy đủ những ba la mật của Bồ Tát, rời những chấp trước, chẳng thích sanh tử, dầu đi trong các cõi hữu lậu mà lòng hằng thanh tịnh, thường siêng quán sát đạo nhất thiết trí, lìa lưới chướng cái, vượt khỏi chỗ chấp nhiễm, từ pháp thân mà hiện hóa thân, sanh hạnh Phổ Hiền, lớn sức bồ tát, trí nhựt huệ đăng đều đã viên mãn.

Thiện Tài đến đảnh lễ nơi chân của Thích Nữ Cù Ba, chắp cung kính thưa rằng: Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô

thượng bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào ở trong sanh tử mà chẳng bị lỗi sanh tử làm nhiễm? Thế nào rõ pháp tự tánh mà chẳng trụ hàng Thanh Văn Bích Chi Phật? Thế nào đầy đủ Phật pháp mà tu hạnh bồ tát? Thế nào trụ bậc Bồ Tát mà nhập cảnh giới Phật? Thế nào siêu quá thế gian mà thọ sanh nơi thế gian? Thế nào thành tựu pháp thân mà thị hiện vô biên sắc thân? Thế nào chứng pháp vô tướng mà vì chúng sanh thị hiện các tướng? Thế nào biết pháp vô thuyết mà rộng vì chúng sanh diễn thuyết các pháp? Thế nào biết chúng sanh không mà hằng chẳng bỏ sự giáo hóa chúng sanh? Thế nào dầu biết chư Phật bất sanh bất diệt mà siêng cúng dường không có thối chuyển? Thế nào dầu biết các pháp không nghiệp không báo mà tu những hạnh lành luôn không thôi nghỉ.

Nàng Cù Ba nói: Lành thay! Lành Thay! Này Thiện nam tử! Nay ngươi có thể hỏi những việc làm của đại Bồ Tát như vậy. Người tu tập những hạnh nguyện Phổ Hiền mới có thể hỏi như vậy.

Ngươi lắng nghe và khéo suy gẫm ghi nhớ. Ta sẽ thừa thần lực của Phật mà nói cho ngươi.

Này Thiện nam tử! Nếu các Bồ Tát thành tựu mười pháp thời có thể viên mãn hạnh bồ tát nhơn đà la võng phổ trí quang minh. Đây là mười pháp:

Vì nương thiện tri thức. Vì được thắng giải quảng đại. Vì được dục lạc thanh tịnh. Vì nhóm tất cả phước trí. Vì nghe chánh pháp nơi chư Phật. Vì tâm hằng chẳng bỏ tam thế Phật. Vì đồng với tất cả bồ tát hạnh. Vì được tất cả Như Lai hộ niệm. Vì đại bi diệu nguyện đều thanh tịnh. Vì có thể dùng trí lực khắp dứt tất cả những sanh tử.

Này Thiện nam tử! Nếu thân cận thiện trí thức thời Bồ Tát có thể tinh tấn bất thối tu tập xuất sanh vô tận Phật pháp

Này Thiện nam tử! Bồ Tát dùng mười pháp để thừa sự thiện tri thức.

Đây là mười pháp: không đoái tiếc thân mạng mình. Lòng chẳng tham cầu sự vui thế gian. Biết tất cả pháp tánh đều bình đẳng. Trọn chẳng lui bỏ nguyện nhất thiết trí. Quán sát thiệt tướng pháp giới. Tâm hằng bỏ rời tất cả biển hữu lậu. Biết pháp như không, tâm không chỗ nương. Thành tựu tất cả đại nguyện bồ tát. Thường có thể thị hiện tất cả sát hải. Tịnh tu trí luận vô ngại của Bồ Tát.

Này Thiện nam tử! Nên dùng pháp này để kính thờ tất cả thiện tri thức không trái nghịch.

Bấy giờ nàng Thích Ca Cù Ba muốn tuyên lại nghĩa này, thừa thần lực của Phật, quán sát mười phương mà nói kệ rằng:

Bồ Tát vì lợi các quần sanh
Chánh niệm thân thừa thiện tri thức
Kính xem như Phật tâm không lười
Là hạnh đế võng đi trong đời.
Thắng giải rộng lớn như hư không
Tất cả tam thế đều vào trong
Quốc độ, chúng sanh, Phật đều vậy
Đây là phổ trí quang minh hạnh.
Chí nguyện như không chẳng ngăn mé
Dứt hẳn phiền não, lìa trần cấu
Tất cả chỗ Phật tu công đức
Là hạnh thân vân đi thế gian.
Bồ Tát tu tập nhất thiết trí
Biển công đức chẳng thể nghĩ bàn
Tịnh những thân phước đức trí huệ

Là hạnh chẳng nhiễm đi thế gian.
Chỗ tất cả chư Phật Như Lai
Nghe lãnh Phật pháp không nhàm đủ
Hay sanh đèn trí huệ thiệt tướng
Là hạnh phổ chiếu đi thế gian.
Mười phương chư Phật vô số lượng
Một niệm tất cả đều vào được
Tâm hằng chẳng bỏ các Như Lai
Là hạnh nguyện lớn hướng chánh giác.
Vào đại chúng hội của chư Phật
Biển tam muội của chư Bồ Tát
Nguyện hải nhẫn đến phương tiện hải
Là hạnh đế võng đi thế gian.
Tất cả chư Phật chỗ gia trì
Tận thuở vị lai vô biên kiếp
Xứ xứ tu hành đạo Phổ hiền
Là hạnh phân thân của Bồ Tát.
Thấy các chúng sanh chịu nhiều khổ
Khởi đại từ bi hiện thế gian
Diễn nói quang minh trừ tối tăm

Là hạnh trí nhựt của Bồ Tát.

Thấy những chúng sanh tại các loài

Vì nhóm vô biên diệu pháp luân

Khiến họ dứt hẳn dòng sanh tử

Đây là tu hành Phổ Hiền hạnh.

Bồ Tát tu tập phương tiện này

Tùy tâm chúng sanh mà hiện thân

Ở khắp tất cả trong các loài

Hóa độ vô lượng những hàm thức.

Dùng sức phương tiện đại từ bi

Hiện thân cùng khắp các thế gian

Tùy họ hiểu muốn mà thuyết pháp

Đều khiến xu hướng bồ đề đạo.

Nói kệ xong, Thích Ca Cù Ba bảo Thiện Tài.

Này Thiện nam tử! Ta đã thành tựu môn giải thoát quán sát nhất thiết Bồ Tát tam muội hải.

Thiện Tài thưa: Bạch đức Thánh! Cảnh giới của môn giải thoát này thế nào?

Thích Ca Cù Ba nói: Này Thiện nam tử! Ta nhập môn giải thoát này, biết trong cõi Ta Bà, trải qua Phật sát vi trần số kiếp

có bao nhiêu chúng sanh ở trong các loài chết đây sanh kia, làm lành làm dữ, chịu những quả báo, có cầu xuất ly, chẳng cầu xuất ly, chánh định tà định và bất định, thiện căn có phiền não, thiện căn không phiền não, thiện căn đầy đủ, thiện căn không đầy đủ, bất thiện căn nhiếp lấy thiện căn, thiện căn nhiếp lấy bất thiện căn. Chúng sanh chứa nhóm những pháp thiện và bất thiện như vậy ta đều biết thấy.

Lại trong những kiếp ấy, có bao nhiêu đức Phật danh hiệu thử đệ ta đều biết rõ.

Chư Phật Thế Tôn ấy từ sơ phát tâm, dùng phương tiện cầu nhất thiết trí xuất sanh tất cả những biển đại nguyện, cúng dường chư Phật tu hạnh bồ tát, thành đẳng chánh giác, chuyển diệu pháp luân, hiện đại thần thông hóa độ chúng sanh, ta đều biết rõ.

Ta cũng biết chúng hội sai biệt của chư Phật ấy. Trong đó có chúng sanh y nơi thanh văn thừa mà được xuất ly. Chúng Thanh Văn này quá khứ tu tập tất cả thiện căn, và được những trí huệ ta đều biết rõ.

Có những chúng sanh y nơi độc giác thừa mà được xuất ly. Những Độc Giác này có bao nhiêu thiện căn, được bồ đề

tịch diệt giải thoát, thần thông biến hóa thành thục chúng sanh, nhập niết bàn ta đều biết rõ.

Ta cũng biết chư Bồ Tát trong chúng hội ấy, từ sơ phát tâm tu tập thiện căn xuất sanh vô lượng hạnh nguyện lớn, thành tựu đầy đủ những môn ba la mật, trang nghiêm đạo bồ tát, dùng sức tự tại nhập bồ tát địa, trụ bồ tát địa, quán bồ tát địa, tịnh bồ tát địa, tướng của bồ tát địa, trí của bồ tát địa, trí của bồ tát nhiếp, trí của Bồ Tát giáo hóa chúng sanh, trí của Bồ Tát kiến lập, cảnh giới hạnh rộng lớn của Bồ Tát, thần thông hạnh của Bồ Tát, biển tam muội của Bồ Tát, phương tiện của Bồ Tát, Bồ Tát trong mỗi niệm nhập tam muội hải, được quang minh nhất thiết trí, được điển quang vân nhất thiết trí, được thiệt tướng nhẫn, thông đạt nhất thiết trí, trụ sát hải, nhập pháp hải, biết chúng sanh hải, trụ phương tiện, phát thệ nguyện, hiện thần thông. Ta đều biết rõ cả.

Này Thiện nam tử! Cõi Ta Bà này, tận thuở vị lai có những kiếp hải xoay vần chẳng dứt ta đều biết rõ.

Như biết cõi Ta Bà, ta cũng biết vi trần số tất cả thế giới trong cõi Ta Bà, ta cũng biết những thế giới trong vi trần của cõi Ta Bà, cũng biết mười phương thế giới ở ngoài cõi Ta Bà,

cũng biết những thế giới của Ta Bà thế giới chủng sở nhiếp, cũng biết những thế giới của thập phương vô lượng thế giới chủng sở nhiếp trong Hoa Tạng Thế giới Hải này:

Những là thế giới rộng rãi, thế giới an lập, thế giới luận, thế giới tràng, thế giới sai biệt, thế giới chuyển, thế giới liên hoa, thế giới tu di, thế giới danh hiệu. Tất cả những thế giới trong thế giới hải này, do bổn nguyện lực của Tỳ Lô Giá Na Thế Tôn nên ta đều biết rõ và ghi nhớ cả.

Ta cũng nhớ những nhơn duyên hải thuở xưa của đức Như Lai:

Như là tu tập phương tiện của tất cả thừa, trụ bồ tát hạnh trong vô lượng kiếp, tịnh Phật quốc độ, giáo hóa chúng sanh, kính thờ chư Phật, tạo lập trụ xứ, nghe pháp, được tam muội, được tự tại, tu đàn ba la mật, nhập Phật công đức, trì giới khổ hạnh, đầy đủ nhẫn lực, dũng mãnh tinh tấn, thành tựu thiền định, viên mãn tịnh huệ, thị hiện thọ sanh khắp mọi nơi, hạnh nguyện Phổ Hiền thảy đều thanh tịnh, vào khắp các cõi, tịnh khắp Phật độ, vào khắp Phật trí, nhiếp khắp Phật bồ đề, được đại trí quang minh của Như Lai, chứng Phật trí tánh, thành đẳng chánh giác, chuyển diệu pháp luân. Nhẫn đến tất cả đạo

tràng chúng hội của Phật, từ trước đến nay đã gieo thiện căn, từ sơ phát tâm thành thục chúng sanh tu hành phương tiện, niệm niệm tăng trưởng, được những tam muội thần thông giải thoát, ta đều biết rõ tất cả.

Tại sao vậy? Vì môn giải thoát của ta đã được đây, có thể biết tâm hành của tất cả chúng sanh, tất cả thiện căn của chúng sanh tu hành, tất cả chúng sanh tạp nhiễm thanh tịnh, tất cả chúng sanh sai biệt, tất cả môn tam muội của Thanh Văn, tất cả tam muội thần thông giải thoát của Duyên Giác, giải thoát quang minh của tất cả Bồ Tát, của tất cả Như Lai, ta đều biết rõ.

Thiện Tài thưa: Ngài được môn giải thoát này đã bao lâu?

Cù Ba nói: Này Thiện nam tử! Thuở xưa, quá Phật sát cực vi trần số kiếp, có kiếp tên là Thắng hạnh, thế giới tên là Vô Úy, trong thế giới ấy có tứ thiên hạ tên là An Ổn. Trong Diêm Phù Đề có thành vua tên là Cao Thắng Thọ, vương thành này là thượng thủ trong tám mươi Vương thành. Quốc Vương tên là Tài Chủ, có sáu vạn Thể Nữ, năm trăm Vương Tử, năm trăm Đại Thần.

Các Vương Tử này đều dũng mãnh dẹp được oán địch.

Thái Tử tên là Oai Đức Chủ, thân tướng đầy đủ đoan chính xinh đẹp, mọi người đều thích thấy. Vương Tử này dưới bàn chân bằng đầy, đủ luân tướng, lưng bàn chân vun cao, ngón tay ngón chân đều có màn mỏng, gót chân ngay bằng tay chân dịu mềm, bắp chân lộc vương, bảy chỗ viên mãn, âm tàng ẩn kín, phần trên của thân mình như sư tử vương, hai vai bằng đầy, hai tay suông dài, thân tướng ngay thẳng, cổ ba ngấn, má như sư tử, đủ bốn mươi cái răng tất cả đều bằng kín, bốn răng nanh trắng bóng, lưỡi dài rộng vang phạm âm thanh, tròng mắt xanh biếc, lông mắt như ngưu vương, chặng mày có bạch hào, trên đỉnh đầu có nhục kế, da thứa mịn nhuyễn màu chơn kim, lông trên thân đều xoắn lên trên, tóc màu đế thanh, thân tròn đầy ngay thẳng như cây ni câu đà.

Lúc đó Thái Tử tuân lịnh Phụ Vương cùng một ngàn thể nữ vào vườn Hương nha du ngoạn. Thái Tử ngồi trên tòa sư tử đại ma ni trong xe, năm trăm thể nữ cầm dây báu kéo xe. Trăm ngàn vạn người cầm bửu cái. Trăm ngàn muôn người cầm bửu tràng. Trăm ngàn muôn người cầm bửu phan. Trăm ngàn muôn người trổi nhạc. Trăm ngàn muôn người xông

hương thơm. Trăm ngàn muôn người rải hoa đẹp. Tùy tùng trước sau theo xe Thái Tử.

Đường xá bằng phẳng, rải đầy những hoa đẹp. Hai bên đường cây báu thành hàng, lưới báu giăng che, nhiều lầu các chứa những châu báu, hoặc trần thiết những vật trang nghiêm, hoặc chưng dọn những thức uống ăn, hoặc treo y phục, hoặc sắm đủ những vật tư sanh, tùy ai cần gì đều ban cho.

Bấy giờ có bà mẹ tên là Thiện Hiện dắt một Đồng nữ tên là Cụ Túc Diệu Đức. Đồng nữ này dung nhan đoan chánh, mắt và tóc xanh biếc, tiếng nói như phạm âm, nghề khéo, luận giỏi, siêng năng kính nhường, đủ lòng từ mẫn, hổ thẹn, nhu hòa, chất trực, lìa ngu si, ít tham dục, không siểm nịnh dối phỉnh. Đồng nữ cùng mẫu thân ngồi xe, các thể nữ theo hầu, đi trước xe Thái Tử.

Đồng nữ ấy thấy Thái Tử bèn sanh lòng yêu mến, nói với mẹ rằng nàng muốn kính thờ người này, nếu không toại nguyện quyết sẽ tự vẫn.

Mẹ bảo chớ có vọng niệm. Đây là Thái Tử đủ tướng Luân Vương. Sau đây lên ngôi sẽ làm Chuyển Luân Vương, có Bửu

Nữ xuất hiện, bay trên không tự tại. Chúng ta là hàng ti tiện chớ sanh vọng niệm, vì sự ấy khó đạt thành.

Bên cạnh khu vườn Hương Nha có một đạo tràng tên là Pháp Vân Quang Minh. Có đức Như Lai hiệu là Thắng Nhựt Thân, đủ mười hiệu, xuất hiện trong đó đã được bảy ngày.

Đồng Nữ Diệu Đức ngủ gật mộng thấy Phật. Khi thức dậy, trên không có Thiên Thần bảo Đồng Nữ rằng Thắng Nhựt Thân Như Lai thành Đẳng Chánh Giác nơi đạo tràng Pháp Vân Quang Minh đã được bảy ngày, chúng Bồ Tát vây quanh, chư Thiên, Long, bát bộ, cùng chư Thần vì muốn thấy Phật nên đều tập hội.

Đồng Nữ Diệu Đức do mộng thấy Phật, lại nghe công đức của Phật, nên lòng nàng an ổn không khiếp sợ, ở trước Thái Tử mà nói kệ rằng:

Thân tôi rất đoan chánh
Tiếng đồn khắp mười phương
Trí huệ không ai sánh
Khéo giỏi đủ các nghề.
Vô lượng trăm ngàn chúng
Thấy tôi đều tham nhiễm
Lòng tôi đối với họ

Không một niệm ái dục.
Không sân cũng không hận
Không ghét cũng không mừng
Chỉ phát tâm quảng đại
Lợi ích các chúng sanh.
Nay tôi thấy Thái Tử
Đủ những tướng công đức
Tâm tôi rất vui mừng
Khắp thân đều thơ thới.
Màu da như minh bửu
Tóc đẹp xoắn phía hữu
Trán rộng, mày nhỏ cong
Lòng tôi nguyện thờ Ngài.
Tôi xem thân Thái Tử
Giống như tượng chân kim
Cũng như đại bửu sơn
Tướng tốt có quang minh.
Mắt rộng màu xanh biếc
Mặt tròn như trăng sáng
Vui vẻ giọng nói hay
Xin thương nạp thọ tôi.
Tướng lưỡi rộng dài đẹp
Đỏ như màu xích đồng
Phạm âm tiếng Khẩn Na
Ai nghe cũng vui đẹp.
Miệng vuông chẳng co rút

Răng trắng đều kín bằng
Lúc phát ngôn, hiện cười
Người thấy lòng hoan hỉ.
Thân ly cấu thanh tịnh
Đủ ba mươi hai tướng
Tất sẽ ở cõi này
Mà làm Chuyển Luân Vương.

Thái Tử bảo Đồng Nữ rằng: Nàng là con gái của ai? Ai thủ hộ nàng? Nếu trước đã thuộc người khác, thời ta không nên sanh lòng ái nhiễm. Thái Tử nói kệ rằng:

Thân nàng rất thanh tịnh
Đầy đủ tướng công đức
Nay ta có lời hỏi
Hiện nàng ở với ai?
Cha mẹ nàng tên gì?
Nay nàng hệ thuộc ai?
Nếu đã thuộc người khác
Người đó nhiếp thọ nàng.
Nàng chẳng trộm của người,
Nàng không lòng giết hại,
Nàng chẳng phạm tà dâm,
Nàng nương lời nói nào
Chẳng nói xấu người khác,
Chẳng phá thân thuộc người,
Chẳng xâm cảnh giới người,

Chẳng giận hờn người khác,
Chẳng sanh tà hiểm kiến,
Chẳng làm nghiệp trái nhau,
Chẳng dùng sức siểm khúc
Phương tiện gạt thế gian.
Tôn trọng cha mẹ chăng?
Kính thiện tri thức chăng?
Thấy những người nghèo cùng
Phát tâm giúp đỡ chăng?
Nếu có thiện tri thức
Dạy bảo những điều hay
Nàng phát tâm kiên cố
Hoàn toàn tôn trọng chăng?
Có kính mến Phật chăng?
Có biết Bồ Tát chăng?
Chúng tăng biển công đức
Nàng có tôn kính chăng?
Nàng có biết pháp chăng?
Dạy được chúng sanh chăng?
Nàng ở trong chánh pháp
Hay ở trong phi pháp?
Thấy những người cô độc
Nàng có thương xót chăng?
Thấy chúng sanh ác đạo
Nàng có bi mẫn chăng?
Thấy người được vinh hạnh

Nàng có hoan hỉ chăng?
Người đến bức hại nàng
Nàng có phiền giận chăng?
Nàng phát tâm bồ đề
Khai ngộ chúng sanh chăng?
Vô biên kiếp tu hành
Được không mỏi nhàm chăng?
Thân mẫu của Đồng Nữ nói kệ trả lời Thái Tử:
Thái Tử ngài lắng nghe
Nay tôi nói Đồng Nữ
Sơ sanh đến trưởng thành
Tất cả những nhơn duyên:
Ngày Thái Tử mới sanh
Nàng từ liên hoa sanh,
Mắt nàng sáng dài rộng
Tay chân đều hoàn mỹ.
Tôi từng ở mùa xuân
Du ngoạn vườn Ta La
Thấy khắp những dược thảo
Mọi thứ đều tươi tốt.
Cây lạ trổ hoa đẹp
Trông đó như khánh vân,
Chim đẹp cùng hòa hót
Trong rừng đồng hoan lạc.
Cùng đi tám trăm cô
Đoan chánh chiếm lòng người

Y phục đều nghiêm lệ
Ca ngâm đều rất hay.
Vườn đó có ao tắm
Tên là Liên Hoa Tràng,
Tôi ngồi trên bờ ao
Thể nữ hầu chung quanh.
Trong ao sen lớn ấy
Bỗng sanh hoa ngàn cánh
Cánh báu, cọng lưu ly,
Vàng Diêm Phù làm đài.
Bấy giờ là hừng sáng
Mặt nhụt mới ló mọc,
Hoa ấy đương nở ra
Phóng ánh sáng thanh tịnh.
Ánh sáng ấy rất mạnh
Dường như mặt trời mọc
Chiếu khắp Diêm Phù Đề
Mọi người đều khen lạ.
Bấy giờ thấy Đồng Nữ
Từ hoa sen đó sanh
Thân nàng rất thanh tịnh
Chi Phần đều viên mãn.
Đây là báu nhơn gian
Từ nơi tịnh nghiệp sanh
Nhơn trước không hư mất
Nay thọ quả báo này.

Tóc biếc, mắt sen xanh,
Phạm Thinh, da chân kim,
Tràng hoa, những bửu kế
Thanh tịnh không chút nhơ.
Chi tiết đều đầy đủ
Thân nàng không khuyết giảm
Dường như tượng chơn kim
Đặt ở trong bửu hoa.
Chân lông mùi chiên đàn
Xông khắp cả mọi nơi,
Miệng phát mùi thanh liên
Thường diễn tiếng phạm âm.
Chỗ của nàng này ở
Thường có âm nhạc trời,
Chẳng nên để kẻ hèn
Sánh đôi với nàng này.
Thế gian không người nào
Kham làm chồng nàng này,
Duy ngài đủ tướng tốt
Xin nạp thọ nàng này.
Chẳng cao cũng chẳng thấp,
Chẳng thô cũng chẳng tế,
Toàn thân đều đoan nghiêm
Xin Ngài nạp thọ nàng.
Văn tự pháp toán số
Tất cả những nghề khéo

Nàng đều thông suốt cả
Xin Ngài nạp thọ nàng.
Biết rành những binh pháp
Khéo phán đoán kiện tụng
Đều được kẻ khó điều
Xin Ngài nạp thọ nàng.
Thân nàng rất thanh tịnh
Người thấy không nhàm đủ
Công đức tự trang nghiêm
Ngài nên nạp thọ nàng.
Chúng sanh có họa hoạn
Khéo rõ duyên khởi đó
Đúng bịnh mà cho thuốc
Tất cả diệt trừ được.
Những ngôn ngữ Diêm Phù
Vô lượng thứ sai khác
Nhẫn đến tiếng kỹ nhạc
Nàng thông suốt tất cả.
Những nghề của phụ nữ
Nàng này biết tất cả,
Mà không lỗi phụ nữ
Ngài nên mau nạp nàng.
Chẳng ganh cũng chẳng tiếc,
Không tham cũng không giận,
Tánh nhu nhuyến chất trực
Rời bỏ những thô ác.

Cung kính bực tôn túc
Phụng thờ không trái nghịch
Thích tu những hạnh lành
Có thể tùy thuận ngài.
Nếu nàng thấy già bịnh
Nghèo cùng và hoạn nạn
Không ai cứu không nương
Nàng sanh lòng xót thương.
Thường quán đệ nhất nghĩa
Chẳng cầu tự lợi lạc
Chỉ nguyện lợi chúng sanh
Dùng đây trang nghiêm tâm.
Đi đứng cùng ngồi nằm
Tất cả không phóng dật
Nói năng và yên lặng
Ai thấy cũng vui mừng.
Dầu ở tất cả chỗ
Đều không lòng nhiễm trước
Thấy người có công đức
Hoan hỉ không biết nhàm.
Tôn trọng thiện tri thức
Thích thấy người rời ác
Tâm nàng không tháo động
Xét trước sau mới làm.
Trang nghiêm với phước trí
Tất cả không oán hận

Hơn hết trong hàng nữ
Đáng người thờ Thái Tử.

Lúc đã vào vườn Hương Nha, Thái Tử bảo Đồng Nữ Diệu Đức và bà Thiện Hiện rằng:

Này Thiện Nữ! Ta cầu vô thượng bồ đề, sẽ tột vô lượng kiếp thuở vị lai chứa nhóm pháp trợ đạo nhất thiết trí, tu tập vô biên bồ tát hạnh, tịnh tất cả ba la mật, cúng dường tất cả Như Lai, hộ trì tất cả Phật giáo, nghiêm tịnh tất cả Phật độ, sẽ làm cho Phật chủng của tất cả Như Lai chẳng mất, sẽ theo chủng tánh của tất cả chúng sanh để thành thục họ, sẽ diệt khổ sanh tử cho chúng sanh được ở chỗ rốt ráo an lạc, sẽ tịnh tri mắt trí huệ cho tất cả chúng sanh, sẽ tu tập tất cả công hạnh của Bồ Tát, sẽ an trụ nơi tâm bình đẳng của tất cả Bồ Tát, sẽ thành tựu hành địa của tất cả Bồ Tát, sẽ làm cho tất cả chúng sanh đều hoan hỉ, sẽ xả thí tất cả vật để thật hành đàn ba la mật tột thuở vị lai, làm cho tất cả chúng sanh đều được đầy đủ, những vật uống ăn, y phục, vợ con đến đầu mặt tay chân ta đều sẽ xả thí không hề tiếc.

Lúc đó nàng sẽ cản trở ta, lúc thí của cải nàng sẽ lẫn tiếc, lúc thí con cái nàng sẽ buồn khổ, lúc cắt tay chân nàng sẽ sầu muộn, lúc bỏ nàng để xuất gia lòng nàng sẽ hối hận.

Thái Tử nói kệ bảo nàng Diệu Đức rằng:

Vì thương xót chúng sanh
Ta phát tâm bồ đề
Ở trong vô lượng kiếp
Tu Tập nhất thiết trí.
Trong vô lượng đại kiếp
Tịnh tu những nguyện hải
Nhập địa và trừ chướng
Đều trải vô lượng kiếp.
Chỗ tam thế chư Phật
Học lục ba la mật
Đầy đủ hạnh phương tiện
Thành tựu đạo bồ đề.
Cõi cấu uế mười phương
Ta sẽ đều nghiêm tịnh
Tất cả nạn ác đạo
Ta sẽ khiến thoát hẳn.
Ta sẽ dùng phương tiện
Rộng độ các quần sanh
Khiến diệt tối ngu si
Trụ nơi Phật trí đạo.

Sẽ cúng tất cả Phật,
Sẽ tịnh tất cả địa,
Khởi đại từ bi tâm
Đều bỏ vật trong ngoài.
Nàng thấy người đến xin
Hoặc sanh lòng tham tiếc,
Tâm ta thường thích thí
Nàng chớ trái lòng ta.
Nếu thấy ta thí đầu
Chớ có sanh buồn khổ,
Nay ta bảo nàng trước
Cho lòng nàng kiên cố.
Nhẫn đến chặt tay chân
Nàng chớ trách người xin,
Nay nàng nghe lời ta
Cần phải suy nghĩ kỹ.
Tất cả vật sở hữu
Ta đều xả tất cả,
Nếu nàng thuận lòng ta
Ta sẽ toại ý nàng
Đồng nữ thưa với Thái Tử:
Kính vâng lời dạy của Ngài.
Đồng nữ liền nói kệ đáp lời Thái Tử:
Trong vô lượng kiếp hải
Lửa địa ngục đốt thân
Nếu Ngài thương nạp tôi

Cam tâm chịu khổ này.
Vô lượng chỗ thọ sanh
Nát thân như vi trần
Nếu Ngài thương nạp tôi
Cam tâm thọ khổ này.
Vô lượng kiếp đầu đội
Núi kim cang lớn rộng
Nếu Ngài thương nạp tôi
Cam tâm thọ khổ này.
Vô lượng biển sanh tử
Đem thịt tôi bố thí
Chỗ Ngài thành Pháp Vương
Nguyện cho tôi cũng vậy.
Nếu Ngài thương nạp tôi
Cho tôi làm chủ đó
Đời đời Ngài bố thí
Nguyện thường đem tôi thí.
Vì thương chúng sanh khổ
Mà phát tâm bồ đề
Đã nhiếp chúng sanh rồi
Cũng sẽ nhiếp thọ tôi.
Tôi chẳng cầu giầu sang
Chẳng tham vui ngũ dục
Chỉ vì cùng tu hành
Nguyện dùng Ngài làm chủ.
Mắt rộng dài xanh biếc

Từ mẫn nhìn thế gian
Chẳng móng tâm nhiễm trước
Quyết thành đạo Bồ Tát.
Chỗ Thái Tử bước đi
Đất mọc những bửu hoa
Tất làm Chuyển Luân Vương
Xin Ngài thương nạp tôi.
Tôi vừa mộng thấy Phật
Diệu pháp bồ đề tràng
Đức Phật ngồi dưới cây
Vô lượng chúng vây quanh.
Tôi mộng thấy Như Lai
Thân như núi Chơn kim
Tay Phật xoa đầu tôi
Thức dậy lòng hoan hỉ.
Trời quyến thuộc thuở xưa
Tên là Hỉ Quang Minh
Trời đó vì tôi nói
Đạo tràng Phật xuất thế.
Tôi từng nghĩ như vậy
Nguyện thấy thân Thái Tử,
Trời ấy bảo tôi rằng
Nay nàng sẽ được thấy.
Chí nguyện trước của tôi
Hôm nay đều thành mãn
Xin cùng ngài đồng đến

Cúng dường đức Như Lai

Thái Tử nghe danh hiệu Thắng Nhựt Thân Như Lai, rất hoan hỉ muốn được thấy Phật.

Thái Tử đem năm trăm châu ma ni rải trên Đồng Nữ, ban mão Diệu Tạng Quang Minh Bửu và áo Hỏa Diệm Ma Ni Bửu.

Đồng Nữ Diệu Đức lòng chẳng rung động cũng không lộ vẻ mừng, chỉ chắp tay cung kính chiêm ngưỡng Thái Tử mắt chẳng tạm rời.

Bà Thiện Hiện ở trước Thái Tử nói kệ rằng:

Con tôi rất đoan chánh
Thân công đức trang nghiêm
Xưa nguyện thờ Thái Tử
Nay đã được toại ý.
Trì giới có trí huệ
Đầy đủ các công đức
Khắp tất cả thế gian
Tối thắng không ai bằng.
Từ liên hoa hóa sanh
Chủng tánh không hèn xấu
Thái Tử đồng hạnh nghiệp
Xa lìa tất cả lỗi.
Con tôi thân nhu nhuyến
Dường như lụa cõi trời

Tay nàng rờ chạm đến
Bịnh đau đều trừ diệt.
Lỗ lông phát hương thơm
Ngào ngạt không gì bằng
Nếu ai được ngửi đến
Đều ở nơi tịnh giới.
Màu da như chơn kim
Ngồi ngay trên hoa đài
Chúng sanh nếu được thấy
Hết oán phát tâm từ.
Lời nói rất dịu dàng
Ai nghe cũng hoan hỉ
Chúng sanh nếu được nghe
Đều rời những ác nghiệp.
Tâm tịnh không vết nhơ
Xa lìa những siểm khúc
Xứng tâm mà phát ngôn
Người nghe đều hoan hỉ.
Điều nhu lòng hổ thẹn
Cung kính bậc tôn túc
Không tham cũng không dối
Thương xót các chúng sanh.
Lòng con tôi chẳng ỷ
Sắc tướng và quyến thuộc
Chỉ dùng tâm thanh tịnh
Cung Kính tất cả Phật.

Lúc đó Thái Tử và nàng Diệu Đức đem một ngàn thể nữ cùng quyến thuộc, ra khỏi vườn Hương Nha, đến đạo tràng Pháp Vân Quang Minh, xuống xe đi bộ đến chỗ đức Phật.

Thấy đức Phật Thắng Nhựt Thân đoan nghiêm tịch tịnh, căn thân điều thuận trong ngoài đều thanh tịnh, như ao Đại Long không có cặn nhơ, Thái Tử và quyến thuộc sanh lòng kính tin vui mừng hớn hở đảnh lễ chân đức Phật, hữu nhiễu vô số vòng.

Thái Tử và nàng Diệu Đức, mỗi người cầm năm trăm bông sen báu cúng dường đức Phật.

Thái Tử vì Phật mà kiến tạo năm trăm tinh xá bằng gỗ thơm, trang nghiêm với những diệu bửu xen châu ma ni.

Đức Phật thuyết kinh Phổ Nhãn Đăng Môn. Thái Tử nghe xong, ở trong tất cả pháp được tam muội Hải:

Như là Phổ chiếu nhứt thiết Phật nguyện hải tam muội, phổ chiếu tam thế tạng tam muội, hiện kiến nhứt thiết Phật đạo tràng tam muội, phổ chiếu nhứt thiết chúng sanh tam muội, phổ chiếu nhứt thiết thế gian trí đăng tam muội, Phổ chiếu nhứt thiết chúng sanh căn trí đăng tam muội, cứu hộ nhứt thiết chúng sanh quang minh vân tam muội, phổ chiếu

nhứt thiết chúng sanh đại minh đăng tam muội, diễn nhất thiết Phật pháp luân tam muội, cụ túc phổ hiền thanh tịnh hạnh tam muội.

Nàng Diệu Đức được nan thắng hải tạng tam muội, trọn chẳng thối chuyển nơi vô thượng bồ đề.

Thái Tử và Diệu Đức cùng quyến thuộc đảnh lễ chân Phật, hữu nhiễu vô số vòng từ tạ trở về cung, tâu cùng Phụ Vương rằng: Đức Thắng Nhựt Thân Như Lai gần đây xuất thế thành Đẳng Chánh Giác tại đạo tràng bồ đề Pháp Vân Quang Minh nơi vườn Hương Nha.

Phụ Vương hỏi Thái Tử: Ai nói cho con hay sự ấy.

Thái Tử tâu: Nàng Cụ Túc Diệu Đức nói cho con hay, và chúng con đã đến đảnh lễ cúng dường đức Phật.

Phụ Vương hoan hỉ vô lượng như người nghèo được của báu. Nhà vua tự nghĩ: đức Phật là vô thượng bửu khó được gặp. Nếu được thấy Phật thời. dứt hẳn sự sợ ác đạo. Đức Phật như Y Vương trị lành tất cả bịnh phiền não, có thể cứu tất cả khổ lớn sanh tử. Đức Phật như Đạo Sư, có thể làm cho chúng sanh đến nơi an ổn rốt ráo.

Nhà vua suy nghĩ xong, liền hội chư tiểu vương, các quan, quyến thuộc và các sát đế lợi, bà la môn cùng tất cả quốc dân. Nhà vua tuyên bố thối vị, nhường ngôi cho Thái Tử.

Sau khi làm lễ quán đảnh cho Thái Tử, quốc vương Tài Chủ cùng một vạn người đến chỗ đức Phật, đảnh lễ nơi chân đức Phật, hữu nhiễu vô số vòng, rồi cùng quyến thuộc lui ngồi một phía.

Đức Thắng Nhựt Thân Như Lai quán sát quốc vương và đại chúng, rồi phóng bạch hào quang minh tên là nhất thiết thế gian tâm đăng chiếu khắp vô lượng thế giới mười phương. Quang minh ấy dừng ở trước tất cả Thế Chủ, thị hiện Như Lai bất khả tư nghì đại thần thông lực, làm cho tất cả kẻ đáng được hóa độ thân tâm thanh lương.

Lúc đó đức Như Lai hiện thân siêu xuất tất cả thế gian, dùng viên mãn âm vì khắp đại chúng mà nói đà la ni tên là nhất thiết pháp nghĩa ly ám đăng, có Phật sát vi trần số đà la ni làm quyến thuộc.

Quốc Vương nghe xong liền được đại trí quang minh.

Trong chúng hội có diêm phù đề vi trần số Bồ Tát đồng thời chứng được môn đà la ni này.

Sáu mươi vạn na do tha người, sạch hữu lậu tâm được giải thoát.

Mười ngàn chúng sanh xa lìa trần cấu được pháp nhãn tịnh.

Vô lượng chúng sanh phát tâm bồ đề.

Đức Phật lại hiện thần biến khắp mười phương vô lượng thế giới diễn pháp tam thừa hóa độ chúng sanh.

Quốc Vương tự nghĩ: Nếu tại gia, ta chẳng thể chứng được diệu pháp như vậy. Nếu ta xuất gia tu học bên Phật thời sẽ được thành tựu. Suy nghĩ xong, quốc vương đến bạch Phật xin xuất gia. Đức Phật hứa khả.

Quốc Vương Tài Chủ cùng một vạn quyến thuộc đồng xuất gia. Không bao lâu, nhà vua và quyến thuộc đồng thành tựu nhất thiết pháp nghĩa lý ám đăng đà la ni, và các môn tam muội như trên, lại được Bồ Tát mười môn thần thông, lại được Bồ Tát vô biên biện tài, lại được Bồ Tát vô ngại tịnh thân đến chỗ chư Phật mười phương để nghe pháp, làm đại pháp sư diễn nói diệu pháp.

Quốc Vương lại dùng thần lực đến mười phương thế giới tùy tâm chúng sanh mà vì hiện thân, tán thán Phật xuất thế,

nói bổn hạnh của Phật, bày bổn duyên của Phật, tán dương thần lực tự tại của Như Lai, hộ trì Phật pháp.

Thái Tử ở tại kim điện, đúng ngày rằm, thất bửu tự hiện đầy đủ:

Một là luân bửu tên là Vô Ngại Hành. Hai là tượng bửu tên là kim Cang Thân.

Ba là mã bửu tên là Tốc Tật Phong. Bốn là châu bửu tên là Quang Tạng.

Năm là nữ bửu tên là Cụ Túc Diệu Đức. Sáu là tạng thần bửu tên là Đại Tài.

Bảy là chủ binh bửu tên là Ly Cấu Nhãn.

Đã đủ bảy báu, Thái Tử làm Chuyển Luân Vương cai trị Diêm Phù Đề, nhân dân được an lạc.

Luân Vương có ngàn Vương Tử đoan chánh dũng kiện, có thể dẹp oán địch.

Trong Diêm Phù Đề có tám mươi Vương Thành. Trong mỗi thành có năm trăm tăng phường. Mỗi tăng phường đều lập tinh xá cao rộng xinh đẹp, trang nghiêm với những diệu bửu.

Mỗi Vương Thành đều thỉnh đức Thắng Nhựt Thân Như Lai đến để cúng dường.

Lúc nhập thành đức Như Lai hiện đại thần lực khiến vô lượng chúng sanh gieo những căn lành, vô lượng chúng sanh tâm được thanh tịnh, thấy Phật hoan hỉ, phát tâm bồ đề, khởi lòng đại bi lợi ích chúng sanh, siêng tu Phật pháp chứng nhập thật nghĩa, trụ nơi pháp tánh rõ pháp bình đẳng, được tam thế trí bình đẳng xem xét tam thế biết tất cả Phật thứ đệ xuất thế thuyết pháp độ sanh, phát bồ tát nguyện, nhập bồ tát đạo, biết Như Lai pháp, thành tựu pháp hải, có thể khắp hiện thân khắp tất cả cõi, biết căn tánh dục lạc của chúng sanh khiến họ phát khởi chí nguyện nhất thiết trí.

Nàng Cù Ba bảo Thiện Tài rằng: Này Thiện nam tử! Xưa kia, Thái Tử được ngôi Chuyển Luân Vương cúng dường đức Phật Thắng Nhựt Thân Như Lai chính là đức Thích Ca Mâu Ni Thế Tôn hiện nay.

Quốc Vương Tài Chủ thuở xưa, nay là đức Bửu Hoa Phật hiện ngự đạo tràng Hiện Nhất Thiết Thế Chủ Thân ở Thế giới Viên Mãn Quang trong thế giới chủng Phổ Hiện Tam Thế Ảnh Ma Ni Vương tại thế giới hải Hiện Pháp Giới Hư Không Ảnh

Tượng Vân cách đây về phương đông quá thế giới hải vi trần số cõi Phật. Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số chúng Bồ Tát vây quanh nghe pháp.

Lúc Bửu Hoa Như Lai tu bồ tát hạnh, đức Phật nghiêm tịnh thế giới hải này. Nơi đây chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai xuất thế, đều là những vị do Bửu Hoa Như Lai, lúc còn làm Bồ Tát, giáo hóa khiến phát tâm vô thượng bồ đề.

Bà Thiện Hiện, thân mẫu của Đồng Nữ Diệu Đức, nay là thân mẫu của ta, bà Thiện Mục đấy.

Quyến thuộc của nhà vua xưa kia, nay là chúng hội của đức Như Lai, đều tu hành đủ những hạnh Phổ hiền, thành mãn đại nguyện. Dầu hằng ở tại đạo tràng của đức Thích Ca Mâu Ni Thế Tôn, mà có thể hiện khắp tất cả thế gian, trụ bồ tát bình đẳng tam muội, thường được hiện thấy tất cả chư Phật, đều nghe lãnh được pháp luân của tất cả Như Lai, đều được tự tại nơi tất cả pháp, tiếng đồn khắp các Phật độ, đến chỗ tất cả đạo tràng, hiện trước tất cả chúng sanh, tùy nghi giáo hóa điều phục, tu bồ tát đạo tận vị lai kiếp không gián đoạn, thành mãn những thệ nguyện quảng đại của Phổ Hiền.

Này Thiện nam tử! Nàng Diệu Đức xưa kia, chính là thân ta ngày nay.

Đức Thắng Nhựt Thân Như Lai diệt độ, sau đó, trong thế giới ấy có sáu mươi ức trăm ngàn na do tha đức Phật xuất thế, ta cùng Luân Vương đều kính thờ cúng dường.

Tối sơ Phật hiệu là Thanh Tịnh Thân, theo thứ đệ có Phật Nhất Thiết Trí Nguyệt Quang Minh Thân, Phật Diêm Phù Đàn Kim Quang Minh Vương, Phật Chư Tướng Trang Nghiêm Thân, Phật Diệu Nguyệt Quang, Phật Trí Quán Tràng, Phật Đại Trí Quang, Phật Kim Cang Na La Diên Tinh Tấn, Phật Trí lực Vô Năng Thắng, Phật Phổ An Tường Trí, Phật Ly Cấu Thắng Trí Vân, Phật Sư Tử Trí Quang Minh, Phật Quang Minh Kế, Phật Công Đức Quang Minh Tràng, Phật Trí Nhựt Tràng, Phật Bửu Liên Hoa Khai Phu Thân, Phật Phước Đức Nghiêm Tịnh Quang, Phật Trí Diệm Vân, Phật Phổ Chiếu Nguyệt, Phật Trang Nghiêm Cái Diệu Âm Thanh, Phật Sư Tử Dũng Mãnh Trí Quang Minh, Phật Pháp Giới Nguyệt, Phật Hiện Hư Không Ảnh Tượng Khai Ngộ Chúng Sanh Tâm, Phật Hằng Khứu Tịch Diệt Hương, Phật Phổ Chấn Tịch Tịnh Âm, Phật Cam Lộ Sơn, Phật Pháp Hải Âm, Phật Kiên Cố Võng, Phật Ảnh Kế Như Lai,

Phật Nguyệt Quang Hào, Phật Biện Tài Khẩu, Phật Giác Hoa Trí, Phật Bửu Diệm Sơn, Phật Công Đức Tịnh, Phật Bửu Nguyệt Tràng, Phật Tam Muội Thân, Phật Bửu Quang Vương, Phật Phổ Trí Hành, Phật Diệm Hải Đăng, Phật Ly Cấu Pháp Âm Vương, Phật Vô Tỷ Đức Danh Xưng Tràng, Phật Tu Tý, Phật Bổn Nguyện Thanh Tịnh Nguyệt, Phật Chiếu Nghĩa Đăng, Phật Thâm Viễn Âm, Phật Tỳ Lô Giá Na Thắng Tạng Vương, Phật Chư Thừa Tràng, Phật Pháp Hải Diệu Liên Hoa. Có sáu mươi ức trăm ngàn na do tha đức Phật như vậy xuất thế trong thế giới ấy, ta đều kính thờ cúng dường.

Tối Hậu Phật hiệu là Quảng Đại Giải. Nơi đức Phật này ta được trí nhãn thanh tịnh.

Lúc đó, đức Phật Quảng Đại Giải vào thành giáo hóa, ta làm Vương Phi, cùng Quốc Vương kính lễ Phật, đem những diệu vật dâng lên cúng dường, nghe đức Phật nói pháp môn xuất sanh nhật thiết Như Lai đăng ta liền chứng được môn giải thoát quán sát nhất thiết bồ tát tam muội hải cảnh giới.

Này Thiện nam tử! Khi ta đã được môn giải thoát này, cùng với Bồ Tát trong Phật sát vi trần số kiếp siêng năng tu tập, kính thờ cúng dường vô lượng chư Phật. Hoặc trong một kiếp

kính thờ một đức Phật, hoặc hai, hoặc ba, hoặc bất khả thuyết đức Phật, hoặc gặp Phật sát vi trần số đức Phật, ta đều thân cận kính thờ cúng dường, mà chưa biết được thân hình sắc mạo thân nghiệp tâm hành trí huệ cảnh giới tam muội của Bồ Tát.

Này Thiện nam tử! Nếu có chúng sanh được thấy Bồ Tát tu hạnh bồ đề, hoặc nghi, hoặc tin, Bồ Tát đều dùng những phương tiện thế gian xuất thế gian để nhiếp thủ họ, dùng họ làm quyến thuộc, khiến họ không thối chuyển nơi vô thượng bồ đề.

Này Thiện nam tử! Nơi đức Phật Quảng Đại Giải sau khi được môn giải thoát này, ta cùng Bồ Tát chung tu tập trong thời gian trăm Phật sát vi trần số kiếp, trong những kiếp ấy có bao nhiêu đức Phật xuất thế, ta đều thân cận kính thờ cúng dường, nghe Phật thuyết pháp đọc tụng thọ trì. Ở chỗ chư Như Lai đó, ta được những môn giải thoát này, biết những tam thế, nhập những sát hải, thấy chư Phật thành Đẳng Chánh Giác, vào những chúng hội, phát những đại nguyện của Bồ Tát, tu những diệu hạnh của Bồ Tát, được những giải thoát của Bồ

Tát, nhưng chưa biết được môn Phổ hiền giải thoát mà Bồ Tát đã được.

Tại sao vậy? Vì môn Phổ hiền giải thoát của Bồ Tát như thái hư không, như tên của chúng sanh, như tam thế hải, như thập phương hải, như pháp giới hải, vô lượng vô biên.

Môn Phổ hiền giải thoát của Bồ Tát đồng với cảnh giới của Như Lai.

Này Thiện nam tử! Trong Phật sát vi trần số kiếp ta quán thân Bồ Tát không biết nhàm. Như người đa dục nam nữ hội họp ái nhiễm nhau sanh vô lượng vọng tưởng, cũng vậy, ta quán thân của Bồ Tát, nơi mỗi lỗ chân lông, mỗi niệm thấy vô lượng vô biên thế giới rộng lớn, những sự an trụ, trang nghiêm, hình trạng, những núi, đất, mây, danh hiệu, Phật xuất thế, những đạo tràng, chúng hội, diễn thuyết những khế kinh, những sự quán đảnh, các thừa, những phương tiện, những thanh tịnh.

Lại mỗi niệm nơi mỗi lỗ lông của Bồ Tát thường thấy vô biên Phật hải, những sự ngồi đạo tràng, những thần biến, thuyết pháp, thuyết kinh hằng không gián đoạn.

Lại nơi mỗi lỗ chân lông của Bồ Tát thấy vô biên chúng sanh hải: những trụ xứ, hình mạo, tác nghiệp, căn tánh.

Lại nơi mỗi lỗ chân lông của Bồ Tát thấy vô biên công hạnh của tam thế Bồ Tát: vô biên nguyện quảng đại vô biên bậc sai biệt, vô biên ba la mật, vô biên sự thuở xưa, vô biên môn đại từ, vô biên mây đại bi, vô biên tâm đại hỉ, vô biên phương tiện nhiếp thủ chúng sanh.

Này Thiện nam tử! Trong Phật sát vi trần số kiếp mỗi niệm xem thấy nơi mỗi chân lông của Bồ Tát như vậy, chỗ đã đến không còn lại đến, chỗ đã thấy không còn lại thấy, tìm biên tế đó trọn không thể được. Nhẫn đến thấy Thái Tử Tất Đạt ở trong hoàng cung, thể nữ vây quanh, ta dùng sức giải thoát xem nơi mỗi chân lông của Bồ Tát, thấy tất cả sự trong tam thế pháp giới.

Này Thiện nam tử! Ta chỉ được môn giải thoát quán sát bồ tát tam muội hải này.

Như chư đại Bồ Tát rốt ráo vô lượng những phương tiện hải vì tất cả chúng sanh mà hiện tùy loại thân, vì tất cả chúng sanh mà nói tùy lạc hạnh, nơi mỗi chân lông hiện vô biên sắc tướng hải, biết các pháp tánh lấy vô tánh làm tánh, biết tánh

chúng sanh đồng tướng hư không, chẳng có phân biệt, biết thần lực của Phật đồng với như như, khắp tất cả chỗ thị hiện vô biên cảnh giới giải thoát. Trong một niệm có thể tự tại nhập pháp giới quảng đại, du hí tất cả pháp môn của các bậc Bồ Tát.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện nam tử! Trong thế giới này có Phật Mẫu Ma Gia. Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh ở trong thế gian không nhiễm trước. Cúng dường chư Phật không thôi nghỉ. Tu Bồ tát nghiệp trọn chẳng thối chuyển. Lìa tất cả chướng ngại, nhập Bồ tát giải thoát. Chẳng do người khác mà trụ tất cả Bồ tát đạo. Đến chỗ tất cả Như Lai. Nhiếp tất cả chúng sanh giới. Tận kiếp vị lai tu bồ tát hạnh, phát đại thừa nguyện. Tăng trưởng thiện căn cho tất cả chúng sanh thường không thôi nghỉ.

Bấy giờ nàng Thích Ca Cù Ba muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, thừa thần lực của Phật mà nói kệ rằng:

Nếu ai thấy Bồ Tát
Tu hành những công hạnh
Khởi tâm thiện bất thiện
Bồ Tát đều nhiếp thủ.
Thuở lâu xa về trước

Quá trăm sát trần kiếp
Có kiếp tên Thanh Tịnh
Thế giới tên Quang Minh.
Kiếp này Phật xuất thế
Sáu mươi ngàn muôn ức
Đức Như Lai tối hậu
Hiệu là Pháp Tràng Đăng.
Sau khi Phật niết bàn
Có vua tên Trí Sơn
Thống lãnh Diêm Phù Đề
Thần phục không oán địch.
Có năm trăm Vương Tử
Thân đoan chánh dũng kiện
Tất cả đều thanh tịnh
Ai thấy cũng hoan hỉ.
Quốc Vương và Vương Tử
Kính tin cúng dường Phật
Hộ trì Phật pháp tạng
Cũng thích siêng tu tập.
Thái Tử tên Thiện Quang
Thanh tịnh nhiều phương tiện
Thân tướng đều viên mãn
Người thấy không biết nhàm.
Năm trăm ức người câu hội
Xuất gia cùng học đạo
Dũng mãnh rất tinh tấn

Hộ trì Phật chánh pháp.
Vương Đô tên Trí thọ
Ngàn ức thành bao quanh
Có rừng tên Tịnh Đức
Nhiều châu báu trang nghiêm.
Thiện Quang ngụ rừng này
Tuyên thuyết Phật chánh pháp
Sức biện tài trí huệ
Khiến chúng đều thanh tịnh.
Có lúc nhơn khất thực
Vào Vương Đô Trí Thọ
Đi đứng rất an tường
Tâm chánh tri chẳng loạn.
Trong thành có Cư Sĩ
Hiệu là Thiện Danh Xưng,
Ta là con gái ông
Tên là Tịnh Nhựt Quang.
Ta ở trong Đô Thành
Gặp Thái Tử Thiện Quang
Thấy thân tướng đoan nghiêm
Lòng ta sanh luyến mến.
Khi Ngài khất nhà ta
Lòng ta càng ái nhiễm
Liền cổi ngay chuỗi ngọc
Chân châu để vào bát.
Dầu vì tâm ái nhiễm

Cúng dường Phật Tử ấy
Hai trăm năm mươi kiếp
Cũng chẳng đọa ác đạo.
Hoặc sanh nhà Thiên Vương
Hoặc làm con Nhơn Vương
Hằng gặp Ngài Thiện Quang
Thấy thân tướng diệu nghiêm.
Sau đó quá hai trăm
Năm mươi kiếp kế tiếp
Ta sanh nhà Thiện Hiện
Tên Cụ Túc Diệu Đức.
Ta được thấy Thái Tử
Sanh lòng rất tôn trọng
Muốn được theo hầu hạ
May mắn được nạp thọ.
Ta cùng với Thái Tử
Đến lễ Phật Thắng Nhựt
Cung kính cúng dường xong
Ta phát tâm bồ đề.
Ở trong một kiếp đó
Có sáu mươi ức Phật
Đức Thế Tôn tối hậu
Hiệu là Quảng Đại Giải.
Ta được thanh tịnh nhãn
Biết rõ các pháp tướng
Thấy khắp chỗ thọ sanh

Trừ hẳn tâm điên đảo.
Ta được môn giải thoát
Quán bồ tát tam muội
Một niệm nhập mười phương
Bất tư nghì sát hải.
Ta thấy các thế giới
Tịnh uế nhiều sai khác
Nơi tịnh chẳng tham ưa
Nơi uế chẳng ghét bỏ.
Thấy khắp các thế giới
Đức Phật ngồi đạo tràng
Đều ở trong một niệm
Phóng vô lượng quang minh.
Một niệm vào được khắp
Bất khả thuyết chúng hội
Cũng biết những tam muội
Của chúng hội đã được.
Một niệm đều biết rõ
Những hạnh nguyện quảng đại
Cùng vô lượng phương tiện
Của tất cả chúng hội.
Ta quán thân Bồ Tát
Vô biên kiếp tu hành
Mỗi mỗi lỗ chân lông
Cầu đó chẳng thể dược.
Nơi mỗi mỗi chân lông

Hiện bất khả thuyết cõi
Địa, thủy, hỏa, phong luân
Đều đủ cả trong đó.
Bao nhiêu sự kiến lập
Bao nhiêu thứ hình trạng
Bao nhiêu thân, danh hiệu
Vô biên thứ trang nghiêm.
Ta thấy các sát hải
Bất khả thuyết thế giới
Cũng thấy Phật trong đó
Thuyết pháp dạy chúng sanh.
Chẳng biết thân Bồ Tát
Và tất cả thân nghiệp
Cũng chẳng biết tâm trí
Hành đạo trong nhiều kiếp.

[6]Thiện Tài Đồng Tử đảnh lễ chân nàng Thích Ca Cù Ba, hữu nhiễu vô số vòng, từ tạ mà đi.

Thiện Tài nhất tâm muốn đến chỗ Ma Gia Phu Nhơn, Tức thời chứng được trí quán Phật cảnh giới.

Thiện Tài tự nghĩ rằng: Thiện tri thức này xa lìa thế gian an trụ nơi vô sở trụ, siêu quá sáu trần, lìa tất cả chấp trước,

---

6 Hán bộ quyển bảy mươi sáu

biết đạo vô ngại, đủ pháp thân thanh tịnh, dùng nghiệp như huyễn mà hiện hóa thân, dùng trí như huyễn mà quán thế gian, dùng nguyện như huyễn mà gìn giữ thân Phật. Theo thân ý thân, không thân sanh diệt, không thân lai khứ, chẳng phải thân hư thiệt, thân chẳng biến hoại, thân không khởi tận. Có bao nhiêu tướng đều là thân một tướng, thân rời hai bên, thân không chỗ tựa nương, thân vô cùng tận, thân như ảnh hiện rời phân biệt. Biết thân như mộng, như tượng trong gương. Thân như tịnh nhựt, thân hoá hiện khắp mười phương. Thân ở tam thế không đổi khác. Thân chẳng phải thân tâm, dường như hư không chỗ đi vô ngại, siêu thế gian nhãn, chỉ tịnh nhãn của Phổ Hiền mới thấy được.

Hạng người như vậy, tôi làm sao được thân cận để kính thờ cúng dường, để được cùng ở hầu quán sát dung mạo, nghe tiếng nói. Suy nghĩ lời dạy và nhận lãnh.

Bấy giờ có Chủ Thành Thần tên là Bửu Nhãn, quyến thuộc vây quanh hiện thân trên không trung, tay cầm những bửu hoa nhiều màu rải trên mình Thiện Tài mà bảo rằng:

Này Thiện nam tử! Phải giữ gìn tâm thành, nghĩa là chẳng tham tất cả cảnh giới.

Phải trang nghiêm tâm thành, nghĩa là chuyên ý xu cầu Phật thập lực.

Phải tịnh trị tâm thành, nghĩa là dứt hẳn bỏn sẻn, ganh ghét, dua bợ, phỉnh dối.

Phải thanh lương tâm thành, nghĩa là tư duy thiệt tánh của tất cả pháp.

Phải tăng trưởng tâm thành, nghĩa là làm xong tất cả pháp trợ đạo.

Phải nghiêm sức tâm thành, nghĩa là tạo lập cung điện thiền định giải thoát.

Phải chiếu diệu tâm thành, nghĩa là vào khắp tất cả Phật đạo tràng nghe lãnh pháp Bát nhã ba la mật.

Phải tăng ích tâm thành, nghĩa là nhiếp khắp tất cả Phật phương tiện đạo.

Phải kiên cố tâm thành, nghĩa là hằng siêng tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền.

Phải phòng hộ tâm thành, nghĩa là thường chuyên ngăn ngừa ác hữu và ma quân.

Phải rỗng suốt tâm thành, nghĩa là khai dẫn tất cả ánh sáng Phật trí.

Phải khéo bồi bổ tâm thành, nghĩa là nghe lãnh tất cả Phật pháp.

Phải phò trợ tâm thành, nghĩa là thâm tín tất cả Phật công đức hải.

Phải quảng đại tâm thành, nghĩa là đại từ đến khắp tất cả thế gian.

Phải khéo che đậy tâm thành, nghĩa là tích tập những thiện pháp để đậy trên tâm.

Phải rộng rãi tâm thành, nghĩa là đại bi thương xót tất cả chúng sanh.

Phải mở cửa tâm thành, nghĩa là đem tất cả sở hữu tùy nghi bố thí giúp đỡ.

Phải giữ kín tâm thành, nghĩa là phòng những ác dục chẳng cho vào.

Phải nghiêm túc tâm thành, nghĩa là đuổi những pháp ác chẳng cho ở chung.

Phải quyết định tâm thành, nghĩa là tích tập tất cả pháp trợ đạo hằng không thối chuyển.

Phải an lập tâm thành, nghĩa là chánh niệm cảnh giới của tam thế tất cả Như Lai.

Phải sáng bóng tâm thành, nghĩa là thông suốt tất cả những pháp môn, những duyên khởi trong khế kinh của chư Phật đã tuyên thuyết.

Phải bộ phận tâm thành, nghĩa là hiểu thị khắp tất cả chúng sanh cho họ được thấy đạo nhất thiết trí.

Phải trụ trì tâm thành, nghĩa là phát những đại nguyện hải của tất cả tam thế chư Như Lai.

Phải phú quý tâm thành, nghĩa là chứa nhóm tất cả phước đức lớn cùng khắp pháp giới.

Phải làm cho tâm thành sáng rõ, nghĩa là biết khắp những pháp căn dục của chúng sanh.

Phải làm cho tâm thành tự tại, nghĩa là nhiếp khắp tất cả thập phương pháp giới.

Phải làm cho tâm thành thanh tịnh, nghĩa là chánh niệm tất cả chư Phật Như Lai.

Phải biết tự tánh của tâm thành, nghĩa là biết tất cả pháp đều không tự tánh.

Phải biết tâm thành như huyễn, nghĩa là dùng nhất thiết trí biết rõ những pháp tánh.

Này Thiện nam tử! Đại Bồ Tát nếu có thể tịnh tu tâm thành như vậy thời có thể tích tập tất cả thiện pháp.

Tại sao vậy? Vì trừ bỏ tất cả những chướng nạn: những là chướng thấy Phật, chướng nghe pháp, chướng cúng dường Như Lai, chướng nhiếp chúng sanh, chướng tịnh Phật độ.

Này Thiện nam tử! Đại Bồ Tát do lìa những chướng nạn như vậy, nếu phát tâm mong cầu thiện tri thức, chẳng cần dùng công lực, bèn được thấy. Nhẫn đến rốt ráo tất sẽ thành Phật.

Bấy giờ có Thân Chúng Thần tên là Liên Hoa Pháp Đức và Diệu Hoa Quang Minh, vô lượng chư thần vây quanh sau trước, ra khỏi đạo tràng dừng ở không trung trước mặt Thiện Tài dùng diệu âm thanh ca ngợi.

Ma Gia phu nhơn, từ bông tai phóng lưới quang minh vô lượng sắc tướng chiếu khắp vô biên thế giới mười phương, cho Thiện Tài thấy tất cả chư Phật.

Lưới quang minh đó hữu nhiễu thế gian giáp một vòng rồi xoay về chiếu đỉnh đầu Thiện Tài và vào khắp lỗ lông trên thân Thiện Tài.

Liền đó Thiện Tài chứng được tịnh quang minh nhãn, vì lìa hẳn tất cả tối ngu si. Được ly ế nhãn, vì có thể rõ tánh của tất cả chúng sanh. Được ly cấu nhãn, vì có thể quán tất cả môn pháp tánh. Được tịnh huệ nhãn, vì có thể quán tánh tất cả Phật độ. Được tỳ lô giá na nhãn, vì thấy pháp thân Phật. Được phổ quang minh nhãn, vì thấy thân Phật bình đẳng bất tư nghì. Được vô ngại quang nhãn, vì quán sát tất cả sát hải thành hoại. Được phổ chiếu nhãn, vì thấy thập phương Phật khởi đại phương tiện chuyển chánh pháp luân. Được phổ cảnh giới nhãn, vì thấy vô lượng Phật dùng sức tự tại điều phục chúng sanh. Được phổ kiến nhãn, vì thấy tất cả cõi chư Phật xuất thế.

Bấy giờ có La Sát Quỷ Vương thủ hộ pháp đường của Bồ Tát, tên là Thiện Nhãn, cùng quyến thuộc một vạn La Sát câu hội, ở không trung dùng những hoa đẹp rải trên mình Thiện Tài mà nói rằng:

Này Thiện nam tử! Bồ Tát thành tựu mười pháp thời được thân cận chư thiện trí thức.

Đây là mười pháp:

Tâm thanh tịnh rời những dua bợ phỉnh dối.

Đại bi bình đẳng nhiếp khắp chúng sanh, biết các chúng sanh không có thiệt.

Xu hướng nhất thiết trí tâm không thối chuyển. Dùng sức tín giải vào khắp tất cả Phật đạo tràng.

Được tịnh huệ nhãn rõ các pháp tánh. Đại từ bình đẳng che chở khắp chúng sanh.

Dùng trí quang minh chiếu rỗng những vọng cảnh. Dùng mưa cam lộ xối sanh tử nóng.

Dùng mắt quảng đại soi suốt các pháp. Tâm thường tùy thuận chư thiện tri thức.

Lại này Thiện nam tử! Bồ Tát thành tựu mười môn tam muội thời thường hiện thấy chư thiện tri thức.

Đây là mười môn tam muội:

Thanh tịnh luân pháp không tam muội. Quán sát thập phương hải tam muội.

Nơi tất cả cảnh giới chẳng rời bỏ chẳng tổn giảm tam muội. Thấy khắp tất cả Phật xuất thế tam muội.

Nhóm tất cả tạng công đức tam muội. Tâm hằng chẳng bỏ thiện tri thức tam muội.

Thường thấy tất cả thiện tri thức sanh Phật công đức tam muội. Thường chẳng rời tất cả thiện tri thức tam muội.

Thường cúng dường tất cả thiện tri thức tam muội. Thường không lỗi lầm ở chỗ tất cả thiện tri thức tam muội.

Này Thiện nam tử! Bồ Tát thành tựu mười môn tam muội này thời thường được thân cận chư thiện tri thức.

Lại được môn tam muội thiện tri thức chuyển tất cả Phật pháp luân. Được môn tam muội này rồi thời đều biết chư Phật thể tánh bình đẳng, gặp thiện tri thức mọi nơi.

Thiện Tài ngước nhìn không trung mà thưa rằng: Lành thay, lành thay! Ngài vì thương xót nhiếp thọ tôi mà phương tiện dạy cho tôi pháp thấy thiện tri thức.

Xin ngài vì tôi mà chỉ bảo: thế nào đến chỗ thiện tri thức? Tìm thiện tri thức ở chỗ nào?

La Sát Vương nói: Này Thiện nam tử! Ngươi nên đảnh lễ khắp mười phương để cầu thiện tri thức. Nên chánh niệm tư duy tất cả cảnh giới để cầu thiện thi thức. Nên dũng mãnh tự tại du hành khắp mười phương để cầu thiện tri thức. Nên quán thân, quán tâm như mộng như ảnh để cẩu thiện tri thức.

Thiện Tài y lời làm theo, tức thời thấy đại bửu liên hoa từ đất vọt lên: Cộng bằng kim cang, diệu bửu làm tạng, mi ni làm cánh, quang minh bửu vương làm đài, hương báu nhiều màu làm tua, vô số lưới báu giăng che phía trên.

Trên đài sen báu ấy có lâu các đẹp lạ tên là Phổ Nạp Thập Phương Pháp Giới Tạng trang nghiêm.

Nền bằng kim cang, ngàn cột ngay hàng đều bằng ma ni bửu. Vách bằng vàng Diêm Phù Đàn. Bốn mặt thòng những chuỗi ngọc. Thềm bực lan can trang nghiêm giáp vòng.

Trong lâu các có tòa như ý bửu liên hoa nghiêm sức với những châu báu, bửu lan bửu y xen lẫn, bửu trướng bửu võng che phía trên. Những phan lụa báu thòng rủ bốn phía. Gió nhẹ thổi lay phóng ánh sáng phát âm vang. Trong tràng bửu hoa tuôn những hoa đẹp. Trong lục lạc báu phát âm thanh tốt. Trong cửa báu thòng những chuỗi ngọc. Trong thân ma ni chảy nước thơm. Trong miệng tượng bửu xuất hiện lưới liên hoa. Trong miệng bửu sư tử thổi mây diệu hương. Bửu luân phạm hình phát tiếng vui dạ linh, kim cang bửu phát tiếng bồ tát đại nguyện. Trong tràng bửu nguyệt xuất hiện hình Phật hóa. Tịnh tạng bửu vương hiện tam thế Phật thứ đệ thọ sanh.

Nhựt tạng ma ni phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả quốc độ mười phương. Ma Ni bửu vương phóng quang minh viên mãn của tất cả chư Phật. Tỳ Lô Giá Na ma ni bửu vương nổi mây đồ cúng để dâng hiến tất cả chư Phật Như Lai. Như ý châu vương niệm niệm thị hiện phổ hiền thần biến sung mãn pháp giới. Tu di bửu vương xuất hiện thiên cung điện, trong đây chư thiên nữ dùng diệu âm ca tụng công đức vi diệu bất tư nghì của đức Như Lai.

Xung quanh bửu tòa này lại có vô lượng bửu tòa. Ma Gia Phu Nhơn hiện tịnh sắc thân ngồi trên đại bửu tòa ấy: những là sắc thân siêu tam giới, vì đã thoát tất cả loài hữu lậu.

Sắc thân tùy tâm sở thích, vì với tất cả thế gian không chấp trước.

Sắc thân cùng khắp, vì bằng số tất cả chúng sanh.

Sắc thân không gì sánh bằng, vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ kiến chấp điên đảo.

Sắc thân vô lượng thứ, vì tùy tâm của chúng sanh mà thị hiện.

Sắc thân vô biên tướng, vì hiện khắp những hình tướng. Sắc thân đối hiện khắp nơi, vì dùng đại tự tại để thị hiện.

Sắc thân giáo hóa tất cả, vì tùy nghi mà thị hiện. Sắc thân hằng thi hiện, vì tận chúng sanh giới mà vẫn vô tận.

Sắc thân vô khứ, vì nơi tất cả loài vẫn không diệt. Sắc thân vô lai, vì nơi tất cả thế gian vẫn không sanh.

Sắc thân bất sanh, vì không sanh khởi. Sắc thân bất diệt vì rời ngữ ngôn.

Sắc thân chẳng phải thiệt, vì được như thiệt. Sắc thân chẳng phải hư, vì tùy thế gian mà hiện.

Sắc thân vô động, vì lìa hẳn sanh diệt. Sắc thân bất hoại, vì pháp tánh bất hoại.

Sắc thân vô tướng, vì dứt đường ngôn ngữ. Sắc thân một tướng, vì lấy vô tướng làm tướng.

Sắc thân như tượng, vì tùy tâm ứng hiện. Sắc thân như huyễn, vì huyễn trí sanh ra.

Sắc thân như diệm, vì chỉ do tưởng mà còn. Sắc thân như ảnh, vì tùy nguyện hiện sanh.

Sắc thân như mộng, vì tùy tâm mà hiện. Sắc thân pháp giới, vì tánh tịnh như hư không.

Sắc thân đại bi, vì thường cứu hộ chúng sanh. Sắc thân vô ngại, vì niệm niệm cùng khắp pháp giới.

Sắc thân vô biên, vì tịnh khắp tất cả chúng sanh. Sắc thân vô lượng, vì siêu xuất tất cả ngữ ngôn.

Sắc thân vô trụ, vì nguyện độ tất cả thế gian. Sắc thân vô xứ, vì hằng hóa độ chúng sanh không thôi dứt.

Sắc thân vô sanh, vì huyễn nguyện làm thành. Sắc thân vô thắng, vì siêu các thế gian.

Sắc thân như thật, vì định tâm hiện ra. Sắc thân chẳng sanh, vì tùy nghiệp của chúng sanh mà xuất hiện.

Sắc thân châu như ý, vì khắp thỏa mãn tất cả nguyện cầu của chúng sanh.

Sắc thân vô phân biệt, vì chỉ tùy theo chúng sanh phân biệt mà khởi.

Sắc thân rời phân biệt, vì tất cả chúng sanh chẳng biết được.

Sắc thân vô tận, vì tận sanh tử tế của các chúng sanh. Sắc thân thanh tịnh, vì đồng vô phân biệt với Như Lai.

Thân như vậy chẳng phải sắc, vì bao nhiêu sắc tướng như ảnh tượng cả.

Chẳng phải thọ, vì đã diệt hẳn khổ thọ của thế gian.

Chẳng phải tưởng, vì chỉ tùy theo chúng sanh tưởng mà hiện.

Chẳng phải hành, vì nương theo nghiệp như huyễn mà thành tựu.

Chẳng phải thức, vì là nguyện trí không vô tánh của Bồ Tát, vì ngữ ngôn của tất cả chúng sanh đều dứt, vì đã thành tựu thân tịch diệt.

Bấy giờ Thiện Tài lại thấy Ma Gia Phu Nhơn tùy theo tâm sở thích của các chúng sanh mà hiện sắc thân siêu quá tất cả thế gian.

Những là: hoặc hiện thân siêu quá thiên nữ nơi trời Tha Hóa Tự Tại, nhẫn đến siêu quá thiên nữ nơi trời Tứ Thiên Vương.

Hoặc hiện thân siêu quá Long Nữ, nhẫn đến siêu quá nhơn nữ.

Hiện vô lượng sắc thân như vậy để lợi ích chúng sanh, nhóm họp pháp trợ đạo nhất thiết trí, hành bình đẳng đàn ba la mật, đại bi che khắp tất cả thế gian, xuất sanh vô lượng công đức của Như Lai, tu tập tăng trưởng tâm nhất thiết trí, quán sát tư duy thật tánh của các pháp, được thâm nhẫn, đủ định

môn, an trụ cảnh giới tam muội bình đẳng, được Như Lai định, viên mãn quang minh, tiêu cạn biển lớn phiền não của chúng sanh, tâm thường chánh định chưa từng động loạn, hằng chuyển pháp luân thanh tịnh bất thối. Khéo biết rõ tất cả Phật pháp, hằng dùng trí huệ quán pháp thật tướng, thấy chư Như Lai không lòng nhàm, biết tam thế Phật thứ đệ xuất thế tam muội, thấy Phật thường hiện tiền, thấu rõ Như Lai xuất hiện nơi đời, vô lượng vô số những đạo thanh tịnh, đi nơi cảnh giới hư không của Phật. Nhiếp khắp chúng sanh đều theo tâm họ để giáo hóa thành tựu, nhập Phật vô lượng thanh tịnh pháp thân, thành tựu đại nguyện nghiêm tịnh Phật độ, rốt ráo điều phục tất cả chúng sanh, tâm hằng vào khắp cảnh giới của chư Phật, xuất sanh Bồ tát tự tại thần lực, đã được pháp thân thanh tịnh vô nhiễm mà hằng thị hiện vô lượng sắc thân, xô dẹp tất cả ma lực thành sức đại thiện căn, xuất sanh sức chánh pháp, đầy đủ Phật lực, được sức tự tại của chư Bồ Tát, mau tăng trưởng sức nhất thiết trí, được Phật trí quang chiếu khắp tất cả, biết hết tâm tánh giải dục sai biệt của vô lượng chúng sanh, thân cùng khắp mười phương cõi, biết rõ tướng thành hoại của các cõi, dùng quảng đại nhãn thấy thập phương hải,

dùng châu biến trí biết tam thế hai, thân khắp thừa sự tất cả Phật hải, tâm hằng nạp thọ tất cả pháp hải, tu tập tất cả công đức của Như Lai, xuất sanh tất cả trí huệ của Bồ Tát, thường thích quán sát tất cả Bồ Tát từ sơ phát tâm nhẫn đến thành tựu đạo bồ tát, thường siêng thủ hộ tất cả chúng sanh, thường thích tán dương công đức của chư Phật, nguyện làm mẹ của tất cả Bồ Tát.

Thiện Tài thấy Ma Gia Phu Nhơn hiện diêm phù đề vi trần số môn phương tiện như vậy. Đúng như số thân của Ma Gia Phu Nhơn đã hiện, Thiện Tài cũng tự hiện bao nhiêu thân ở trước tất cả Ma Gia Phu Nhơn mà cung kính lễ bái.

Tức thời Thiện Tài chứng được vô lượng vô số môn tam muội, phân biệt quan sát tu hành chứng nhập.

Sau khi xuất định, Thiện Tài hữu nhiễu Phu Nhơn và quyến thuộc của Phu Nhơn, đứng chắp tay cung kính thưa rằng: Bạch Đại thánh! Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát dạy tôi phát tâm vô thượng bồ đề, cầu thiện tri thức để thân cận cúng dường. Ở chỗ mỗi vị thiện tri thức tôi đều đến kính thờ không bỏ luống, lần lượt đến đây. Xin Dại Thánh vì tôi mà dạy bảo Bồ Tát thế nào học Bồ tát hạnh mà được thành tựu?

Ma Gia Phu Nhơn nói: Này Thiện nam tử! Ta đã thành tựu môn giải thoát bồ tát đại nguyện trí huyễn, do đây ta thường làm mẹ của Bồ Tát.

Này Thiện nam tử! Như ta ở tại cung vua Tịnh Phạn nơi thành Ca Tỳ La này, từ hông bên hữu sanh Thái Tử Tất Đạt hiện bất tư nghì thần biến tự tại.

Như vậy nhẫn đến tận thế giới hải này, tất cả Tỳ Lô Giá Na Như Lai đều vào thân ta mà thị hiện đản sanh tự tại thần biến.

Lại này Thiện nam tử! Lúc ta ở cung vua Tịnh Phạn, lúc Bồ Tát sắp hạ sanh, ta thấy thân của Bồ Tát mỗi mỗi lỗ lông đều phóng quang minh tên là Nhất Thiết Như Lai Thọ Sanh Công Đức Luân. Mỗi lỗ lông đều hiện bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Bồ Tát thọ sanh trang nghiêm. Những quang minh đó thảy đều chiếu khắp tất cả thế giới, rồi nhập vào đảnh của ta và khắp các chân lông.

Lại trong quang minh ấy hiện khắp tất cả danh hiệu của Bồ Tát, cùng thọ sanh, thần biến, cung điện, quyến thuộc, ngũ dục tự vui của Bồ Tát.

Trong quang minh lại thấy Bồ Tát xuất gia, đến đạo tràng thành Đẳng Chánh Giác, ngồi tòa sư tử, Bồ Tát vây quanh, các vua chúa cúng dường, vì đại chúng mà chuyển pháp luân.

Lại thấy đức Như Lai thuở xưa lúc tu hành Bồ tát đạo, cung kính cúng dường chư Phật, phát tâm bồ đề, nghiêm tịnh Phật độ, niêm niệm thị hiện vô lượng hóa thân khắp thập phương thế giới, nhẫn đến rốt sau nhập niết bàn. Tất cả những sự như vậy đều thấy rõ cả.

Này Thiện nam tử! Lúc diệu quang minh ấy vào thân của ta, hình lượng của thân ta dầu chẳng hơn trước, nhưng thật ra thời đã siêu thế gian.

Tại sao vậy? Vì lúc đó thân của ta lượng đồng hư không, đều có thể dung thọ những cung điện trang nghiêm của thập phương Bồ Tát thọ sanh.

Lúc Bồ Tát từ cung trời Đâu Suất sắp giáng thần, có mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng nguyện, đồng hạnh, đồng thiện căn, đồng trang nghiêm, đồng giải thoát, đồng trí huệ, trí lực, pháp thân, sắc thân, nhẫn đến Phổ hiền thần thông hạnh nguyện thảy đều đồng với Bồ Tát. Vi trần số Bố Tát này cùng vây quanh.

Lại có tám vạn Long Vương và tất cả Thế Chủ thừa cung điện của mình đều đến cúng dường.

Bấy giờ Bồ Tát dùng sức thần thông cùng chư Bồ Tát quyến thuộc hiện khắp tất cả Đâu Suất Thiên Cung. Mỗi mỗi Thiên Cung đều hiện hình tượng thọ sanh trong tất cả Diêm Phù Đề ở thập phương thế giới, phương tiện giáo hóa vô lượng chúng sanh, khiến chư Bồ Tát rời giải đãi, không chấp trước.

Lại dùng thần lực phóng đại quang minh chiếu khắp thế gian phá những tối tăm diệt những khổ não, làm cho các chúng sanh đều biết những hành nghiệp đã có từ đời trước, hầu thoát hẳn ác đạo.

Lại vì cứu hộ tất cả chúng sanh mà hiện ra trước họ, để hiện những thần biến.

Bồ Tát thị hiện những sự kỳ đặc như vậy rồi cùng quyến thuộc đến nhập vào thân của ta.

Chư Bồ Tát ấy ở trong bụng ta du hành tự tại: hoặc dùng Đại Thiên thế giới làm một bước, nhẫn đến hoặc dùng bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới làm một bước.

Lại trong mỗi niệm, chúng hội Bồ Tát ở chỗ chư Phật Như Lai nơi bất khả thuyết bất khả thuyết tất cả thế giới mười phương, cùng dục giới sắc giới chư Thiên Vương chư Phạm Vương vì muốn thấy thần biến của Bồ Tát ở trong thai mẹ để cung kính cúng dường nghe lãnh chánh pháp nên đều đến vào thân của ta.

Dầu trong bụng của ta đều có thể dung thọ tất cả chúng hội như vậy, mà thân ta vẫn không lớn thêm, cũng chẳng chật hẹp. Chư Bồ Tát và chúng hội đều tự thấy mình ở đạo tràng thanh tịnh nghiêm sức.

Này Thiện nam tử! Như trong Diêm Phù Đề này Bồ Tát thọ sanh, ta làm mẹ, trong tất cả trăm ức Diêm Phù Đề khắp Đại Thiên thế giới cũng như vậy. Nhưng thân của ta đây bổn lai không hai, chẳng phải ở một xứ, chẳng phải ở nhiều xứ.

Tại sao vậy? Vì ta tu môn giải thoát bồ tát đại nguyện trí huyễn trang nghiêm.

Này Thiện nam tử! Như đức Thế Tôn hiện nay, ta làm mẹ của Ngài, bao nhiêu chư Phật thuở xưa ta cũng làm mẹ như vậy.

Này Thiện nam tử! Thuở xưa, ta từng làm Thần ao sen. Bấy giờ có Bồ Tát bỗng nhiên hóa sanh nơi liên hoa tạng, ta liền bồng ẵm săn sóc nuôi nấng. Thế gian gọi ta là mẹ của Bồ Tát.

Lại thuở xưa, ta từng làm Thần bồ đề tràng. Bấy giờ có Bồ Tát bỗng nhiên hóa sanh trong lòng của ta. Người đời ấy cũng gọi ta là mẹ của Bồ Tát.

Này Thiện nam tử! Có vô lượng tối hậu thân Bồ Tát phương tiện thị hiện thọ sanh nơi thế giới này, ta đều làm mẹ của các Ngài.

Này Thiện nam từ! Như ở thế giới Ta Bà này, trong kiếp Hiền, quá khứ đức Câu Lưu Tôn Phật, đức Câu Na Hàm Mâu Ni Phật, đức Ca Diếp Phật và đức Thích Ca Mâu Ni Phật, hiện nay thị hiện thọ sanh, ta đều làm mẹ, đời vị lai, Dị Lặc Bồ Tát từ Thiên Cung Đâu Suất lúc sắp giáng thần phóng đại quang minh chiếu khắp pháp giới thị hiện thân biến thọ sanh cùng chúng Bồ Tát, ta cũng sẽ làm mẹ.

Kế đó theo thứ tự, có Sư Tử Phật, Pháp Tràng Phật, Thiện Nhãn Phật, Tịnh Hoa Phật, Hoa Đức Phật, Đề Xá Phật, Phất Sa Phật, Thiện Ý Phật, Kim Cang Phật, Ly Cấu Phật, Nguyệt

Quang Phật, Trì Cự Phật, Danh Xưng Phật, Kim Cang Thuẩn Phật, Thanh Tịnh Nghĩa Phật, Cám Thân Phật, Đáo Bỉ Ngạn Phật, Bửu Diệm Sơn Phật, Trì Minh Phật, Liên Hoa Đức Phật, Danh Xưng Phật, Vô Lượng Công Đức Phật, Tối Thắng Đăng Phật, Trang Nghiêm Thân Phật, Thiện Oai Nghi Phật, Từ Đức Phật, Vô Trụ Phật, Đại Oai Quang Phật, Vô Biên Âm Phật, Thắng Oán Địch Phật, Ly Nghi Hoặc Phật, Thanh Tịnh Phật, Đại Quang Phật, Tịnh Tâm Phật, Vân Đức Phật, Trang nghiêm Đảnh Kế Phật, Thọ Vương Phật, Bửu Đăng Phật, Hải Huệ Phật, Diệu Bửu Phật, Hoa Quan Phật, Mãn Nguyện Phật, Đại Tự Tại Phật, Diệu Đức Vương Phật, Tối Tôn Thắng Phật, Chiên Đàn Vân Phật, Cám Nhãn Phật, Thắng Huệ Phật, Quán Sát Huệ Phật, Xí Thạnh Vương Phật, Kiên Cố Huệ Phật, Tự Tại Danh Phật, Sư Tử Vương Phật, Tự Tại Phật, Tối Thắng Đảnh Phật, Kim Cang Trí Sơn Phật, Diệu Đức Tạng Phật, Bửu Võng Nghiêm Thân Phật, Thiện Huệ Phật, Tự Tại Thiên Phật, Đại Thiên Vương Phật, Vô Y Đức Phật, Thiện Thí Phật, Diệm Huệ Phật, Thủy Thiên Phật, Đắc Thượng Vị Phật, Xuất Sanh Vô Thượng Công Đức Phật, Tiên Nhân Thị Vệ Phật, Tùy Thế Ngữ Ngôn Phật, Công Đức Tự Tại Tràng Phật, Quang Tràng Phật,

Quán Thân Phật, Diệu Thân Phật, Hương Diệm Phật, Kim Cang Bửu Nghiêm Phật, Hỉ Nhãn Phật, Ly Dục Phật, Cao Đại Thân Phật, Tài Thiên Phật, Vô Thượng Thiên Phật, Thuận Tịch Diệt Phật, Trí Giác Phật, Diệt Tham Phật, Đại Diệm Vương Phật, Tịch Chư Hữu Phật, Tỳ Xá Khư Thiên Phật, Kim Cang Sơn Phật, Trí Diệm Đức Phật, An Ổn Phật, Sư Tử Xuất Hiện Phật, Viên Mãn Thanh Tịnh Phật, Thanh Tịnh Hiền Phật, Đệ Nhất Nghĩa Phật, Bá Quang Minh Phật, Tối Tăng Thượng Phật, Thâm Tự Tại Phật, Đại Địa Vương Phật, Trang Nghiêm Vương Phật, Giải Thoát Phật, Diệu Âm Phật, Thù Thắng Phật, Tự Tại Phật, Vô Thương Y Vương Phật, Công Đức Nguyệt Phật, Vô Ngại Quang Phật, Công Đức Tụ Phật, Nguyệt Hiện Phật, Nhựt Thiên Phật, Xuất Chư Hữu Phật, Dũng Mãnh Danh Xưng Phật, Quang Minh Môn Phật, Ta La Vương Phật, Tối Thắng Phật, Dược Vương Phật, Bửu Thắng Phật, Kim Cang Huệ Phật, Vô Năng Thắng Phật, Vô Năng Ánh Tế Phật, Chúng Hội Vương Phật, Đại Danh Xưng Phật, Mẫn Trì Phật, Vô Lương Quang Phật, Đại Nguyện Quang Phật, Pháp Tự Tại Bất Hư Phật, Bất Thối Địa Phật, Tịnh Thiên Phật, Thiện Sư Phật, Kiên Cố Khổ Hạnh Phật, Nhất Thiết Thiện Hữu Phật, Giải Thoát Âm Phật,

Du Hí Vương Phật, Diệt Tà Khúc Phật, Chiêm Bặc Tịnh Quang Phật, Cụ Chúng Đức Phật, Tối Thắng Nguyệt Phật, Chấp Minh Cự Phật, Thù Diệu Thân Phật, Bất Khả Thuyết Phật, Tối Thanh Tịnh Phật, Hữu An Chúng Sanh Phật, Vô Lượng Quang Phật, Vô Úy Âm Phật, Thủy Thiên Đức Phật, Bất Động Huệ Quang Phật, Hoa Thắng Phật, Nguyệt Diêm Phật, Bất Thối Huệ Phật, Ly Ái Phật, Vô Trước Huệ Phật, Tập Công Đức Uẩn Phật, Diệt Ác Thú Phật, Phổ Tán Hoa Phật, Sư Tử Hống Phật, Đệ Nhất Nghĩa Phật, Vô Ngại Kiến Phật, Phá Tha Quân Phật, Bất Trước Tướng Phật, Ly Phân Biệt Hải Phật, Đoan Nghiêm Hải Phật, Tu Di Sơn Phật, Vô Trước Trí Phật, Vô Biên Toà Phật, Thanh Tịnh Trụ Phật, Tùy Sư Hành Phật, Tối Thượng Thí Phật, Thường Nguyệt Phật, Nhiêu Ích Vương Phật, Bất Động Tụ Phật, Phổ Nhiếp Thọ Phật, Nhiêu Ích Huệ Phật, Trì Thọ Phật, Vô Diệt Phật, Cụ Túc Danh Xưng Phật, Đại Oai Lực Phật, Chủng Chủng Sắc Tướng Phật, Vô Tướng Huệ Phật, Bất Động Thiên Phật, Diệu Đức Nan Tư Phật, Mãn Nguyệt Phật, Giải Thoát Nguyệt Phật, Vô Thượng Vương Phật, Hi Hữu Thân Phật, Phạm Cúng Dường Phật, Bất Thuấn Phật, Thuận Tiên Cổ Phật, Tối Thượng Nghiệp Phật, Thuận Pháp Trí Phật, Vô Thắng

Thiên Phật, Bất Tư Nghì Công Đức Quang Phật, Tùy Pháp Hành Phật, Vô Lượng Hiền Phật, Phổ Tùy Thuận Tự Tại Phật, Tối Tôn Thiên Phật, nhẫn đến đức Lâu Chí Như Lai, tất cả là một ngàn đức Phật đã và sẽ thành Phật trong Hiền Kiếp nơi Ta Bà thế giới này, ta đều làm mẹ của các Ngài.

Cũng như ở cõi Đại Thiên này, vô lượng thế giới ở mười phương, trong tất cả kiếp, những bực tu hành hạnh nguyện Phổ Hiền để hóa độ chúng sanh, ta đều tự thấy thân mình làm mẹ của các Ngài.

Thiện Tài bạch rằng: Đại Thánh được môn giải thoát này đến nay là bao nhiêu thời gian?

Ma Gia Phu Nhơn nói: Này Thiện nam tử! Thuở xưa, quá bất tư nghì kiếp số, chẳng phải đạo nhãn của bực tối hậu thân Bồ Tát biết được, có kiếp tên là Tịnh Quang, thế giới tên là Tu Di Đức, dầu là năm loài ở lộn lạo, nhưng cõi đó bằng những chất báu thanh tịnh trang nghiêm không có sự nhơ uế xấu xí. Cõi đó có ngàn ức Tứ Thiên Hạ. Trong đó có một Tứ Thiên Hạ tên là Sư Tử Tràng. Nơi đây có tám mươi ức Vương Thành. Có một Vương Thành tên là Tự Tại Tràng, ngự trị bởi Chuyển Luân Vương tên là Đại Oai Đức.

Phía bắc Vương Thành Tự Tại Tràng, có một đạo tràng tên là Mãn Nguyệt Quang Minh. Thần đạo tràng này tên là Từ Đức.

Bấy giờ có Bồ Tát tên là Ly Cấu Tràng ngồi nơi đạo tràng này thành Đẳng Chánh Giác.

Có một ác ma tên là Kim Sắc Quang cùng quyến thuộc vô lượng chúng câu hội đến chỗ Bồ Tát.

Chuyển Luân Vương Đại Oai Đức đã được bồ tát thần thông tự tại, biến hóa binh chúng đông hơn quân ma bao vây đạo tràng. Quân ma sợ hãi tự tan rã. Do đó Bồ Tát Ly Cấu Tràng thành Vô Thượng Chánh Giác.

Thần đạo tràng thấy sự việc trên đây, lòng hoan hỉ vô lượng, với Chuyển Luân Vương tưởng là con trai của mình, đối trước Phật pháp nguyện rằng: Chuyển Luân Vương này chẳng luận sanh chỗ nào, nguyện tôi đều làm mẹ của Vương, nhẫn đến đời Vương thành Phật cũng vậy.

Sau khi phát nguyện, nơi đạo tràng ấy, Thần lại từng cúng dường mười na do tha đức Phật.

Này Thiện nam tử! Thuở xưa ấy, Thần đạo tràng tên Từ Đức chính là tiền thân của ta.

Chuyển Luân Vương Đại Oai Đức là tiền thân của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai.

Từ lúc ta phát nguyện thuở xưa ấy, đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai phàm thọ sanh ở xứ nào cõi nào tu bồ tát hạnh gieo thiện căn giáo hóa chúng sanh, nhẫn đến thị hiện tối hậu thân, mỗi niệm khắp tất cả thế giới, thị hiện thần biến Bồ tát thọ sanh, thường làm con trai của ta, ta thường làm mẹ của Ngài.

Này Thiện nam tử! Quá khứ và hiện tại thập phương thế giới, vô lượng chư Phật lúc sắp thành Đẳng Chánh Giác, đều từ nơi rốn phóng đại quang minh chiếu đến thân ta và cung diện của ta ở tối hậu thân của các Ngài, ta đều làm mẹ.

Này Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát bồ tát đại nguyện trí huyễn này. Như chư đại Bồ Tát có đủ tạng đại bi giáo hóa chúng sanh thường không nhàm đủ, dùng sức tự tại mỗi mỗi lỗ lông thị hiện thần biến của vô lượng chư Phật. Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh ấy.

Này Thiện nam tử! Ở thế giới này, nơi Đao Lợi Thiên, có Thiên Vương tên là Chánh Niệm. Thiên Vương có người con gái tên là Thiên Chủ Quang.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, tu bồ tát đạo?

Thiện Tài Đồng Tử kỉnh lễ nơi chân Ma Gia Phu Nhơn, hữu nhiễu vô số vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Thiện Tài đến Thiên Cung Đao Lợi, đảnh lễ Thiên Nữ Thiên Chủ Quang, hữu nhiễu cung kính, chắp tay thưa rằng: Đại Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo? Tôi nghe Đại Thánh khéo có thể dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Thiện Nữ nói:

Này Thiện nam tử! Ta được bồ tát giải thoát môn tên là vô ngại niệm thanh tịnh trang nghiêm.

Này Thiện nam tử! Ta ở nơi thế lực của môn giải thoát này, ghi nhớ quá khứ có một kiếp tên là thanh liên hoa. Trong kiếp đó, ta cúng dường hằng hà sa số chư Phật Như Lai.

Chư Như Lai ấy từ khi mới xuất gia, ta đều săn sóc kính thờ kiến tạo tăng già lam, sắm sửa vật dụng.

Lại lúc chư Phật ấy làm Bồ Tát ở thai mẹ, lúc đản sanh, lúc đi bảy bước, lúc đại sư tử hống, lúc làm đồng tử ở tại cung, lúc đến cội bồ đề thành Đẳng Chánh Giác, lúc chuyển pháp luân

hiện thần biến giáo hóa điều phục chúng sanh, tất cả sự việc nhẫn đến pháp tận, ta đều ghi nhớ rõ không sai sót.

Ta lại nhớ kiếp quá khứ tên là Thiện Địa, trong kiếp ấy ta cúng dường mười hằng hà sa số chư Phật Như Lai.

Ta lại nhớ kiếp quá khứ tên là Diệu Đức, trong kiếp ấy ta cúng dường một Phật sát vi trần số chư Phật Như Lai.

Ta lại nhớ kiếp quá khứ tên là Vô Sở Đắc, trong kiếp ấy ta cúng dường tám mươi bốn ức trăm ngàn na do tha chư Phật Như Lai.

Ta lại nhớ kiếp quá khứ tên là Thiện Quang trong kiếp ấy ta cúng dường diêm phù đề vi trần số chư Phật Như Lai.

Ta lại nhớ kiếp quá khứ tên là Vô Lượng Quang, trong kiếp ấy ta cúng dường hai mươi hằng hà sa số chư Phật Như Lai.

Ta lại nhớ kiếp quá khứ tên là Tối Thắng Đức, trong kiếp ấy ta cúng dường một hằng hà sa số chư Phật Như Lai.

Ta lại nhớ kiếp quá khứ tên là Thiện Bi, trong kiếp ấy ta cúng dường tám mươi hằng hà sa số chư Phật Như Lai.

Ta lại nhớ kiếp quá khứ tên là Thắng Du, trong kiếp ấy ta cúng dường sáu mươi hằng hà sa số chư Phật Như Lai.

Ta lại nhớ kiếp quá khứ tên là Diệu Nguyệt, trong kiếp ấy ta cúng dường bảy mươi hằng hà sa số chư Phật Như Lai.

Này Thiện nam tử! Ghi nhớ quá khứ hằng hà sa số kiếp như vậy, ta thường chẳng bỏ rời chư Phật Như Lai Chánh Đẳng Giác.

Ở chỗ chư Như Lai như vậy ta nghe môn giải thoát bồ tát vô ngại niệm thanh tịnh trang nghiêm này thọ trì tu hành hằng chẳng quên mất.

Những kiếp trước như vậy có bao nhiêu đức Như Lai từ sơ Bồ Tát nhẫn đến pháp tận, tất cả sự việc của chư Phật đã làm, ta dùng sức giải thoát thanh tịnh trang nghiêm, đều ghi nhớ rõ ràng như hiện trước mắt, và ta giữ gìn tùy thuận tuân hành từng không bỏ phế.

Này Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát vô ngại niệm thanh tịnh trang nghiêm này.

Như chư đại Bồ Tát ra khỏi đêm sanh tử, sáng suốt rời hẳn si tối, chưa từng mê ngủ, tâm không bị che chướng, thân luôn khinh an, thanh tịnh biết rõ các pháp tánh, thành tựu thập lực khai ngộ quần sanh.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện nam tử! Thành Ca Tỳ La có Đồng Tử Sư tên là Biến Hữu. Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, tu bồ tát đạo.

Nhờ nghe pháp, Thiện Tài vui mừng hớn hở thiện căn bất tư nghì tự nhiên thêm lớn rộng, bèn đảnh lễ nơi chân Thiên Nữ Thiên Chủ Quang, hữu nhiễu vô số vòng từ tạ mà đi.

Thiện Tài từ Thiên Cung xuống đi lần đến thành Ca Tỳ La chỗ của Biến Hữu đảnh lễ hữu nhiễu, đứng chắp tay cung kính thưa rằng: Đại Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo? Tôi nghe Đại Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Biến Hữu nói: Này Thiện nam tử! Nơi đây có Đồng Tử tên là Thiện Tri Chúng Nghệ Học Bồ Tát Tự Trí, ngươi nên đến hỏi.

Thiện Tài vâng lời đến đảnh lễ đồng tử, cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo. Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Đồng Tử nói:

Này Thiện nam tử! Ta được bồ tát giải thoát môn tên là thiện tri chúng nghệ.

Ta hằng xướng trì những tự mẫu này:

Lúc xướng chữ A, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là Bồ tát oai lực nhập vô sai biệt cảnh giới.

Lúc xướng chữ ĐA, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là vô biên sai biệt môn.

Lúc xướng chữ BA, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là phổ chiếu pháp giới.

Lúc xướng chữ GIẢ, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là phổ luân đoạn sai biệt.

Lúc xướng chữ NA, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là đắc vô y vô thượng.

Lúc xướng chữ LÃ, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là y chỉ vô cấu.

Lúc xướng chữ ĐẢ, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là bất thối chuyển phương tiện.

Lúc xướng chữ BÀ, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là kim cang tràng.

Lúc xướng chữ ĐỒ, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là nhật phổ luân.

Lúc xướng chữ SA, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là hải tạng.

Lúc xướng chữ PHƯỢC, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là phổ sanh an trụ.

Lúc xướng chữ ĐÁ, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là viên mãn quang.

Lúc xướng chữ DÃ, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là sai biệt tích tụ.

Lúc xướng chữ SẮC TRA, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là phổ quang minh tức phiền não.

Lúc xướng chữ CA, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là Vô sai biệt vân.

Lúc xướng chữ TA, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là giáng chú đại vũ.

Lúc xướng chữ MẠ, thời nhập bát nhã ba la mật môn tên là đại lưu thoan khích chúng phong tề trĩ.

Lúc xướng chữ GIÀ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là phổ an lập.

Lúc xướng chữ THA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là chơn như bình đẳng tạng.

Lúc xướng chữ XÃ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là nhập thế gian hải thanh tịnh.

Lúc xướng chữ TỎA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là niệm nhứt thiết Phật trang nghiêm.

Lúc xướng chữ ĐÀ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là quán sát giản trạch nhất thiết pháp tụ.

Lúc xướng chữ XA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là tùy thuận nhất thiết Phật giáo luân quang minh.

Lúc xướng chữ KHƯ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là tu nhơn địa trí huệ tạng.

Lúc xướng chữ XOA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là tức chư nghiệp hải tạng.

Lúc xướng chữ TA ĐA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là quyên chư hoặc chướng khai tịnh quang minh.

Lúc xướng chữ NHƯƠNG, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là tác thế gian trí huệ môn.

Lúc xướng chữ HẠT LÃ ĐA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là sanh tử cảnh giới trí huệ luân.

Lúc xướng chữ BÀ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là nhất thiết trí cung điện viên mãn trang nghiêm.

Lúc xướng chữ XA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là tu hành phương tiện tạng các biệt viên mãn.

Lúc xướng chữ TA MẠ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là tùy thập phương hiện kiến chư Phật.

Lúc xướng chữ HA BÀ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là quán sát nhất thiết vô duyên chúng sanh phương tiện nhiếp thọ linh xuất sanh vô ngại lực.

Lúc xướng chữ THA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là tu hành xu nhập nhất thiết công đức hải.

Lúc xướng chữ GIÀ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là trì nhất thiết pháp vân kiên cố hải tạng.

Lúc xướng chữ TRA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là tùy nguyện phổ kiến thập phương chư Phật.

Lúc xướng chữ NÃ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là quán sát tự luân hữu vô tận chư ức tự.

Lúc xướng chữ TA PHÃ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là hóa chúng sanh cứu cánh xứ.

Lúc xướng chữ TA CA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là quảng đại tạng vô ngại biện quang minh luân biến chiếu.

Lúc xướng chữ DÃ TA, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là tuyên thuyết nhất thiết Phật pháp cảnh giới.

Lúc xướng chữ THẤT, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là nhất thiết chúng sanh giới pháp lôi biến hống.

Lúc xướng chữ SÁ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là dĩ vô ngã pháp khai hiểu chúng sanh.

Lúc xướng chữ ĐÀ, thời nhập môn bát nhã ba la mật tên là nhất thiết pháp luân sai biệt tạng.

Này Thiện nam tử! Lúc ta xướng những tự mẫu như vậy, thời trước tiên ta nhập bốn mươi hai môn bát nhã ba la mật đây cùng với vô lượng vô số môn bát nhã ba la mật.

Này Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát bồ tát thiện tri chúng nghệ này.

Như chư đại Bồ Tát có thể đối với pháp thiện xảo thế gian và xuất thế gian dùng trí thông đạt đến bỉ ngạn. Những phương pháp lạ, những nghề nghiệp khéo đều thấu đáo không sót. Hiểu rành những văn tự toán số, Y phương, chú thật, trị lành bịnh tật.

Lại biết rành những chỗ sản xuất vàng, bạc, châu, ngọc, san hô, lưu ly, ma ni, xa cừ, tất cả kho tàng bửu vật, những phẩm loại, những giá trị.

Những xóm làng thành ấp, cung điện vườn tược, núi, rừng, suối, ao phàm những chỗ ở của tất cả nhơn chúng, Bồ Tát đều có thể phương tiện nhiếp thọ.

Bồ Tát lại khéo quán sát thiên văn, địa lý, tướng người tốt xấu, tiếng của chim thú, mây ráng khí hậu, trúng mùa, thất thu, quốc độ an nguy, tất cả kỹ nghệ thế gian Bồ Tát đều rành rẽ tận nguyên bổn tất cả.

Bồ Tát lại có thể phân biệt pháp xuất thế, chánh danh biện nghĩa quán sát thể tướng, tùy thuận tu hành, trí nhập trong đó, không nghi ngại, không ngu tối, không ngoan độn, không ưu não, không trầm một, đều hiện chứng tất cả. Ta thế nào biết được, nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện nam từ! Nước Ma Kiệt Đề có một tụ lạc, trong đó có thành Bà Đát Na. Trong thành ấy có một ưu bà di tên là Hiền thắng. Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, tu bồ tát đạo?

Thiện Tài đảnh lễ Tri Nghệ Đồng Tử, hữu nhiễu vô số vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Thiện Tài đến thành Bà Đát Na đảnh lễ Hiền Thắng, hữu nhiễu cung kính, chắp tay thưa rằng: Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo.

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Ưu bà di Hiền Thắng nói: Này Thiện nam tử! Ta được môn bồ tát giải thoát tên là vô y xứ đạo tràng. Nơi môn giải thoát này, ta đã thông đạt và đem dạy người.

Ta lại được môn vô tận tam muội, vì có thể xuất sanh nhất thiết trí tánh nhãn vô tận, nhĩ vô tận, tỹ vô tận, thiệt vô tân, thân vô tận, ý vô tận, công đức vô tận, trí huệ vô tận, thần thông vô tận.

Này Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn Bồ tát giải thoát vô y xứ đạo tràng này.

Như chư đại Bồ Tát tất cả công đức hạnh không chắp trước, ta thế nào biết được nói được.

Này Thiện nam tử! Phương nam có thành Ốc Điền. Trong thành ấy có trưởng giả Kiên Cố Giải Thoát.

Ngươi nên đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ tát hạnh, thế nào tu Bồ tát đạo?

Thiện Tài đảnh lễ Hiền Thắng, hữu nhiễu vô số vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng từ tạ mà đi qua hướng nam đến chỗ trưởng giả đảnh lễ hữu nhiễu cung kính chắp tay thưa rằng: Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo.

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Trưởng giả nói: Này Thiện nam tử! Ta được môn bồ tát giải thoát tên là vô trước niệm thanh tịnh trang nghiêm.

Từ khi ta được môn giải thoát này đến nay, ta siêng cầu chánh pháp nơi thập phương chư Phật không thôi dứt.

Này Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát vô trước niệm thanh tịnh trang nghiêm.

Như chư đại Bồ Tát được vô úy sư tử hống, an trụ nơi phước trí quảng đại, mà ta thế nào biết được, nói được công đức hạnh ấy.

Này Thiện nam tử! Chính trong thành này có một trưởng giả tên là Diệu Nguyệt, nhà ông thường có quang minh.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ tát hạnh, thế nào tu Bồ tát đạo?

Thiện Tài đảnh lễ trưởng giả Kiên Cố Giải Thoát, hữu nhiễu vô số vòng, từ tạ đi đến nhà trưởng giả Diệu Nguyệt đảnh lễ hữu nhiễu, cung kính chắp tay thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo.

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Trưởng giả Diệu Nguyệt nói: Này Thiện nam tử! Ta được Bồ tát giải thoát tên là tịnh trí quang minh.

Này Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát này. Như chư đại Bồ Tát chứng được vô lượng môn giải thoát. Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh ấy.

Này Thiện nam tử! Phương nam có thành Xuất Sanh. Nơi đó có trưởng giả tên là Vô Thắng Quân.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ tát hạnh, thế nào tu Bồ tát đạo?

Thiện Tài đảnh lễ trưởng giả Diệu Nguyệt, hữu nhiễu vô số vòng, từ tạ đi qua phương nam, đến đảnh lễ trưởng gia Vô Thắng Quân, cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo. Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Trưởng giả Vô Thắng Quân nói: Này Thiện nam tử! Ta được bồ tát giải thoát tên là vô tận tướng.

Ta do chứng môn bồ tát giải thoát này nên thấy vô lượng chư Phật, được vô tận tạng.

Này Thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát vô tận tướng này, như chư đại Bồ tát được vô hạng trí, được vô ngại biện tài ta làm sao biết đuợc nói được công đức hạnh ấy.

Này thiện nam tử! Thành Nam này có tụ lạc Chi vi pháp, trong đó có một Bà la môn tên là Tối Tịch Tịnh, ngươi đến đó hỏi thế nào học Bồ tát hạnh, tu Bồ tát đạo?

Thiện Tài đảnh lễ trưởng giả Vô Thắng Quân, hữu nhiễu vô số vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng từ tạ đi đến đảnh lễ Tối Tịch Tịnh, hữu nhiễu cung kính chắp tay thưa rằng: Bạch đức Thánh, tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề mà chưa biết Bồ tát

thế nào học Bồ tát hạnh, thế nào tu Bồ tát đạo? Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Bà la môn nói:

Này thiện nam tử! Ta được môn Bồi tát giải thoát tên là Thành nguyện ngữ, chư Bồ tát quá khứ, hiện tại và vị lai, do dung lời nói chân thành này nên được không thối chuyển nơi đạo bồ đề; không đã thối, không hiện thối, không sẽ thối; do ta trụ nơi lời nói thành nguyện nên làm điều chi cũng được toại ý.

Này thiện nam tử! Ta chỉ biết môn giải thoát Thành nguyện ngữ này.

Như chư đại Bồ Tát đi đứng đều chẳng trái với Thành nguyện ngữ, lời nói ra quyết là chân thành chưa bao giờ hư vọng, do đây xuất sanh vô lượng công đức, ta làm sao biết được nói được công đức hạnh đó.

Này thiện nam tử! Phương Nam đây có thành tên là Diệu Ý Hoa Môn, nơi đó có đồng tử tên là Đức Sanh lại có đồng nữ tên là Hữu Đức, ngươi đến đó hỏi, Bồ tát thế nào học Bồ tát hạnh, thế nào tu Bồ tát đạo.

Thiện Tài đảnh lễ Tối Tịch Tịnh, hữu nhiểu vô số vòng từ tạ đi qua phương Nam.

[7]Thiện Tài đi lần đến thành Diệu Ý Hoa Môn, đảnh lễ đồng tử Đức Sanh và đồng nữ Hữu Đức, hữu nhiễu cung kính chấp tay bạch rằng:

Đức Thánh, tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết thế nào học Bồ tát hạnh, thế nào tu Bồ tát đạo? Xin đức Thánh từ mẫn chỉ dạy.

Đức Sanh và Hữu Đức nói:

Này thiện nam tử! Chúng ta chứng được Bồ tát giải thoát tên là Huyễn trụ, vì được môn giải thoát này nên thấy tất cả thế giới đều là huyễn trụ, do nhân duyên mà sanh khởi; tất cả chúng sanh đều là huyễn trụ do nghiệp phiền não mà khởi; tất cả chúng sanh đều là huyễn trụ do nghiệp phiền não mà anh khởi, tất cả thế gian đều là huyễn trụ do vô minh hữu ái, xoay vần là duyên sanh khởi; tất cả pháp đều là huyễn trụ, do những huyễn duyên ngã kiến v.v... sanh khởi; tất cả tam thế đều là nhuyễn trụ, do những điên đảo trí ngã kiến sanh khởi; tất cả

[7] Hán bộ quyển bảy mươi bảy

chúng sanh, sanh diệt, sanh lão bịnh tử, ưu bi khổ não đều là huyễn trụ do hư vọng phân biệt sanh khởi; tất cả quốc độ đều là huyễn trụ do tưởng đảo, tâm đảo, kiến đảo và vô minh hiện khởi; tất cả Thanh văn và Bích chi Phật đều là huyễn trụ do trí đoạn phân biệt mà thành;

Tất cả Bồ Tát đều là huyễn trụ, do những hạnh nguyện hay tự điều phục và giáo hóa chúng sanh mà thành.

Tất cả Phật Bồ Tát chúng hội biến hoá điều phục, những công hạnh đều là huyễn trụ, do nguyện trí huyễn mà thành.

Này Thiện nam tử! Huyễn cảnh tự tánh bất tư nghì. Chúng ta chỉ biết môn giải thoát huyễn trụ này.

Như chư đại Bồ Tát khéo nhập vô biên sự huyễn. Chúng ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Đồng Tử và Đồng Nữ nói môn giải thoát của mình đã chứng xong, dùng sức thiện căn bất tư nghì làm cho thân Thiện Tài được nhu nhuyến bóng sáng, mà nói rằng:

Này Thiện nam tử! Phương nam đây có nước Hải Ngạn. Trong nước ấy có khu vườn Đại Trang Nghiêm. Trong vườn có một tòa lâu các rộng lớn tên là Tỳ Lô Giá Na Trang Nghiêm Tạng.

Lâu các này có ra là do Bồ tát thiện căn quả báo, do Bồ tát niệm lực, nguyện lực, tự tại lực, thần thông lực, do Bồ tát thiện xảo phương tiện, do Bồ tát phước đức trí tuệ.

Này Thiện nam tử! Bồ Tát trụ bất tư nghì giải thoát dùng tâm đại bi vì các chúng sanh mà hiện cảnh giới như vậy, chứa họp những trang nghiêm như vậy.

Di Lặc đại Bồ Tát ở trong lâu các ấy để nhiếp thọ phụ mẫu quyến thuộc và nhơn dân làm cho họ được thành thục. Lại muốn cho những chúng sanh đồng thọ sanh, đồng tu hành ở trong đại thừa được kiên cố. Lại muốn cho tất cả chúng sanh ấy, tùy bậc tùy thiện căn, đều được thành tựu.

Lại cũng muốn vì ngươi mà hiển thị môn bồ tát giải thoát, hiển thị Bồ Tát khắp tất cả chỗ thọ sanh tự tại, hiển thị Bồ Tát dùng nhiều thân hiện khắp nơi thường giáo hóa chúng sanh, hiển thị Bồ Tát dùng sức đại bi nhiếp tất cả tài sản thế gian mà chẳng nhàm, hiển thị tu đủ tất cả công hạnh biết rõ tất cả hạnh lìa các tướng, hiển thị Bồ Tát thọ sanh khắp nơi vì biết rõ tất cả sanh đều vô tướng.

Ngươi đến đó hỏi: Bồ Tát thế nào thật hành bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo, thế nào học bồ tát giới, thế nào tịnh bồ

tát tâm, thế nào phát bồ tát nguyện, thế nào chứa nhóm bồ tát trợ đạo, thế nào nhập bậc bồ tát, thế nào thành mãn bồ tát ba la mật, thế nào được bồ tát vô sanh nhẫn, thế nào đủ bồ tát công đức, thế nào thờ bồ tát thiện tri thức?

Này Thiện nam tử! Di Lặc Bồ Tát thông đạt tất cả bồ tát hạnh, biết rõ tâm chúng sanh, thường hiện thân trước họ để giáo hóa điều phục.

Di Lặc Bồ Tát đã viên mãn tất cả ba la mật, đã ở tất cả bậc bồ tát, đã chứng tất cả bồ tát nhẫn, đã nhập tất cả bồ tát vị, đã được Phật thọ ký, đã du tất cả cảnh bồ tát, đã được thần lực của tất cả Phật, đã được đức Như Lai đem pháp thủy cam lộ nhất thiết trí quán đảnh.

Này Thiện nam tử! Di Lặc Bồ Tát có thể nhuận trạch thiện căn của ngươi, có thể tăng trưởng tâm bồ đề của ngươi, có thể kiên cố chí của ngươi, có thể thêm pháp lành cho ngươi, có thể lớn căn bồ tát cho ngươi, có thể chỉ bày pháp vô ngại cho ngươi, có thể làm cho ngươi vào bậc Phổ hiền, có thể nói nguyện bồ tát cho ngươi, có thể nói hạnh Phổ hiền cho ngươi, có thể vì ngươi mà nói tất cả bồ tát hạnh nguyện làm thành công đức.

Này Thiện nam tử! Ngươi chẳng nên tu một điều lành, chiếu một pháp, hành một hạnh, phát một nguyện, được một thọ ký, trụ một nhẫn mà cho là rốt ráo.

Ngươi chớ nên đem tâm có hạn lượng mà thật hành lục độ, trụ nơi thập địa, tịnh Phật độ, thờ thiện tri thức.

Tại sao vậy? Này Thiện nam tử! Vì Bồ Tát phải gieo vô lượng thiện căn, phải chứa vô lượng bồ đề cụ, phải tu vô lượng bồ đề nhơn, phải học vô lượng xảo hồi hướng, phải giáo hóa vô lượng chúng sanh giới, phải biết vô lượng chúng sanh tâm, phải biết vô lượng chúng sanh căn, phải rõ vô lượng chúng sanh giải, phải quán vô lượng chúng sanh hạnh, phải điều phục vô lượng chúng sanh, phải đoạn vô lượng phiền não, phải tịnh vô lượng nghiệp tập, phải diệt vô lượng tà kiến, phải trừ vô lượng tâm tạp nhiễm, phải phát vô lượng tâm thanh tịnh, phải nhổ vô lượng tên độc khổ, phải cạn vô lượng biển ái dục, phải phá vô lượng tối vô minh, phải xô vô lượng núi ngã mạn, phải bức đứt vô lượng dây sanh tử, phải qua khỏi vô lượng giòng hữu lậu, phải khô vô lượng biển thọ sanh, phải làm cho vô lượng chúng sanh ra khỏi bùn lầy ngũ dục, phải khiến vô lượng chúng sanh lìa ngục tù tam giới, phải đặt vô

lượng chúng sanh ở trong thánh đạo, phải tiêu diệt vô lượng hạnh tham dục, phải trừ sạch vô lượng hạnh sân hận, phải phá trừ vô lượng hạnh ngu si, phải siêu vô lượng lưới ma, phải lìa vô lượng nghiệp ma, phải rửa sạch bồ tát vô lượng dục lạc, phải tăng trưởng bồ tát vô lượng phương tiện, phải xuất sanh bồ tát vô lượng căn tăng thượng, phải sáng sạch bồ tát vô lượng quyết định giải, phải xu nhập bồ tát vô lượng bình đẳng, phải thanh tịnh bồ tát vô lượng công đức, phải tu tập bồ tát vô lượng công hạnh, phải thị hiện bồ tát vô lượng hạnh tùy thuận thế gian, phải sanh vô lượng sức tịnh tín, phải trụ vô lượng sức tinh tấn, phải thanh tịnh vô lượng sức chánh niệm, phải thành mãn vô lượng sức tam muội, phải khởi vô lượng sức tịnh huệ, phải kiên cố vô lượng sức thắng giải, phải tích tập vô lượng sức phước đức, phải lớn vô lượng sức trí huệ, phải phát khởi vô lượng sức bồ tát, phải viên mãn vô lượng sức Như Lai, phải phân biệt vô lượng pháp môn, phải rõ biết vô lượng pháp môn, phải thanh tịnh vô lượng pháp môn, phải sanh vô lượng pháp quang minh, phải làm vô lượng pháp chiếu diệu, phải chiếu vô lượng phẩm loại căn, phải biết vô lượng phiền não bịnh, phải chứa vô lượng diệu pháp dược, phải chữa vô lượng

bịnh của chúng sanh, phải sắm sửa vô lượng đồ cúng cam lộ, phải đến vô lượng Phật độ, phải cúng dường vô lượng Như Lai, phải vào vô lượng bồ tát hội, phải thọ vô lượng Phật giáo, phải nhẫn vô lượng tội chúng sanh, phải diệt vô lượng nạn ác đạo, phải khiến vô lượng chúng sanh sanh về thiện đạo, phải dùng pháp tứ nhiếp để nhiếp vô lượng chúng sanh, phải tu vô lượng môn tổng trì, phải sanh vô lượng môn đại nguyện, phải tu vô lượng sức đại từ đại nguyện, phải siêng cầu vô lượng Phật pháp thường không thôi dứt, phải khởi vô lượng sức tư duy, phải khỏi vô lượng sự thần thông, phải tịnh vô lượng trí quang minh, phải qua đến vô lượng loài chúng sanh, phải thọ vô lượng đời trong các cõi, phải hiện vô lượng thân sai biệt, phải biết vô lượng pháp ngôn từ, phải nhập vô lượng tâm sai biệt, phải biết bồ tát đại cảnh giới, phải trụ bồ tát đại cung điện, phải quán bồ tát thậm thâm diệu pháp, phải biết cảnh giới khó biết của Bồ Tát, phải thật hành những hạnh khó làm của Bồ Tát, phải đầy đủ oai đức tôn trọng của Bồ Tát, phải đi theo chánh vị khó nhập của bồ Tát, phải biết những hạnh của Bồ Tát, phải hiện thần lực phổ biến của Bồ Tát, phải thọ pháp vân bình đẳng của Bồ Tát, phải làm rộng vô biên hạnh của Bồ

Tát, phải viên mãn vô biên ba la mật của Bồ Tát, phải thọ vô lượng ký biệt của Bồ Tát, phải nhập vô lượng nhẫn môn của Bồ Tát, phải tu vô lượng địa vị của Bồ Tát, phải thanh tịnh vô lượng pháp môn của Bồ Tát, phải đồng với chư Bồ Tát, trụ vô biên kiếp cúng dường vô lượng Phật, nghiêm tịnh bất khả thuyết Phật độ, xuất sanh bất khả thuyết bồ tát nguyện.

Này Thiện nam tử! Tóm lại, phải khắp tu bồ tát hạnh, phải khắp giáo hóa chúng sanh giới, phải khắp vào tất cả kiếp, phải khắp sanh tất cả xứ, phải khắp biết tất cả thế, phải khắp thật hành tất cả pháp, phải khắp tịnh tất cả cõi, phải khắp mãn tất cả nguyện, phải khắp cúng tất cả Phật, phải khắp đồng tất cả bồ tát nguyện, phải khắp thờ tất cả thiện tri thức.

Này Thiện nam tử! Ngươi cầu thiện tri thức chẳng nên nhàm mỏi. Ngươi thỉnh hỏi thiện trí thức chớ sợ khổ nhọc. Ngươi gần gũi thiện tri thức chớ có thối chuyển. Ngươi cúng dường thiện tri thức chớ có thôi nghỉ. Ngươi lãnh thọ lời dạy của thiện tri thức chớ có lầm lộn. Ngươi học hạnh của thiện tri thức chớ có nghi hoặc. Ngươi nghe thiện tri thức diễn nói môn xuất ly chẳng nên dụ dự. Thấy thiện tri thức tùy phiền

não hành chớ có hiềm lạ. Ở chỗ thiện tri thức phải sanh lòng thâm tín tôn kính chẳng nên biến đổi.

Tại sao vậy? Này Thiện nam tử! Vì Bồ Tát do nơi thiện tri thức mà được nghe tất cả bồ tát hạnh, thành tựu tất cả bồ tát công đức, xuất sanh tất cả bồ tát đại nguyện, dẫn phát tất cả bồ tát thiện căn, tích tập tất cả bồ tát trợ đạo, khai phát tất cả bồ tát pháp quang minh, hiển thị tất cả bồ tát xuất ly môn, tu học tất cả bồ tát thanh tịnh giới, an trụ tất cả bồ tát công đức pháp, thanh tịnh tất cả bồ tát quảng đại chí, tăng trưởng tất cả bồ tát kiên cố tâm, đầy đủ tất cả bồ tát đà la ni biện tài môn, được tất cả bồ tát thanh tịnh tạng, sanh tất cả bồ tát định quang minh, được tất cả bồ tát thù thắng nguyện, cùng tất cả Bồ Tát đồng một nguyện, nghe tất cả bồ tát thù thắng pháp, được tất cả bồ tát bí mật xứ, đến tất cả bồ tát pháp bửu sở, thêm tất cả bồ tát mầm thiện căn, lớn tất cả bồ tát thân trí huệ, hộ tất cả bồ tát tạng thâm mật, trì tất cả bồ tát phước đức tụ, tịnh tất cả bồ tát thọ sanh đạo, thọ tất cả bồ tát chánh pháp vân, nhập tất cả bồ tát đại nguyện lộ, đến tất cả như lai bồ đề quả, nhiếp thủ tất cả bồ tát diệu hạnh, khai thị tất cả bồ tát công đức, qua tất cả phương thính thọ diệu pháp, khen tất cả bồ tát oai đức quảng

đại, sanh tất cả bồ tát đại từ bi lực, nhiếp tất cả bồ tát thắng tự tại lực, sanh tất cả bồ tát bồ đề phần, làm tất cả bồ tát lợi ích sự.

Này Thiện nam tử! Bồ Tát do thiện tri thức nhiệm trì nên chẳng đọa ác đạo, do thiện tri thức nhiếp thọ mà chẳng thối đại thừa, do thiện tri thức hộ niệm mà chẳng phạm bồ tát giới, do thiện tri thức thủ hộ mà chẳng theo ác tri thức, do thiện tri thức dưỡng dục mà chẳng khuyết bồ tát pháp, do thiện tri thức nhiếp thủ mà siêu việt hạng phàm phu, do thiện tri thức giáo hối mà siêu việt bực nhị thừa, do thiện tri thức dìu dắt mà được ra khỏi thế gian, do thiện tri thức trưởng dưỡng mà có thể chẳng nhiễm thế pháp, do kính thờ thiện tri thức mà tu tất cả bồ tát hạnh, do cúng dường thiện tri thức mà đủ tất cả pháp trợ đạo, do thân cận thiện tri thức mà chẳng bị nghiệp hoặc nhiếp phục, do nương dựa thiện tri thức mà thế lực kiên cố chẳng sợ ma chúng, do y chỉ thiện tri thức mà tăng trưởng tất cả pháp bồ đề phần.

Tại sao vậy? Này Thiện nam tử! Vì thiện tri thức có thể trừ sạch các điều chướng ngại, có thể diệt các tội, có thể dứt các nạn, có thể ngăn các ác, có thể phá đêm dài tối tăm vô minh, có

thể làm sập đổ lao ngục kiên cố kiến chấp, có thể thoát khỏi thành sanh tử, có thể bỏ nhà thế tục, có thể cắt lưới ma, có thể nhổ tên khổ, có thể lìa chỗ hiểm nạn vô trí, có thể ra khỏi đồng hoang rộng lớn tà kiến, có thể qua khỏi dòng hữu lậu, có thể lìa những tà đạo, có thể chỉ đường bồ đề, có thể dạy pháp bồ tát, có thể khiến an trụ bồ tát hạnh, có thể khiến xu hướng nhất thiết trí, có thể tịnh mắt trí huệ, có thể lớn tâm bồ đề, có thể sanh đại bi, có thể diễn diệu hạnh, có thể nói ba la mật, có thể tẩn ác tri thức, có thể khiến trụ các bậc, có thể khiến được các nhẫn, có thể khiến tu tập các thiện căn, có thể khiến thành xong tất cả đạo cụ, có thể thí cho tất cả công đức lớn, có thể khiến đến ngôi nhất thiết chủng trí, có thể khiến hoan hỉ nhóm công đức, có thể khiến hớn hở tu các công hạnh, có thể khiến xu nhập nghĩa thậm thâm, có thể khiến khai thị môn xuất ly, có thể khiến trừ tuyệt các ác đạo, có thể dùng pháp quang chiếu diệu, có thể dùng pháp vũ nhuận trạch, có thể khiến tiêu diệt tất cả phiền não, có thể khiến bỏ lìa tất cả kiến chấp, có thể khiến tăng trưởng tất cả Phật trí huệ, có thể khiến an trụ tất cả Phật pháp môn.

Này Thiện nam tử! Thiện tri thức như từ mẫu, vì xuất sanh Phật chủng. Như từ phụ, vì lợi ích rộng lớn. Như nhũ mẫu vì thủ hộ chẳng cho làm ác. Như giáo sư, vì dạy sở học của Bồ Tát. Như đạo sư, vì hay chỉ đường ba la mật. Như lương y, vì hay chữa bịnh phiền não. Như Tuyết Sơn, vì tăng trưởng thuốc nhất thiết trí. Như dũng tướng, vì dẹp trừ tất cả sự bố úy. Như người đưa đò, vì làm cho ra khỏi dòng sanh tử. Như lái thuyền, vì khiến đến bửu sở trí huệ.

Này Thiện nam tử! Thường phải chánh niệm suy nghĩ thiện tri thức là như vậy.

Lại này Thiện nam tử! Ngươi kính thờ tất cả thiện tri thức phải phát tâm như đại địa, vì gánh vác trọng nhiệm không mỏi nhọc. Phải phát tâm như kim cang vì chí nguyện kiên cố chẳng hư hoại, phải phát tâm như núi Thiết vi vì tất cả các sự khổ không lay động. Phải phát tâm như người hầu hạ, vì đều tùy thuận theo lời dạy. Phải phát tâm như đệ tử, vì không chống trái lời dạy bảo. Phải phát tâm như tôi tớ, vì tất cả lao vụ không nhàm. Phải phát tâm như dưỡng mẫu, vì chịu những sự cần khổ không biết nhọc. Phải phát tâm như người làm thuê, vì không trái chỗ sai bảo. Phải phát tâm như người hốt phân,

vì lìa kiêu mạn. Phải phát tâm như cây lúa đã chín, vì có thể hạ thấp. Phải phát tâm như lương mã, vì lìa ác tánh. Phải phát tâm như xe lớn, vì có thể chở nặng. Phải phát tâm như voi điều thuận, vì hằng phục tùng. Phải phát tâm như núi Tu Di, vì chẳng khuynh động. Phải phát tâm như lương khuyển, vì chẳng phản hại chủ. Phải phát tâm như chiên đà la, vì lìa kiêu mạn. Phải phát tâm như kiện ngưu, vì không hung giận. Phải phát tâm như ghe thuyền, vì qua lại chẳng mỏi. Phải phát tâm như cầu đò, vì tế độ không biết nhọc. Phải phát tâm như hiếu tử, vì thừ thuận nhan sắc. Phải phát tâm như vương tử, vì tuân hành giáo mạng.

Lại này Thiện nam tử! Với tự thân, ngươi phải tưởng là bịnh khổ. Với thiện tri thức, ngươi phải tưởng là y vương. Với pháp của thiện tri thức dạy, ngươi phải tưởng là lương dược. Với chỗ tu hành, tưởng trừ được bịnh.

Lại phải ở nơi tự thân, tưởng là đi xa. Nơi thiện tri thức, tưởng là đạo sư. Nơi pháp của thiện tri thức dạy, tưởng là con đường chánh. Nơi chỗ tu hành, tưởng là đến được xa.

Lại phải ở nơi tự thân, tưởng cầu được độ. Nơi thiện tri thức, tưởng là người lái thuyền. Nơi pháp của thiện tri thức

dạy, tưởng là thuyền, là chèo. Nơi chỗ tu hành, tưởng là đến bờ kia.

Lại phải ở nơi tự thân, tưởng là lúa mạ. Nơi thiện tri thức tưởng là Long Vương. Nơi pháp của thiện tri thức dạy, tưởng là mưa đúng thời tiết. Nơi chỗ tu hành tưởng là có thể thành thục.

Lại phải ở nơi tự thân, tưởng là nghèo cùng. Nơi thiện tri thức tưởng là Tỳ Sa Môn Thiên Vương. Nơi pháp của thiện tri thức dạy, tưởng là của cải châu báu. Nơi chỗ tu hành, tưởng là giàu có.

Lại phải ở nơi tự thân, tưởng là đệ tử. Nơi thiện tri thức, tưởng là thợ khéo. Nơi pháp của thiện tri thức dạy, tưởng là nghề khéo. Nơi chỗ tu hành, tưởng là biết rõ.

Lại phải ở nơi tự thân, tưởng là chỗ đáng sợ hãi. Nơi thiện tri thức, tưởng là người dũng kiện. Nơi pháp của thiện tri thức dạy, tưởng là dao gậy. Nơi chỗ tu hành, tưởng là dẹp trừ được kẻ oán địch.

Lại phải ở nơi tự thân, tưởng là người đi buôn. Nơi thiện tri thức, tưởng là đạo sư. Nơi pháp của thiện tri thức dạy, tưởng là trân bửu. Nơi chỗ tu hành, tưởng là lượm châu báu.

Lại phải ở nơi tự thân, tưởng là con cái. Nơi thiện tri thức, tưởng là cha mẹ. Nơi pháp của thiện tri thức dạy, tưởng là gia nghiệp. Nơi chỗ tu hành, tưởng là nối nghiệp nhà.

Lại phải ở nơi tự thân, tưởng là vương tử. Nơi thiện tri thức, tưởng là đại thần. Nơi pháp của thiện tri thức dạy, tưởng là lịnh của vua. Nơi chỗ tu hành, tưởng là đội mão vua, mặc áo vua, cột đai vua, ngồi điện vua.

Này Thiện nam tử! Ngươi phải phát tâm như vậy, suy nghĩ như vậy để gần thiện tri thức.

Tại sao vậy? Vì có tâm như vậy để gần thiện tri thức thời chí nguyện trọn được thanh tịnh.

Lại này Thiện nam tử! Thiện tri thức làm lớn các thiện căn, như núi Tuyết sanh lớn các dược thảo.

Thiện tri thức là pháp khí của Phật, như đại hải nhận thọ các dòng nước.

Thiện tri thức là chỗ công đức, như đại hải xuất sanh các châu báu.

Thiện tri thức thanh tịnh tâm bồ đề, như lửa hừng luyện chơn kim.

Thiện tri thức vượt hơn thế pháp như núi Tu Di vọt lên mặt đại hải.

Thiện tri thức chẳng nhiễm thế pháp, như hoa sen chẳng dính nước.

Thiện tri thức chẳng thọ các điều ác, như đại hải chẳng chứa tử thi.

Thiện tri thức tăng trưởng pháp lành, như trăng tròn quang sắc viên mãn.

Thiện tri thức soi sáng pháp giới, như mặt nhựt chiếu khắp thế gian.

Thiện tri thức làm lớn thân Bồ Tát, như cha mẹ nuôi nấng con cái.

Này Thiện nam tử! Tóm lại, Bồ Tát nếu có thể tùy thuận lời dạy của thiện tri thức, thời được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha công đức, thời thanh tịnh mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha thâm tâm, thời lớn mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na no tha bồ tát căn, thời thành mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha bồ tát lực, thời dứt mười bất khả thuyết trăm ngàn ức a tăng kỳ chướng, thời siêu mười bất khả thuyết trăm ngàn ức a tăng kỳ ma cảnh, thời

nhập mười bất khả thuyết trăm ngàn ức a tăng kỳ pháp môn, thời mãn mười bất khả thuyết trăm ngàn ức a tăng kỳ trợ đạo, thời tu mười bất khả thuyết trăm ngàn ức a tăng kỳ diệu hạnh, thời phát mười bất khả thuyết trăm ngàn ức a tăng kỳ đại nguyện.

Này Thiện nam tử! Ta lại lược nói bồ tát hạnh, tất cả bồ tát ba la mật, tất cả bồ tát địa, tất cả bồ tát nhẫn, tất cả bồ tát tổng trì môn, tất cả bồ tát tam muội môn, tất cả bồ tát thần thông trí, tất cả bồ tát hồi hướng, tất cả bồ tát nguyện, tất cả bồ tát thành tựu Phật pháp, đều do sức của thiện tri thức. Đều dùng thiện tri thức làm căn bổn. Đều nương thiện tri thức mà sanh. Đều nương thiện tri thức mà ra. Đều nương thiện tri thức mà lớn. Đều nương thiện tri thức mà trụ. Đều do thiện tri thức làm nhân duyên. Đều do thiện tri thức hay phát khởi.

Bấy giờ Thiện Tài Đồng Tử nghe thiện tri thức có công đức như vậy, có thể khai thị vô lượng diệu hạnh bồ tát, có thể thành tựu Phật pháp quảng đại, nên vui mừng hớn hở đảnh lễ Đức Sanh và Hữu Đức, hữu nhiễu vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ đi qua phương Nam.

Thiện Tài được nghe lời thiện tri thức dạy nhuận trạch tâm mình, chánh niệm tư duy công hạnh của Bồ Tát. Tự nhớ đời trước chẳng tu hạnh lễ kính, tức thời phát tâm cố gắng tiến bước. Lại nhớ đời trước thân tâm chẳng thanh tịnh, tức thời phát tâm chuyên tự sửa sạch. Lại nhớ đời trước làm những ác nghiệp, tức thời phát ý chuyên tự phòng ngừa và dứt diệt. Lại nhớ đời trước khởi những vọng tưởng, tức thời phát ý hằng suy gẫm chơn chánh. Lại nhớ đời trước tu tập chỉ vì tự thân, tức thời phát ý khiến tâm quảng đại lợi khắp chúng sanh. Lại nhớ đời trước theo cầu cảnh dục thường tự tổn hao không chút lợi ích, tức thời phát ý tu hành Phật pháp nuôi lớn các căn để tự an ổn. Lại nhớ đời trước khởi tà tư niệm điên đảo, tức thời phát ý sanh tâm chánh kiến khởi nguyện bồ tát. Lại nhớ đời trước ngày đêm siêng nhọc làm những sự ác, tức thời phát ý khởi đại tinh tấn thành tựu Phật pháp. Lại nhớ đời trước thọ sanh ngũ thú, thân mình thân người đều không lợi ích, tức thời phát ý nguyện đem thân mình nhiêu ích chúng sanh thành tựu Phật pháp kính thờ tất cả thiện tri thức. Suy nghĩ như trên đây rồi trong lòng rất hoan hỉ.

Thiện Tài lại quán thân này là nhà khổ sanh lão bịnh tử. Nguyện tận kiếp vị lai tu bồ tát đạo giáo hóa chúng sanh, gặp chư Như Lai thành tựu Phật pháp, du hành tất cả cõi Phật, kính thờ tất cả pháp sư, trụ trì tất cả Phật giáo, tìm cầu tất cả pháp lữ, thấy tất cả thiện tri thức, chứa họp tất cả những Phật pháp, làm nhơn duyên cho tất cả bồ tát nguyện trí thân. Lúc nghĩ như vậy, Thiện Tài được thêm lớn vô lượng thiện căn. Liền ở nơi tất cả Bồ Tát thâm tín tôn trọng, tưởng là hi hữu, tưởng là đại sư, các căn thanh tịnh, pháp lành càng thêm, khởi tất cả bồ tát cung kính cúng dường, làm tất cả bồ tát cúi mình chắp tay, sanh con mắt thấy khắp thế gian của tất cả Bồ Tát, khởi lòng nhớ khắp chúng sanh của tất cả Bồ Tát, hiện vô lượng thân nguyện hóa của tất cả Bồ Tát, xuất âm thanh nói khen thanh tịnh của tất cả Bồ Tát, thấy tất cả chư Phật và Bồ Tát quá khứ, hiện tại, thị hiện thành đạo và thần thông biến hóa ở khắp mọi nơi. Nhẫn đến không có một chỗ nhỏ nào bằng đầu sợi lông mà chẳng châu biến.

Thiện Tài lại được trí nhãn quang minh thanh tịnh, thấy cảnh giới sở hành của tất cả Bồ Tát, Tâm vào khắp thập

phương sát võng, nguyện rộng khắp hư không pháp giới, tam thế bình đẳng không thôi nghỉ.

Tất cả những sự lợi ích lớn mà Thiện Tài đã được, đều do tin thọ lời dạy của thiện tri thức cả.

Đến nước Hải Ngạn, Thiện Tài dùng tâm tôn trọng như vậy, cúng dường như vậy, xưng tán như vậy, quán sát như vậy, nguyện lực như vậy, tưởng niệm như vậy, vô lượng cảnh giới trí huệ như vậy, ở trước đại lâu các Tỳ Lô Giá Na Trang Nghiêm Tạng gieo năm vóc đảnh lễ, tạm thời nhiếp niệm tư duy quán sát.

Vì sức đại nguyện tín giải sâu nên nhập môn trí huệ thân bình đẳng khắp tất cả xứ, hiện thân mình ở khắp trước chư Như Lai, chư Bồ Tát, chư thiện tri thức, chư Phật tháp miếu, chư Phật hình tượng, ở trước tất cả chỗ ở của chư Phật chư Bồ Tát, tất cả pháp bửu, tất cả Thanh Văn, Bích Chi Phật và tháp miếu của chư vị ấy. Cũng hiện thân mình ở trước tất cả Thánh Chúng, tất cả phụ mẫu, tất cả chúng sanh. Tất cả chỗ, Thiện Tài đều tôn trọng lễ tán suốt vị lai tế không thôi nghỉ, khắp hư không vì chẳng có biên lượng, khắp pháp giới vì không chướng ngại, khắp thiệt tế vì khắp tất cả, khắp Như Lai

vì vô phân biệt, dường như bóng vì tùy trí hiện, dường như mộng vì từ tư duy khởi, giống như tượng vì thị hiện tất cả, dường như vang vì theo duyên mà phát, không có sanh vì xoay vần khởi diệt, không có tánh vì theo duyên mà chuyển.

Lại quyết định biết tất cả báo đều do nghiệp, tất cả quả đều do nhơn, tất cả nghiệp, đều do hoặc tập, tất cả Phật xuất thế đều do đức tin, tất cả sự hóa hiện cúng dường đều do quyết định giải, tất cả Hóa Phật đều do tâm cung kính, tất cả Phật pháp đều do thiện căn, tất cả hóa thân đều do phương tiện, tất cả Phật sự đều do đại nguyện, tất cả Bồ Tát tu công hạnh đều do hồi hướng, tất cả pháp giới quảng đại trang nghiêm đều từ cảnh giới nhất thiết trí.

Rời đoạn kiến nên biết hồi hướng, rời thường kiến nên biết vô sanh, rời vô nhơn kiến nên biết chánh nhơn, rời điên đảo kiến nên biết như thật lý, rời tự tại kiến nên biết chẳng do nơi khác, rời tự tha kiến nên biết từ duyên khởi, rời biên chấp kiến nên biết pháp giới vô biên, rời vãng lai kiến nên biết như ảnh tượng, rời hữu vô kiến nên biết chẳng sanh diệt, rời nhất thiết pháp kiến nên biết không, vô sanh, nên biết chẳng tự tại,

nên biết do nguyện lực xuất sanh, rời nhất thiết tướng kiến nên nhập vô tướng tế.

Vì biết tất cả pháp như hột giống nẩy mầm, như ấn sanh văn.

Vì biết chất như tượng, biết thanh âm như vang, biết cảnh như mộng, biết nghiệp như huyễn, rõ đời do tâm hiện, quả do nhơn khởi, rõ báo do nghiệp tập.

Biết rõ tất cả pháp công đức đều từ bồ tát phương tiện thiện xảo mà lưu xuất.

Thiện Tài Đồng Tử nhập quán trí như vậy, đoan tâm khiết niệm, ở trước lâu các mọp lạy sát đất, bất tư nghì thiện căn lưu chú thân tâm mát mẻ thơ thời. Rồi đứng dậy chiêm ngưỡng, mắt không tạm rời, chắp tay hữu nhiễu vô lượng vòng. Tự nghĩ rằng: Đại lâu các này là chỗ ở của bậc đạt không, vô tướng, vô nguyện.

Là chỗ ở bực nhất thiết pháp vô phân biệt. Là chỗ ở của bậc rõ pháp giới vô sai biệt.

Là chỗ ở của bậc biết tất cả chúng sanh bất khả đắc. Là chỗ ở của bậc biết tất cả pháp vô sanh.

Là chỗ ở của bậc chẳng tham chấp tất cả thế gian. Là chỗ ở của bậc chẳng tham chấp tất cả nhà của.

Là chỗ ở của bậc chẳng thích tất cả tụ lạc. Là chỗ ở của bậc chẳng dựa tất cả cảnh giới.

Là chỗ ở của bậc lìa tất cả tưởng. Là chỗ ở của bậc biết tất cả pháp không tự tánh.

Là chỗ ở của bậc dứt tất cả nghiệp phân biệt. Là chỗ ở của bậc lìa tất cả tưởng, tâm, ý, thức.

Là chỗ ở của bậc chẳng xuất, chẳng nhập tất cả đạo. Là chỗ ở của bậc nhập thậm thâm bát nhã ba la mật.

Là chỗ ở của bậc hay dùng phương tiện trụ phổ môn pháp giới. Là chỗ ở của bậc tắt dứt tất cả lửa phiền não.

Là chỗ ở của bậc dùng tăng thượng huệ dứt trừ tất cả kiến, ái, mạn.

Là chỗ ở của bậc xuất sanh tất cả thiền, giải thoát, tam muội, thông sáng và du hí trong đó.

Là chỗ ở của bậc cảnh giới tam muội của tất cả Bồ Tát. Là chỗ ở của bậc an trụ chỗ của tất cả Như Lai.

Là chỗ ở của bậc đem một kiếp vào tất cả kiếp, đem tất cả kiếp vào một kiếp mà không hư tướng thời gian.

Là chỗ ở của bậc đem một thế giới vào tất cả thế giới, đem tất cả thế giới vào một thế giới mà chẳng hoại tướng không gian.

Là chỗ ở của bậc đem một pháp vào tất cả pháp, đem tất cả pháp vào một pháp mà chẳng hư hoại tướng của pháp.

Là chỗ ở của bậc đem một chúng sanh vào tất cả chúng sanh, đem tất cả chúng sanh vào một chúng sanh, mà không hư tướng chúng sanh.

Là chỗ ở của bậc đem một Phật vào tất cả Phật, đem tất cả Phật vào một Phật, mà chẳng hoại tướng Phật.

Là chỗ ở của bậc ở trong một niệm mà biết tất cả tam thế.

Là chỗ ở của bậc trong khoảng một niệm qua đến tất cả quốc độ.

Là chỗ ở của bậc hiện thân mình ra trước tất cả chúng sanh.

Là chỗ ở của bậc tâm thường lợi ích tất cả thế gian. Là chỗ ở của bậc hay đến khắp tất cả chỗ.

La chỗ ở của bậc dầu đã thoát ly tất cả thế gian, nhưng vì hóa độ chúng sanh nên hằng hiện thân ở trong thế gian.

Là chỗ ở của bậc chẳng chấp lấy tất cả cõi, nhưng vì cúng dường chư Phật mà du hành tất cả cõi.

Là chỗ ở của bậc chẳng động bổn xứ, mà có thể đến khắp tất cả Phật độ để trang nghiêm.

Là chỗ ở của bậc thân cận tất cả Phật mà chẳng khởi Phật tưởng.

Là chỗ ở của bậc y chỉ tất cả thiện tri thức mà chẳng khởi thiện tri thức tưởng.

Là chỗ ở của bậc ở tất cả ma cung mà chẳng đắm nhiễm cảnh dục.

Là chỗ ở của bậc rời hẳn tất cả tâm tưởng.

Là chỗ ở của bậc dầu hiện thân trong tất cả chúng sanh mà không có quan niệm mình người riêng khác.

Là chỗ ở của bậc hay vào khắp tất cả thế giới, mà đối với pháp giới không có tưởng sai biệt.

Là chỗ ở của bậc nguyên trụ tất cả kiếp vị lai, nhưng đối với kiếp số không có quan niệm thời gian dài vắn.

Là chỗ ở của bậc chẳng rời chỗ một đầu sợi lông mà hiện thân khắp tất cả thế giới.

Là chỗ ở của bậc hay diễn thuyết những pháp khó được gặp, được nghe.

Là chỗ ở của bậc hay trụ pháp khó biết, pháp thậm thâm, pháp không hai, pháp vô tướng, pháp không đối trị, pháp vô sở đắc, pháp không hí luận. Là chỗ ở của bậc trụ đại từ đại bi.

Là chỗ ở của bậc đã vượt hẳn trí nhị thừa, đã siêu cảnh giới ma, đã không nhiễm thế pháp, đã đến bờ của Bồ Tát đã đến, đã trụ nơi chỗ trụ của Như Lai.

Là chỗ ở của bậc dầu rời tất cả tướng mà chẳng nhập chánh vị của Thanh Văn, dầu rõ tất cả pháp vô sanh mà cũng chẳng trụ pháp tánh vô sanh.

Là chỗ ở của bậc dầu quán bất tịnh mà chẳng chứng pháp ly tham cũng chẳng cùng chung với tham dục, dầu tu hạnh từ mà chẳng chứng pháp ly sân cũng chẳng cùng chung với sân hận, dầu quán duyên khởi mà chẳng chứng pháp ly si cũng chẳng cùng chung với si hoặc.

Là chỗ ở của bậc dầu trụ tứ thiền mà chẳng tùy thiền sanh, dầu tu hành tứ vô lượng tâm nhưng vì hóa độ chúng sanh nên chẳng sanh cõi sắc, dầu tu vô sắc định nhưng vì đại bi nên chẳng trụ cõi vô sắc.

Là chỗ ở của bậc dầu siêng tu chỉ quán nhưng vì hóa độ chúng sanh nên chẳng chứng quả giải thoát, dầu thật hành hạnh xả mà chẳng bỏ sự hóa độ chúng sanh.

Là chỗ ở của bậc dầu quán không mà chẳng khởi không kiến, dầu hành vô tướng mà thường giáo hóa chúng sanh chấp tướng, dầu hành vô nguyện mà chẳng bỏ hạnh nguyện vô thượng bồ đề.

Là chỗ ở của bậc dầu ở trong tất cả nghiệp phiền não mà vẫn tự tại, vì để hóa độ chúng sanh nên tùy thuận các nghiệp phiền não, dầu không sanh tử mà vì hóa độ chúng sanh nên thị hiện thọ sanh tử, dầu đã rời tất cả loài mà vì hóa độ chúng sanh nên thị hiện vào các loài.

Là chỗ ở của bậc dầu thật hành hạnh từ mà không ái luyến chúng sanh, dầu thật hành hạnh bi mà không chấp trước chúng sanh, dầu thật hành hạnh hỉ mà thường ai mẫn chúng sanh khổ, dầu thật hành hạnh xả mà chẳng bỏ sự lợi ích cho người khác.

Là chỗ ở của bậc dầu hành cửu thứ đệ định mà chẳng nhàm lìa thọ sanh dục giới, dầu biết tất cả pháp vô sanh vô diệt mà chẳng tác chứng nơi thiệt tế, dầu nhập ba môn giải thoát

mà chẳng lấy quả giải thoát của Thanh Văn, dầu quán tứ thánh đế mà chẳng trụ quả tiểu thừa, dầu quán duyên khởi thậm thâm mà chẳng trụ rốt ráo tịch diệt, dầu tu bát thánh đạo mà chẳng cầu thoát hẳn thế gian, dầu siêu phàm phu địa mà chẳng sa Thanh Văn Bích Chi Phật Địa, dầu quán ngũ thủ uẩn mà chẳng diệt hẳn các uẩn, dầu siêu xuất tứ ma mà chẳng phân biệt các ma, dầu chẳng chấp lục xứ mà chẳng dứt hẳn lục xứ, dầu an trụ chân như mà chẳng đọa thiệt tế, dầu nói tất cả thừa mà chẳng bỏ đại thừa.

Bấy giờ Thiện Tài nói kệ rằng:

Lâu các đây là chỗ ở của
Đức Từ Thị lợi ích thế gian
Quán đảnh đại bi thanh tịnh trí
Pháp Vương Tử nhập Như Lai cảnh.
Tất cả Phật tử có tiếng tăm
Đã nhập môn giải thoát đại thừa
Du hành pháp giới tâm không nhiễm
Bậc vô đẳng ở lâu các này.
Thí, giới, nhẫn, tấn, thiền, trí, huệ,
Phương tiện, nguyện, lực và thần thông

Những bậc đầy đủ đại thừa hạnh
Mười ba la mật ở lầu này.
Trí huệ rộng lớn như hư không
Khắp biết tam thế tất cả pháp
Vô ngại, vô y, không chấp lấy
Biết rõ các cõi ở lầu này.
Khéo biết rõ được tất cả pháp
Không tánh, không sanh, không sở y
Như chim bay không, được tự tại
Bậc có đại trí ở lầu này.
Biết rõ phiền não chân thật tánh
Phân biệt nhơn duyên hư vọng khởi
Cũng chẳng nhàm nó mà cầu ra
Lầu này của bậc tịch tịnh ở.
Ba môn giải thoát, tám thánh đạo
các uẩn, xứ, giới và duyên khởi
Đều hay quán sát chẳng nhập diệt
Bậc thiện xảo đây ở lầu này.
Mười phương quốc độ và chúng sanh
Dùng trí vô ngại đều quán sát

Biết tánh đều không chẳng phân biệt
Bậc chứng tịch diệt ở lầu này.
Đi khắp pháp giới đều vô ngại
Mà cầu tánh đi chẳng thể được
Như gió trong không chẳng chỗ đi
Lầu này của bậc vô y ở.
Thấy khắp ác đạo loài quần sanh
Chịu những khổ độc không nơi về
Phóng đại từ quang đều trừ diệt
Lầu này của bậc từ mẫn ở.
Thấy các chúng sanh mất chánh đạo
Như kẻ đui mù đi đường hiểm
Dẫn họ vào thẳng thành giải thoát
Lầu này của bậc Đạo Sư ở.
Thấy các chúng sanh vào lưới ma
Sanh lão bệnh tử thường bức bách
Cứu họ thoát khổ được an vui
Lầu này của bậc dũng kiện ở.
Thấy các chúng sanh mang phiền não
Nên sanh lòng bi mẫn quảng đại

Dùng thuốc trí huệ đều trừ diệt
Lầu này của bậc y vương ở.
Thấy các quần sanh chìm biển khổ
Nổi trôi chịu bao sanh tử khổ
Đều dùng pháp thuyền cứu vớt họ
Lầu này của bậc khéo độ ở.
Thấy các chúng sanh tại phiền não
Hay phát tâm bồ đề diệu bửu
Đều vào trong đó để cứu họ
Lầu này của bậc khéo vớt ở.
Hằng dùng cặp mắt đại từ bi
Quán khắp tất cả các chúng sanh
Cứu họ thoát khỏi biển sanh tử
Lầu này của Kim Sí Vương ở.
Như vầng nhật nguyệt tại hư không
Tất cả thế gian được soi sáng
Ánh sáng trí huệ cũng như vậy
Lầu này của bậc Chiếu Thế ở.
Bồ Tát vì độ một chúng sanh
Khắp cả vị lai vô lượng kiếp

Vì độ tất cả cũng như vậy
Lầu này của bậc Cứu Thế ở.
Tại một quốc độ cứu chúng sanh
Tận vị lai kiếp không thôi nghĩ
Mỗi mỗi quốc độ đều như vậy
Lầu này của bậc kiên cố ở.
Chánh pháp của chư Phật diễn nói
Bồ Tát nghe lãnh đều khắp hết
Suốt kiếp vị lai đều vậy cả
Lầu này của bậc trí hải ở.
Đi khắp tất cả thế giới hải
Vào khắp tất cả đạo tràng hải
Cúng dường tất cả Như lai hải
Lầu này của bậc tu hành ở.
Tu hành tất cả diệu hạnh hải
Phát khởi vô biên đại nguyện hải
Như vậy trải qua những kiếp hải
Lầu này của bậc công đức ở.
Chỗ một đầu lông vô lượng cõi
Phật, chúng sanh, kiếp bất khả thuyết

Thấy rõ như vậy đều cùng khắp
Lầu này của bậc vô ngại nhãn.
Một niệm nhiếp khắp vô biên kiếp
Quốc độ, chư Phật và chúng sanh
Trí huệ vô ngại đều chánh biết
Lầu này của bậc đủ đức ở.
Mười phương quốc độ nghiền làm bụi
Tất cả đại hải dùng lông chấm
Bồ Tát phát nguyện số như vậy
Lầu này của bậc vô ngại ở.
Thành tựu tổng trì môn tam muội
Đại nguyện thiền định và giải thoát
Mỗi mỗi đều trụ vô biên kiếp
Lầu này của bậc chân Phật Tử.
Vô lượng vô biên các Phật Tử
Luôn luôn thuyết pháp độ chúng sanh
Cũng nói thế gian các kỹ thuật
Lầu này của bậc tu hành ở.
Thành tựu thần thông trí phương tiện
Tu hành như huyễn diệu pháp môn

Mười phương ngũ thú đều hiện sanh
Lầu này của bậc vô ngại ở.
Bồ Tát bắt đầu sơ phát tâm
Tu hành đầy đủ tất cả hạnh
Hoá thân vô lượng khắp pháp giới
Lầu này của bậc thần lực ở.
Một niệm thành tựu đạo bồ đề
Làm khắp vô biên hạnh trí huệ
Thế tình suy toán rối loạn tâm
Lầu này của bậc nan lượng ở.
Thành tựu thần thông không chướng ngại
Du hành pháp giới đều cùng khắp
Nơi tâm chưa từng có sở đắc
Lầu này của bậc tịnh huệ ở.
Bồ Tát tu hành huệ vô ngại
Vào các quốc độ không nhiễm trước
Dùng trí vô nhị chiếu khắp nơi
Lầu này của bậc vô ngã ở.
Biết rõ các pháp không y chỉ.
Bổn tánh tịch diệt đồng hư không

Thường đi trong cảnh giới như vậy
Lầu này của bậc ly cấu ở.
Thấy khắp quần sanh chịu khốn khổ
Pháp tâm nhơn từ đại trí huệ
Nguyện thường lợi ích các thế gian
Lầu này của bậc bi mẫn ở.
Phật Tử ở lầu này
Hiện khắp chỗ chúng sanh
Dường như vầng nhật nguyệt
Khắp trừ tối thế gian.
Phật Tử ở lầu này
Thuận khắp tâm chúng sanh
Biến hiện vô lượng thân
Sung mãn mười phương cõi.
Phật Tử ở lầu này
Đi khắp các thế giới
Tất cả chỗ Như Lai
Vô lượng vô số kiếp.
Phật Tử ở lầu này
Tư lương các Phật pháp

Vô lượng vô số kiếp
Tâm không hề nhàm mỏi.
Phật Tử ở lầu này
Niệm niệm nhập tam muội
Mỗi mỗi môn tam muội
Xiển minh cảnh giới Phật.
Phật Tử ở lầu này
Đều biết tất cả cõi
Vô lượng vô số kiếp
Danh hiệu Phật, chúng sanh.
Phật Tử ở lầu này
Một niệm nhiếp các kiếp
Chỉ tùy tâm chúng sanh
Mà không lòng phân biệt.
Phật Tử ở lầu này
Tu tập các tam muội
Trong mỗi mỗi tâm niệm
Biết rõ pháp tam thế.
Phật Tử ở lầu này
Kiết già thân bất động

Hiện khắp tất cả cõi
Trong tất cả các loài.
Phật Tử ở lầu này
Uống nước biển Phật pháp
Vào sâu biển trí huệ
Đầy đủ biển công đức.
Phật Tử ở lầu này
Biết rõ số các cõi
Số đời, số chúng sanh
Số Phật danh cũng vậy.
Phật Tử ở lầu này
Một niệm đều biết rõ
Trong tất cả tam thế
Quốc độ thành hay hoại.
Phật Tử ở lầu này
Biết rõ hạnh nguyện Phật
Bồ Tát hạnh tu hành
Chúng sanh căn, tánh, dục.
Phật Tử ở lầu này
Thấy trong một vị trần

Vô lượng cõi đạo tràng
Chúng sanh và các kiếp.
Như trong một vi trần
Tất cả trần cũng vậy
Các thứ đều đầy đủ
Xứ xứ đều vô ngại.
Phật Tử trụ ở đây
Quán khắp tất cả pháp
Chúng sanh, cõi và đời
không sanh, không sở hữu.
Quán sát những chúng sanh
Chánh pháp và Như Lai
Quốc độ cùng chí nguyện
Tam thế đều bình đẳng.
Phật Tử ở lầu này
Giáo hóa các quần sanh
Cúng dường chư Như Lai
Tư duy các pháp tánh.
Vô lượng ngàn muôn kiếp
Tu tập nguyện, trí, hạnh

Rộng lớn chẳng thể lường
Tán dương chẳng thể hết.
Các bậc đại dũng mãnh
Chỗ làm không chướng ngại
An trụ ở trong đây
Tôi chắp tay kính lễ.
Trưởng Tử của chư Phật
Đức Di Lặc Bồ Tát
Nay tôi cung kính lễ
Cúi xin thương tưởng tôi.

Sau khi dùng vô lượng pháp xưng tán để tán dương chư Bồ Tát ở trong đại lâu các Tỳ Lô Giá Na Trang Nghiêm, Thiện Tài cung kính đảnh lễ nhất tâm nguyện thấy Di Lặc Bồ Tát để thân cận cúng dường, bèn thấy đức Di Lặc Bồ Tát từ chỗ khác đến, vô lượng Thiên, Long, Bát Bộ, Đế Thích, Phạm Vương, Tứ Thiện Vương cùng vô lượng thân quyến và vô số chúng sanh theo Di Lặc Bồ Tát.

Thiện Tài vui mừng hớn hở, gieo mình mọp lạy.

Di Lặc Bồ Tát quan sát Thiện Tài, chỉ thị với đại chúng về công đức của Thiện Tài mà nói kệ rằng:

Đại chúng xem Thiện Tài
Tâm trí huệ thanh tịnh
Vì cầu hạnh bồ đề
Nên đến lầu của ta.
Lành thay viên mãn từ!
Lành thay thanh tịnh bi!
Lành thay tịch tịch nhãn!
Tu hành không lười mỏi.
Lành thay thanh tịnh ý!
Lành thay quảng đại tâm!
Lành thay bất thối căn!
Tu hành không lười mỏi.
Lành thay bất động hạnh!
Thường cầu thiện tri thức
Thấu rõ tất cả pháp
Điều phục các quần sanh.
Lành thay hành diệu đạo!
Lành thay trụ công đức!
Lành thay xu Phật quả!
Chưa từng có mỏi nhọc.
Lành thay đức làm thể
Lành thay pháp tư nhuận
Lành thay vô biên hạnh
Thế gian khó được thấy.
Lành thay lìa mê hoặc
Thế pháp chẳng nhiễm được

Lợi, suy, chê, khen thảy
Tất cả không phân biệt.
Lành thay chí an lạc
Điều nhu kham dược độ
Tâm siểm cuống sân mạn
Tất cả đều trừ diệt.
Lành thay chân Phật Tử
Đến khắp cả mười phương
Thêm lớn các công đức
Điều nhu không lười mỏi.
Lành thay tam thế trí
Biết khắp tất cả pháp
Khắp sanh tạng công đức
Tu hành chẳng mỏi nhàm.
Văn Thù, Đức Vân thảy
Tất cả các Phật Tử
Bảo ngươi đến gặp ta
Dạy ngươi chỗ vô ngại.
Tu đủ hạnh bồ tát
Nhiếp khắp các quần sanh
Người quảng đại như đây
Nay đến tìm gặp ta.
Vì cầu những cảnh giới
Thanh tịnh của Như Lai
Nên hỏi nguyện quảng đại
Nay đến tìm gặp ta.

Phật quá, hiện, vị lai
Đã thành tựu công hạnh
Người muốn tu học cả
Nay đến tìm gặp ta.
Với chư thiện tri thức
Ngươi cầu pháp vi diệu
Muốn thọ bồ tát hạnh
Nay đến tìm gặp ta.
Ngươi nghĩ thiện tri thức
Được chư Phật khen ngợi
Làm cho người thành đạo
Nay đến tìm gặp ta.
Ngươi nghĩ thiện tri thức
Như cha mẹ sanh thành
Nuôi nấng như nhũ mẫu
Lớn bồ đề cho mình.
Như y sư trị bệnh,
Như trời rưới cam lộ,
Như mặt nhật soi đường,
Như mặt nguyệt thanh tịnh,
Như núi vững không lay,
Như biển không tăng giảm,
Như lái thuyền tế độ,
Nay tìm đến gặp ta.
Ngươi xem thiện tri thức
Dường như tướng dũng mãnh

Cũng như chủ thương gia
Lại như đại đạo sư,
Hay dựng tràng chánh pháp,
Hay bày Phật công đức,
Hay diệt các ác đạo,
Hay mở cửa đường lành,
Hay hiển thân chư Phật,
Hay gìn tạng chư Phật,
Hay giữ pháp chư Phật,
Nên ngươi nguyện kính thờ.
Muốn đủ trí thanh tịnh
Muốn đầy thân đoan chánh
Muốn sanh nhà tôn quý
Nay ngươi đến gặp ta.
Đại chúng xem người này
Gần gũi thiện tri thức
Chỗ người này tu học
Tất cả phải thuận hành.
Do phước duyên thuở trước
Văn Thù khiến phát tâm
Tùy thuận không trái nghịch
Tu hành chẳng mỏi nhọc.
Cha mẹ cùng thân thuộc
Cung điện và tài sản
Tất cả đều bỏ lìa
Khiêm hạ cầu tri thức.

Tịnh trị ý như vậy
Rời hẳn thân thế gian
Thường sanh cõi nước Phật
Hưởng quả báo thù thắng.
Thiện Tài thấy chúng sanh
Khổ sanh, già, bệnh, chết
Vì phát ý đại bi
Siêng tu đạo vô thượng.
Thiện Tài thấy chúng sanh
Ngũ thú thường lưu chuyển
Vì cầu kim cang trí
Để phá những khổ luân.
Thiện Tài thấy chúng sanh
Tâm điền rất hoang dơ
Vì trừ gai tam độc
Chuyên cầu cày trí bén.
Chúng sanh ở si tối
Đui mù mất chánh đạo
Thiện Tài làm đạo sư
Chỉ cho chỗ an ổn.
Giáp nhẫn, xe giải thoát,
Trí huệ làm gươm bén
Hay ở trong ba cõi
Phá các giặc phiền não.
Thiện Tài lái thuyền pháp
Tế độ khắp hàm thức

Vượt qua biển lửa dữ
Mau đến xứ tịnh bửu.
Thiện Tài mặt nhật sáng
Vầng trí quang đại nguyện
Đi khắp pháp giới không
Chiếu khắp nhà quần mê.
Thiện Tài mặt nguyệt sáng
Pháp lành đều viên mãn
Từ tam muội thanh lương
Chiếu khắp tâm chúng sanh.
Thiện Tài biển thắng trí
An trụ nơi trực tâm
Hạnh bồ đề lần sâu
Xuất sanh những pháp bửu.
Thiện Tài rồng đại tâm
Bay lên pháp giới không
Nổi mây tuôn mưa ngọt
Sanh thành tất cả quả.
Thiện Tài thắp đèn pháp
Tim: tin, dầu: từ bi,
Bình: niệm, sáng: công đức
Diệt trừ tối tam độc.
Giác tâm: ca la lã,
Bi: bào thai, từ: thịt,
Bồ đề phần: chi tiết
Lớn nơi Như lai tạng.

Thêm lớn phước đức tạng,
Thanh tịnh trí huệ tạng,
Khai hiển phương tiện tạng,
Xuất sanh đại nguyện tạng,
Đại trang nghiêm như vậy
Cứu hộ các quần sanh
Trong tất cả thiên nhơn
Khó nghe khó thấy được.
Cây trí huệ như vậy
Rễ sâu chẳng lay động
Công hạnh lần tăng trưởng
Che mát khắp quần sanh.
Muốn sanh tất cả đức
Muốn hỏi tất cả pháp
Muốn dứt tất cả nghi
Chuyên cầu thiện tri thức.
Muốn phá những ma hoặc
Muốn trừ những kiến chấp
Muốn mở trói chúng sanh
Chuyên cầu thiện tri thức.
Phải diệt các ác đạo,
Phải chỉ đường nhơn thiên,
Khiến ta công đức hạnh,
Mau nhập thành niết bàn,
Phải độ nạn chấp kiến,
Phải cắt lưới chấp kiến,

Phải khô nước ái dục,
Phải chỉ đường ba cõi,
Phải làm chỗ đời nương
Phải làm săng đời soi
Phải làm thầy ba cõi
Chỉ cho chỗ giải thoát.
Cũng phải khiến thế gian
lìa tất cả tưởng chấp
Đánh thức giấc phiền não
Thoát bùn lầy ái dục.
Phải biết tất cả pháp,
Phải tịnh tất cả cõi
Tất cả đều rốt ráo
Trong lòng rất hoan hỉ.
Hạnh ngươi rất điều nhu
Tâm ngươi rất thanh tịnh
Những công đức muốn tu
Tất cả sẽ viên mãn.
Ngươi sẽ thấy chư Phật
Thấu rõ tất cả pháp
Nghiêm tịnh tất cả cõi
Thành tựu đại bồ đề.
Sẽ viên mãn hạnh hải
Sẽ thấu rõ pháp hải
Sẽ độ chúng sanh hải
Tu các hạnh như vậy.

Sẽ đến bờ công đức
Sẽ sanh những thiện phẩm
Sẽ đồng chư Phật Tử
Tâm quyết định như vậy.
Sẽ dứt tất cả hoặc
Sẽ sạch tất cả nghiệp
Sẽ phục tất cả ma
Đầy đủ nguyện như vậy.
Sẽ sanh diệu trí đạo
Sẽ khai chánh pháp đạo
Chẳng lâu sẽ bỏ rời
Hoặc, nghiệp và khổ đạo.
Tất cả chúng sanh luân
Trầm mê tam hữu luân
Ngươi sẽ chuyển pháp luân
Cho họ hết khổ luân.
Ngươi sẽ gìn Phật chủng
Ngươi sẽ tịnh pháp chủng
Ngươi hay họp tăng chủng
Tam thế đều cùng khắp.
Sẽ cắt những lưới ái
Se xé những lưới chấp
Sẽ cứu những lưới khổ
Sẽ thành những lưới nguyện.
Sẽ độ chúng sanh giới
Sẽ tịnh quốc độ giới

Sẽ chứa tri tuệ giới
Sẽ thành tâm nguyện giới.
Sẽ làm chúng sanh mừng
Sẽ làm Bồ Tát mừng
Sẽ làm chư Phật mừng
Sẽ thành sự vui mừng.
Sẽ thấy tất cả loài
Sẽ thấy tất cả cõi
Sẽ thấy tất cả pháp
Sẽ thành thấy của Phật.
Sẽ phóng sáng phá tối
Sẽ phóng sáng dứt nóng
Sẽ phóng sáng diệt ác
Trừ sạch khổ ba cõi.
Sẽ mở cửa thiên đạo
Sẽ mở cửa Phật đạo
Sẽ chỉ cửa giải thoát
Sẽ bảo chúng sanh vào.
Sẽ chỉ cho chánh đạo
Sẽ dứt hết tà đạo
Như vậy siêng tu hành
Thành tựu bồ đề đạo.
Sẽ tu công đức hải
Sẽ độ tam hữu hải
Khiến khắp chúng sanh hải
Thoát khỏi những khổ hải.

Phải nơi chúng sanh hải
Tiêu diệt phiền não hải
Khiến tu những hạnh hải
Mau vào đại trí hải.
Ngươi sẽ thêm trí hải
Ngươi sẽ tu hạnh hải
Ngươi sẽ đều đầy đủ
Chư Phật đại nguyện hải.
Ngươi sẽ nhập sát hải
Ngươi sẽ quán chúng hải
Ngươi sẽ dùng trí lực
Uống tất cả pháp hải.
Sẽ thấy chư Phật vân
Sẽ khởi cúng dường vân
Sẽ nghe diệu pháp vân
Sẽ nổi những nguyện vân.
Đi khắp nhà ba cõi
Phá khắp nhà phiền não
Vào khắp nhà Như Lai
Sẽ hành đạo như vậy.
Vào khắp môn tam muội
Dạo khắp môn giải thoát
Trụ khắp môn thần thông
Đi khắp trong pháp giới.
Hiện khắp trước chúng sanh
Đối trước khắp chư Phật

Ví như sáng nhật nguyệt
Sẽ thành sức như vậy.
Chỗ đi không động loạn
Chỗ đi không nhiễm trước
Như chim bay hư không
Sẽ thành diệu dụng này.
Ví như Phạm Thiên Võng
Sát võng trụ như vậy
Ngươi sẽ đều qua đến
Như gió không chướng ngại.
Ngươi sẽ nhập pháp giới
Qua khắp các thế giới
Thấy khắp tam thế Phật
Trong lòng rất hoan hỉ.
Ngươi ở các pháp môn
Đã được và sẽ được
Phải vui mừng hớn hở
Không tham cũng không nhàm.
Người là công đức khí
Hay thuận lời Phật dạy
Hay tu hạnh bồ tát
Được thấy sự lạ này.
Chư Phật Tử như vậy
Ức kiếp khó gặp được
Huống thấy được công đức
Và diệu đạo đã tu.

Ngươi sanh trong nhơn gian
Được những lợi lành lớn
Được thấy đức Văn Thù
Vô lượng công đức lớn.
Đã rời các ác đạo
Đã ra khỏi chỗ nạn
Đã vượt khỏi khổ hoạn
Lành thay! Chớ giải đãi.
Đã rời phàm phu địa
Đã trụ bồ tát địa
Sẽ đầy trí huệ địa
Mau nhập như lai địa.
Bồ tát hạnh như biển
Phật trí đồng hư không
Nguyện của ngươi cũng vậy
Nên sanh lòng vui mừng.
Các căn chẳng lười trễ
Chí nguyện hằng quyết định
Thân cận thiện tri thức
Chẳng lâu sẽ thành mãn.
Bồ Tát nhiều công hạnh
Đều vì độ chúng sanh
Làm khắp các pháp môn
Cẩn thận chớ nghi hoặc.
Ngươi đủ phước nan tư
Và cùng chân thiệt tín

Vì thế nên hôm nay
Được thấy các Phật Tử.
Ngươi thấy các Phật Tử
Đều được lợi rộng lớn
Mỗi mỗi những đại nguyện
Tất cả đều tin thọ.
Ngươi ở trong ba cõi
Hay tu hạnh Bồ tát
Thế nên các Phật Tử
Dạy cho môn giải thoát.
Người chẳng phải pháp khí
Cùng ở với Phật Tử
Dầu đến vô luợng kiếp
Cũng chẳng biết cảnh giới.
Ngươi thấy các Bồ Tát
Được nghe pháp như vậy
Thế gian rất khó có
Nên sanh lòng vui mừng.
Chư Phật hộ niệm ngươi
Bồ Tát nhiếp thọ ngươi
Thuận hành theo lời dạy
Lành thay trụ thọ mạng.
Đã sanh nhà Bồ Tát
Đã đủ đức Bồ Tát
Đã lớn giống Như Lai
Sẽ lên bậc Quán Đảnh.

Chẳng lâu ngươi sẽ được
Đồng với chư Phật Tử
Thấy chúng sanh khổ não
Đều đặt chỗ an ổn.
Đã gieo giống như vậy
Sẽ gặt trái như vậy
Nay ta khen tặng ngươi
Nên sanh lòng vui đẹp.
Vô lượng chư Bồ Tát
Hành đạo vô lượng kiếp
Chưa thành được hạnh này
Nay ngươi đều được trọn.
Thiện Tài thành những hạnh:
Tín, nguyện, kiên, tấn, lực,
Ai có lòng kính mộ
Cũng phải học như vậy.
Tất cả công đức hạnh
Đều từ tâm nguyện sanh
Thiện Tài đã biết rõ
Thường thích siêng tu học.
Như rồng bủa mây dầy
Tất sẽ tuôn mưa lớn
Bồ Tát khởi nguyện trí
Quyết định tu công hạnh.
Nếu có thiện trí thức
Dạy ngươi hạnh Phổ Hiền

Ngươi nên khéo kính thờ
Cẩn thận chớ nghi hoặc.
Ngươi trong vô lượng kiếp
Vì dục vọng bỏ thân
Nay vì cầu bồ đề
Xả thân mới là tốt.
Ngươi trong vô lượng kiếp
Chịu đủ khổ sanh tử
Chẳng từng thờ chư Phật
Chưa nghe hạnh như vậy.
Nay ngươi được thân người
Gặp Phật, thiện tri thức
Nghe lãnh hạnh bồ đề
Thế nào chẳng hoan hỉ.
Dầu gặp Phật xuất thế
Cũng gặp thiện tri thức
Mà lòng chẳng thanh tịnh
Chẳng nghe pháp như vậy.
Nếu nơi thiện tri thức
Tin mến lòng tôn trọng
Lìa nghi chẳng mỏi nhàm
Mới nghe pháp như vậy.
Nếu ai nghe pháp này
Mà phát lòng thệ nguyện
Phải biết người như vậy
Được lợi ích rộng lớn.

Tâm thanh tịnh như vậy
Thường được gần chư Phật
Cũng gần chư Bồ Tát
Quyết định thành bồ đề.
Nếu vào pháp môn này
Thời đủ các công đức
Lìa hẳn các ác thú
Chẳng thọ tất cả khổ.
Chẳng lâu bỏ thân này
Vãng sanh về Phật Độ
Thường thấy thập phương Phật
Và cùng chư Bồ Tát.
Nhơn trước, nay trí huệ
Và thờ thiện tri thức
Thêm lớn các công đức
Như nước mọc hoa sen.
Thích thờ thiện tri thức
Siêng cúng tất cả Phật
Chuyên tâm nghe chánh pháp
Thường tu chớ lười mỏi.
Ngươi là chân pháp khí
Thường đủ tất cả pháp
Sẽ tu tất cả đạo
Sẽ mãn tất cả nguyện.
Ngươi dùng tâm tín giải
Mà đến kính lễ ta

Chẳng lâu sẽ vào khắp
Tất cả Phật pháp hội.
Lành thay chân Phật Tử
Cung kính tất cả Phật
Chẳng lâu đủ các hạnh
Đến bờ Phật công đức.
Ngươi nên mau đến chỗ
Của Đại Trí Văn Thù
Ngài sẽ khiến ngươi được
Hạnh thâm diệu Phổ Hiền.

Thiện Tài nghe Di Lặc Bồ Tát ở trước đại chúng tán dương công đức tạng quảng đại của mình, liền vui mừng hớn hở, toàn thân rởn ốc, rơi lệ nghẹn ngào, đứng dậy chắp tay cung kính hữu nhiễu vô lượng vòng. Do sức tưởng niệm đức Văn Thù nên bất giác những hoa anh lạc và diệu bửu bỗng nhiên đầy cả hai tay. Thiện Tài liền rải lên cúng dường Di Lặc Bồ Tát.

Bấy giờ Di Lặc Bồ Tát xoa đầu Thiện Tài mà nói kệ rằng:

Lành thay, lành thay chơn Phật Tử!
Tinh tấn các căn không lười mỏi
Chẳng lâu sẽ đủ các công đức
Giống như Văn Thù và Di Lặc.
Thiện Tài nói kệ kính thưa:

Tôi nghĩ thiện tri thức
Ức kiếp khó được gặp
Nay đều được thân cận
Và đến gặp được Ngài.
Tôi nhờ đức Văn Thù
Được thấy người khó thấy
Bậc đại công đức kia
Nguyện sớm về thờ kính.

[8]Nói kệ xong, Thiện Tài chắp tay cung kính thưa Di Lặc Bồ Tát rằng:

Bạch Đại Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo? Đức Như Lai thọ ký cho Đại Thánh một đời sẽ chứng quả vô thượng chánh giác.

Nếu là một đời sẽ được vô thượng chánh giác thời là đã siêu việt tất cả chỗ sở trụ của Bồ Tát, thời đã xuất quá tất cả bậc ly sanh của Bồ Tát, thời đã viên mãn tất cả ba la mật, thời đã thâm nhập tất cả nhẫn môn, thời đã đầy đủ bồ tát địa, thời đã du hí tất cả giải thoát môn, thời đã thành tựu tất cả pháp tam muội, thời đã thông đạt tất cả bồ tát hạnh, thời đã chứng

---

8 Hán bộ quyển bảy mươi tám

được tất cả đà la ni biện tài, thời đã ở trong tất cả bồ tát tự tại mà được tự tại, thời đã chứa nhóm tất cả pháp trợ đạo của Bồ Tát, thời đã du hí trí huệ phương tiện, thời đã xuất sanh trí đại thần thông, thời đã thành tựu tất cả học xứ, thời đã viên mãn tất cả diệu hạnh, thời đã đầy đủ tất cả đại nguyện, thời đã lãnh thọ tất cả ký biệt của Phật, thời đã biết rõ tất cả các thừa môn, thời đã kham thọ chỗ hộ niệm của tất cả chư Phật, thời đã có thể nhiếp tất cả Phật bồ đề, thời đã có thể trì pháp tạng của tất cả Phật, thời đã có thể trì tạng bí mật của tất cả chư Phật và Bồ Tát, thời đã có thể làm thượng thủ trong tất cả chúng Bồ Tát,

Thời đã có thể làm đại mãnh tướng phá phiền não ma quân, thời đã có thể làm đại đạo sư ra khỏi đồng hoang sanh tử, thời đã có thể làm đại y vương trị những bệnh nặng phiền não, thời đã có thể làm bậc tối thắng trong tất cả chúng sanh, thời đã có thể được tự tại ở trong tất cả Thế Chủ, thời đã có thể tối đệ nhứt trong tất cả Thánh, thời đã có thể tối tăng thượng trong tất cả Thanh Văn và Bích Chi Phật, thời đã có thể làm lái thuyền trong biển sanh tử, thời đã có thể bủa lưới điều phục tất cả chúng sanh, thời đã có thể quán căn của tất cả chúng sanh, thời đã có thể nhiếp tất cả chúng sanh giới, thời

đã có thể thủ hộ tất cả chúng Bồ Tát, thời đã có thể luận nghị tất cả Bồ tát sự, thời đã có thể qua đến tất cả chỗ Như Lai, thời đã có thể ở trong hội của tất cả Như Lai, thời đã có để hiện thân ở trước tất cả chúng sanh, thời đã có thể không nhiễm trước tất cả thế pháp, thời đã có thể siêu việt tất cả cảnh giới ma, thời đã có thể an trụ tất cả cảnh giới Phật, thời đã có thể đến cảnh vô ngại của tất cả Bồ Tát, thời đã có thể tinh cần cúng dường tất cả chư Phật, thời đã đồng thể tánh với tất cả Phật pháp, đã cột lụa diệu pháp, đã thọ Phật quán đảnh, đã trụ nhất thiết trí, đã có thể khắp sanh tất cả Phật pháp, đã có thể mau lên bậc nhất thiết trí.

Bạch Đại Thánh! Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh? Thế nào tu bồ tát đạo?

Thế nào tùy chỗ tu học mau được đầy đủ tất cả Phật pháp, đều có thể độ thoát chúng sanh đã nhớ đến, có thể thành mãn những đại nguyện đã phát, có thể khắp rốt ráo những hạnh đã khởi, có thể an ủi tất cả thiên nhơn, chẳng phụ tự thân, chẳng dứt Tam Bảo, chẳng hư tất cả Phật chủng bồ tát chủng, có thể gìn pháp nhãn của tất cả chư Phật? Những sự trên đây xin Đại Thánh chỉ dạy cho.

Di Lặc Bồ Tát quán sát tất cả chúng hội nơi đạo tràng, chỉ dạy Thiện Tài rằng:

Này đại chúng! Các Ngài thấy Đồng Tử này hiện đương hỏi tôi về công đức của bồ tát hạnh đây chăng?

Đồng Tử này dũng mãnh tinh tấn, chí nguyện không tạp, thâm tâm kiên cố hằng chẳng thối chuyển, đủ những hi vọng thù thắng như chữa dầu cháy không hề nhàm đủ, mến chư thiện tri thức thân cận cúng dường, tìm cầu khắp nơi để kính thờ thỉnh pháp.

Trước đây, Đồng Tử này thọ giáo nơi đức Văn Thù, rồi lần lượt đi qua phương nam cầu thiện tri thức. Trải qua một trăm mười vị thiện tri thức, nay mới đến đây gặp tôi. Đồng Tử này chưa từng có một niệm lười mỏi.

Đồng Tử này rất là khó có.

Đồng Tử này xu hướng đại thừa, đi nơi đại huệ, phát đại dũng mãnh, choàng giáp đại bi, dùng tâm đại từ cứu hộ chúng sanh, khởi đại hạnh đại tinh tấn ba la mật, làm đại thương chủ hộ trợ các chúng sanh, làm thuyền pháp lớn vượt qua biển hữu lậu, trụ ở đại đạo, chứa họp pháp bửu lớn, tu những pháp

trợ đạo rộng lớn. Người như thế rất khó được nghe, rất khó được thấy, rất khó được gần gũi, cùng ở cùng đi.

Tại sao vậy? Vì Đồng Tử này phát tâm cứu hộ tất cả chúng sanh, làm cho tất cả chúng sanh thoát khổ, khỏi ác thú, rời hiểm nạn, phá vô minh, khỏi sanh tử, dứt các loài, khỏi cảnh ma, chẳng nhiễm thế pháp, ra khỏi ái dục, dứt tham, hết kiến chấp, phá tưởng, tuyệt mê, xô kiêu mạn, trừ phiền não, triệt ngủ nghỉ, xé lưới ái, diệt vô minh, qua khỏi dòng hữu lậu, lìa siểm nịnh, tịnh tâm cấu ra khỏi sanh tử.

Đồng Tử này vì những người bị bốn dòng hữu lậu cuốn trôi mà tạo thuyền đại pháp. Vì những người bị sình lầy kiến chấp lún chìm mà lập cầu đại pháp. Vì những người bị si tối làm hôn mê mà thắp đèn đại trí. Vì những người đi trong đồng hoang sanh tử mà khai thị thánh đạo. Vì những người mang bệnh nặng phiền não mà điều hòa pháp dược. Cho người bị khổ sanh lão tử uống cam lộ để được an ổn. Vì người vào trong lửa tham sân si mà tưới định thủy cho họ được thanh lương.

Với người nhiều lo sầu thời an ủi cho họ được an. Với người bị nhốt trong ngục hữu lậu thời khuyên bảo họ thoát ra. Với người vào lưới kiến chấp thời mở lưới bằng kiếm trí huệ. Với người ở trong thành tam giới thời chỉ cửa giải thoát. Với người ở chỗ hiểm nạn thời dắt họ đến chỗ an ổn. Với người sợ giặc kiết sử thời cho họ pháp vô úy. Với người đọa ác đạo thời trao cho họ tay từ bi. Với người bị hại về ngũ uẩn thời chỉ cho họ thành niết bàn. Với người bị ràng buộc trong thập bát giới thời dùng thánh đạo để mở.Với người đắm nơi trong tụ lạc lục xứ trống rỗng thời dùng ánh sáng trí huệ để dẫn họ ra. Người ở nơi đạo tà thời dùng chánh đạo cứu họ. Người gần ác hữu thời chỉ thiện hữu cho họ. Người ưa phàm pháp thời dạy cho thánh pháp. Người ham sanh tử thời làm cho họ xu hướng thành nhất thiết trí.

Đồng Tử này hằng dùng những công hạnh như vậy để cứu hộ chúng sanh, phát bồ đề tâm chưa từng thôi dứt, cầu đại thừa đạo chưa từng lười mỏi, uống những pháp thủy không lòng nhàm đủ, hằng siêng chứa nhóm hạnh trợ đạo, thường thích tịnh tu tất cả pháp môn, tu hạnh Bồ Tát chẳng bỏ tinh tấn, thành mãn đại nguyện, khéo thật hành phương tiện, luôn

muốn được thấy thiện tri thức, kính thờ thiện tri thức thân không lười mỏi, nghe thiện trí thức dạy bảo thời luôn tùy thuận thật hành chưa từng trái nghịch.

Này đại chúng! Nếu chúng sanh nào có thể phát tâm vô thượng bồ đề thời là rất hi hữu. Nếu đã phát tâm lại có thể tinh tấn phương tiện chứa nhóm những Phật pháp như vậy thời lại càng hi hữu hơn.

Lại có thể cầu bồ tát đạo như vậy, tịnh bồ tát hạnh như vậy, thờ thiện tri thức như vậy, như chữa dầu cháy như vậy, thuận theo lời dạy của thiện tri thức như vậy. kiên cố tu hành như vậy, chứa nhóm bồ đề phần như vậy, chẳng cầu tiếng tăm lợi dưỡng như vậy, chẳng bỏ tâm bồ tát thuần nhứt như vậy, chẳng thích nhà cửa như vậy, chẳng ham dục lạc, chẳng luyến cha mẹ thân thích tri thức, chẳng thích theo cầu Bồ tát bạn lữ, lại có thể chẳng đoái đến thân mạng mà chỉ nguyện siêng tu đạo nhứt thiết trí như vậy, thời nên biết đó là lần lượt càng khó hơn.

Này đại chúng! Chư Bồ Tát khác trải qua vô lượng trăm ngàn muôn ức na do tha kiếp mới có thể đầy đủ Bồ tát hạnh nguyện, mới có thể gần Phật bồ đề.

Đồng Tử này trong một đời có thể tịnh Phật độ, có thể hóa chúng sanh, có thể dùng trí huệ thâm nhập pháp giới, có thể thành tựu các môn ba la mật, có thể thêm rộng tất cả hạnh, có thể viên mãn tất cả đại nguyện, có thể siêu xuất tất cả ma nghiệp, có thể thừa sự tất cả thiện hữu, có thể thanh tịnh Bồ tát đạo, có thể đầy đủ những hạnh Phổ Hiền. Di Lặc Bồ Tát khen ngợi công đức của Thiện Tài làm cho vô lượng trăm ngàn chúng sanh phát tâm bồ đề, rồi bảo Thiện Tài rằng:

Lành thay! Lành thay! Này Thiện nam tử! Ngươi vì lợi ích tất cả thế gian, vì cứu hộ tất cả chúng sanh, vì siêng cầu tất cả Phật pháp, nên phát tâm vô thượng bồ đề.

Này Thiện nam tử! Ngươi được lợi lành, khéo được thân người, khéo trụ thọ mạng, khéo gặp đức Như Lai xuất hiện, khéo thấy Văn Thù Sư Lợi đại thiện tri thức, thân của ngươi là thiện khí được những thiện căn đượm nhuần, được pháp lành nuôi lớn, bao nhiêu giải dục đều được thanh tịnh, đã được chư Phật đồng hộ niệm, đã được thiện hữu nhiếp thọ.

Tại sao vậy?

Vì tâm bồ đề như chủng tử, vì có thể sanh tất cả Phật pháp. Bồ đề tâm như ruộng tốt, vì có thể sanh trưởng bạch

tịnh pháp cho tất cả chúng sanh. Bồ đề tâm như đại địa, vì có thể giữ gìn tất cả thế gian. Bồ đề tâm như tịnh thủy, vì có thể rửa sạch phiền não nhơ nhớp. Bồ đề tâm như gió lớn, vì vô ngại khắp ở thế gian. Bồ đề tâm như lửa mạnh, vì có thể đốt tiêu củi kiến chấp. Bồ đề tâm như tịnh nhật, vì chiếu khắp tất cả thế gian. Bồ đề tâm như mặt nguyệt sáng, vì những pháp bạch tịnh đều viên mãn. Bồ đề tâm như đèn sáng, vì có thể phóng những pháp quang minh. Bồ đề tâm như mắt sáng, vì thấy khắp tất cả chỗ an nguy.

Bồ đề tâm dường như con đường lớn, vì dẫn vào thành đại trí. Bồ đề tâm như con đường chánh, vì làm cho rời khỏi tà pháp. Bồ đề tâm như cỗ xe lớn, vì có thể chuyên chở chư Bồ Tát. Bồ đề tâm như cửa nẻo, vì khai thị tất cả hạnh Bồ tát. Bồ đề tâm như cung điện, vì an trụ tu tập pháp tam muội. Bồ đề tâm như khu vườn vì, ở trong đó dạo chơi hưởng pháp lạc. Bồ đề tâm như nhà cửa vì an ổn tất cả chúng sanh. Bồ đề tâm là chỗ về, vì lợi ích tất cả thế gian. Bồ đề tâm là chỗ dựa, vì là dựa nương của những bồ tát hạnh. Bồ đề tâm như từ phụ, vì dạy dỗ tất cả chư Bồ Tát. Bồ đề tâm như từ mẫu, vì sanh trưởng tất cả Bồ Tát. Bồ đề tâm như nhũ mẫu, vì dưỡng dục tất cả chư Bồ

Tát. Bồ đề tâm như thiện hữu, vì thành tựu lợi ích cho chư Bồ Tát. Bồ đề tâm như vua chúa, vì vượt hơn tất cả hàng nhị thừa. Bồ đề tâm như đế vương, vì được tự tại trong tất cả nguyện. Bồ đề tâm như đại hải, vì tất cả công đức đều vào trong đó. Bồ đề tâm như núi Tu Di, vì bình đẳng nơi tâm các chúng sinh, Bồ đề tâm như Thiết Vi vì nhiếp trì tất cả thế gian. Bồ đề tâm như Tuyết Sơn, vì sanh lớn tất cả cây thuốc trí huệ, Bồ đề tâm như Hương Sơn, vì xuất sanh tất cả hương công đức, Bồ đề tâm như hư không, vì những diệu công đức rộng vô biên. Bồ đề tâm như liên hoa, vì chẳng nhiễm tất cả pháp thế gian. Bồ đề tâm như voi thông minh thuần thục, vì tâm ấy thuận lành chẳng ngang trái. Bồ đề tâm như ngựa hiền hay, vì xa lìa tất cả những tánh ác. Bồ đề tâm như điều ngự sư, vì thủ hộ tất cả pháp đại thừa. Bồ đề tâm như thuốc hay, vì trị được tất cả bệnh phiền não. Bồ đề tâm như hố sâu, vì có thể làm sụp đổ tất cả những ác pháp. Bồ đề tâm như kim cang, vì đều có thể xuyên thấu tất cả các pháp. Bồ đề tâm như thấp hương, vì có thể đựng tất cả hương công đức. Bồ đề tâm như diệu hoa, vì tất cả thế gian đều ưa thấy. Bồ đề tâm như bạch chiên đàn, vì trừ những nóng tham dục làm cho mát mẻ. Bồ đề tâm như hắc

trâm hương, vì có thể xong khắp pháp giới. Bồ đề tâm như Thiên Kiến dược vương, vì phá được tất cả bệnh phiền não, Bồ đề tâm như thuốc tỳ cấp ma, vì nhổ được tất cả hoặc tiển. Bồ đề tâm như Đế Thích, vì là tối tôn trong tất cả vua chúa. Bồ đề tâm như Tỳ Sa Môn, vì dứt được tất cả khổ nghèo cùng. Bồ đề tâm như Công Đức Thiên, vì trang nghiêm với tất cả công đức. Bồ đề tâm như đồ trang nghiêm, vì trang nghiêm tất cả chư Bồ Tát. Bồ đề tâm như kiếp hỏa đốt cháy, vì có thể cháy tiêu tất cả hữu vi. Bồ đề tâm như thuốc vô sanh căn, vì trưởng dưỡng tất cả Phật pháp. Bồ đề tâm như long châu, vì tiêu được tất cả độc phiền não. Bồ đề tâm như thủy thanh châu, vì có thể thanh tất cả phiền não trược. Bồ đề tâm như châu như ý, vì châu cấp cho tất cả kẻ nghèo thiếu. Bồ đề tâm như bình công đức, vì làm cho tâm chúng sanh được thoả mãn. Bồ đề tâm như cây như ý, vì có thể mưa tất cả đồ trang nghiêm. Bồ đề tâm như áo lông ngỗng, vì chẳng dính bụi sanh tử. Bồ đề tâm như chỉ bạch điệp, vì bổn lai tánh thanh tịnh. Bồ đề tâm như lưỡi cày bén, vì có thể dọn tất cả ruộng chúng sanh. Bồ đề tâm như na la diên, vì có thể dẹp tất cả kẻ địch ngã kiến. Bồ đề tâm như mũi tên đi mau, vì phá được tất cả đích khổ. Bồ đề tâm như ngọn mâu

nhọn, vì có thể xuyên thủng giáp phiền não. Bồ đề tâm như giáp cứng, vì có thể hộ tâm như lý. Bồ đề tâm như dao bén, vì có thể chặt tất cả đầu phiền não. Bồ đề tâm như gươm bén, vì có thể chặt đứt tất cả giáp kiêu mạn. Bồ đề tâm như dũng tướng tràng, vì có thể dẹp phục tất cả ma quân. Bồ đề tâm như cưa bén, vì có thể cưa đứt tất cả cây vô minh. Bồ đề tâm như búa bén, vì có thể chặt những cây khổ. Bồ đề tâm như binh khí, vì có thể đề phòng nạn khổ. Bồ đề tâm như cánh tay giỏi, vì phòng hộ tất cả những pháp độ thân, Bồ đề tâm như đôi chân tốt, vì an lập tất cả những công đức. Bồ đề tâm như thuốc chữa mắt, vì diệt trừ tất cả bệnh lòa vô minh. Bồ đề tâm như kìm nhiếp, vì có thể nhổ tất cả gai thân kiến. Bồ đề tâm như ngọa cụ, vì dứt trừ những lao khổ sanh tử. Bồ đề tâm như thiện tri thức, vì có thể mở tất cả dây trói sanh tử. Bồ đề tâm như tài bửu, vì trừ tất cả sự nghèo cùng. Bồ đề tâm như đại đạo sư, vì khéo biết đạo xuất yếu của Bồ Tát. Bồ đề tâm như phục tạng, vì xuất sanh của công đức không thiếu. Bồ đề tâm như nước suối trào, vì sanh nước trí huệ không cùng tận. Bồ đề tâm như gương sáng, vì hiện khắp tất cả tượng pháp môn. Bồ đề tâm dường như liên hoa, vì chẳng nhiễm tất cả tội cấu.

Bồ đề tâm như sông lớn, vì chảy dẫn ra tất cả nhiếp pháp độ pháp. Bồ đề tâm như đại Long Vương, vì có thể mưa tất cả diệu pháp. Bồ đề tâm dường như mạng căn, vì nhậm trì thân đại bi của Bồ Tát. Bồ đề tâm như cam lộ, vì có thể làm cho an trụ nơi cõi bất tử. Bồ đề tâm như tấm lưới lớn, vì nhiếp khắp tất cả những chúng sanh. Bồ đề tâm như lưới chài, vì nhiếp lấy tất cả kẻ đáng được hóa độ. Bồ đề tâm như câu mồi, vì bắt những kẻ ở trong vực hữu lậu. Bồ đề tâm như thuốc a già đà, vì có thể làm cho người vô bệnh vĩnh viễn được an ổn. Bồ đề tâm như thuốc trừ độc, vì có thể tiêu hết độc tham ái. Bồ đề tâm như người trì chú giỏi, vì có thể trừ tất cả độc điên đảo. Bồ đề tâm như gió mạnh, vì có thể thổi cuốn tất cả sương mù che chướng. Bồ đề tâm như xứ châu bửu, vì xuất sanh tất cả báu giác phần. Bồ đề tâm như chủng tánh tốt, vì xuất sanh tất cả pháp bạch tịnh. Bồ đề tâm như nhà ở, vì là chỗ ở của những pháp công đức. Bồ đề tâm như trị tứ, vì là chỗ đổi chác của thương gia Bồ Tát. Bồ đề tâm như thuốc luyện vàng, vì có thể trị tất cả căn phiền não. Bồ đề tâm như mật tốt, vì viên mãn tất cả vị công đức. Bồ đề tâm như chánh đạo, vì khiến chư Bồ Tát vào trí thành. Bồ đề tâm như chậu tốt, vì có thể đựng tất cả

pháp bạch tịnh. Bồ đề tâm như mưa phải thời, vì có thể trừ tất cả bụi phiền não. Bồ đề tâm là chỗ ở, vì là chỗ ở của tất cả Bồ Tát. Bồ đề tâm là hạnh vô tận, vì chẳng chứng lấy quả giải thoát của Thanh Văn. Bồ đề tâm như tịnh lưu ly, vì tự tánh sáng sạch không nhơ, Bồ đề tâm như châu Đế thanh, vì hơn hẳn trí của thế gian và nhị thừa. Bồ đề tâm như tiếng trống tan canh, vì đánh thức chúng sanh say ngủ bởi phiền não. Bồ đề tâm như nước trong sạch, vì tánh vốn thuần sạch không nhơ đục. Bồ đề tâm như vàng diêm phù đàn, vì che chói tất cả pháp lành hữu vi. Bồ đề tâm như đại sơn vương, vì siêu xuất tất cả thế gian. Bồ đề tâm là chỗ về, vì chẳng chối từ tất cả ai trở về. Bồ đề tâm là nghĩa lợi, vì có thể trừ tất cả sự suy não. Bồ đề tâm là diệu bửu, vì có thể làm cho tất cả tâm sanh hoan hỉ. Bồ đề tâm chư hội đại thí, vì sung mãn tất cả tâm chúng sanh. Bồ đề tâm là tôn thắng, vì tâm chúng sanh không tâm nào bằng. Bồ đề tâm như phục tạng, vì có thể nhiếp tất cả Phật pháp. Bồ đề tâm như lưới nhơn đà la, vì có thể phục a tu la phiền não. Bồ đề tâm như gió bà lâu na, vì có thể chấn động những kẻ đáng được hóa độ. Bồ đề tâm như lửa nhân đà la, vì có thể đốt

cháy tất cả hoặc tập. Bồ đề tâm như Phật chi đề, vì tất cả thế gian nên cúng dường.

Này Thiện nam tử! Bồ đề tâm thành tựu vô lượng công đức như vậy.

Tóm lại, phải biết bồ đề tâm đồng với công đức của tất cả Phật pháp.

Tại sao vậy?

Vì nhân nơi bồ đề tâm mà xuất sanh tất cả bồ tát hạnh. Tam thế Như Lai từ bồ đề tâm mà xuất sanh.

Vì thế nên nếu có ai phát tâm vô thượng bồ đề thời là đã xuất sanh vô lượng công đức, có thể nhiếp thủ khắp nhất thiết trí đạo.

Này Thiện nam tử! Ví như có người được thuốc vô úy thời rời năm điều khủng bố.

Những là lửa không cháy được. Độc không hại được. Gươm dao không đứt được. Nước không làm trôi chìm được. Khói không xông ngộp được.

Cũng vậy, đại Bồ Tát được thuốc nhất thiết trí bồ đề tâm, thời lửa tham không cháy, độc sân chẳng hại, dao hoặc chẳng

đứt, dòng hữu lậu chẳng cuốn trôi, khói giác quán không thể xông hại.

Ví như có người được thuốc giải thoát, thời vĩnh viễn không hoạn nạn. Cũng vậy, đại Bồ Tát được thuốc giải thoát trí bồ đề tâm, thời lìa hẳn sanh tử hoạn nạn.

Ví như có người cầm thuốc ma ha ưng già, rắn độc nghe mùi thời liền tránh xa. Cũng vậy, đại Bồ Tát gìn lấy thuốc đại ưng già bồ đề tâm, thời tất cả rắn độc ác phiền não nghe hơi thảy đều tan mất.

Ví như có người cầm thuốc vô thắng, tất cả oán địch không hơn được. Cũng vậy, đại Bồ Tát cầm thuốc vô thắng đại bồ đề tâm, thời hàng phục được tất cả ma quân.

Ví như có người cầm thuốc tỳ cấp ma, có thể làm cho độc tiển tự nhiên rơi rớt. Cũng vậy, đại Bồ Tát cầm thuốc ty cấp ma bồ đề tâm, làm cho tên độc tham sân si ác kiến tự nhiên rơi rớt.

Ví như có người cầm thuốc thiện kiến, có thể trừ tất cả bệnh tật đã mang. Cũng vậy, đại Bồ Tát cầm thuốc thiện kiến bồ đề tâm, trừ hết tất cả bệnh phiền não.

Như có dược thọ tên san đà na, có ai lấy vỏ dùng thoa ghẻ, thời ghẻ liền lành, vỏ cây ấy vừa lấy là sanh lại liền, lấy không hết được. Cũng vậy, đại Bồ Tát từ bồ đề tâm sanh cây nhất thiết trí, có ai thấy mà sanh lòng tin, thời ghẻ phiền não nghiệp đều được tiêu diệt, cây nhất thiết trí không hề tổn.

Như có cây thuốc tên là vô sanh căn, do sức của cây này mà tăng trưởng tất cả cây ở Diêm Phù Đề. Cũng vậy do sức cây bồ đề tâm của đại Bồ Tát làm cho tất cả thiện pháp của hàng hữu học vô học và chư Bồ Tát đều được tăng trưởng.

Ví như thuốc A lam bà, nếu dùng thoa thân, thời thân và tâm đều có kham năng. Cũng vậy bồ đề tâm của đại Bồ Tát làm cho thân tâm tăng trưởng pháp lành.

Ví như có người được thuốc nhiệm lực, phàm những sự đã được nghe thời ghi nhớ chẳng quên. Đại Bồ Tát được tâm bồ đề thời nghe trì tất cả Phật pháp đều không quên mất.

Ví như thuốc đại liên hoa, nếu ai uống thuốc này thời sẽ sống lâu một kiếp. Cũng vậy, đại Bồ Tát uống bồ đề tâm thời được thọ mạng tự tại trong vô số kiếp.

Ví như thuốc ẩn hình, người cầm thuốc này thời nhơn và phi nhơn đều không thấy được. Đại Bồ Tát cầm bồ đề tâm thời tất cả ma chúng không thấy được.

Này Thiện nam tử! Như biển có châu vương tên là Phổ Tập Chúng Bửu. Châu này nếu còn, giả sử kiếp hỏa đốt cháy thế gian cũng không thể làm cho biển này giảm được một giọt nước. Cũng vậy, tâm bồ đề ở trong biển đại nguyện của Bồ Tát, nếu thường ghi nhớ gìn giữ chẳng thối thất, thời không thể hư hoại một thiện căn của Bồ Tát. Nếu thối tâm bồ đề thời tất cả pháp lành đều diệt tan.

Như có châu ma ni tên là Đại Quang Minh, nếu ai đeo châu này thời bao nhiêu quang minh của tất đồ trang sức khác đều bị che chói khuất cả. Cũng vậy bồ đề tâm trang nghiêm nơi thân của Bồ Tát thời tất cả tâm nhị thừa đều khuất mất.

Như thủy thanh châu có thể lóng trong nước đục. Cũng vậy, bồ đề tâm của Bồ Tát lóng sạch tất cả phiền não.

Như có người đeo châu Trụ Thủy xuống biển không bị nước làm hại. Cũng vậy, đại Bồ Tát được bồ đề tâm vào trong tất cả biển sanh tử trọn không bị chìm.

Như có người được bửu châu của rồng rồi cầm đi vào long cung, không bị các loài rồng rắn làm hại. Cũng vậy, đại Bồ Tát được tâm bồ đề vào trong dục giới, tất cả phiền não không làm hại được.

Như Thiên Đế Thích đội mão ma ni che khuất tất cả thiên chúng khác. Cũng vậy, đại Bồ Tát đội mão đại nguyện bồ đề tâm thời vượt hơn tất cả chúng sanh trong tam giới.

Như có người được châu như ý thời hết nghèo khổ. Cũng vậy, đại Bồ Tát, được bồ đề tâm thời xa lì tất cả tà mạng bố úy.

Như có người được châu Nhựt Tinh cầm hướng về phía ánh nắng mặt trời thời sanh ra lửa. Cũng vậy, đại Bồ Tát được tâm bồ đề cầm hướng đến trí quang mà sanh trí hỏa.

Như có người được châu Nguyệt Tinh, cầm hướng về phía ánh sáng mặt trăng thời sanh ra nước. Cũng vậy, đại Bồ Tát được tâm bồ đề xoay về hồi hướng thời sanh tất cả thiện căn đại nguyện.

Như Long Vương đội mão ma ni bửu thời rời khỏi tất cả oán địch bố úy. Cũng vậy, đại Bồ Tát đội mão bồ đề tâm đại bi thời rời khỏi ác đạo và các nạn.

Như có bửu châu tên là nhất thiết thế gian trang nghiêm tạng, nếu ai được châu này thời muốn chi cũng đều được thoả mãn, mà châu này không bị tổn giảm. Cũng vậy, nếu ai được tâm bồ đề này thời đều được toại nguyện, mà tâm này không bị tổn giảm.

Như Chuyển Luân Vương có ma ni bửu để trong cung, phóng ánh sáng lớn phá tất cả tối. Cũng vậy, đại Bồ Tát đem bồ đề tâm để ở dục giới phóng đại trí quang phá vô minh của mọi loài.

Như châu đế thanh đại ma ni, ai được quang minh của châu này chiếu nhằm thời thân người ấy đồng màu với châu này. Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng bồ đề tâm quán sát các pháp hồi hướng thiện căn thời đều đồng, một màu bồ đề tâm.

Như châu lưu ly trăm ngàn năm ở trong chỗ nhơ uế mà chẳng nhiễm nhơ uế, vì tánh nó bổn lai trong sạch. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát ở dục giới trăm ngàn kiếp mà chẳng bị sự lỗi ác của cõi dục làm nhiễm, vì tánh nó thanh tịnh như pháp giới.

Như châu tịnh quang minh có thể chói khuất màu sắc của tất cả châu báu khác. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát, có thể chói khuất tất cả công đức của phàm phu và nhị thừa.

Như châu hỏa diệm đều có thể trừ diệt tất cả tối tăm. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát có thể diệt trừ tất cả sự tội tăm của vô tri.

Như trong biển có vô giá bửu, người đi buôn châu báu lượm được đem về thành thị, tất cả quang sắc của những châu ngọc khác không bằng được. Cũng vậy, bồ đề tâm ở trong biển lớn sanh tử, đại Bồ Tát dùng thuyền đại nguyện chở đem vô thành giải thoát, công đức của hàng nhị thừa không bằng được.

Như có bửu châu tên là tự tại vương ở tại châu Diêm Phù Đề cách mặt nhật mặt nguyệt bốn vạn do tuần, bao nhiêu cảnh vật trang nghiêm của nhật nguyệt đều hiện bóng rõ ràng trong bửu châu này. Cũng vậy, công đức thanh tịnh của đại Bồ Tát phát bồ đề tâm ở trong sanh tử chiếu pháp giới không, tất cả công đức của Phật trí đều hiện trong đó.

Như bửu châu tự tại vương, tất cả tài vật châu báu y phục mà ánh sáng nhật nguyệt chiếu đến giá trị không bằng được

bửu châu này. Cũng vậy, tâm bồ đề của đại Bồ Tát, tất cả công đức của thiên nhơn nhị thừa mà nhất thiết trí quang chiếu đến đều không bằng được.

Như trong biển có bửu châu hải tạng. Châu này hiện khắp những sự trang nghiêm trong biển. Cũng vậy, bồ đề tâm của Bồ Tát hiện khắp những sự trang nghiêm của nhất thiết trí.

Như vàng Diêm Phù Đàn trên trời chỉ trừ tâm vương đại ma ni, không bảo vật nào sánh bằng. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát, trừ nhất thiết trí, không công đức nào sánh bằng.

Như người giỏi phương pháp thâu rồng, thời ở trong loài rồng được tự tại. Cũng vậy, bồ đề tâm của Bồ Tát được tự tại trong tất cả phiền não.

Như dũng sĩ mặc giáp cầm binh khí, tất cả oán địch không chế phục được. Cũng vậy, đại Bồ Tát mặc và cầm tâm bồ đề thời tất cả nghiệp hoặc không chế ngự được.

Như hắc chiên đàn hương trên trời, nếu đốt một chỉ thời hơi hương xông khắp Tiểu Thiên thế giới, giá trị của tất cả trân bửu trong Đại Thiên thế giới đều không bằng. Cũng vậy, một niệm công đức của bồ đề tâm của đại Bồ Tát xông khắp pháp

giới, tất cả công đức của Thanh Văn Duyên Giác đều không bằng được.

Như bạch chiên đàn thoa trên thân thời có thể trừ tất cả nhiệt não làm cho thân tâm được thanh lương. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát có thể trừ tất cả hư vọng phân biệt phiền não, làm cho được trí huệ.

Như núi Tu Di, nếu ai ở gần thời đồng một màu sắc với núi này. Cũng vậy, nếu ai ở gần bồ đề tâm của đại Bồ Tát thời đồng màu với nhất thiết trí của Bồ Tát.

Như cây ba lợi chất đa la, hương khí của vỏ cây này không cỏ cây hoa nào ở Diêm Phù Đề thơm bằng. Cũng vậy, hương công đức đại nguyện của bồ đề tâm của đại Bồ Tát hơn hẳn công đức của hương giới, định, huệ, giải thoát và giải thoát tri kiến của tất cả hàng nhị thừa.

Như cây ba lợi chất đa la dầu chưa đơm hoa, nhưng nên biết chính nơi cây này là chỗ sản xuất vô lượng hoa. Cũng vậy, tâm bồ đề của đại Bồ Tát dầu chưa phát sanh nhất thiết trí, nhưng nên biết tâm này là chỗ xuất sanh hoa trí giác cho vô số chúng nhơn thiên.

Như dùng hoa ba lợi chất đa la để ướp y phục trong một ngày, thời mùi thơm hơn hẳn dùng các thứ hoa thơm khác ướp y phục trong ngàn năm. Cũng vậy, tâm bồ đề của đại Bồ Tát huân tập công đức trong một đời hơn hẳn công đức vô lậu của hàng nhị thừa huân tập trong trăm ngàn kiếp.

Như trong hải đảo mọc cây Gia tử, cây rễ nhánh lá bông trái của cây này, mọi người thường lấy ăn dùng, mà vẫn không hết. Cũng vậy, tâm bồ đề của đại Bồ Tát, từ sơ phát tâm đến thành Phật, chánh pháp trụ thế luôn lợi ích tất cả thế gian không lúc nào tạm dứt.

Như có nước thuốc tên là ha trạch ca, nếu dùng một lượng nước thuốc này thời biến được ngàn lượng đồng đều thành chân kim, chẳng phải đồng biến được thuốc này. Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng thuốc trí hồi hướng của bồ đề tâm, biến tất cả pháp nghiệp hoặc làm cho đều thành tướng nhất thiết trí, chẳng phải nghiệp hoặc biến được tâm này.

Như chút ít lửa, tùy đem nhúm đốt chỗ nào thời ngọn lửa càng thêm mạnh. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát, tùy chỗ nào phan duyên thời trí huệ càng mạnh.

Như một ngọn đèn đem thắp trăm ngàn đèn khác, mà ngọn đèn này không tổn giảm. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát sanh thành tam thế Phật trí, mà tâm này không giảm không hết.

Như đem một ngọn đèn vào trong nhà tối, thời có thể phá trừ sự tối tăm đã trăm ngàn năm. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát đem vào trong tâm của chúng sanh, thời có thể trừ hết những phiền não nghiệp chướng trong trăm ngàn vạn ức bất khả thuyết kiếp.

Như tim đèn, tùy lớn hay nhỏ mà phát ánh sáng, nếu thêm dầu thời ánh sáng chẳng tắt. Cũng vậy, đèn bồ đề tâm của đại Bồ Tát, dùng đại nguyện làm tim quang minh chiếu pháp giới, thêm dầu đại bi thời giáo hóa chúng sanh, tịnh Phật độ, thi hành Phật sự không thôi dứt.

Như Tha Hóa Tự Tại Thiên Vương đội thiên quan diêm phù đàn kim, tất cả vật trang nghiêm của chư Thiên Tử cõi dục đều không bằng được. Cũng vậy, đại Bồ Tát đội bồ đề tâm đại nguyện, thời tất cả công đức của phàm phu nhị thừa đều không bằng được.

Như lúc sư tử vương gầm rống, sư tử con nghe tiếng đều thêm mạnh mẽ, còn các muông thú khác đều kinh sợ lẩn trốn. Cũng vậy, bồ đề tâm của Pháp Vương gầm rống, chư Bồ Tát pháp vương tử nghe tiếng Phật thời thêm công đức, còn người có sở đắc nghe tiếng Phật thời đều thối tán.

Như có người lấy gân sư tử làm dây đờn, tấu đờn này thời tiếng của những đờn khác đều tắt mất. Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng tâm bồ đề làm dây pháp nhạc, khi tấu lên thời tất cả ngũ dục và công đức của nhị thừa đều đoạn tuyệt.

Như có người chứa sữa dê, sữa bò nhiều như biển lớn, đem một giọt sữa sư tử nhỏ vào trong đó, thời đều biến hoại, sữa sư tử xuyên thẳng qua không bị trở ngại. Cũng vậy, đại Bồ Tát đem tâm bồ đề để vào trong biển phiền não nghiệp đã chứa từ vô lượng kiếp, thời đều hư hoại, mà bồ đề tâm thẳng qua vô ngại, trọn không trụ trong quả giải thoát của nhị thừa.

Như chim Ca Lăng Tần Già lúc còn ở trong vỏ trứng đã có thế lực, các loại chim khác đều không bằng được. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát có những thế lực công đức đại bi, hàng Thanh Văn và Duyên giác không bằng được.

Như chim Kim Sí lúc mới sanh cặp mắt sáng lanh, bay liệng mau chóng, tất cả chim khác dầu đã sanh lâu đã trưởng thành vẫn không bằng được. Cũng vậy, đại Bồ Tát phát bồ đề tâm làm pháp vương tử thời trí huệ thanh tịnh, đại bi dũng mãnh, tất cả hàng nhị thừa dầu đã tu hành trăm ngàn kiếp vẫn không bằng được.

Như có tráng sĩ cầm mâu nhọn đâm thủng giáp cứng dầy xuyên qua vô ngại. Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng bồ đề tâm đâm thủng hư những tà kiến phiền não, xuyên qua vô ngại.

Như đại lực sĩ Ma Ha Na Già, nếu phấn khởi oai lực, thời trên trán nổi bóng ghẻ, nếu bóng ghẻ ấy chưa lặn, thời tất cả người trong Diêm Phù Đề không ai đấu sức lại. Cũng vậy, đại Bồ Tát nếu khởi đại bi thời tất định phát bồ đề tâm, lúc chưa xả tâm này thời tất cả thế gian những ma và ma dân không làm hại được.

Như xạ sư có các đệ tử, dầu chưa tập quen nghề của thầy, nhưng sự khôn ngoan khéo léo đã hơn những người khác. Đại Bồ Tát lúc mới phát tâm cũng như vậy, dầu chưa tập quen hạnh nhất thiết trí, nhưng bao nhiêu trí nguyện dục giải đã hơn hẳn tất cả thế gian và nhị thừa.

Như người tập bắn tên, trước đặt chân sau mới tập cách bắn. Cũng vậy, đại Bồ Tát muốn học đạo nhất thiết trí của Như Lai, trước phải an trụ tâm bồ đề, rồi sau mới tu hành tất cả Phật pháp.

Như nhà ảo thuật sắp bày trò, trước phải nhớ và trì ảo pháp, sau đó biến hiện mới thành tựu. Cũng vậy, đại Bồ Tát sắp phát khởi thần thông của chư Phật Bồ Tát, trước phải phát tâm bồ đề, sau đó mọi sự mới được thành tựu.

Như ảo thuật, không có hình sắc mà hiện ra hình sắc. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát dầu không hình sắc thấy được, nhưng có thể khắp thập phương pháp giới thị hiên những công đức trang nghiêm.

Như mèo chồn vừa nhìn thấy chuột, thời chuột liền rút vô hang chẳng dám ra. Cũng vậy, đại Bồ Tát phát bồ đề tâm tạm dùng huệ nhãn xem nghiệp hoặc, thời nghiệp hoặc liền lẩn trốn chẳng còn sanh.

Như có người đeo đồ trang sức bằng vàng diêm phù đàn, vàng này chói che những vật khác, làm cho những vật khác như đống mực đen. Cũng vậy, đại Bồ Tát đeo bồ đề tâm, tâm

này che chói tất cả công đức của phàm phu và nhị thừa, làm cho những công đức này không còn quang sắc.

Như chút ít từ thạch, sức của nó có thể hút những xiềng xích sắt. Cũng vậy, đại Bồ Tát khởi một niệm bồ đề tâm, thời có thể hoại diệt tất cả kiến dục vô minh.

Như có từ thạch, sắt nếu đối diện thời đều bị hút đi không còn an trụ được. Bồ đề tâm của đại Bồ Tát cũng như vậy, những nghiệp phiền não và nhị thừa giải thoát nếu tạm đối diện thời đều tan mất không còn lưu trú.

Như có người giỏi vào biển lớn, tất cả loài thủy tộc không làm hại được, giả sử vào miệng cá Ma Kiệt cũng không bị cắn nuốt. Cũng vậy, đại Bồ Tát phát tâm bồ đề vào biển sanh tử, những nghiệp phiền não không làm hại được, giả sử vào trong pháp thiện tế của Thanh Văn Duyên Giác cũng chẳng bị họ làm lưu nạn.

Như có người uống nước cam lộ, tất cả vật độc không làm hại được. Cũng vậy, đại Bồ Tát uống bồ đề tâm thời chẳng sa vào hàng Thanh Văn Bích Chi Phật, vì đủ sức bi nguyện quảng đại.

Như có người được thuốc an thiện na dùng thoa lên đôi mắt, dầu đi trong nhân gian mà không ai ngó thấy. Cũng vậy, đại Bồ Tát được bồ đề tâm, có thể dùng thiện phương tiện nhập cảnh giới ma, nhưng tất cả chúng ma không thấy được.

Như có người nương dựa Quốc Vương thời chẳng sợ những người khác. Cũng vậy, đại Bồ Tát nương dựa thế lực lớn của bồ đề tâm thời chẳng sợ những nạn chướng cái ác đạo.

Như có người ở trong nước thời chẳng sợ lửa cháy. Cũng vậy, đại Bồ Tát ở trong thiện căn bồ đề tâm thời chẳng sợ trí giải thoát của nhị thừa.

Như người nương dựa mãnh tướng thời không sợ tất cả kẻ oán địch. Cũng vậy, đại Bồ Tát nương dựa sức dũng mãnh của bồ đề tâm thời chẳng sợ tất cả ác hạnh.

Như Thiện Đế Thích cầm chày kim cang đánh dẹp tất cả chúng A Tu La. Cũng vậy, đại Bồ Tát cầm giữ tâm bồ đề xô dẹp tất cả những ma ngoại đạo.

Như có người uống thuốc diên mạng thời mãi mãi được tráng kiện chẳng già chẳng ốm. Cũng vậy, đại Bồ Tát uống bồ

đề tâm thời trong vô số kiếp thật hành bồ tát hạnh không nhàm mỏi, cũng không nhiễm trước.

Như có người điều hòa thuốc nước, thời trước hết phải lấy nước tốt trong sạch. Cũng vậy, đại Bồ Tát muốn tu tất cả hạnh nguyện đại thừa thời trước hết phải phát bồ đề tâm.

Như người giữ gìn thân thể, thời trước hết phải gìn giữ mạng căn. Cũng vậy, đại Bồ Tát hộ trì Phật pháp thời phải hộ trì bồ đề tâm trước.

Như người nếu mạng căn dứt thời không thể làm lợi ích cho cha mẹ tôn thân. Cũng vậy, đại Bồ Tát nếu xả bỏ bồ đề tâm thời không thể làm lợi ích cho tất cả chúng sanh, không thể thành tựu Phật công đức.

Như đại hải không ai làm hư hoại được. Cũng vậy, những nghiệp hoặc và tâm nhị thừa chẳng thể làm hư hoại được.

Như ánh sáng mặt nhật, ánh sáng của tinh tú không chói che được. Cũng vậy, tất cả trí vô lậu của nhị thừa không thể chói che bồ đề tâm được.

Như Vương Tử sơ sanh, thời được tất cả quan đều tôn trọng, vì là dòng Vua tự tại. Cũng vậy, đại Bồ Tát ở trong Phật

pháp phát bồ đề tam thời được các bực kỳ túc tu phạm hạnh, nhị thừa đều tôn trọng, vì đại bi tự tại.

Như Vương Tử dầu tuổi còn nhỏ bé, nhưng các quan đều kính lễ. Cũng vậy, đại Bồ Tát dầu mới phát tâm tu bồ tát hạnh, nhưng được các bực kỳ cựu Thanh Văn kính lễ.

Như Vương Tử dầu chưa được tự tại nơi tất cả các quan, nhưng đã đủ vương tướng nên chẳng đồng với tất cả các quan, vì dòng dõi tôn thắng. Cũng vậy, đại Bồ Tát dầu chưa được tự tại trong tất cả nghiệp hoặc nhưng đã đủ tướng bồ đề nên chẳng đồng với tất cả hàng nhị thừa, vì là chủng tánh Phật đệ nhất.

Như ma ni bửu thanh tịnh, vì mắt lòa nên thấy là bất tịnh. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát vốn thanh tịnh, kẻ vô trí chẳng tin cho là bất tịnh.

Như có thuốc được chú lực gia trì, nếu ai được thấy nghe cùng ở chung, thời tiêu diệt được tất cả bệnh. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát được tất cả thiện căn, trí huệ, phương tiện, nguyện trí đồng nhiếp trì, nếu có chúng sanh thấy, nghe, ở chung, ghi nhớ, thời tất cả bệnh phiền não đều được trừ diệt.

Như có người thường uống cam lộ, thân người này chẳng biến chẳng hoại. Cũng vậy, nếu đại Bồ Tát ghi nhớ giữ gìn bồ đề tâm thời thân nguyện trí rốt ráo chẳng hoại.

Như người máy bằng gỗ, nếu không có chốt thời ly tán chẳng vận động được. Cũng vậy, đại Bồ Tát nếu không bồ đề tâm thời công hạnh phân tán chẳng thể thành tựu tất cả Phật pháp.

Như Chuyển Luân Vương có trầm hương bửu tên là Tượng Tạng, nếu đốt hương này thời bốn binh chủng của Luân Vương đều bay lên không trung. Cũng vậy, đại Bồ Tát có bồ đề tâm, nếu phát tâm này thời tất cả thiện căn của Bồ Tát thoát hẳn tam giới đi trong trí vô vi của Như Lai.

Như chất kim cang chỉ sản xuất từ mỏ kim cang hoặc mỏ vàng, chẳng phải sản xuất từ mỏ báu khác. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát chỉ phát sanh từ lòng đại bi cứu hộ chúng sanh, và từ cảnh giới thù thắng nhất thiết chủng trí, chẳng phải xuất sanh từ những thiện căn khác.

Như cây vô căn, chẳng có rễ mà nhánh lá bông trái đều sum sê. Cũng vậy, bồ đề tâm của đại Bồ Tát vốn không căn vô

sở đắc mà có thể trưởng dưỡng nhất thiết chủng trí thần thông đại nguyện che mát khắp thế gian.

Như chất kim cang chẳng phải chậu xấu chậu bể đựng được, chỉ trừ chậu lành thật tốt. Cũng vậy, những chúng sanh hạ liệt tham sân phá giới giải đãi vọng niệm vô trí không thể chứa đựng bồ đề tâm, chỉ trừ Bồ Tát thâm tâm.

Như kim cang có thể xoi lũng các chất báu khác. Cũng vậy, bồ đề tâm có thể xuyên thấu tất cả pháp bảo.

Như kim cang có thể làm hoại các hòn núi. Cũng vậy, bồ đề tâm có thể phá vỡ những núi tà kiến.

Như kim cang dầu đã bể, nhưng các thứ báu khác vẫn không bằng. Cũng vậy, bồ đề tâm dầu vì chí liệt mà có chút suy tổn, nhưng vẫn còn hơn tất cả công đức của hàng nhị thừa.

Như kim cang dầu tổn khuyết nhưng vẫn trừ được sự nghèo cùng. Cũng vậy, bồ đề tâm dầu bị tổn khuyết chẳng tăng tấn được các công hạnh, nhưng còn bỏ rời được tất cả sanh tử.

Như chút ít kim cang có thể phá hoại tất cả vật. Cũng vậy, tâm bồ đề nhập chút ít cảnh giới liền phá tất cả vô tri phiền não.

Như kim cang chẳng phải người phàm có được. Cũng vậy, chẳng phải những chúng sanh ý liệt mà có được bồ đề tâm.

Như kim cang, nếu là người chẳng biết rành chất báu thời không biết được công năng tác dụng của nó. Cũng vậy, người chẳng biết chánh pháp thời không biết được công năng tác dụng của bồ đề tâm.

Như kim cang không gì làm tiêu diệt được. Cũng vậy, tất cả pháp không thể tiêu diệt được bồ đề tâm.

Như chày kim cang, những người có sức khoẻ đều không cầm được, chỉ trừ người có sức đại na la diên. Cũng vậy, bồ đề tâm, tất cả hàng nhị thừa đều không cầm giữ được, chỉ trừ Bồ Tát có thiện lực kiên cố nhơn duyên quảng đại.

Như kim cang, tất cả vật khác không làm hoại được, mà kim cang lại có thể làm hoại các vật, thể tánh nó vẫn không tổn giảm. Cũng vậy, bồ đề tâm khắp tất cả kiếp giáo hoá chúng sanh tu hành khổ hạnh. Những sự mà hàng Thanh Văn Duyên Giác không làm được, Bồ Tát đều làm được, vẫn không nhàm mỏi, không tổn giảm bồ đề tâm.

Như kim cang, chỉ trừ đất kim cang, những chỗ khác không thể giữ chịu được. Cũng vậy, Thanh Văn Duyên Giác

đều không thể giữ chịu được bồ đề tâm, chỉ trừ người xu hướng Phật trí.

Như chậu kim cang không nứt mẻ dùng đựng nước, thời vĩnh viễn nước không chảy rịn vào đất. Cũng vậy, dùng bồ đề tâm chứa đựng thiện căn, thời vĩnh viễn không lọt vào các loài.

Như kim cang tế có thể giữ vững đại địa. Cũng vậy, bồ đề tâm có thể giữ vững hạnh nguyện Bồ Tát chẳng sa vào tam giới.

Như kim cang ở lâu trong nước chẳng rã chẳng ướt. Cũng vậy, bồ đề tâm ở trong nghiệp hoặc sanh tử nhiều kiếp, vẫn không hư không đổi.

Như kim cang, tất cả thứ lửa không đốt cháy được, chẳng làm nóng được. Bồ đề tâm cũng vậy, tất cả lửa phiền não sanh tử không đốt được, không làm nóng được bồ đề tâm.

Như trên tòa kim cang trong Đại Thiên thế giới có thể giữ vững chư Phật ngồi đạo tràng, hàng ma, thành đạo vô thượng chánh giác, tất cả những tòa khác không kham được. Cũng vậy, bồ đề tâm có thể giữ vững tất cả hạnh nguyện, các môn ba la mật, các nhẫn, các địa, hồi hướng thọ ký, tu tập pháp bồ đề

trợ đạo, cúng dường chư Phật nghe pháp thọ hành của Bồ Tát, tất cả tâm khác không có công năng này.

Này Thiện nam tử! Bồ đề tâm thành tựu vô lượng vô biên nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết công đức thù thắng. Nếu có chúng sanh phát tâm vô thượng bồ đề thời được công đức thù thắng như vậy.

Vì thế nên ngươi đã được lợi lành lớn, vì ngươi đã phát tâm vô thượng bồ đề cầu bồ tát hạnh, đã được công đức lớn như vậy.

Này Thiện nam tử! Như ngươi hỏi Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo?

Ngươi nên vào trong lâu các Tỳ Lô Giá Na Đại Trang Nghiêm này, ngươi quán sát khắp nơi thời có thể biết rõ học bồ tát hạnh, học rồi thời thành tựu vô lượng công đức.

[9]Thiện Tài Đồng Tử cung kính hữu nhiễu Di Lặc Bồ Tát, rồi thưa rằng:

Xin Đại Thánh mở cửa lâu các cho tôi được vào.

---

9 Hán bộ quyển thứ bảy mươi chín

Lúc ấy Di Lặc Bồ Tát đến trước cửa lâu các đàn chỉ ra tiếng, cửa liền mở. Bồ Tát bảo Thiện Tài vào.

Thiện Tài rất hoan hỷ đi vào trong lâu các, cửa liền đóng lại.

Thiện Tài thấy trong lâu các rộng vô lượng đồng như hư không. Vô số chất báu làm đất. Vô số cung điện, vô số cửa cái, vô số cửa sổ, vô số thềm bậc, vô số lan can, vô số đường sá, tất cả đều bằng thất bửu.

Vô số tràng, vô số phan, vô số lọng hàng liệt khắp nơi.

Vô số chuỗi báu, vô số chuỗi chân châu, vô số chuỗi xích chân châu, vô số chuỗi sư tử châu, thòng rũ khắp nơi.

Vô số bán nguyệt, vô số dải lụa, vô số lưới báu dùng đề trang sức. Vô số lục lạc báu gió động thành tiếng.

Rải vô số hoa trời đẹp. Treo vô số dải tràng báu cõi trời. Vô số lư hương báu trang nghiêm. Rưới vô số bột chân kim. Treo vô số gương báu. Thắp vô số đèn báu. Trải vô số y báu. Giăng vô số trướng báu.

Trần thiết vô số tòa báu, vô số lụa báu trải trên tòa.

Vô số tượng đồng nữ bằng vàng diêm phù đàn. Vô số hình tượng bằng chiều thứ báu.

Khắp nơi có vô số tượng Bồ Tát bằng diệu bửu.Vô số chim hót tiếng hòa nhã.

Vô số hoa sen xanh báu, vô số hoa sen vàng báu, vô số hoa sen đỏ báu, vô số hoa sen trắng báu, dùng để trang nghiêm.

Vô số cây báu thứ đệ hàng liệt.

Vô số ma ni bửu phóng đại quang minh.

Lại thấy trong đó có vô lượng trăm ngàn lâu các đẹp, đều nghiêm sức như trên. Mỗi mỗi lâu các đều rộng rãi nghiêm lệ, đồng như hư không chẳng ngại nhau cũng chẳng tạp loạn nhau.

Thiện Tài ở một chỗ thấy tất cả chỗ. Nơi tất cả chỗ đều thấy như vậy.

Thiện Tài thấy lâu các Tỳ Lô Giá Na Trang Nghiêm Tạng có bất tư nghì cảnh giới tự tại như vậy, lòng rất vui mừng hớn hở vô lượng, thân tâm nhu nhuyến, rời tất cả tưởng, trừ tất cả chướng, diệt tất cả hoặc, chỗ thấy chẳng quên, chỗ nghe đều nhớ, chỗ nghĩ chẳng tạp, chứng nhập môn vô ngại giải thoát, vận dụng tâm cùng khắp, thấy cùng khắp, kính lễ cùng khắp.

Vừa mới cúi đầu, do thần lực của Di Lặc Bồ Tát, Thiện Tài tự thấy thân của mình ở khắp trong tất cả lâu các, thấy đủ những cảnh giới tự tại bất tư nghì:

Những là thấy Di Lặc Bồ Tát lúc mới phát tâm tên hiệu như vậy, chủng tộc như vậy, thiện hữu khai ngộ khiến gieo trồng căn lành như vậy, thọ mạng như vậy, ở kiếp như vậy, gặp Phật tại quốc độ như vậy, tu hành như vậy, phát nguyện như vậy. Chư Phật Như Lai ấy, những chúng hội, thọ mạng, thân cận cúng dường đều thấy rõ cả.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát tối sơ chứng được từ tâm tam muội, từ đó đến nay hiệu là từ thị.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát tu những diệu hạnh, thành mãn tất cả môn ba la mật.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát đắc nhẫn, trụ địa, thành tựu quốc độ thanh tịnh, hô trì Phật pháp, làm đại Pháp Sư, được vô sanh nhẫn.

Hoặc thấy thời gian ấy, tại xứ ấy, Đức Phật ấy thọ ký thành Phật cho Di Lặc Bồ Tát.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát làm Chuyển Luân Vương khuyên các chúng sanh an trụ nơi thập thiện đạo.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát làm Hộ Thế lợi ích chúng sanh, hoặc làm Đế Thích quở trách ngũ dục, hoặc làm Dạ Ma Thiên Vương tán dương hạnh bất phóng dật, hoặc làm Đâu Suất Thiên Vương khen ngợi công đức của Bồ Tát nhất sanh bổ xứ, hoặc làm Hóa Lạc Thiên Vương vì chư thiên chúng mà hiện những sự biến hóa trang nghiêm của chư Bồ Tát, hoặc làm Tha Hóa Tự Tại Thiên Vương vì chư thiên chúng mà diễn thuyết tất cả Phật pháp, hoặc làm Ma Vương tuyên nói tất cả pháp thảy đều vô thường, hoặc làm Phạm Vương tuyên nói chư thiền định có vô lượng hỉ lạc, hoặc làm A Tu La Vương vào biển đại trí rõ pháp như huyễn vì chúng A Tu Ta mà thường thuyết pháp dứt trừ tất cả kiêu mạn ngạo nghễ.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát ở xứ Diêm La cứu khổ địa ngục, hoặc thấy ở xứ ngạ quỷ bố thí đồ uống ăn cứu sự đói khát, hoặc thấy ở đạo súc sanh dùng những phương tiện điều phục chúng sanh.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát vì chúng hội Hộ Thế Thiên Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Đao Lợi Thiên Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Dạ Ma Thiên Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Đâu Suất Thiên

Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Hóa lạc Thiên Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Tha hóa Thiên Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Đại Phạm Thiên Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Long Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Dạ Xoa Vương, La Sát Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Càn Thát Bà Vương và Khẩn Na La Vương mà thuyết pháp hoặc thấy vì chúng hội A Tu La Vương và Đà Na Bà Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Ca Lâu La Vương và Ma Hầu La Già Vương mà thuyết pháp, hoặc thấy vì những chúng hội nhân phi nhân khác mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Thanh Văn Duyên Giác mà thuyết pháp, hoặc thấy vì chúng hội Bồ Tát sơ phát tâm nhẫn đến Bồ Tát nhất sanh bổ xứ trụ quán đảnh vị mà thuyết pháp.

Hoặc lại thấy Di Lặc Bồ Tát khen nói những công đức của sơ địa nhẫn đến thập địa.

Hoặc thấy khen nói đầy đủ tất cả ba la mật. Hoặc thấy khen nói pháp môn nhập các nhẫn.

Hoặc thấy khen nói những môn đại tam muội. Hoặc thấy khen nói những môn giải thoát thậm thâm.

Hoặc thấy khen nói cảnh giới của những tam muội thần thông. Hoặc thấy khen nói những bồ tát hạnh.

Hoặc thấy khen nói những thệ nguyện lớn.

Hoặc thấy cùng với chư Bồ Tát đồng hành khen nói những phương tiện lợi ích chúng sanh.

Hoặc thấy cùng với chư Bồ Tát nhất sanh bổ xứ khen nói tất cả môn Phật quán đảnh.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát trong trăm ngàn năm kinh hành, đọc tụng, thơ tả kinh quyển, siêng cầu quán sát vì đại chúng mà thuyết pháp.

Hoặc nhập tứ thiền, tứ vô lượng tâm. Hoặc nhập biến xứ và những giải thoát.

Hoặc nhập tam muội dùng sức phương tiện hiện những thần biến.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát nhập biến hóa tam muội, nơi mỗi lỗ lông trên thân hiện ra tất cả biến hóa thân vân. Hoặc hiện ra thiên chúng thân vân. Hoặc hiện ra long chúng thân vân. hoặc hiện ra bát bộ chúng thân vân. Hoặc hiện ra Thích, Phạm, Hộ Thế, Chuyển Luân Thánh Vương, Tiểu Vương, Vương Tử, Đại Thần, Quan Thuộc, Trưởng Giả, Cư Sĩ thân vân. Hoặc hiện ra

Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Như Lai thân vân. Hoặc hiện ra tất cả chúng sanh thân vân. Hoặc phát ra tiếng vi diệu khen những pháp môn của chư Bồ Tát. Hoặc khen nói môn công đức của đàn ba la mật nhẫn đến công đức của trí ba la mật. Khen nói các nhiếp pháp, các thiền, các vô lượng tâm, các tam muội chánh quán, các thông, các minh, tổng trì, biện tài, các đế, các trí, chỉ, quán, giải thoát, các duyên, các y, các thuyết, các pháp môn. Khen nói niệm xứ, chánh cần, thần túc, căn, lực, bảy phần bồ đề, tám thánh đạo, những thanh văn thừa, những duyên giác thừa, những bồ tát thừa, những địa, những nhẫn, những hạnh, những nguyện, tất cả những công đức môn như vậy.

Hoặc ở trong những lỗ lông ấy lại thấy chư Như Lai có đại chúng vây quanh. Cũng thấy chư Phật này: chỗ sanh, chủng tánh, thân hình, thọ mạng, quốc độ, kiếp số, danh hiệu, thuyết pháp lợi ích, chánh pháp ở đời mau hay lâu, nhẫn đến đạo tràng chúng hội đều thấy rõ cả.

Lại ở nơi những lâu các trong phạm vi Trang Nghiêm Tạng này, mỗi lâu các đều cao rộng trang nghiêm tối thượng, trong đó đều thấy Đại Thiên thế giới, trăm ức Tứ Thiên Hạ,

trăm ức Đâu Suất Thiên. Mỗi mỗi đều có Di Lặc Bồ Tát giáng thần đản sanh. Thích, Phạm và Thiên Vương ẳm bồng cung kính. Bồ Tát sơ sanh kinh hành bảy bước, nhìn xem mười phương, tuyên bố độc tôn, làm đồng tử, ở cung điện, dạo chơi viên uyển, vì cầu nhất thiết trí mà xuất gia khổ hạnh, thị hiện thọ cháo sữa, đến ngồi đạo tràng hàng phục ma quân, thành Đẳng Chánh Giác, quán sát bồ đề thọ. Phạm Vương thỉnh chuyển pháp luân. Lên cung trời mà thuyết pháp. Kiếp số thọ lượng, chúng hội trang nghiêm, nghiêm tịnh quốc độ, thật hành hạnh nguyện, phương tiện giáo hóa thành thục chúng sanh, phân chia xá lợi, trụ trì giáo pháp, những sự việc chẳng đồng như vậy thảy đều thấy rõ.

Thiện Tài lại thấy thân mình ở tại chỗ chư Phật Như Lai ấy, cũng dự trong chúng hội ấy, đều nhớ rõ tất cả Phật sự và thông đạt vô ngại.

Lại nghe tất cả lưới, linh, nhạc khí trong tất cả lâu các ấy đều diễn sướng bất tư nghì pháp âm vi diệu: hoặc nói Bồ Tát phát bồ đề tâm, hoặc nói tu hành các môn ba la mật, hoặc nói các nguyện, các địa, hoặc nói cung kính cúng dường Như Lai,

hoặc nói trang nghiêm Phật độ, hoặc nói chư Phật thuyết pháp sai biệt.

Lại nghe xứ đó có Bồ Tát nghe pháp môn như vậy. Thiện tri thức ấy khuyên phát tâm bồ đề ở cõi ấy, kiếp ấy, chỗ đức Phật ấy, trong đại chúng ấy, phát tâm, khởi nguyện, gieo thiện căn quảng đại như vậy, trải qua bao nhiêu kiếp tu bồ tát hạnh, bao nhiêu thời gian sẽ thành chánh giác danh hiệu như vậy, thọ lượng như vậy, quốc độ trang nghiêm như vậy, mãn nguyện như vậy, giáo hóa chúng sanh như vậy, chúng Thanh Văn Bồ Tát như vậy. Sau khi nhập niết bàn, chánh pháp ở đời bao lâu năm lợi ích vô lượng chúng sanh.

Hoặc lại nghe xứ ấy có Bồ Tát tu lục ba la mật.

Hoặc nghe xứ ấy có bồ tát vì cầu pháp mà rời bỏ ngôi vua, cung điện, vợ con quyến thuộc, tài sản, nhẫn đến xả thí tay, chân, đầu, mắt, thân thể.

Hoặc nghe xứ ấy có Bồ Tát thủ hộ chánh pháp làm đại Pháp Sư rộng hành pháp thí, dựng pháp tràng, thổi pháp loa đánh pháp cổ, mưa pháp vũ, xây Phật tháp miếu, làm hình tượng Phật, bố thí tất cả đồ an vui cho chúng sanh.

Hoặc nghe xứ ấy có đức Như Lai ở kiếp ấy thành Đẳng Chánh Giác thuyết pháp độ sanh.

Thiện Tài nghe bất tư nghì vi diệu pháp âm như vậy, thân tâm hoan hỉ nhu nguyến liền được vô lượng môn tổng trì, vô lượng môn biện tài, các thiền, các nhẫn, các nguyện, các độ, các thông, các minh và các giải thoát, các môn tam muội.

Lại thấy những hình tượng trong các gương báu: những là chư Phật chúng hội đạo tràng, Bồ Tát chúng hội đạo tràng, Thanh Văn chúng hội đạo tràng, Duyên Giác chúng hội đạo tràng. Những tịnh thế giới, những uế thế giới, hoặc những tịnh uế thế giới, những thế giới có Phật, những thế giới không Phật, những tiểu thế giới, những trung thế giới, những đại thế giới, những nhân đà la võng thế giới những thế giới úp, những thế giới ngửa, những thế giới bình thản, những thế giới của địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh ở, những thế giới đầy chúng nhân thiên.

Ở trong những thế giới như vậy, thấy có vô số chúng đại Bồ Tát hoặc đi hoặc ngồi làm nhiều sự nghiệp:

Những là hoặc khởi đại bi thương xót chúng sanh, hoặc soạn những bộ luận lợi ích chúng sanh, hoặc thọ, hoặc trì,

hoặc biên, hoặc tụng, hoặc hỏi, hoặc đáp, ba thời sám hối hồi hướng phát nguyện.

Thiện Tài lại thấy trong tất cả cột báu phóng lưới đại quang minh ma ni vương, hoặc xanh, hoặc vàng, hoặc đỏ, hoặc trắng, hoặc màu pha lê, hoặc màu thủy tinh, hoặc màu đế thanh, hoặc màu hồng nghệ, hoặc màu vàng diêm phù đàn, hoặc làm thành màu tất cả quang minh.

Lại thấy những bửu tượng và hình đồng nữ bằng vàng diêm phù đàn, hoặc tay cầm hoa vân, y vân, tràng phan, táng cái. Hoặc cầm những hương thoa, hương bột. Hoặc cầm thượng diệu ma ni bửu võng. Hoặc thòng xích vàng, hoặc mang anh lạc. Hoặc dơ cánh tay bưng đồ trang nghiêm. hoặc cúi đầu trút mão ma ni khom mình chiêm ngưỡng mắt chẳng tạm rời.

Lại thấy chuỗi chân châu thường xuất sanh nước thơm đủ tám công đức. Thấy chuỗi lưu ly phóng trăm ngàn quang minh đồng thời chiếu sáng. Những tràng phan bửu cái, bửu võng tất cả đều trang nghiêm với những châu bửu.

Lại thấy bốn màu hoa sen, mỗi mỗi đều sanh vô lượng hoa: hoặc bằng cánh tay, hoặc bằng bánh xe. Trong mỗi hoa thảy đều thị hiện nhiều thứ hình tượng để trang nghiêm:

Như là tượng nam, tượng nữ, tượng đồng nam, tượng đồng nữ, tượng Thích, Phạm, Hộ Thế, Thiên, Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lâu La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, tượng Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát.

Tất cả những sắc tượng trên đây đều khom mình chắp tay kính lễ.

Cũng thấy đức Như Lai ngồi kiết già, thân ba mười hai tướng trang nghiêm.

Lại thấy nơi đất tịnh lưu ly, trong khoảng mỗi bước hiện bất tư nghì những sắc tượng:

Như là sắc tượng thế giới, sắc tượng Bồ Tát, sắc tượng Như Lai, sắc tượng những lâu các trang nghiêm.

Lại nơi nhưng nhánh lá bông trái của bửu thọ, đều thấy những sắc tượng bán thân:

Như là sắc tướng bán thân của Phật, của Bồ Tát, của Thiên, Long, bát bộ. Sắc tượng bán thân của Hộ Thế Tứ Thiên

vương, của Chuyển Luân Vương, của Tiểu vương, Vương tử, Đại Thần, Quan Trưởng và của tứ chúng.

Những sắc tượng bán thân này hoặc cầm tràng hoa, hoặc cầm anh lạc, hoặc cầm những đồ trang nghiêm, hoặc khom mình chắp tay lễ kính, nhất tâm chiêm ngưỡng mắt chẳng tạm rời. Hoặc ca ngợi, hoặc nhập tam muội nơi thân đều dùng tướng hảo trang nghiêm phóng những quang minh nhiều màu:

Như là quang minh màu chân kim, màu bạch ngân, màu san hô, màu đâu sa la, màu đế thanh, màu tỳ lô giá na bửu, màu châu bửu, màu bông chiêm ba ca.

Lại thấy trong tượng bán nguyệt phóng ra vô số quang minh của nhật nguyệt tinh tú chiếu khắp mười phương.

Lại thấy bốn phía vách trong mỗi bước đều dùng châu bửu để trang nghiêm.

Trong mỗi châu bửu đều hiện hình Di Lặc Bồ Tát thuở kiếp xưa tu hành Bồ tát đạo: hoặc bố thí đầu, mắt, tay, chân, môi, lưỡi, răng, nướu, tai, mũi, máu, thịt, da thứa, xương tủy, nhẫn đến móng, tóc. Hoặc bố thí vợ con, thành ấp, tụ lạc, quốc độ, ngôi vua. Làm cho người ở lao ngục thời được ra khỏi, kẻ

bị trói buộc thời được cởi mở, người bệnh tật thời được lành, người vào đường tà thời chỉ cho đương chánh.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát làm lái thuyền đưa qua biển lớn. Hoặc làm Mã vương cứu hộ ác nạn. Hoặc làm đại tiên khéo giảng luận. Hoặc làm Luân vương khuyên tu thập thiện. Hoặc làm y vương khéo chữa các bệnh. Hoặc hiếu thuận cha mẹ. Hoặc thân cận thiện hữu. Hoặc làm Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát. Hoặc làm Như Lai giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh. Hoặc làm Pháp sư phụng hành Phật giáo, thọ trì, độc tụng, tư duy đúng lý. Lập Phật tháp, tạo Phật tượng. Hoặc mình cúng dường, hoặc khuyên người cúng, thoa hương, rải hoa, cung kính lễ bái. Những sự như trên thật hành luôn không dứt.

Hoặc thấy Di Lặc Bồ Tát ngồi tòa sư tử thuyết pháp khuyên chúng sanh an trụ thập thiện, nhất tâm quy hướng Tam Bửu, thọ trì năm giới và tám giới, xuất gia nghe pháp, thọ trì đọc tụng, tu hành đúng pháp.

Nhẫn đến hoặc thấy những sắc tượng của Di Lặc Bồ Tát tu hành các môn ba la mật trong trăm ngàn ức na do tha vô số kiếp.

Lại thấy Di Lặc Bồ Tát từng kính thờ chư thiện tri thức đều dùng tất cả công đức trang nghiêm.

Lại thấy Di Lặc Bồ Tát tại chỗ của mỗi thiện tri thức thân cận cúng dường, tuân hành lời dạy, nhẫn đến trụ bực Quán Đảnh.

Bấy giờ chư thiện tri thức ấy bảo Thiện Tài rằng:

Lành thay Đồng Tử! Ngươi nhìn xem những sự bất tư nghì của Di Lặc Bồ Tát chớ có nhàm mỏi.

Lúc đó vì được sức ghi nhớ chẳng quên, vì được mắt thanh tịnh thấy mười phương, vì được trí vô ngại khéo quán sát, vì được trí tự tại của Bồ Tát, vì được quảng đại giải của chư Bồ Tát đã nhập trí địa, nên Thiện Tài ở trong mỗi vật của tất cả lâu các đều thấy vô lượng cảnh giới bất tư nghì như vậy.

Như người nằm mộng thấy những cảnh vật, khi thức dậy bèn biết là cảnh mộng, nhưng có thể nhớ rõ không quên mất. Cũng vậy, nhờ thần lực gia trì của Di Lặc Bồ Tát, vì biết những pháp trong tam giới như mộng, vì diệt được tâm tưởng hèn kém của chúng sanh, vì được tri giải rộng lớn vô ngại, vì an trụ cảnh giới thù thắng của Bồ Tát, vì nhập trí phương tiện bất tư nghì, nên Thiện Tài thấy được cảnh giới tự tại như vậy.

Như người sắp mạng chung, thấy tướng thọ báo theo nghiệp của họ: người gây ác nghiệp thời thấy tất cả cảnh giới khổ nơi địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh. Hoặc thấy lính ngục tay cầm binh khí sân mắng trói bắt dẫn đi. Cũng nghe những tiếng kêu khóc than van. Hoặc thấy sông tro, vạc nước sôi, núi dao, cây gươm, rồi bị bức vào chịu khổ.

Người làm lành thời thấy cung điện trời, vô lượng thiên chúng, thiên nữ, y phục trang nghiêm, cung điện viên lâm đều đẹp tốt.

Dầu thân chưa chết, nhưng do nghiệp lực thấy những sự như vậy.

Cũng vậy, do sức bất tư nghì của bồ tát nghiệp nên Thiện Tài được thấy tất cả cảnh giới trang nghiêm.

Như có người bị quỷ nhiếp trì thấy các sự việc tùy nơi người hỏi đều đáp được cả.

Cũng vậy, do bồ tát trí huệ nhiếp trì nên Thiện Tài được thấy tất cả sự trang nghiêm, nếu có ai hỏi đều đáp được cả.

Như có người bị rồng nhiếp trì, tự cho mình là rồng rồi vào long cung, trong thời gian ngắn tự cho là đã trải qua nhiều ngày nhiều tháng nhiều năm.

Cũng vậy, vì trụ Bồ tát trí huệ, vì Di Lặc Bồ Tát da trì, nên trong một ít thời gian mà Thiện Tài cho là vô lượng kiếp.

Như Phạm thiên cung tên là Trang Nghiêm Tạng, trong đó hiện tất cả sự vật trong Đại Thiên thế giới chẳng tạp loạn nhau.

Cũng vậy, Trong lâu các này, Thiện Tài thấy khắp tất cả cảnh giới trang nghiêm, nhiều thứ sai khác chẳng tạp loạn nhau.

Như Tỳ Kheo nhập biến xứ định, khi đi đứng ngồi nằm, tùy theo định đã nhập, cảnh giới ấy hiện tiền.

Cũng vậy, Thiện Tài nhập lâu các này, tất cả cảnh giới đều hiện rõ.

Như có người ở không trung thấy thành Càn Thát Bà đủ sự trang nghiêm đều thấy biết rõ không chướng ngại.

Như cung điện của thần Dạ Xoa cùng cung điện của người đồng ở một chỗ mà chẳng tạp loạn nhau, đều tùy theo nghiệp nên chỗ thấy chẳng đồng.

Như nơi đại hải, tất cả sắc tượng của thế giới đều hiện trong đó.

Như nhà ảo thuật, dùng ảo lực hiện những ảo sự.

Cũng vậy, do sức oai thần của Di Lặc Bồ Tát, do sức huyễn trí bất tư nghì, do có thể dùng huyễn trí biết các pháp, do được sức tự tại của Bồ Tát, nên Thiện Tài thấy tất cả cảnh giới tự tại trang nghiêm trong lâu các.

Bấy giờ Di Lặc Bồ Tát nhiếp thần lực vào trong lâu các, đàn chỉ ra tiếng bảo Thiện Tài rằng:

Thiện nam tử, vậy! Pháp tánh như vậy. Đây là những tướng của trí biết các pháp của Bồ Tát làm nhơn duyên tụ tập mà hiện ra. Tự tánh như vậy, như huyễn, như mộng, như ảnh, như tượng, đều chẳng thành tựu.

Nghe tiếng đàn chỉ, Thiện Tài liền từ tam muội dậy.

Di Lặc Bồ Tát nói: Này Thiện nam tử! Ngươi ở trong giải thoát tự tại bất tư nghì của Bồ Tát thọ những hỉ lạc tam muội của Bồ Tát, có thể thấy cung điện trang nghiêm của Bồ Tát thần lực gia trì, của trợ đạo lưu xuất, của nguyện trí hiển hiện. Ngươi thấy bồ tát hạnh, nghe bồ tát pháp, biết bồ tát đức, rõ như lai nguyện.

Thiện Tài thưa: Bạch Đại Thánh! Đây là sức oai thần gia hộ ghi nhớ của thiện tri thức.

Bạch Đại Thánh! Môn giải thoát này tên là gì?

Di Lặc Bồ Tát nói: Này Thiện nam tử! Môn giải thoát này tên là tạng trí trang nghiêm nhập tất cả cảnh giới ba đời chẳng quên mất.

Này Thiện nam tử! Trong môn giải thoát này có bất khả thuyết bất khả thuyết môn giải thoát, là chỗ chứng đắc của Bồ Tát nhất sanh bổ xứ.

Thiện Tài hỏi: Sự trang nghiêm này đi về đâu?

Di Lặc Bồ Tát nói: Đi về nơi chỗ đến.

Thiện Tài hỏi: Từ chỗ nào đến?

Di Lặc Bồ Tát nói: Từ trong trí huệ thần lực của Bồ Tát mà đến, nương thần lực của Bồ Tát mà an trụ, không có chỗ đi, cũng không có chỗ trụ, chẳng phải tích tập, chẳng phải thường hằng, xa rời tất cả.

Này Thiện nam tử! Như Long Vương làm mưa: chẳng từ thân ra, chẳng từ tâm ra, chẳng có tích tập, mà chẳng phải là chẳng thấy. Chỉ do sức tâm niệm của Long Vương mà mưa tuôn khắp thiên hạ.

Cảnh giới như vậy chẳng thể nghĩ bàn.

Này Thiện nam tử! Cũng vậy, những sự trang nghiêm trong lâu các này chẳng ở trong cũng chẳng ở ngoài, mà chẳng

phải là không thấy. Chỉ do thần lực của Bồ Tát và sức thiện căn của ngươi, mà ngươi được thấy như vậy.

Này Thiện nam tử! Như nhà ảo thuật làm những ảo sự: không từ đâu lại, không đi đến đâu. Dầu không lại không đi, nhưng do ảo lực mà thấy rõ ràng

Cũng vậy, sự trang nghiêm này không từ đâu lại, cũng không chỗ đi. Dầu không lại không đi, nhưng do quen tập sức huyễn trí bất tư nghì và do sức đại nguyện thuở xưa mà hiển hiện như vậy.

Thiện Tài thưa: Đại Thánh từ xứ nào đến đây?

Di Lặc Bồ Tát nói: Này Thiện nam tử! Chư Bồ Tát không đến không đi, như vậy mà đến. Không đi không ở, như vậy mà đến. Không chỗ, không chấp, không mất, không sanh, chẳng ở, chẳng dời, chẳng động, chẳng khởi, không luyến, không nhiễm, không nghiệp, không báo, chẳng khởi, chẳng diệt, chẳng đoạn, chẳng thường, như vậy mà đến.

Này Thiện nam tử! Bồ Tát từ chỗ đại bi mà đến, vì muốn điều phục các chúng sanh.

Từ chỗ đại từ mà đến, vì muốn cứu hộ các chúng sanh.

Từ chỗ tịnh giới mà đến, vì tùy sở thích mà thọ sanh.

Từ chỗ đại nguyện mà đến, vì nguyện lực thuở xưa gia trì.

Từ chỗ thần thông mà đến, vì nơi tất cả xứ, tùy thích mà hiện.

Từ chỗ không lay động mà đến, vì hằng chẳng bỏ rời tất cả Phật.

Từ chỗ không thủ xả mà đến, vì chẳng bắt buộc thân tâm phải qua lại.

Từ chỗ phương tiện trí huệ mà đến, vì tùy thuận tất cả chúng sanh.

Từ chỗ thi hiện biến hóa mà đến, vì dường như ảnh tượng mà hóa hiện.

Nhưng này Thiện nam tử! Ngươi hỏi ta từ chỗ nào mà đến?

Này Thiện nam tử! Ta từ sanh quán, nước Ma La Đề mà đến nơi đây

Này Thiện nam tử! Nước ấy có tụ lạc tên là Phòng xá. Trong tụ lạc có Trưởng Giả Tử tên là Cù Ba La, ta vì hóa độ người ấy vào Phật pháp mà ở nơi đó. Lại vì tất cả nhân dân đáng được hóa độ nên sanh nơi đó để thuyết pháp. Lại cũng vì

cha mẹ quyến thuộc nói pháp đại thừa cho được xu nhập nên ở nơi đó, rồi từ đó đến đây.

Thiện Tài thưa: Bạch Đại Thánh! Những gì là sanh xứ của Bồ Tát?

Di Lặc Bồ Tát nói: Này Thiện nam tử! Bồ Tát có mười thứ sanh xứ:

Bồ đề tâm là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh ra Bồ Tát.

Thâm tâm là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh thiện tri thức.

Chư địa là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh các môn ba la mật.

Đại nguyện là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh diệu hạnh.

Đại bi là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh tứ nhiếp pháp.

Quán sát đúng lý là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh bát nhã ba la mật.

Đại thừa là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh thiện xảo phương tiện.

Giáo hóa chúng sanh là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh chư Phật.

Trí huệ phương tiện là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh vô sanh pháp nhẫn.

Tu hành tất cả pháp là sanh xứ của Bồ Tát, vì là nhà sanh tam thế tất cả Như Lai.

Này Thiện nam tử! Đại Bồ Tát dùng bát nhã ba la mật làm mẹ, phương tiện thiện xảo làm cha, thí ba la mật làm nhũ mẫu, giới ba la mật làm dưỡng mẫu, nhẫn ba la mật làm đồ trang nghiêm, tinh tấn ba la mật làm ông già dưỡng dục, thiền ba la mật làm người rửa giặt, thiện tri thức làm thầy dạy, tất cả phần bồ đề làm bạn, tất cả pháp lành làm quyến thuộc, tất cả Bồ Tát làm huynh đệ, bồ đề tâm làm nhà, tu hành đúng lý làm gia pháp, chư địa làm gia xứ, chư nhẫn làm gia tộc, đại nguyện làm gia giáo, đầy đủ các hạnh làm thuận gia pháp, khuyên phát đại thừa làm nối gia nghiệp, pháp thủy rưới đầu nhất sanh bổ xứ Bồ Tát làm Thái Tử, thành tựu bồ đề là hay tịnh gia tộc.

Này Thiện nam tử! Bồ Tát siêu phàm phu địa, nhập bồ tát vị, sanh nhà Như Lai, trụ chủng tánh Phật như vậy, có thể tu các hạnh chẳng dứt Tam Bảo, khéo giữ được chủng tộc Bồ Tát, tịnh bồ tát chủng, chỗ sanh tôn thắng, không lỗi ác, tất cả thế

gian, thiên, nhơn, ma, phạm, sa môn, bà la môn cung kính ngợi khen.

Này Thiện nam tử! Đại Bồ Tát sanh nhà tôn thắng như vậy rồi, vì biết tất cả pháp như ảnh tượng nên đối với thế gian không ghét chê. Vì biết tất cả pháp như biến hóa nên không nhiễm trước các cõi hữu lậu. Vì biết tất cả pháp không có ngã nên giáo hóa chúng sanh lòng không nhàm mỏi. Vì dùng đại từ bi làm thể tánh nên nhiếp thọ chúng sanh chẳng biết lao khổ. Vì liễu đạt sanh tử dường như mộng nên trải qua tất cả kiếp mà không e sợ. Vì biết rõ các uẩn đều như huyễn nên thị hiện thọ sanh mà không nhàm mỏi. Vì biết các giới, xứ, đồng pháp giới nên nơi các cảnh giới không bị hoại diệt. Vì biết tất cả tưởng như dương diệm nên vào trong các loài mà chẳng sanh điên đảo mê hoặc. Vì đạt tất cả pháp đều như huyễn nên vào cảnh giới ma chẳng sanh nhiễm trước. Vì biết pháp thân nên tất cả phiền não chẳng khi dối được. Vì được tự tại nên nơi tất cả loài đều thông đạt vô ngại.

Này Thiện nam tử! Thân ta sanh khắp tất cả pháp giới, đồng sắc tướng sai biệt với tất cả chúng sanh, đồng ngôn âm sai khác với tất cả chúng sanh, đồng những danh hiệu với tất

cả chúng sanh, đồng những cử chỉ sở thích của tất cả chúng sanh để tùy thuận thế gian giáo hóa điều phục, thị hiện thọ sanh đồng với tất cả chúng sanh thanh tịnh, những sự nghiệp làm ra đồng với tất cả phàm phu chúng sanh.

Đồng với tâm tưởng của tất cả chúng sanh, đồng thệ nguyện với tất cả Bồ Tát mà hiện thân mình đầy khắp pháp giới.

Này Thiện nam tử! Ta vì hóa độ những người thuở xưa cùng ta đồng tu công hạnh mà nay thối thất tâm bồ đề. Cũng vì giáo hóa cha mẹ thân thuộc. Cũng vì giáo hóa các Bà La Môn khiến họ bỏ tánh kiêu mạn để được sanh trong chủng tánh Như Lai, nên ta sanh tại nhà bà la môn nơi tụ lạc Phòng Xá trong nước Ma La Đề ở Diêm Phù Đề này.

Này Thiện nam tử! Ta ở trong đại lâu các này tùy tâm sở thích của các chúng sanh dùng nhiều phương tiện để giáo hóa đều phục.

Này Thiện nam tử! Ta vì tùy thuận tâm chúng sanh, ta vì thành thục chư Thiên đồng hành nơi cung Đâu Suất, ta vì thị hiện bồ tát phước trí biến hóa trang nghiêm siêu quá tất cả dục giới cho họ bỏ rời những dục lạc, vì cho họ biết hữu vi đều vô

thường, vì cho họ biết chư Thiên hễ thạnh tất có suy, vì muốn thị hiện lúc sắp giáng sanh dùng đại trí pháp môn cùng chư Bồ Tát nhất sanh bổ xứ cùng nhau đàm luận, vì muốn nhiếp hóa những người đồng hành, vì muốn giáo hóa những kẻ mà đức Thích Ca Như Lai để sót lại cho họ đều được khai ngộ như hoa sen nở, nên khi mạng chung ta sẽ sanh lên trời Đâu Suất.

Này Thiện nam tử! Lúc ta viên mãn bổn nguyện thành nhất thiết trí, chứng vô thượng bồ đề, thời ngươi và Văn Thù Sư Lợi đều được thấy ta.

Này Thiện nam tử! Ngươi nên qua đến chỗ Văn Thù Sư Lợi thiện tri thức mà hỏi rằng: Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào nhập Phổ Hiền hạnh môn, thế nào thành tựu, thế nào quảng đại, thế nào tùy thuận, thế nào thanh tịnh, thế nào viên mãn? Văn Thù Sư Lợi sẽ vì ngươi mà phân biệt diễn nói.

Tại sao vậy? Vì những đại nguyện của Văn Thù Sư Lợi, chẳng phải vô lượng trăm ngàn ức na do tha Bồ Tát khác có được.

Này Thiện nam tử! Văn Thù Sư Lợi có hạnh quảng đại, nguyện vô biên, xuất sanh tất cả Bồ Tát công đức không thôi dứt.

Văn Thù Sư Lợi thường làm mẹ của vô lượng trăm ngàn ức na do tha chư Phật. Thường làm thầy của vô lương trăm ngàn ức na do tha Bồ Tát. Giáo hóa thành tựu vô lượng chúng sanh. Tiếng đồn vang khắp mười phương thế giới. Thường làm Thuyết Pháp Sư trong tất cả chúng hội của chư Phật. Được tất cả Như Lai khen ngợi, trụ nơi trí thậm thâm, có thể thấy tất cả pháp như thiệt, thông đạt tất cả cảnh giới giải thoát, rốt ráo những hạnh của Phổ Hiền.

Này Thiện nam tử! Văn Thù Sư Lợi là thiện tri thức của ngươi, làm cho ngươi được sanh nhà Như Lai, trưởng dưỡng tất cả thiện căn, phát khởi tất cả pháp trợ đạo, gặp thiện tri thức chơn thiệt khiến người tu tất cả công đức, nhập tất cả nguyện võng, trụ tất cả đại nguyện, vì ngươi mà nói tất cả pháp bí mật của Bồ Tát, hiện tất cả hạnh bất tư nghì của bồ tát, thuở xưa cùng người đồng sanh đồng hành.

Vì thế nên nguơi phải đến chỗ Văn Thù Sư Lợi chớ có nhàm mỏi.

Văn Thù Sư Lợi sẽ vì ngươi mà nói tất cả công đức.

Tại sao vậy? Vì trước kia ngươi thấy thiện tri thức, nghe bồ tát hạnh, nhập môn giải thoát, đầy đủ đại nguyện, đều do thần lực của Văn Thù Sư Lợi.

Văn Thù Sư Lợi đều được rốt ráo tất cả xứ.

Lúc đó Thiện Tài Đồng Tử đảnh lễ chân Di Lặc Bồ Tát, hữu nhiễu vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

[10]Y lời dạy của Di lặc Bồ Tát, Thiện Tài đi qua hơn một trăm mười thành đến nước Phổ Môn, thành Tô Ma Na, ở nơi cửa thành suy tìm Văn Thù Sư Lợi, trông được gặp gỡ kính thờ.

Bây giờ Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát từ xa đưa tay hữu qua khỏi một trăm mười do tuần áp trên đầu Thiện Tài mà nói rằng:

Lành thay! Lành thay! Này Thiện nam tử! Nếu rời tín căn thời tâm yếu kém, lo sợ ăn năn công hạnh chẳng tròn đủ, thối thất tinh cần, nơi một thiện căn sanh lòng trụ trước, với chút ít công đức đã cho là đủ. Chẳng thể phát khởi hạnh nguyện, chẳng được thiện tri thức nhiếp thọ, chẳng được Như Lai ức niệm, chẳng biết được pháp tánh như vậy, lý thú như vậy,

---

10 Hán bộ quyển tám mươi

pháp môn như vậy, công hạnh như vậy, cảnh giới như vậy, đều không thể biết khắp, biết nhiều, tột nguồn đáy, hiểu rõ, xu nhập giải thoát, phân biệt, chứng biết, chứng đắc, tất cả điều trên đây đều không thể được.

Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát tuyên nói pháp ấy cho Thiện Tài được lợi ích hoan hỷ thành tựu vô số pháp môn, đầy đủ vô lượng đại trí quang minh, khiến được Bồ Tát vô biên tế đà la ni, vô biên tế nguyện, vô biên tế tam muội, vô biên tế thần thông, vô biên tế trí, khiến vào đạo tràng Phổ hiền hạnh.

Lại để Thiện Tài ở tại chỗ cũ, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát nhiếp thần lực chẳng hiện.

Thiện Tài tư duy quán sát nhất tâm nguyện thấy Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, và muốn thấy Đại Thiên thế giới vi trần số thiện tri thức để gần gũi cung kính phụng thờ tuân hành giáo pháp không chống trái, tăng trưởng xu cầu tất cả trí huệ, làm rộng biển đại bi, thêm mây đại từ, quán sát khắp mọi loài sanh lòng hoan hỷ, an trụ pháp môn tịch tịnh của Bồ Tát, duyên khắp tất cả cảnh giới quảng đại, học tất cả công đức quảng đại của Phật, nhập tất cả tri kiến quyết định của Phật, thêm pháp trợ đạo cho nhất thiết trí, khéo tu thâm tâm của tất cả Bồ Tát, biết tam

thế Phật thứ đệ xuất thế, vào biển nhất thiết pháp, chuyển xe nhất thiết pháp, sanh trong tất cả thế gian, nhập nơi tất cả bồ tát nguyện hải, trụ tất cả kiếp tu bồ tát hạnh, chiếu rõ tất cả cảnh giới Như Lai, trưởng dưỡng chư căn của tất cả Bồ Tát, được quang minh thanh tịnh của nhất thiết trí, chiếu khắp mười phương, trừ hết tôi tăm chướng ngại, biết khắp pháp giới, hiện thân mình khắp tất cả cõi, tất cả loài, dẹp tất cả chướng, vào khắp vô ngại, trụ nơi bực pháp giới bình đẳng, quán sát cảnh giới giải thoát của Phổ Hiền, được nghe danh tự hạnh nguyện của Phổ Hiền đại Bồ Tát, cũng nghe trợ đạo, chánh đạo, bậc chư địa, phương tiện địa, nhập địa, thắng tấn địa, trụ địa, tu tập địa, cảnh giới địa, oai lực địa, đồng trụ khát ngưỡng.

Thiện Tài muốn thấy Phổ Hiền Bồ Tát, liền ở trước tòa sư tử của Tỳ Lô Giá Na Như Lai nơi Kim Cang Tạng Bồ Đề Tràng, trên tòa Bửu Liên Hoa Tạng, phát tâm rộng lớn như hư không giới, khởi tâm vô ngại, bỏ tất cả cõi, rời tất cả chấp, tâm vô ngại đi trong tất cả pháp vô ngại, tâm vô ngại vào khắp tất cả thập phương, tâm thanh tịnh vào cảnh giới của nhất thiết trí, tâm minh liễu quán sát đạo tràng trang nghiêm, tâm quảng đại

nhập tất cả Phật pháp hải, tâm châu biến hóa độ tất cả chúng sanh giới, tâm vô lượng tịnh tất cả Phật độ, tâm vô tận trụ tất cả kiếp, tâm cứu cánh xu hướng Như Lai thập lực.

Lúc Thiện Tài phát khởi những tâm như vậy, do sức thiện căn của mình, được sức gia hộ của tất cả Như Lai, do sức đồng thiện căn của Phổ Hiền Bồ Tát, nên Thiện Tài thấy mười thứ thoại tướng, như là:

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh, tất cả Như Lai thành đẳng chánh giác.

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh không các ác đạo.

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh nghiêm sức với những diệu liên hoa.

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh, tất cả chúng sanh thân tâm thanh tịnh.

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh, trang nghiêm với những châu bửu.

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh, tất cả chúng sanh tướng tốt nghiêm thân.

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh, những mây trang nghiêm che phía trên.

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh, tất cả chúng sanh mến yêu nhau, giúp ích nhau, chẳng hại nhau.

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh, đạo tràng trang nghiêm.

Thấy tất cả Phật độ thanh tịnh, tất cả chúng sanh tâm thường niệm Phật.

Thiện Tài lại thấy mười tướng quang minh, như là: Thấy bao nhiêu vi trần của tất cả thế giới, trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số Phật quang minh võng vân chiếu sáng khắp nơi.

Trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số Phật quang minh luân vân nhiều thứ sắc tướng cùng khắp pháp giới.

Trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số Phật sắc tượng bửu vân cùng khắp pháp giới.

Trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số Phật quang diệm luân vân cùng khắp pháp giới.

Trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số những diệu hương vân cùng khắp mười phương khen ngợi tất cả hạnh nguyện đại công đức hải của Phổ Hiền.

Trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số nhựt nguyệt tinh tú vân, đều phóng quang minh của Phổ Hiền Bồ Tát chiếu khắp pháp giới.

Trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số tất cả chúng sanh thân sắc tượng vân phóng Phật quang minh chiếu khắp pháp giới.

Trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số tất cả Phật sắc tượng ma ni vân cùng khắp pháp giới.

Trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số Bồ Tát thân sắc tượng vân đầy khắp pháp giới, khiến tất cả chúng sanh đều được xuất ly, đều mãn sở nguyện.

Trong mỗi mỗi vi trần xuất sanh tất cả thế giới vi trần số Như Lai thân sắc tượng vân, nói thệ nguyện quảng đại của tất cả Phật cùng khắp pháp giới.

Thiện Tài thấy mười thứ quang minh này rồi, nghĩ rằng: nay tôi sẽ được thấy Phổ Hiền Bồ Tát thêm lớn thiện căn. Thấy tất cả Phật, nơi tất cả Bồ Tát sanh tri giải quyết định, được nhất thiết trí.

Thiện Tài nhiếp khắp thiện căn, nhứt tâm cầu thấy Phổ Hiền Bồ Tát, khởi đại tinh tấn tâm không thối chuyển, liền

dùng phổ nhãn quán sát mười phương tất cả chư Phật và chúng Bồ Tát. Bao nhiêu cảnh giới đã thấy đều tưởng là được thấy Phổ Hiền Bồ Tát.

Dùng trí huệ nhãn quán sát Phổ hiền đạo, tâm quảng đại dường như hư không, đại bi kiên cố như Kim Cang. Nguyện tận vị lai thường được theo Phổ Hiền, niệm niệm tùy thuận tu phổ hiền hạnh, thành tựu trí huệ, nhập như lai cảnh, trụ phổ hiền địa.

Bấy giờ Thiện Tài Đồng Tử liền thấy Phổ Hiền Bồ Tát ở trong chúng hội trước đức Như Lai, ngồi tòa sư tử Bửu Liên Hoa, chúng Bồ Tát vây quanh rất là tôn nghiêm, thế gian không sánh được, cảnh giới trí huệ vô lượng vô biên khó lường khó nghĩ, đồng tam thế Phật, tất cả Bồ Tát không quán sát được.

Thấy thân Phổ Hiền, mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả thế giới vi trần số quang minh vân, khắp pháp giới hư không giới tất cả thế giới, trừ diệt tất cả chúng sanh khổ hoạn, khiến các Bồ Tát sanh đại hoan hỷ.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số những sắc hương diệm vân, khắp pháp giới hư không giới tất cả chư Phật chúng hội đạo tràng, để huân tập tất cả.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số tạp hoa vân, khắp pháp giới hư không giới tất cả chư Phật chúng hội đạo tràng mưa những diệu hoa.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số hương thọ vân, khắp pháp giới hư không giới tất cả chư Phật chúng hội đạo tràng mưa những diệu hương.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số diệu y vân, khắp pháp giới hư không giới chư Phật chúng hội đạo tràng mưa những diệu y.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số bửu thọ vân, khắp pháp giới hư không giới tất cả chư Phật chúng hội đạo tràng, mưa ma ni bửu.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số sắc giới thiên thân vân sung mãn pháp giới, khen ngợi bồ đề tâm.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số phạm thiên thân vân, khuyến thỉnh chư như lai chuyển diệu pháp luân.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số dục giới thiên vương thân vân, hộ trì pháp luân của tất cả như lai.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số tam thế Phật sát vân, khắp pháp giới hư không giới vì các chúng sanh, những người không chỗ về nương mà làm chỗ về nương, những người không chỗ che chở mà làm chỗ che chở, những người không chỗ y chỉ mà làm chỗ y chỉ.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số thanh tịnh Phật sát vân khắp pháp giới hư không giới tất cả chư Phật xuất thế trong đó, chúng hội Bồ Tát thảy đều sung mãn.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số tịnh bất tịnh Phật sát vân khắp pháp giới hư không giới, khiến tạp nhiễm chúng sanh đều được thanh tịnh.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số bất tịnh tịnh Phật sát vân khắp pháp giới hư không giới, khiến tạp nhiễm chúng sanh đều được thanh tịnh.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số bất tịnh Phật sát vân khắp pháp giới hư không giới, khiến thuần nhiễm chúng sanh đều được thanh tịnh.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số chúng sanh thân vân khắp pháp giới hư không giới, tùy sở nghi giáo hóa chúng sanh đều khiến phát tâm vô thượng bồ đề.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số bồ tát thân vân biến pháp giới hư không giới tán dương những danh hiệu của chư Phật làm cho chúng sanh tăng trưởng thiện căn.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số bồ tát thân vân khắp pháp giới hư không giới tất cả Phật sát tuyên dương tất cả chư Phật Bồ Tát, những thiện căn sanh khởi từ khi sơ phát tâm.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số bồ tát thân vân khắp pháp giới hư không giới, trong mỗi Phật sát nơi tất cả Phật sát tuyên dương tất cả

bồ tát nguyện hải và thanh tịnh diệu hạnh của Phổ Hiền Bồ Tát.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông, trong mỗi niệm xuất sanh Phổ Hiền Bồ Tát hạnh vân khiến tâm tất cả chúng sanh được mãn túc, tu tập đầy đủ đạo nhất thiết trí.

Thấy mỗi mỗi lỗ lông xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số chánh giác thân vân, nơi tất cả Phật sát hiện thành chánh giác, khiến các Bồ Tát thêm lớn pháp đại thừa thành nhất thiết trí.

Thiện Tài thấy cảnh giới thần thông tự tại của Phổ Hiền Bồ Tát như vậy, thân tâm hoan hỉ, hớn hở vô lượng.

Lại thấy mỗi mỗi thân phần, mỗi mỗi lỗ chân lông của Phổ Hiền đều có Đại Thiên thế giới phong luân, thủy luân, địa luân, hỏa luân, đại hải, giang hà và những Bửu Sơn, Tu Di, Thiết vi, thành ấp, cung điện, viên lâm, tất cả xứ của địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, Diêm La Vương, những cung điện của Thiên, Long, Bát Bộ, nhân và phi nhân, cõi Dục, cõi Sắc, cõi Vô Sắc, nhật, nguyệt, tinh tú, gió, mây, sấm, chớp, ngày, đêm, tháng, giờ đến năm, kiếp, chư Phật xuất thế, chúng hội Bồ Tát, đạo tràng trang nghiêm, những sự như vậy đều thấy rõ cả.

Như thấy rõ tại thế giới này, tất cả thế giới ở mười phương đều thấy rõ cả.

Như thấy thập phương thế giới hiện tại, tất cả thế giới tiền tế hậu tế cũng thấy như vậy, nhưng vẫn chẳng tạp loạn nhau.

Như ở chỗ Tỳ Lô Giá Na Như Lai thị hiện sức thần thông như vậy, tại Liên Hoa Đức thế giới, chỗ của Hiền Thủ Phật, hiện sức thần thông cũng như vậy.

Nhẫn đến tại tất cả thế giới mười phương, chỗ của tất cả chư Phật Như Lai, cũng hiện sức thần thông như vậy.

Mười phương tất cả thế giới trong mỗi mỗi vi trần đều có pháp giới chư Phật chúng hội. Chỗ mỗi đức Phật, Phổ Hiền Bồ Tát ngồi trên tòa Bửu Liên Hoa Sư Tử hiện sức thần thông cũng đều như vậy.

Trong thân của mỗi mỗi Phổ Hiền đều hiện tất cả cảnh giới tam thế, tất cả cõi Phật, tất cả chúng sanh, tất cả Phật xuất hiện, tất cả bồ tát chúng, nghe ngôn âm của tất cả chúng sanh, ngôn âm của tất cả Phật, pháp luân của tất cả Như Lai chuyển. Lại thấy công hạnh của tất cả Bồ Tát, thần thông du hí của tất cả Như Lai.

Thiện Tài thấy vô lượng đại thần thông lực bất tư nghì của Phổ Hiền Bồ Tát như vậy, liền được mười thứ trí ba la mật. Như là:

Trí ba la mật trong mỗi niệm đều có thể đi khắp tất cả cõi Phật.

Trí ba la mật trong mỗi niệm đều có thể qua đến tất cả chỗ Phật.

Trí ba la mật trong mỗi niệm đều có thể cúng dường tất cả Như Lai.

Trí ba la mật trong mỗi niệm ở khắp chỗ của tất cả Như Lai để nghe pháp và thọ trì.

Trí ba la mật trong mỗi niệm tư duy pháp luân của tất cả Như Lai.

Trí ba la mật trong mỗi niệm biết sự đại thần thông bất tư nghì của tất cả Phật.

Trí ba la mật trong mỗi niệm nói một câu pháp tột thuở vị lai biện tài vô tận.

Trí ba la mật trong mỗi niệm dùng thân bát nhã quán tất cả pháp.

Trí ba la mật trong mỗi niệm nhập tất cả pháp giới thiệt tướng hải.

Trí ba la mật trong mỗi niệm biết tâm của tất cả chúng sinh.

Trí ba la mật trong mỗi niệm huệ hạnh của Phổ Hiền đều hiện tiền.

Thiện Tài đã được mười trí ba la mật này rồi, Phổ Hiền Bồ Tát liền dơ tay hữu xoa đầu Thiện Tài.

Được xoa đầu, Thiện Tài liền được tất cả Phật sát vi trần số môn tam muội, mỗi tam muội lại dùng Phật sát vi trần số tam muội làm quyến thuộc.

Mỗi mỗi tam muội đều thấy tất cả Phật sát vi trần số Phật đại hải mà từ xưa chưa thấy, tích tập tất cả Phật sát vi trần số nhất thiết trí trợ đạo, sanh đủ tất cả Phật sát vi trần số nhất thiết trí thượng diệu pháp, phát tất cả Phật sát vi trần số nhất thiết trí đại thệ nguyện, nhập tất cả Phật sát vi trần số đại nguyện hải, trụ tất cả Phật sát vi trần số nhất thiết trí xuất yếu đạo, tu tất cả Phật sát vi trần số bồ tát hạnh, khởi tất cả Phật sát vi trần số nhất thiết trí đại tinh tấn, được tất cả Phật sát vi trần số nhất thiết trí tịnh quang minh.

Như ở Ta Bà thế giới chỗ của Tỳ Lô Giá Na Phật này, Phổ Hiền Bồ Tát xoa đầu Thiện Tài Đồng Tử, khắp mười phương thế giới, trong mỗi vi trần nơi những thế giới ấy, tất cả thế giới, tất cả chỗ Phật, Phổ Hiền Bồ Tát cũng xoa đầu Thiện Tài như vậy, những pháp môn tam muội chứng được cũng đồng.

Bấy giờ Phổ Hiền Bồ Tát bảo Thiện Tài rằng: Này Thiện nam tử! Ngươi thấy thần lực của ta chăng?

Thiện Tài thưa: Bạch vâng! Những sự thần thông quảng đại bất tư nghì này chỉ đức Như Lai mới biết được.

Phổ Hiền Bồ Tát nói: Này Thiện nam tử! Thuở quá khứ bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp, ta thật hành bồ tát hạnh cầu nhất thiết trí. Trong mỗi mỗi kiếp vì muốn thanh tịnh bồ đề tâm, nên kính thờ bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Phật.

Trong mỗi mỗi kiếp vì tích tập nhất thiết trí phước đức nên thiết lập bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thí hội quảng đại, khiến tất cả thế gian đều nghe biết, phàm ai đến cầu xin thời đều làm cho họ đầy đủ cả.

Trong mỗi mỗi kiếp vì cầu pháp nhất thiết trí nên ta đem bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số tài vật bố thí.

Trong mỗi mỗi kiếp vì cầu Phật trí, nên ta đem bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thành ấp, tụ lạc, quốc độ, vương vị, thê tử, quyến thuộc, mắt tai mũi lưỡi, thân thịt tay chân đến cả mạng sống để bố thí.

Trong mỗi mỗi kiếp vì cầu nhất thiết trí thủ, nên ta đem bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số đầu để bố thí.

Trong mỗi mỗi kiếp vì cầu nhất thiết trí, nên ở chỗ bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Như Lai, ta cung kính tôn trọng, kính thờ cúng dường, rồi xuất gia học đạo, trong Phật pháp tu hành hộ giáo.

Này Thiện nam từ! Ta ở trong những số kiếp như vậy, tự nhớ chưa từng có một niệm chẳng thuận Phật giáo, chưa từng có một niệm sanh lòng sân hại, cũng chưa từng có một niệm sanh tâm ngã ngã sở, tâm mình người sai biệt, tâm xa rời bồ đề, tâm nhàm mỏi sanh tử, tâm lười biếng, tâm chướng ngại, tâm mê hoặc. Mà ta chỉ an trụ tâm đại bồ đề vô thượng chẳng thể trở hoại tích tập pháp trợ đạo nhất thiết trí.

Này Thiện nam tử! Ta trang nghiêm Phật độ, dùng tâm đại bi cứu hộ chúng sanh, giáo hóa thành tựu, cúng dường chư Phật, thờ thiện tri thức, vì cầu chánh pháp nên hoằng tuyên hộ

trì, trong thân ngoài vật đều có thể xả tất cả, đến mạng sống cũng không tiếc.

Nếu dùng thời gian kiếp hải để nói nhơn duyên đó, kiếp hải còn có thể hết chớ nhơn duyên đó không cùng tận.

Này Thiện nam tử! Trong pháp hải của ta, không có một chữ không có một câu, Chẳng phải thí xả ngôi Chuyển Luân Vương mà cầu được. Chẳng phải thí xả tất cả sở hữu mà cầu được.

Này Thiện nam tử! Pháp của ta cầu đều vì cứu hộ tất cả chúng sanh. Một lòng suy nghĩ mong cho chúng sanh được nghe pháp này. Nguyện dùng trí quang chiếu khắp thế gian. Nguyện vì chúng sanh mà khai thị trí xuất thế gian. Nguyện cho chúng sanh đều được an lạc. Nguyện khắp tán dương những công đức của chư Phật.

Thuở xưa, nhơn duyên của ta như vậy, trong bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp hải nói không hết được.

Này Thiện nam tử! Vì thế nên ta dùng sức trợ đạo pháp như vậy, những sức thiện căn, sức đại chí nguyện, sức tu công đức, sức như thiệt tư duy tất cả pháp, sức trí huệ nhãn, sức

Phật oai thần, sức đại từ bi, sức tịnh thần thông, sức thiện tri thức như vậy nên ta được pháp thân thanh tịnh tam thế bình đẳng rốt ráo này.

Ta lại được sắc thân thanh tịnh vô thượng siêu các thế gian, tùy sở thích của tâm chúng sanh mà hiện hình vào tất cả cõi khắp tất cả xứ, nơi các thế giới rộng hiện thần thông, làm cho người thấy đều vui mừng.

Này Thiện nam tử! Ngươi quan sát sắc thân của ta như vậy.

Sắc thân của ta đây đã thành tựu từ vô biên kiếp hải. Vô lượng ngàn ức na do tha kiếp khó thấy khó nghe.

Này Thiện nam tử! Nếu có chúng sanh chưa gieo thiện căn và gieo ít thiện căn, Thanh Văn, Bồ Tát thời còn chẳng được nghe danh hiệu của ta huống là thấy được thân ta.

Này Thiện nam tử! Nếu có chúng sanh được nghe danh hiệu của ta thời không còn thối chuyển nơi vô thượng bồ đề. Nếu ai hoặc thấy, hoặc chạm, hoặc rước, hoặc đưa, hoặc tạm theo dõi, nhẫn đến trong mộng được thấy nghe ta, thời đều cũng được bất thối chuyển cả.

Hoặc có chúng sanh một ngày một đêm nhớ nghĩ đến ta thời liền được thành thục.

Hoặc bảy ngày bảy đêm, nửa tháng, một tháng, nửa năm, một năm, trăm năm, ngàn năm, một kiếp, trăm kiếp, nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp nghĩ nhớ đến ta mà được thành thục.

Hoặc một đời, hoặc trăm đời, nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số đời nghĩ nhớ đến ta mà thành thục.

Hoặc thấy ta phóng đại quang minh, hoặc thấy ta chấn động cõi Phật, hoặc sanh e sợ, hoặc sanh hoan hỉ thảy đều thành thục.

Này Thiện nam tử! Ta dùng Phật sát vi trần số môn phương tiện như vậy, làm cho các chúng sanh chẳng thối chuyển nơi vô thượng bồ đề.

Nếu có chúng sanh nào thấy nghe cõi thanh tịnh của ta thời tất được sanh trong cõi thanh tịnh này.

Nếu có chúng sanh nào thấy nghe thân thanh tịnh của ta thời tất được sanh trong thân thanh tịnh của ta.

Này Thiện nam tử! Ngươi nên quan sát thân thanh tịnh của ta đây.

Thiện Tài quán sát tướng hảo chi tiết nơi thân Phổ Hiền Bồ Tát. Trong mỗi mỗi lỗ lông đều có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát hải. Mội mỗi sát hải đều có chư Phật xuất thế và chúng hội Bồ Tát.

Và lại thấy tất cả sát hải đó: những kiến lập, những hình trạng, những trang nghiêm, những đại sơn bao quanh, những sắc mây che trùm hư không, những Phật Như Lai xuất thế thuyết những pháp luân.

Lại thấy ở trong mỗi mỗi thế giới hải, Phổ Hiền xuất hiện tất cả Phật sát vi trần số Phật hóa thân vân, cùng khắp thập phương tất cả thế giới giáo hóa chúng sanh khiến hướng về vô thượng bồ đề.

Bấy giờ Thiện Tài lại thấy tự thân ở trong thân Phổ Hiền giáo hóa chúng sanh trong mười phương tất cả thế giới.

Bao nhiêu thiện căn trí huệ quang minh của Thiện Tài đã được, khi thân cận Phật sát vi trần số chư thiện tri thức, sánh với thiện căn khi thấy Phổ Hiền Bồ Tát mà được, thời không bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn,

một phần trăm ngàn ức, nhẫn đến không bằng một phần toán số thí dụ.

Trong một niệm mà hiện nay Thiện Tài nhập sát hải của chư Phật ở trong một lỗ lông của Phổ Hiền, sánh với thời gian từ sơ phát tâm đến nay đã nhập sát hải, thời nhiều hơn đến số bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần. Như nơi một lỗ lông, tất cả lỗ lông cũng đều như vậy.

Trong lỗ lông của Phổ Hiền Bồ Tát, Thiện Tài bước một bước qua khỏi bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, đi mãi như vậy tột thuở vi lai vẫn còn chẳng biết được thứ đệ sát hải của trong một lỗ lông. Cũng chẳng biết ngằn mé của sát hải tạng, sát hải sai biệt, sát hải phổ nhập, sát hải thành, sát hải hoại, sát hải trang nghiêm. Cũng chẳng biết được ngằn mé của Phật hải thứ đệ, Phật hải tạng, Phật hải sai biệt, Phật hải phổ nhập, Phật hải sanh, Phật hải diệt. Cũng chẳng biết được ngằn mé của bồ tát chúng hải thứ đệ, bồ tát chúng hải tạng, bồ tát chúng hải sai biệt, bồ tát chúng hải phổ nhập, bồ tát chúng hải tập, bồ tát chúng hai tán. Cũng chẳng thể biết ngằn mé của trí nhập chúng sanh giới, biết căn chúng sanh,

giáo hóa điều phục chúng sanh, chỗ trụ thậm thâm tự tại của Bồ Tát những địa những đạo của Bồ Tát nhập.

Nơi sát hải trong lỗ lông của Phổ Hiền Bồ Tát, Thiện Tài đi như vậy hoặc nơi một cõi trải qua một kiếp, nhẫn đến hoặc trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp mà đi như vậy.

Cũng chẳng mất nơi đây mà hiện nơi kia. Mỗi niệm Thiện Tài cùng khắp vô biên sát hải giáo hóa chúng sanh khiến họ hướng về vô thượng bồ đề.

Đương lúc đó, Thiện Tài thứ đệ được những hạnh nguyện hải của Phổ Hiền Bồ Tát, đồng với Phổ Hiền, đồng với chư Phật một thân sung mãn tất cả thế giới, đồng quốc độ, đồng hạnh, đồng chánh giác, đồng thần thông, đồng pháp luân, đồng biện tài, đồng ngôn từ, đồng âm thanh, đồng lực vô úy, đồng Phật sở trụ, đồng đại từ bi, bất tư nghì giải thoát tự tại đều đồng. Lúc đó Phổ Hiền đại Bồ Tát liền nói kệ rằng:

Các ngài phải trừ những phiền não
Nhất tâm bất loạn mà lắng nghe
Tôi nói Như Lai đủ các độ
Tất cả đạo chân thiệt giải thoát.

Xuất thế điều nhu Thắng Trượng Phu
Trong lòng thanh tịnh như hư không
Hằng phóng trí nhật đại quang minh
Khiến khắp quần sanh diệt si ám.
Như Lai rất khó được thấy nghe
Vô lượng ức kiếp nay mới gặp
Như hoa ưu đàm một lần hiện
Vì thế nên nghe Phật công đức.
Tùy thuận việc làm của thế gian
Ví như thuật sĩ hiện những sự
Chỉ để làm vui lòng chúng sanh
Chưa từng phân biệt khởi tưởng niệm.

Chư Bồ Tát nghe lời kệ trên đây, tất cả đều khát ngưỡng mong được nghe công đức chơn thiệt của đức Thế Tôn, đều nghĩ rằng: Phổ Hiền Bồ Tát tu đủ các hạnh, thể tánh thanh tịnh, những lời nói ra đều chẳng hư luống, tất cả Như Lai đều khen ngợi ngài.

Phổ Hiền Bồ Tát công đức trí huệ trang nghiêm đầy đủ, như hoa sen chẳng dính trần, cấu tam giới. Ngài bảo chúng Bồ

Tát rằng: Các ngài lắng nghe! Nay tôi muốn nói tướng một giọt trong biển công đức của Phật.

Phổ Hiền Bồ Tát liền nói kệ rằng:

Phật trí rộng lớn đồng hư không
Khắp cùng tất cả tâm chúng sanh
Đều rõ thế gian những vọng tưởng
Chẳng khởi những phân biệt sai khác.
Một niệm đều biết pháp tam thế
Cũng rõ tất cả căn chúng sanh
Ví như nhà ảo thuật thiện xảo
Mỗi niệm thị hiện vô biên sự.
Tùy tâm chúng sanh hiện những hạnh
Thuở xưa các nghiệp, sức thệ nguyện
Khiến họ thấy biết đều chẳng đồng
Mà Phật bổn lai không động niệm.
Hoặc có xứ xứ thấy Phật ngồi
Sung mãn thập phương các thế giới,
Hoặc có chúng sanh tâm bất tịnh
Trong vô lượng kiếp chẳng thấy Phật.
Hoặc có tín giải rời kiêu mạn
Phát ý liền được thấy Như Lai,
Hoặc kẻ siểm cuống tâm bất tịnh
Ức kiếp tìm cầu chẳng thấy Phật.
Hoặc người mọi xứ nghe tiếng Phật
Âm thanh mỹ Diệu làm tâm vui,

Hoặc kẻ trăm ngàn muôn ức kiếp
Vì tâm bất tịnh chẳng được nghe.
Hoặc thấy thanh tịnh Đại Bồ Tát
Đầy khắp Tam thiên đại thiên giới
Đều đã đầy đủ hạnh Phổ Hiền
Trong đó Như Lai nghiễm nhiên tọa.
Hoặc thấy cõi này diệu vô tỷ
Phật vô lượng kiếp đã nghiêm tịnh
Tỳ Lô Giá Na Tối Thắng Tôn
Trong đây đại ngộ thành Chánh Giác.
Hoặc thấy Liên Hoa cõi thắng diệu
Hiền Thủ Như Lai ở trong đó
Vô lượng Bồ Tát chúng vi nhiễu
Thảy đều siêng tu hạnh Phổ Hiền.
Hoặc có thấy Phật Vô lượng thọ
Quan Âm Thế Chí hầu hai bên
Đều bậc quán Đảnh Bổ xứ cả
Sung mãn mười phương các quốc độ.
Hoặc có thấy cõi Đại Thiên này
Thanh tịnh trang nghiêm như Diệu Hỉ
A Súc Như Lai ngự tại đây
Chúng đại Bồ Tát bao quanh Phật.
Hoặc thấy Nguyệt Giác Danh Xưng Phật
Cùng Kim Cang Tràng chư Bồ Tát
Ở cõi Viên Cảnh Diệu Trang Nghiêm
Khắp đến mười phương các quốc độ.

Hoặc thấy Nhựt Tạng Phật Thế Tôn
Ở cõi thanh tịnh Thiện Quang Minh
Cùng với quán đảnh chư Bồ Tát
Sung mãn mười phương mà thuyết pháp.
Hoặc thấy Kim Cang Đại Diệm Phật
Câu hội với Trí Tràng Bồ Tát
Châu hành tất cả cõi quảng đại
Thuyết pháp diệt trừ chúng sanh mê.
Mỗi mỗi đầu lông bất khả thuyết
Chư Phật tướng hảo ba mươi hai
Bồ Tát quyến thuộc đồng vây quanh
Vì độ chúng sanh luôn thuyết pháp.
Hoặc có xem thấy một lỗ lông
Đầy đủ cõi trang nghiêm quảng đại
Vô lượng Như Lai đều ở trong
Thanh tịnh Phật tử đều sung mãn.
Hoặc có thấy trong một vi trần
Có đủ hằng sa Phật quốc độ
Vô lượng Bồ Tát đều sung mãn
Bất khả thuyết kiếp tu các hạnh.
Hoặc có thấy chỗ một đầu lông
Vô lượng trần sa những sát hải
Bao nhiêu nghiệp khởi đều sai khác
Tỳ Lô Giá Na chuyển pháp luân.
Hoặc thấy thế giới chẳng thanh tịnh
Hoặc thấy thanh tịnh báu làm thành

Như Lai trụ thọ lâu vô lượng
Nhẫn đến niết bàn đều hiện đủ.
Cùng khắp mười phương các thế giới
Thị hiện nhiều thứ bất tư nghì
Tùy các chúng sanh tâm trí nghiệp
Thảy đều hóa độ khiến thanh tịnh.
Vô Thượng Đạo Sư như vậy thảy
Sung mãn thập phương các quốc độ
Thị hiện nhiều loại thần thông lực
Tôi nói một ít ngài nên nghe.
Hoặc thấy Thích Ca thành Phật đạo
Đã trải kiếp số bất tư nghì,
Hoặc thấy nay mới làm Bồ Tát
Mười phương lợi ích các chúng sanh.
Hoặc người lại thấy Thích Sư Tử
Cúng dường chư Phật tu đạo hạnh,
Hoặc thấy Thế Tôn đủ phước trí
Hiển hiện những sự đại thần thông.
Hoặc thấy bố thí, hoặc trì giới,
Hoặc nhẫn, tinh tấn, hoặc thiền định,
Bát nhã, phương tiện, nguyện, lực, trí
Tùy tâm chúng sanh đều thị hiện.
Hoặc thấy rốt ráo ba la mật
Hoặc thấy an trụ ở các địa
Tổng trì, tam muội, thần thông trí
Như vậy đều hiện đầy đủ cả.

Hoặc hiện tu hành vô lượng kiếp
Trụ nơi bồ tát, bậc kham nhẫn
Hoặc hiện trụ nơi bực bất thối
Hoặc hiện pháp thủy rưới trên đầu.
Hoặc hiện thân Phạm, Thích Tứ Vương
Hoặc hiện Sát Lợi, Bà La Môn,
Nhiều loại sắc tướng thân trang nghiêm
Dường như thuật sĩ hiện hình tượng.
Hoặc hiện Đâu Suất mới giáng thần
Hoặc thấy trong cung thọ dục lạc
Hoặc thấy rời bỏ những vinh hoa
Xuất gia lìa tục đi học đạo.
Hoặc thấy mới sanh, hoặc thấy chết,
Hoặc thấy xuất gia học dị hạnh
Hoặc thấy ngồi dưới cội Bồ Đề
Hàng phục ma quân thành Chánh Giác.
Hoặc lại thấy Phật mới niết bàn
Hoặc thấy dựng tháp khắp thế gian
Hoặc thấy trong tháp thờ tượng Phật
Vì biết thời cơ hiện như vậy.
Hoặc thấy Như Lai Vô Lượng Thọ
Thọ Phật ký cho chư Bồ Tát
Mà thành vô thượng Đại Đạo Sư
Kế bổ nhậm ở cõi An Lạc.
Hoặc thấy vô lượng ngàn ức kiếp
Phật sự đã xong nhập niết bàn

Hoặc thấy nay mới thành bồ đề
Hoặc thấy chánh tu những diệu hạnh.
Hoặc thấy Như Lai Thanh Tịnh Nguyệt
Ở tại Phạm Thế và Ma Cung,
Tự Tại Thiên Cung, Hóa Lạc Cung,
Thị hiện thần thông những biến hóa.
Hoặc thấy ở tại cung Đâu Suất
Vô lượng chư Thiên đồng vây quanh
Vì họ thuyết pháp cho hoan hỉ
Chư Thiên phát tâm cúng dường Phật.
Hoặc thấy ở tại Dạ Ma Thiên
Đao Lợi, Tứ Thiên, cung Long Thần,
Nơi cung điện Thiên, Long, Bát Bộ
Không chỗ nào Phật chẳng hiện thân.
Ở chỗ Nhiên Đăng Phật Thế Tôn
Rải hoa, trải tóc để cúng dường
Từ đây biết rõ pháp thâm diệu
Hằng dùng đạo này độ quần sanh.
Hoặc người thấy Phật lâu niết bàn,
Hoặc thấy Phật mới thành bồ đề,
Hoặc thấy Phật trụ vô lượng kiếp
Hoặc thấy giây lát liền nhập diệt.
Thân tướng quang minh cùng thọ mạng
Trí huệ bồ đề và niết bàn
Chúng hội được độ, tiếng oai nghi
Mỗi mỗi như vậy đều vô số.

Hoặc hiện thân mình rất rộng lớn
Như núi Tu Di, Đại Bửu Sơn,
Hoặc thấy Phật ngồi chẳng động lay
Sung mãn vô biên những thế giới.
Hoặc thấy viên quang lượng một tầm
Hoặc thấy ngàn vạn ức do tuần
Hoặc thấy chiếu khắp vô lượng cõi
Hoặc thấy sung mãn tất cả cõi.
Hoặc thấy Phật thọ tám mươi năm
Hoặc thấy thọ ngàn muôn ức tuổi
Hoặc thọ bất khả tư nghì kiếp
Như vậy lần lượt bội hơn đây.
Phật trí thông đạt tịnh vô ngại
Một niệm biết khắp pháp tam thế
Đều từ tâm thức nhơn duyên sanh
Sanh diệt vô thường không tự tánh.
Ở trong một cõi thành Chánh Giác
Ở tất cả cõi cũng đều thành
Tất cả vào một, một vào khắp
Tùy tâm chúng sanh đều thị hiện.
Như Lai trụ nơi đạo vô thượng
Thành tựu thập lực, tứ vô úy
Đầy đủ trí huệ không chướng ngại
Chuyển thập nhị hành chánh pháp luận.
Biết rõ khổ, tập và diệt, đạo
Phân biệt mười hai pháp nhơn duyên

Pháp, nghĩa, từ, nhạo thuyết vô ngại
Dùng biện tài đây khai diễn rộng.
Các pháp không ngã, không có tướng
Nghiệp tánh chẳng sanh cũng chẳng mất
Tất cả xa lìa như hư không
Phật dùng phương tiện để phân biệt.
Như Lai như vậy chuyển pháp luân
Chấn khắp mười phương các quốc độ
Cung điện núi sông đều động lay
Chúng sanh hoan hỉ chẳng kinh sợ.
Phật diễn pháp âm khắp rộng lớn
Tùy căn chúng sanh đều khiến hiểu
Đều khiến phát tâm trừ hoặc cấu
Nhưng Phật chưa từng sanh tâm niệm.
Hoặc nghe Phật diễn thí, giới, nhẫn,
Tấn, định, bát nhã, phương tiện, trí,
Hoặc nghe từ, bi và hỉ, xả,
Ngôn từ thuyết pháp đều sai khác.
Hoặc nghe tứ niệm, tứ chánh cần,
Thần túc, căn, lực và giác đạo,
Niệm, huệ, thần thông và chỉ, quán
Vô lượng phương tiện những pháp môn.
Long, Thần, Bát Bộ, Nhơn, Phi Nhơn,
Phạm, Thích, Hộ Thế, các Thiên Chúng,
Phật dùng nhất âm để thuyết pháp
Chúng sanh tùy loại đều được hiểu.

Nếu có tham dục, sân và si
Phẩn, phú, xan, tật và kiêu, siểm
Tám muôn bốn ngàn phiền não chướng
Đều nghe Phật dạy pháp chữa trị.
Nếu chưa tu đủ pháp bạch tịnh
Khiến họ nghe nói mười giới hạnh,
Đã hay bố thí điều phục người
Cho nghe tiếng niết bàn tịch diệt.
Nếu người chí kém, không từ mẫn
Nhàm ghét sanh tử, tụ cầu lìa
Khiến họ nghe nói tam thoát môn
Cho họ thoát khổ, hưởng tịch diệt.
Nếu người tự tánh ít tham dục
Nhàm bỏ ba cõi cầu tịch tịnh
Khiến họ nghe nói các duyên khởi
Theo độc giác thừa để xuất ly.
Nếu người thanh tịnh tâm quảng đại
Đầy đủ thí giới các công đức
Thân cận Như Lai đủ từ bi
Khiến họ nghe tiếng đại thừa đạo.
Hoặc có quốc độ nghe nhất thừa
Hoặc nhị, hoặc tam, hoặc tứ, ngũ
Như vậy nhẫn đến vô lượng thừa
Đều là Như Lai phương tiện lực.
Niết bàn tịch tịnh chưa tùng khác,
Trí hạnh thắng liệt có sai khác,

Như hư không thể tánh là một
Chim bay gần xa tự sai khác.
Phật thể âm thanh cũng duy nhứt
Phổ biến tất cả cõi hư không,
Tùy tâm chúng sanh sai khác nhau
Nên nghe và thấy cũng tự khác.
Do Phật quá khứ tu công hạnh
Hay theo sở thích diễn diệu âm
Không lòng tính nghĩ đây và kia
Ai là đáng nói, ai thời không.
Nơi mặt Như Lai phóng đại quang
Đủ số tám muôn bốn ngàn sáng
Pháp môn Phật nói cũng như vậy
Chiếu khắp thế giới trừ phiền não.
Đầy đủ thanh tịnh công đức trí
Mà thường tùy thuận tam thế Phật
Ví như hư không chẳng nhiễm trước
Vì chúng sanh nên Phật xuất hiện.
Hiện có sanh lão bệnh tử khổ
Cũng hiện trụ thọ ở thế gian
Dầu thuận thế gian hiện như vậy
Thể tánh thanh tịnh đồng hư không.
Tất cả quốc độ vô lượng biên
Chúng sanh căn dục cũng vô lượng
Trí nhãn Như Lai đều thấy rõ
Tùy theo cơ nghi dạy Phật đạo.

Cùng khắp hư không mười phương cõi
Bao nhiêu Trời, Người, trong đại chúng
Theo thân hình họ đều chẳng đồng
Phật hiện thân hình cũng như vậy.
Nếu ở trong đại hội Sa Môn
Cạo bỏ tóc râu mặc ca sa
Đắp y, cầm bát nhiếp các căn
Cho họ hoan hỷ trừ phiền não.
Có lúc thân cận Ba La Môn
Vì họ Phật hiện thân gầy ốm
Chống gậy mang bình hằng trong sạch
Đầy đủ trí huệ giảng nói giỏi.
Nhả cũ nuốt mới tự no đủ
Hớp gió uống sương không ăn nuốt
Hoặc ngồi hoặc đứng chẳng động lay
Hiện tu khổ hạnh dẹp ngoại đạo.
Hoặc trì giới cấm làm thế sư
Khéo thông phương thuốc các môn luận
Toán số, thiên văn, địa lý, tướng
Những điều lành dữ đều biết rõ.
Thâm nhập các thiền và giải thoát
Tam muội, thần thông, trí huệ, hạnh
Luận bàn, ngâm vịnh và đùa vui
Phương tiện dẫn họ vào Phật đạo.
Hoặc hiện thượng phục để nghiêm thân
Đầu đội mão xinh, che lọng tốt

Binh chủng trước sau theo hộ vệ
Ra oai hùng mãnh phục Tiểu Vương.
Hoặc làm quan tòa đoán kiện tụng
Giải quyết thế pháp đều hay giỏi
Hoặc thưởng hoặc phạt đều công minh
Cho họ tất cả đều vui phục.
Hoặc làm Đại Thần chuyên phụ bật
Giỏi dùng chánh trị an lê dân
Lợi ích mười phương đều cùng khắp
Tất cả chúng sanh chẳng rõ biết.
Hoặc làm Túc Tán Tiểu quốc Vương
Hoặc làm Đại Đế Chuyển Luân Vương
Khiến các Vương Tử cùng thể nữ
Đều theo chánh pháp, không ai biết.
Hoặc làm Hộ Thế Tứ Thiên Vương
Thống lãnh Dạ Xoa, Long Thần thảy
Vì chúng hội đó mà thuyết pháp
Đều khiến tất cả đồng vui thích.
Hoặc làm Đạo Lợi Đại Thiên Vương
Ở Thiện Pháp Đường, vườn Hoan Hỉ
Đầu đội thiên quan diễn pháp mầu
Chư Thiên ngưỡng mộ chẳng lường được.
Hoặc trụ Dạ Ma, Đâu Suất thiên
Hóa Lạc, Tự Tại, cung Ma Vương
Ngự cung Ma Ni, điện trân bửu
Giảng pháp chơn thiệt khiến điều phục.

Hoặc đến trong chúng hội Phạm Thiên
Nói tứ vô lượng, các thiền định
Cho họ hoan hỉ, bèn bỏ đi
Không ai biết được tướng qua lại.
Hoặc đến Sắc Cứu Cánh thiên cung
Để giảng giác phần những bửu hoa
Cùng những vô lượng thánh công đức
Sau đó bỏ đi chẳng ai biết.
Phật trí vô ngại thấy khắp nơi
Trong đó tất cả những hàm thức
Đều dùng vô biên phương tiện môn
Nhiều cách giáo hóa khiến thành tựu.
Ví như thuật sĩ giỏi ảo thuật
Hiện ra các thứ hình tượng huyễn,
Phật hóa chúng sanh cũng như vậy
Vì họ mà hiện nhiều thân hình.
Ví như trăng sáng giữa hư không
Thế gian chúng sanh thấy tròn khuyết
Tất cả sông ao hiện bóng trăng
Tất cả tinh tú bị khuất sáng.
Như Lai trí nguyện hiện thế gian
Cũng dùng phương tiện hiện tăng giảm
Tâm thủy Bồ Tát hiện bóng Phật
Thanh Văn, Duyên Giác khuất quang sắc.
Như trong đại hải đầy châu báu
Trong sạch không nhơ không hạn lượng

Bao nhiêu chúng sanh ở bốn châu
Tất cả hiện bóng ở trong biển.
Phật thân công đức cũng như vậy
Không nhơ không đục không ngằn mé
Nhẫn đến pháp giới các chúng sanh
Không ai chẳng hiện trong thân Phật.
Ví Như mặt nhật phóng quang minh
Chẳng rời bổn xứ chiếu mười phương,
Phật quang chiếu khắp cũng như vậy
Không khứ không lai trừ si tối.
Ví như Long Vương tuôn mưa lớn
Chẳng từ thân ra, chẳng từ tâm
Mà mưa cùng khắp đều nhuần thấm
Trừ hết viêm nhiệt được thanh lương.
Như Lai pháp vũ cũng như vậy
Chẳng từ thân tâm Phật phát ra
Mà hay khai ngộ tất cả chúng
Khiến khắp diệt trừ lửa tam độc.
Như Lai thanh tịnh diệu pháp thân
Tất cả ba cõi không gì sánh
Vì ngoài đường ngôn ngữ thế gian
Bởi tánh phi hữu phi vô vậy.
Dầu không sở y mà ở khắp,
Dầu đến tất cả mà không đi,
Như vẽ không trung, cảnh trong mộng,
Phải quán thân Phật là như vậy.

Những pháp có, không, trong ba cõi
Chẳng thể ví dụ cùng Phật được,
Ví như chim muông trong núi rừng
Không nương không gian mà ở được.
Đại hải ma ni vô lượng màu,
Thân Phật sai khác cũng như vậy,
Như Lai phi sắc phi phi sắc
Tùy nghi mà hiện, không sở trụ.
Hư không, chơn như và thiệt tế,
Niết bàn, pháp tánh, tịch diệt thảy
Chỉ có những pháp chơn thiệt này
Khả dĩ hiển thị được Như Lai.
Sát trần tâm niệm đếm biết được,
Nước trong đại hải uống hết được,
Hư không lường được, gió buộc được,
Không thể nói hết công đức Phật.
Nếu ai nghe biển công đức này
Mà sanh lòng vui mừng xin tin hiểu
Tất sẽ được những công đức này
Thận trọng chớ sanh lòng ngờ vực.